

அன்னையின் வாழ்வில்

முதற் பதிப்பு : நவம்பர் 2002

பதிப்புரிமை : ஁ கர்மயோகி

விலை : ரூ.80/-

ஒலிக்கோர்வை : இண்டிக்ரா
43, இரண்டாவது குறுக்குத் தெரு,
ஐவஹர் நகர்,
பாண்டிச்சேரி

அச்சு : அகம்,
59, முதல் தளம்,
அஜிஸ் முல்க் மூன்றாவது தெரு,
ஆயிரம் விளக்கு,
சென்னை-600 006.

கர்மயோகி

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
பிளாட் 4, வெங்கட்ட நகர் விரிவு,
பாண்டிச்சேரி-605 011.

அன்னையின் வாழ்வில்

பொருளடக்கம்

அன்னையின் ஆன்மீக வாழ்வு	1 - 66
அன்னையின் ஆசிரம வாழ்வில்	67 - 187

(இக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் "மலர்ந்த ஜீவியம்" மாத இதழில் வெளியானவைகள்)

அன்னையின் ஆன்மீக வாழ்வு

இறைவன் எல்லாம்வல்லவன், தன்நிகரில்லாதவன் என்று அனைவரும் பேசுவதை அன்னையால் ஏற்க முடியவில்லை. அத்துடன், அப்படியொருவரிருந்தால் அதை எப்படி அறிவிக்கலாம் என்று அன்னை கருதியதால் தாம் நாத்திகரானதாகக் கூறுகிறார்.

ஒரு துக்க வீட்டிற்கு நாம் போனால், அவ்வீட்டினுள் நுழைந்தவுடன் அவ்வளவு நேரமில்லாத துக்கம் உள்ளிருந்து பீறிட்டெழுவதை நாம் காணலாம். அது அவ்வீட்டுத் துக்கம் - சூழலுக்குரியது - நம்முள் நுழைவதாகும். பிறருடைய துக்கம், அதுபோல் அன்னையைத் தவறாது பாதிக்கும் என்கிறார் அன்னை. உடனே இது என் சொந்த வருத்தமன்று, பிறருடையது எனத் தாம் அறிவதாகக் கூறுகிறார்.

அன்னையின் இளவயது அனுபவம்

அரிபொருளாக நாம் கற்பனையில் தம்மை இழந்த குழந்தைகளைக் காண்கிறோம். இதுபோன்ற மனிதரும் உண்டு. காண்பது அரிது. அவர்கள் தமக்குத் தாமே பேசிக் கொள்வார்கள். உதடு அசைவதைக் காணலாம். அன்னைக்கு இப்பழக்கம் சிறுவயதில் உண்டு. “நானே எனக்குக் கதை சொல்லுவேன்” என்கிறார்.

தாம் அப்படிச் சிறுவயதில் கருதியதின் உண்மையைப் பின்னர் கண்டுகொண்டார். இவை வெறுங் கற்பனையில்லை. நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூட்சும உலகில் நுழைய நாம் கற்பனையைப் பயன்படுத்துகிறோம். அவ்வுலகம் அற்புதமானது, இனிமை நிறைந்தது, அழகு பொருந்தியது, சுமுகமான மணம் வாய்ந்தது. அங்குப் போக முடியுமானால் அங்கே தங்கலாம், தங்கி நம் கற்பனைத் திறனால் புதியவற்றைச் சிருஷ்டிக்கலாம். அவை பிறகு வாழ்வில் பலிக்கும். சிறு

வயது கற்பனைகள் பின்னர் பலிக்கும் என்ற கவிக் கூற்றின் உண்மையிது என அன்னை விளக்குகிறார்.

அப்படி அன்னை கண்ட கனவுகளில் ஒன்று ஒரு நகரம் நிர்மாணித்து மனிதனுக்கு அன்றாடத் தேவைகளைச் சம்பாதிக்கும் அவசியத்தை விலக்கி, நிம்மதியாக அவன் இறைவனை நாட வழி செய்வது. அக்கனவுகளே பிற்காலத்தில் அன்னை வாழ்வில் ஆசிரமமாகவும், ஆரோவில்லாகவும் பூர்த்தியாயின.

மனமே உலகை ஆள்கிறது. சத்திய ஜீவியம் படைத்த உலகத்தை இன்று ஆள்வது மனம். இன்று மனிதன் எதை நாடினாலும் அதை அவனால் சாதிக்க முடியும் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். சத்திய ஜீவன் பிறப்பதும் அதனால் முடியும் என்பதும் பகவான் எழுதியது.

அன்னையின் மேற்கூறிய அனுபவத்தையும், பகவானின் இக்கூற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நான் கடந்த 15 வருஷங்களாக எழுதி வருவதின் சுருக்கம்,

- ❖ அன்னை அவதரித்தபின் கர்மம் தன் வலுவை இழந்துவிட்டது.
- ❖ கர்மத்திற்குரிய குணங்களை விட முன்வருபவர்க்குக் கர்மமில்லை.
- ❖ கர்மத்தைக் கரைக்கும் சக்திக்கு அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.
- ❖ அதிர்ஷ்டத்தைத் தன் வாழ்வில் மனிதன் உற்பத்தி செய்ய முடிவு செய்தால், அன்னை கூறும் கற்பனை உலகில் அதை உற்பத்தி செய்யும் திறனை அன்னை சக்தி அளிக்கவல்லது.

ஐந்து வயது முதல் 96 வயதுவரை

சிறு வயதிலேயே தம் தலை மீது ஓர் ஒளி சக்தியுடனிருப்பதை அன்னை அறிவார். தியோன் மனைவி அன்னையைப் பார்த்தபொழுது

“இவ்வொளி மகுடம்போல் அமைந்துள்ளது. 12 மணிகளாக அது ஜ்வலிக்கிறது. உலகைச் சிருஷ்டித்த மாதாவின் தலை மீதுள்ள மகுடம் இதுவாகும்” என்றார்.

இந்த ஜோதியே தம்மை வழி நடத்திச் சென்றதாகவும், அந்தச் சக்தியே தம்மைப் பாதுகாத்ததாகவும் அன்னை கூறுகிறார். தாம் செய்யும் எந்தவொரு வேலையையும் இவ்வொளியை அனுசரித்தே செய்ததாகக் கூறுகிறார். தம்மை வழி நடத்திய ஜோதி இதுவே என்கிறார்.

சினிமாவும் சர்க்கஸும்

5 வயதிலிருந்து 7 வயதிற்குள் அன்னை ஒரு புதிய பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். தம் மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை மனக்கண்முன் ஒரு திரையை நிறுவி அதில் சினிமா பார்ப்பதுபோல் அன்னையால் காண முடிந்தது. ஓர் ஆனந்த அனுபவமாக அன்னை இதை அனுபவித்து வந்தார். தமக்கு அதிக இன்பத்தைக் கொடுக்கும் அனுபவமாகக் கருதினார். இதை, தகப்பனார் சர்க்கஸுக்கு அன்னையை அழைத்தபொழுது, “நான் இங்கு அதிக சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கிறேன். சர்க்கஸுக்கு வரவில்லை” என்று மறுத்துவிட்டார். நண்பர்கள் விளையாட அழைத்தாலும் இதுவே அன்னையின் பதிலாகும்.

தம் அந்தராத்மாவுடன் வாழ்வதிலும், தமக்கே “கதை” சொல்வதிலும், மனக்கண்முன் “திரைப்படமாக” உணர்ச்சிகளைக் காண்பதிலும் அன்னை 7 வயதுவரை இருந்துவிட்டதால் A, B, C கூட அவர் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. வீட்டில் அனைவரும் இவரை மூளை வளர்ச்சி, மனவளர்ச்சியற்ற குழந்தை என நினைத்தனர்.

அன்னையின் அண்ணன் இவரைவிட 1½ வயது பெரியவர். பள்ளியிலிருந்து பெரிய படங்களை எடுத்து வருவார். அதன் கீழ் விவரம் எழுதியிருக்கும். அதைக் கண்ட அன்னையால்

எழுதியிருப்பதைப் படிக்க முடியவில்லை. அண்ணன், தங்கைக்கு எழுத்துச் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்தார். மூன்றாம் நாள் அன்னை, “படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டேன்” என்றார். பல ஆண்டுகளில் பயிலுவதை ஒரு வாரத்தில் அன்னை பயின்றார். பத்து வயதில் பள்ளிக்குப் போய் முதல் மாணவியாக பல பரிசுகள் பெற்றார். பியானோ வாசிக்கவும் கற்றார்.

“அறிவு விரலுக்கு வந்தாலன்றி பியானோ வாசிக்க முடியாது” என்பது அன்னையின் அபிப்பிராயம். எட்டு வயதில் டென்னீஸ் பயின்றார்.

டென்னீஸ் விளையாடக் கற்றுக் கொள்ளும்பொழுதே சிறந்தவருடனே அன்னை விளையாடப் போவது வழக்கம். அவர் ஒருபொழுதும் ஜெயிக்க முடியாதன்றோ? ஆனால் நன்றாக ஆடக் கற்றுக் கொண்டார்.

எவரும் அன்னையை அலட்சியப்படுத்துவதோ, மரியாதைக் குறைவாக நடத்துவதோ இல்லை. அன்னை சிறு பெண்ணாக இருக்கும்பொழுது அன்னையையும், மற்றொரு பெண்ணையும் வம்புக்காரப் பையன் கேலி செய்து தொந்தரவு செய்தபொழுது, கோபம் எழுந்து வேகமாகி அபாரசக்தி அன்னையை ஆட்கொண்டது. அன்னை அப்பையனைத் தூக்கி எறிந்தார்!

ஓவியர்கட்காக நடத்தும் பள்ளியில் அன்னை சேர்ந்தார். பிரபல ஓவியர் ஒருவரிடம் சித்திரம் பயின்றார். நிதானமும், பக்குவமும் நிறைந்தவர் அன்னை. மற்ற மாணவர்கள் அவரை ஆலோசனை கேட்பதுண்டு. அவர் பார்வைக்கு அனைவரும் உட்படுவர். வகுப்பில் தலைவியாக இருந்த மாணவியை அநியாயமாக விலக்கியபொழுது அன்னை அதை அநியாயம் எனக் கருதினார். அன்னையால் தலைவி மாணவி மீண்டும் வகுப்பில் சேர்ந்தார்.

இயற்கையோடு இணைந்த நிலை

பன்னிரண்டு வயதில் அன்னைக்கு ஆன்மீக அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன.

பொருள்களோ, மனிதர்களோ தனித்தனியாகப் படைக்கப்படவில்லை. அனைத்தும் ஒன்றே. அனைவரும் ஒரே பொருளாலானவர்கள். அனைவர் உள்ளமும் ஒரே ஜீவியத்தால் நிரம்பப்பட்டவை. அனைவர் மனத்தையும் உந்தும் உறுதி ஒன்றே என்ற ஞானம் அன்னைக்கு ஏற்பட்ட ஆன்மீக அனுபவத்தால் கிடைத்தது.

தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள சூழலில் உள்ள சக்தியை அன்னை அறிவார். தனியே நடந்துபோய் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து தம்மை மறந்த நிலையில் அன்னையிருப்பதுண்டு. அணில், பறவைகள் அன்னை மீது வந்து உட்கார்ந்து உறவாடும். அன்னை நாடிய இடத்து மரங்கள் 1000 ஆண்டுகளாக உயிருடனிருப்பவை. சில மரங்கள் 2000 ஆண்டும் வாழ்ந்தவை எனக் கூறப்படுகிறது. அன்னைக்கு ஓரளவு அவற்றின் பாஷை தெரியும். ஒரு சமயம் ஒரு பெரிய மரம் அவரிடம் வந்து தன்னை வெட்டப் போவதாகவும், அதனின்று தன்னைக் காக்கவேண்டும் எனவும் முறையிட்டது.

பிற்காலத்தில் அதுபோல் தன்னிடம் முறையிட்ட மரங்களை அன்னை காப்பாற்றியுள்ளார்.

சோக மனிதன் Man of Sorrows

இரவில் அன்னை உடலைவிட்டு எழுந்து ஆகாயத்தில் பரவியிருந்து மனித ஜீவன்களின் சோகத்தைப் போக்கி மீண்டும் உடலை நாடும்பொழுது தம் இடப்பக்கத்தில் ஓர் வயதான மனிதர்

நீண்ட ஊதா அங்கியை அணிந்து உட்கார்ந்திருப்பதையும், தம்மைப் பிரியமாகப் பார்ப்பதையும் காணுவார்.

பிற்காலத்தில் இம்மனிதர் சோக மனிதன் எனப்படுவார் என அன்னை அறிந்தார். சாவித்திரியில் இம்மனிதரை வர்ணிக்கும் பகுதியொன்றுண்டு.

“என் வேதனையை அனுபவிக்க இறைவன் உலகத்தைப் படைத்தான்” என்று அவர் கூறுகிறார்.

பள்ளியில் அன்னை எழுதிய கட்டுரை

15ஆம் வயதில் அன்னையின் ஆசிரியர் “நாளைக்கு ஒத்திப்போடுவது” என்ற தலைப்பை மாணவர்கட்குக் கொடுத்து கட்டுரை எழுதச் சொன்னார். “நாளை என்று தள்ளிப்போட்டால், இல்லை என்ற கோட்டையை எட்டலாம்” என விளக்கமும் கொடுத்திருந்தார் ஆசிரியர்.

அன்னையின் கட்டுரையில் வீட்டுப்பாடம் எழுத சோம்பேறியான மாணவன் பிறகு செய்யலாம் என முடிவு செய்து தூங்கப் போகிறான். தூங்கி எழுந்தால் தெம்பாக எழுதலாம் என்பது திட்டம். தூக்கத்தில் கனவு வருகிறது. கனவில் ரோடு தெரிகிறது. ரோடு இரண்டாகப் பிரிகிறது. மாணவன் கவர்ச்சியான பாதையை ஆசையோடு மேற்கொள்கிறான். மணமான தென்றல், இதமான இளஞ்சூரியன் அவனைப் பரவசப்படுத்துகின்றன. உள்ளிருந்து எழும் குரல் “சுலபத்தை நாடாதே” என எச்சரிக்கிறது. எதிர்காலத்தை நினைத்துப் பார் என்கிறது. கனவின் கதாநாயகன் எச்சரிக்கையைப் புறக்கணிக்கிறான். இன்பத்தை நாடுகிறான். பல கேள்விகளை மனம் எழுப்புகிறது. அப்புறம் பார்க்கலாம் எனத் தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொள்கிறான். தன்னையறியாமல் ஓர் ஓடையில் இறங்குகிறான். சேரும் சகதியும் நிறைந்த இடம். பேய்க்குரல் எழுகிறது. இருண்ட கோட்டையை

அடைகிறான். பயந்து படுக்கையிலிருந்து உருண்டு கீழே விழுந்து விழித்துக்கொள்கிறான். இனி “நாளை” என்பதை மறந்துவிடவேண்டும் என முடிவு செய்கிறான்.

சிறு பிராயத்தில் அன்னை எழுதிய கட்டுரை இது. ஆயினும் ஆழ்ந்த கருத்தை வெளியிடுகிறது.

கடவுள் தண்டிப்பாரா?

இன்று நியூயார்க் உலகத்தின் பாஷன் (fashion) தலைநகராக இருப்பதைப்போல் அன்று பாரிஸ் விளங்கியது. அங்கு உயர்குடி மக்கள் பேச்சு, நடை, உடை, பாணி, பழக்கம் போன்றவற்றை அதிக முக்கியமாகக் கருதியவர்கள். உயிர் போலவும் பாதுகாத்தார்கள்.

தர்மகைங்கர்யத்திற்குப் பணம் வசூல் செய்யும் நோக்குடன் ஒரு கண்காட்சி அமைத்தபொழுது அதன் ஒரு பகுதி திறந்தவெளியில் துணிப்பந்தலால் அமைந்தது. நகரப் பெருமக்கள் கூடி, திறந்த வெளியரங்கு மின் விளக்குகளால் ஜொலிப்பதைக் கண்டு வியக்கும் நேரத்தில் (short circuit) மின்சாரம் பந்தலைக் கொளுத்தியது. விரலசைவையும் கணக்கிடும் பெருமக்கள் நிலையிழந்து ஆடு மாடுகள் போல அடித்துக்கொண்டு ஓடியதில் ஏராளமான உயிர்ச் சேதமேற்பட்டது.

சவங்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டபொழுது ஒரு முக்கியஸ்தர் பேசினார். “இறைவனின் சட்டப்படி நடக்காதவர்கள் இறைவனால் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்” என்றார்.

இறைவன் தண்டிப்பார் என்ற கருத்தை ஏற்காத அன்னை அவர் பேச்சை மறுத்தார். ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

“இறைவன் தண்டிப்பதில்லை. ஒழுங்கு, சுமுகம் குறையுமிடத்தில் ஆபத்து, விபத்துகள் நேரிடும்” என்பது அன்னையின் கருத்து. பலமுறை இதை வலியுறுத்தி அன்னை எழுதியிருக்கிறார், பேசியிருக்கிறார்.

அன்னையின் முற்பிறப்புகளைப் பற்றி அதிகமாக ஒரு நேரம் பேசியதுண்டு. அப்பொழுது அன்னை சாதகர்களுடைய முற்பிறப்பைப் பற்றியும் பேசினார். பகவான் அதை நிறுத்தும்படிச் சொல்லிவிட்டார். அது சமயம் அன்னை,

பூமியில் ‘அது’ உற்பத்தியானதிலிருந்து எப்பொழுது ஓர் இழை ஜீவியம் consciousness வெளிப்படும் நிலை இருந்ததோ அப்பொழுதெல்லாம் நான் அங்கிருந்தேன்,

என்று கூறியுள்ளார். அன்பர்கள் அன்னையிடம் வந்தபின் தங்கள் வாழ்வை நினைத்துப் பார்த்தால் எப்பொழுதெல்லாம் ஒரு பெரிய நல்லது நம் வாழ்வில் ஏற்பட்டாலும் அங்கு அன்னை செயல்பட்டார் என அறியலாம். அன்னை வாழ்வில் அதுபோல் இறைவன் தவறாது செயல்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகளை நாம் அறிவோம். நம் வாழ்வில் அன்னை அதுபோல் செயல்பட்டவற்றை அறிவது நம்பிக்கை, உணர்வது பக்தி.

அன்னை தம் காட்சி vision ஒன்றை விவரித்தபொழுது பல ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் அன்னை எகிப்து ராஜகுமாரியாக இருந்தார் எனத் தெரிய வருகிறது.

ஒரு சிறு குழந்தையை அன்னையிடம் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு வயது இருக்கும். குழந்தை அன்னையை ஆர்வமாக நாடியது. தரையில் போட்டபொழுது அன்னையின் கால் கட்டை விரலைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டது. குழந்தையின் செயல் அன்னைக்கு வியப்பூட்டியது. சில நாள் கழித்து அதன் போட்டோவைக் கொண்டு வரச் சொல்லி அன்னை தம் தியானத்தில் அக்குழந்தையின் பூர்வோத்திரத்தை அறிய முற்பட்டார்.

இது சம்பந்தமாக அவர் காட்சியாகக் கண்டது

அன்னை அரண்மனை போன்ற பிரம்மாண்டமான கட்டிடத்திலிருக்கிறார். அற்புதமான சித்திரங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. ஒரு குழந்தை சாக்கடையில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. குழந்தைக்கு உடையில்லை. குழந்தையைக் கவனிப்பவரிடம் அன்னை கோபமாகப் பேசுகிறார். அவர், “குழந்தைக்கு இது பிடிக்கிறது” என்கிறார். அது அன்னையின் குழந்தை.

சமீபத்தில் அன்னையிடம் வந்த அந்தக் குழந்தைதான் காட்சியில் எகிப்தில் கண்ட குழந்தை என அன்னை தெரிந்துகொண்டார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய நூல்களைப் படித்தவர் இவற்றைக் கடவுள்தான் எழுதியிருக்க முடியும் என்று முடிவு செய்து வடநாட்டிலிருந்து புறப்பட்டு பகவானைத் தரிசனம் செய்ய வந்தனர். வழியில் இரயிலில் ஒரு குழந்தைக்கு ஜூரம், வாந்தி போன்ற தொந்தரவுகள் எழுந்தன. திரும்பப் போகலாம் எனவும் நினைத்தனர். சிறுமி சற்று தெளிந்துவிட்டதால் சிரமத்துடன் புதுவை வந்து சேர்ந்தனர். எனினும் குழந்தை தெம்பேயில்லாமலிருந்ததால், அறையிலேயே குழந்தையை விட்டுவிட்டு மற்ற மூவரும் அன்னையைத் தரிசிக்கப் போனார்கள். மனம் மட்டும் ஒரு கேள்வியை எழுப்பியபடியிருந்தது. அன்னைக்கு எழுதி 4 பேருக்கு அனுமதி பெற்றோம். இப்பொழுது மூன்று பேர் போகிறோம். அன்னை கொடுத்த அனுமதிக்கு என்ன பொருள்? தெய்வமும் தவறு செய்யுமா? என்ற கேள்விகள் எழுந்தன.

தரிசனம் முடிந்தது. அனைவரும் அறைக்குத் திரும்பினர். சிறுமியிடம் நடந்ததைச் சொல்ல ஆரம்பித்தனர். அவள், “எனக்குத் தெரியும். நான் அன்னையைத் தரிசித்தேன்” என்று கூறி அன்னை

முன்னிலையில் நடந்ததை விவரமாகக் கூறினாள். அவள் முகம் பிரகாசமாக இருந்தது. ஜூரமில்லை, தெம்பாகப் பேசினாள். அவள் கூறிய விவரங்கள் அனைத்தும் உண்மை. பெற்றோருக்குப் புரியவில்லை. கொஞ்ச நேரம் கழித்து,

“அன்னை நான்கு பேருக்கு அனுமதி கொடுத்தார். நாம் போனது மூன்று பேர். என்றாலும் நான்கு பேருக்கும் தரிசனம் கொடுத்துள்ளார்” என அறிந்தனர்.

பிறப்பு

எகிப்திலிருந்து மாரிஸ் அல்பாசா என்பவரும் அவர் மனைவி மட்டில்டா அல்பாசா என்பவரும் பாரிஸ் வந்து தங்கினர். வந்த ஒரு வருஷ காலத்தில் அவர்கட்குப் பிறந்த பெண் குழந்தைக்கு மிரா Mira எனப் பெயரிட்டனர். மாரிஸ் துருக்கியில் பாங்க் நடத்தியவர். மட்டில்டா எகிப்தில் பாங்க் நடத்திய குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவர்கள் அன்னையின் பெற்றோர்கள். அன்னையின் தாயார் எகிப்து ராஜ வம்சத்துடன் தொடர்புள்ளவராகக் கருதப்படுகிறார்.

அன்னை பிறந்த நேரம் காலை 10.15

நாள் பிப்ரவரி 21, 1878

அன்னையின் சிறுபிராயம் மற்ற குழந்தைகளினின்றும் மாறுபட்டதாகும். அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. சாப்பாட்டை வலிய ஊட்டுவது அன்னைக்குப் பிடிக்காது. “குழந்தைக்கு என்ன சாப்பிடவேண்டும், எவ்வளவு சாப்பிடவேண்டும்” என்று தெரியும் எனப் பிற்காலத்தில் அன்னை கூறியுள்ளார்.

மெத்தையிட்டு தைத்த நாற்காலி அன்னைக்காக ஒன்று இருக்கிறது. சிறு வயதில் தம் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அன்னை

தியானம் செய்வார். ஜோதி, மழையாக தம் தலைமீது பொழிவதையும், அது தலையினுள் ஒரு புரட்சி செய்வதையும் அன்னை காண்பதுண்டு.

தம் தாயார் தம்மை ஒரு நாள் திட்டும்பொழுது உலகத்துப் பொய்யெல்லாம் சேர்ந்து உலகத்துத் துன்பத்துடன் கலந்து தம்மைத் தாக்குவதாக அன்னை உணர்ந்து கண்ணீர் பெருக்கினார். “உலகம் தன்னைத் துன்பத்திலிருந்து மீட்க என் உதவியை நாடுகிறது” என்று தாயாரிடம் அன்னை கூறினார்.

அன்னை எழுதிய கடிதம்

முதல் உலக யுத்தம் வந்தபொழுது அன்னையும் அவர் கணவரும் இந்தியாவிலிருந்து பிரான்சு திரும்பினார்கள். அன்னை பிரான்சின் தென் பகுதியிலுள்ள லூனல் என்ற ஊரில் தங்கியிருந்தார்.

இந்தியாவில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தரிசித்த அன்னை, “நான் தெய்வீக அன்பின் திருவுருவமான ஸ்ரீ அரவிந்தர் முன் நின்றபொழுது, என் ஆன்மா அவரைச் சரணடைந்தது” என்று கருதினார். பிரான்சுக்குத் திரும்பவேண்டும் என்றால், எப்படி பகவானை விட்டு தம் ஆன்மா பிரியும், பிரிந்து உயிர் வாழ முடியாதே என பேதலித்தவர், தம் ஆன்மாவை அவர் காலடியில் வைத்துவிட்டு பிரான்சு திரும்பினார். ஆத்மாயில்லாமல் நடைப் பிணம் போலிருந்தேன் என்றார். அந்நிலையில் அவருடல் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதுண்டு.

அன்னையை மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொண்டவர் அடிக்கடி ஆசிரமம் வருவார். மனம் நிறைந்தது. ஒரு சமயம் சமாதியருகில் 10 நாளிருக்கும் வாய்ப்பு எழுந்தது. அதன் முக்கியத்துவத்தை அவர் அறியவில்லை; ஆனால் அச்சந்தோஷத்தை மனம் திளைத்து அனுபவித்தார். அளவு கடந்து மனநிறைவு பெற்றார். வீடு திரும்பினார். உடல் நோய்வாய்ப்பட்டது. அவரால் சமாதியைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியவில்லை என்று புரிந்தது. “I miss it very much”. இது

அன்பர்கள் அனுபவம். அன்னை பிரான்சுக்குப் போனபொழுது அந்தப் பிரிவை அனுபவித்தார்.

உடல் நோய்வாய்ப்பட்டபொழுது டாக்டர் வந்தார். அவர் மருந்திற்கு எதுவும் பிடிபடவில்லை. அத்துடன் இனி நம்பிக்கையில்லை என்று கூறிவிட்டுப் போய்விட்டார். அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குக் கடிதம் எழுதினார். கடிதம் எழுதியவுடன் உடல் தேறிவிட்டது. வியாதி போய்விட்டது. ஆனால் வலிமை வர நாளாயிற்று.

அன்பர்கள் ஆசிரமத்திற்குக் கடிதம் எழுதினால் கடிதம் வந்து சேர்ந்தவுடன், பதிலாகப் பிரசாதம் வந்தவுடன், சில சமயங்களில் கடிதம் எழுதி தபாலில் சேர்த்தவுடன் தங்கள் பிரச்சினை தீர்ந்ததாக எழுதுகிறார்கள். ஆசிரமச் சூழலுடன் ஆத்மா தொடர்புகொண்டவுடன் சக்தி வேலை செய்கிறது. பிரச்சினை தீருகிறது. இது அனுபவம்.

அந்நிலையிலும் அன்னை தம் தெய்வீகப் பணியைத் தொடர்ந்தார். உலகில் எவராவது தெய்வத்தை அழைத்தால், அது அன்னை காதில் விழும். அன்னை “பதிலனுப்புவார்”. பிரச்சினை தீரும்.

“உலகின் பல பாகங்களினின்றும் குரல் கேட்டபடியிருக்கும். என்னை வந்தடைந்தவுடன் என் பதில் எழுந்து அவர்களை அடையும்.”

“எதுவும் வேலையை நிறுத்தமுடியாது எனக் கண்டேன். உடலின்றியும் வேலை தொடர்ந்தது”.

“இரண்டாம் யுத்தத்தின்பொழுது அபயக்குரல்கள் அதிகமாக என்னை அதுபோல் வந்தடைந்தன”.

“நான் நலிவுற்றுள்ளபொழுது, மரணத்தின் பிடியிலிருந்து மயிரிழையில் தப்பியபொழுது ஆன்மீகச் சக்தி செயல்பட்டு அபயக்குரலுக்குப் பதிலனுப்புவதைக் கண்டேன்”.

“பிரான்சிலிருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் குரல்கள் கேட்டன”.

“சக்தி எந்த அளவு செயல்படமுடியும் என்ற சோதனையை உலகின் பல பாகங்களிலும் செய்தேன்”.

அன்னை உலகெங்கும் பரவியுள்ள ஆன்மீகச் சக்தி.

அன்னையைச் சக்தியாக அறிதல்

அன்னையை அழைத்து நம் குரல் அவர் காதில் விழுந்து, அவர் பதில் நம் ஆன்மாவை அடைவதைக் கண்ட பக்தருக்கு அன்னை சக்தி தம் வாழ்வில் செயல்படுவதைக் கண்டார்.

- ❖ ஜாதகத்தை நம்புவதற்குப் பதிலாக, பெரிய சிபார்சை நாடுவதற்குப் பதிலாக, வாரப் பலனை ஆர்வமாகப் படிப்பதற்குப் பதிலாக, ஜீவனின் ஆழத்திலிருந்து அன்னையை அழைத்து பதில் பெற்றால், அத்தொடர்பை நிரந்தரமாக்கிக் கொண்டால்,

அவர் வாழ்வில் கூப்பிட்ட குரலுக்கு அன்னை சக்தி தவறாது செயல்படுவதைக் காணலாம்.

- ❖ வாழ்வில் தீராத முக்கிய பிரச்சினையை ஒரு முறை இதுபோல் தீர்த்துக்கொண்டவருக்கு அதன்பின், அன்னை சக்தி தவறாது பலிக்கும்.
- ❖ வாழ்வில் முக்கிய வாய்ப்பை இதுபோல் பூர்த்தி செய்தவருக்கு எதிர்காலத்தில் எந்த வாய்ப்பையும் தவறாது பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும்.
- ❖ ஓடும் ரயில் நிற்பது, காலில் உள்ள pin பின் மறைவது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அன்பர் வாழ்வில் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாகும்.

- ❖ மனதால் இந்தச் சக்தியை நாடமுடியும் என்றபின் ஜீவன் இச்சக்தியை ஏற்குமானால், ஜீவன் இக்குரலை எழுப்ப சம்மதப்பட்டால் 18 ஆண்டுகளில் 1 கோடி கம்பெனி 1200 கோடியானதைப் போன்ற சாதனையை அவரால் செய்யமுடியும்.
- ❖ ஜீவன் குரல் எழுப்பினால் அவர் வாழ்வு பூலோகச் சுவர்க்கமாகும்.
- ❖ ஜீவன் குரல் எழுப்பியபின் அவர் யோகத்தை நாடினால், அவர் பகவான் கேட்ட 100 பேரில் ஒருவராவார்.
- ❖ “உன்னைப் போன்ற ஒருவருக்காக நான் காத்திருக்கிறேன்” என்று அன்னை அநேகம் பேரிடம் கூறியுள்ளார்கள். அந்த அம்சமுள்ளவர்கள் பொதுவாக அவ்வாய்ப்பைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதில்லை. அவர் ஜீவன் இக்குரலை எழுப்பினால் அவர் அன்னை எதிர்பார்ப்பதைப் பூர்த்தி செய்வார்.

ஜப்பான் வாசம்

Dr. ஷு மெய் என்பவர் ஜென் மதத்தைப் பின்பற்றுபவர். இந்தியா சுதந்திரம் அடையவேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர். அவருடன் அன்னை ஜப்பானில் 1916இல் ஓராண்டு தங்கியிருந்தார்.

தினமும் 7 மணி நேரம் நான் ஷு மெய்யுடன் தியானம் செய்தேன் என்கிறார் அன்னை.

“ஜப்பானிய பெண்களுக்கு” என்ற தலைப்பில் அன்னை ஒரு சொற்பொழிவாற்றினார்.

லியோ டால்ஸ்டாய் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளர். War & Peace “போரும் சமாதானமும்” என்ற நாவலை எழுதியவர். மகாத்மா காந்தி அவரைக் குருவாக ஏற்று தாம் நடத்திய பண்ணைக்கு

டால்ஸ்டாய் பண்ணை எனப் பெயரிட்டார். டால்ஸ்டாய் ஒரு count பெருநிலம் பெற்ற அரசகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் தம் சொத்தை நிர்வாகம் செய்ய ஆரம்பித்தவுடன் ஏழை எளியவருக்குப் பரிந்து எவரும் தம் அரண்மனையில் வசிக்கலாம் என்றார். விலையுயர்ந்த பொருள்களுள்ள அவ்வரண்மனை அறைகளில் ஏழைகள் படுத்துறங்குவது வழக்கமாயிற்று. உலகம் ஒன்றுபடவேண்டும், ஒரே மாதிரியான உடை உடுக்கவேண்டும், ஒரே பாஷையைப் பேசவேண்டும், ஒரே மாதிரியான life style வாழ்வை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்ற இயக்கத்தை அவர் பிள்ளைகள் மேற்கொண்டு அச்சமயம் ஜப்பான் வந்திருந்தார்கள். அன்னை அவர்களைச் சந்தித்தார். ஒருமைப்பாடு புறத்தோற்றத்தால் ஏற்படாது என அவர்கட்கு அன்னை விளக்கினார்.

ரவீந்திரநாத டாகூர் அப்பொழுது சமீபத்தில் நோயல் பரிசு பெற்றவர். பெற்றபின் உலகப் பயணத்தை மேற்கொண்டு ஐன்ஸ்டீன் போன்றவர்களைச் சந்தித்தார். அவரும் அப்பொழுது ஜப்பான் வந்திருந்தார். தாம் ஆரம்பிக்க இருக்கும் விஸ்வபாரதியில் அன்னையை வந்து உதவி செய்யும்படி கேட்டார். அன்னை இசையவில்லை. தாகூரும், அன்னையும், மற்றவருடன் சேர்ந்து போட்டோ எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஜப்பானில் உள்ள மிகப் பெரிய புத்தர் சிலைக்கு தெய்புட்ஸ் எனப் பெயர். அதனடியில் நின்று போட்டோ எடுத்துக்கொண்டனர்.

தாகூர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பிற்காலத்தில் சந்தித்து “உலகம் உங்கள் உத்தரவுக்காகக் காத்துள்ளது” என்றார். அப்பொழுது - 1933இல் - அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் இருந்தார். யோகத்தின் பலனாக அன்னையின் உடல் கருத்திருந்தது. தாகூருக்கு அன்னையை அடையாளம் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தருடனிருந்தது யார் என மற்றவர்களைக் கேட்டு அன்னை என அறிந்து தாகூர் வியப்படைந்தார்.

ஜப்பானில் தாகூரும் அன்னையும் “ஆர்யா” பத்திரிகையைப் பற்றி பேசினார். “ஆர்யாவில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியவை நடைமுறைக்கு ஒத்து வராது” என்று அன்னையிடம் தாகூர் கூறினார். புதுவையில் பிறகு ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தார். “I bow to Sri Aurobindo” “நான் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குத் தலை வணங்குகிறேன்” எனவும் தாகூர் ஒரு சமயம் கூறியுள்ளார்.

சூட்சும உலகத்தில் அன்னை எழுதுவது

வாயால் பேசும்முன் அவ்வெண்ணங்கள் மனதில் கருத்தாய் உதிக்கின்றன. பத்திரிகையில் வரும் செய்திகளை அச்சடிக்கும்முன் அவை நிகழ்ச்சிகளாக நடக்கின்றன. நாம் காணும் போட்டோ நெகட்டிவாக இருந்தது. ஒரு செயல் நடக்குமுன் முந்தைய நிலையில் அவை இதுபோன்று உருவாகின்றன.

உலகில் நடப்பவை எல்லாம் முதலில் சூட்சும உலகில் உற்பத்தியானபின் நாம் வாழும் உலகில் வெளிப்படுகின்றன.

மோட்சத்தின் வாயிலில் நின்ற விவேகானந்தர் அதை மறுத்தார். மோட்சத்தை ஏற்றிருந்தால் அவர் பூவுலகை விட்டகன்றதுபோல, சூட்சும உலகையும் விட்டகன்று இறைவனை அடைந்திருப்பார். அவர் உலகம் ஒளிமயமாகும்வரை தம் ஆன்மீகக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடிவு செய்தவர். அதனால் சூட்சும உலகில் தங்கியிருந்தார். அப்படியிருந்தபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஜெயிலில் “சந்தித்து” கீதோபதேசம் செய்து சத்தியஜீவியத்தை நாடும்படி வழி நடத்தினார்.

பகவான் '50இல் சமாதியானார். '59இல் அன்னை முதலில் பகவானை சூட்சும உலகில் சந்தித்தார். அதன்பின் தினமும் அவரைச் “சந்தித்தார்”. இரவில் அன்னை சூட்சும உலகிற்குப் போவதுண்டு.

அங்கு சாதகர்கள் சந்திப்பதுண்டு. “இவர்கள் சூட்சும உலகிலும் சண்டை போடுகிறார்கள்!” என அன்னை கூறியதுண்டு!

இந்த உலகை அன்னை விளக்குகிறார்.

- ❖ அங்கு ஜன்னல், கதவு, சுவரில்லை.
- ❖ எழுத ஆரம்பித்தால் கையில் பேனா வருகிறது.
- ❖ எழுதினால் எழுத்தின் அடியில் பேப்பர் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்.

சூட்சும உலகில் பகவானைக் கண்டபொழுது ஒருமுறை அவருக்கு டிபன் வழங்குகிறார். இன்னொரு முறை பகவான் கார் ஓட்டுகிறார். ஒரு சமயம் அன்னையின் புடவையை உடுத்துக்கொண்டிருப்பதை அன்னை வினோதமாகப் பார்த்தபொழுது “ஏன், நான் புடவை கட்டியிருப்பது உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா?” எனக் கேட்டார். இடுப்பெல்லாம் கட்டுடன் பகவானை அங்கு அன்னை கண்டு ஏன் அப்படி என்று வினவியபொழுது “நான் எழுதிய எல்லாவற்றையும் திருத்துகிறார்களாம்” என்று பகவான் பதிலளித்தார்.

சாதகர்கள் சூட்சும உடலிலிருந்து ஸ்தூல உடலுக்கு வந்து எழுந்தபின் சூட்சுமத்தில் நடந்ததை மறந்துவிடுகிறார்கள். அன்னை அப்படிப்பட்டவரைச் சந்திக்கும்பொழுது “நான் உங்களைச் சூட்சுமத்தில் சந்தித்தேன்” என்று கூறுவதுண்டு. கேட்பவருக்குப் புரியாத புதிர். அன்னைக்கு அன்றாட அனுபவம்.

சூட்சுமத்தில் ஒரு காரியத்தை இன்று உற்பத்தி செய்துவிட்டால் தானே அது பிறகு நனவுலகத்தில் தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் திறனுடையது.

சாதகர்களால் அன்னை பெற்ற அனுபவம்!

ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அது அனுபவம் தருகிறது. பிறர் பெற்ற அனுபவத்தால் பயனடைய விவேகம் வேண்டும். ஒருமுறை தவறு செய்துவிட்டால் அந்த அனுபவம், அடுத்த தவற்றைத் தடுக்கிறது என்பது போன்று பல்வேறு அனுபவங்களை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அன்னையிடம் ஆசி பெற, சாதகர்கள் போகிறார்கள். அவர்களால் அன்னை என்ன அனுபவம் பெறமுடியும்?

பூரணயோக அடிப்படைகளில் ஒன்று, புற நிகழ்ச்சிகள் அகவுணர்வின் பிரதிபலிப்பாகும். நம் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு வகையில் இல்லாதது, நமக்கு ஏதோ ஒரு பயன் தராதது, நம் சுபாவத்தோடு தொடர்பில்லாதது, நம்மை நாடி வாராது என்று இவ்வடிப்படையை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பது அன்னை வாழ்ந்த வாழ்வு நமக்குக் கூறுகிறது.

நம்மிடம் ஒருவர் கோபப்பட்டால், என் சுபாவத்தில் கோபமிருப்பதால் இவர் என்னிடம் கோபப்படுகிறார் என்று அறிகிறோம். நம் சுபாவத்தைக் கோபத்திலிருந்து மீட்க முயன்று வெற்றி கிட்டும் நேரம் ஒருவர் நம்மீது கோபப்பட்டால், இன்னும் கோபத்தின் சுவடு நம்மிடமுள்ளது என அறியலாம். நாம் கோபத்தை முழுவதும் வென்றபின், எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் கோபம் வருவதில்லை என்றபின் கோபக்காரர்கள் பலர் நம்மிடம் வந்து கோபத்தால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைச் சொன்னால் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது! நாம் கோபத்தை வென்றதால், கோபக்காரர்கள் தம் கோபம் அழிய நம்மை நாடுகிறார்கள் என்று பொருள்.

கோபத்தை வென்றவர்க்கு அவசரமிருக்கும். அவசரத்தின்மூலம் ஏற்கனவே அழிந்துபோன கோபம் தலைதூக்கும். அதனால் வரும் நிகழ்ச்சியைச் சோதனை செய்தால் அவசரக்காரர் கொண்டுவரும் செய்தி மறைமுகமாக நம் கோபத்தைத் தொடும் எனத் தெரிகிறது.

அப்படியானால் மேலும் உள்ளே வேலையிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பக்தர்கட்கு அன்னையைப் பற்றி எப்படிப் புரிந்துகொள்வது?

1962க்குப் பின் அன்னை அறையைவிட்டு வெளியே போக முடியாத உடல்நிலை. அப்பொழுது அர்த்தமற்ற சிலர், அவசியமில்லாத பல கேள்விகளை அன்னையிடம் எழுப்பி நெடுநேரம் பேசுவதுண்டு. “ஏன் இந்த அறிவற்ற கேள்விகளை அத்தனை நேரம் கேட்டுப் பதில் சொல்கிறீர்கள்?” என உடனுள்ளவர்கள் கேட்பதுண்டு. அவற்றிற்கெல்லாம் அர்த்தமுண்டு, அர்த்தபுஷ்டியான கருத்துண்டு. அவை எனக்குத் தேவையான அனுபவத்தைத் தருகின்றன. அதனால்தான் என்னை நாடி வருகின்றன. நான் அவற்றை மறுக்கக்கூடாது. மறுத்தால் நான் பெறவேண்டிய அனுபவத்தை இழப்பேன் என்பார் அன்னை.

அவர்களைத் திருத்தக் கூடாதா? என்று ஒரு கேள்வி.

அன்னை பதில்

திருத்த நினைப்பது தவறு. வருவதை அப்படியே பெறவேண்டும். திருத்துவது எனில் நாம் ஒன்றைச் செய்ய முயல்கிறோம் எனப் பொருள். எதையும் செய்ய நினைப்பது பாதையிலிருந்து விலகுவதாகும். பாதை நேரானது. மடத்தனமாகப் பேசுவதை ஏன் கேட்டுக் கொள்கிறீர்கள்? என்பார்கள். “அதில் நான் அறிய வேண்டியவையுண்டு. இவரிடம் நான் எப்படி நேராக நடப்பது என்பதை அறிந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இது” என்பார்.

எல்லாம் இறைவன் செயல். திருத்த முயன்றால் நாம் இறைவனின் செயலைத் திருத்த முயல்கிறோம். திருத்த முனையாமலிருக்கப் பயிலும் அனுபவம் இது என்பது அன்னையின் விளக்கம். நாம் இதைக் கடைப்பிடிக்க முயன்றால், பயித்தியம் பிடித்துவிடும் என்பது உண்மை. முயன்றால் அன்னை சூழல்

அதிகமாகும், அன்னையை அதிகம் புரிந்துகொள்ளலாம், மேலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பது பெரிய உண்மை.

அன்னையின் நோக்கம் அருளின் நோக்கம்.

சாதகியின் நெற்றியில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிம்பல்

பக்தர்கள் கடைசி நேரத்தில் எங்கிருந்தாலும், புதுவையில் அல்லது வெளியூரில் அன்னையை நினைத்தால், அன்னைக்கு அவர் குரல் கேட்கும். அன்னையை விழையும் ஆத்மா அவரை அடைந்து அவர் நெஞ்சில் நிரந்தரமாக உறையும். “அதுபோல் என் நெஞ்சில் ஒரு பெரிய கூட்டமேயிருக்கிறது” என்கிறார்.

ஒரு வேலையாகப் போகும்பொழுது அன்பர்கள் அங்கிருந்தால், உதவி கிடைக்கும் என்பது நிச்சயம். பல ஆண்டுகள் ஆகும் என ஆபீஸ் சொன்ன வேலை அதுபோல் சில மணி நேரத்தில் முடிந்தது.

இந்த வேலை கூடி வருமா என ஐயப்படும்பொழுது மனக்கண்முன் அன்னை உருவம் தெரிந்தால், அவ்வேலை தடையேதுமின்றி கூடிவரும்.

அன்னை சம்பந்தப்பட்ட பொருளுடன் ஒருவர் தற்செயலாய்த் தொடர்புகொள்ள நேரிட்டால் அது அன்னையின் அழைப்பு என அறியலாம். புத்தகக் கடையில் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தவர் மடியில் வேறொரு புத்தகம் விழுந்தது. அது அன்னை பற்றியது. அவர் ஆசிரமம் வந்தார். சொந்த ஊருக்குப் போகட்டுமா என்று அவர் அன்னையைக் கேட்டபொழுது “இதுவே உன் சொந்த ஊர்” என அன்னை பதிலளித்தார்.

தொந்தரவு வந்தபொழுது “அன்னை” என்ற சொல் பாதுகாப்பு என நாம் அறிவோம்.

ஒரு சாதகி இறந்தபொழுது அவர் ஆத்மா அன்னை முன் வந்து நின்றது. சாதகியின் புருவ மையத்தில் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிம்பலைக் கண்டார். அந்நேரம் சூட்சும உலகில் பகவான் குரல், “இதிலிருந்து - ஆசிரமத்தில், புதுவையில் - இங்கு இறப்பவருக்கு என் நிபந்தனையற்ற பாதுகாப்பு நிச்சயமாக உண்டு” என்று கேட்டது.

மூச்சு நின்றபிறகு டாக்டர் வந்து எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்ற சமயம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிம்பலைப் புருவமையத்தில் வைத்தபொழுது மீண்டும் மூச்சு வந்து உயிர் திரும்பியது.

அன்னையின் சாந்தி அழைப்பை ஏற்று உள்ளே நுழைந்தால், வியாதி தீரும் என்று பொருள்.

அன்னையின் ஒளி தெரிந்தால், இதுவரை புரியாதது புரியும், தீராத சிக்கல் அவிழும் எனப் பொருள்.

Feb 29, '56இல் சத்தியஜீவிய சக்தி உலகில் வந்தபின் அன்னை,

“இப்பொழுதிலிருந்து Feb 29, இறைவனின் திருநாளாகும்”

என்று பிரகடனப்படுத்தினார். பகவான் '59, Mayஇல் மேற்சொன்ன நிபந்தனையற்ற பாதுகாப்பைப் பிரகடனப்படுத்தினார்.

தவம் பலித்தது

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தவம் பலித்து 1956இல் சத்தியஜீவிய சக்தி புவியில் இறங்கித் தங்கியது. ஒருவருக்குத் தவம் பலிக்க அவர் தவம் செய்யவேண்டும். ஒருவர் தவப்பலன் அடுத்தவருக்கில்லை. ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் “ஒருவர் பெற்ற தவப்பலனால் உலகம் உய்யும்” என்று

கூறியிருந்தார். 1950இல் அவர் யோகம் அவருக்குப் பலித்தது. 1956இல் சூட்சும உலகில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய யோகம் பூமிக்கே பலித்தது.

1958இல் அன்னை கூறுகிறார்

இன்று உலகில் வாழ்வது அதிர்ஷ்டம். சத்திய ஜீவியச் சக்தி புவியில் பரவியுள்ளது. உலகமாந்தர் அனைவரும் அதைப் பெறுகின்றனர். மனிதன் விடும் மூச்சு வழியாக அச்சக்தி அவனுள்ளே சென்றபடியிருக்கிறது. விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் சத்திய ஜீவிய அருள் Supramental grace மனிதனுள் சென்று செயல்படுகிறது. அதைப் பெற மனிதன் முயன்றால் பெரும் பலனுண்டு.

கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்கு வந்தவனுக்குக் கிராமத்திலில்லாத நகரத்து வசதிகள் அனைத்தும் பயன்படுகின்றன. பார்க், பஸ் வசதி, எலக்ட்ரிக் ரயில், காஸ் அடுப்பு, மின்சாரம், ரோடு வசதி, குடிநீர் சப்ளை என பல்வேறு வசதிகளை அவனை அறியாமல் பெறுவதுபோல் சத்தியஜீவிய அருள் மனித வாழ்வில் செயல்படுகிறது. 1962க்குப் பின் பிறந்த குழந்தைகள் சத்திய ஜீவியத்தை அதிகமாகப் பெறும் தகுதியுடையன என அன்னை கூறுகிறார்.

நகரத்திற்கு வந்தவன் பாங்கில் தன் பணத்தை பத்திரமாக வைக்கலாம், நல்ல பள்ளியில் குழந்தைகளைச் சேர்க்கலாம், உயர்ந்த பொருள்களை உள்ளூரிலேயே வாங்கலாம், உயர்ந்த உணவுப் பொருள்களை எளிதில் பெற்று அனுபவிக்கலாம். பொழுதுபோக்கு காத்துள்ளது. சுகாதாரம், போலீஸ் பாதுகாப்பு, கல்வி, கடைத்தெரு ஆகியவை உயர்ந்த தரத்தில் நகரவாசிக்குண்டு. அதற்கு அவன் தகுதி பெற்று முயலவேண்டும்.

வீடு கட்ட அந்நகரவாசி முயன்றால் அது பலிக்கும். மனிதன் கிராமவாசி போலிருக்கிறான். அன்னை பெருநகரத்தின் உயர்ந்த வசதிகளை வழங்குகிறார். அவனை அறியாமல் பெறுவது அதிகம். தகுதி பெற்று முயன்றால் அனைத்தும் பெறலாம்.

புற்றீசல், வார்த்தை பலிக்கும்

அன்பர்கள் வாய் தவறிச் சொல்பவை உண்மையாவதைக் காணலாம். இங்க் தீர்ந்து போனபின் இங்க் போடுவதற்காக எடுத்து வைத்த பேனாவை அதையறியாமல் அங்கு வந்த பக்தர் எடுத்து எழுதினால் அது ஒரு பக்கம் எழுதும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சனிக்கிழமை என்று தவறாக நினைத்து போஸ்ட்டாபீஸ் போன பக்தர் அங்கு ஸ்டாம்பு வாங்கியபின் அது ஞாயிறு, ஓர் ஸ்பெஷல் சோதனைக்காக அன்று ஆபீஸ் திறக்கப்பட்டது என்று அறிந்தார்.

அன்னை சொல் பலிக்கும்.

அன்னை எண்ணம் பலிக்கும்.

அன்னையை ஆழ்ந்து நினைப்பவர் சொல் பலிக்கும்.

இதுபோல் கடைசி பஸ் போனபிறகு, ஸ்பெஷல் பஸ் வந்தது, கூட்டத்திற்கு முடிந்தபின் போனவர், ஏதோ காரணத்தால் கூட்டத்தைத் தள்ளிப்போட்டு ஆரம்பித்ததை அறிந்தது, ஞாயிறு அன்று தபால் வந்தது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அன்னை பக்தர்கள் வாழ்விலுண்டு.

மழை நாட்களில் ஈசல் கிளம்பி வீடு முழுவதும் நிரம்பும் நாட்களுண்டு. சாப்பிட உட்காரும் நேரமானால் சிரமம். அன்னை பூக்களை அதிகம் விரும்புவார். பூ வந்தால் உடனே எறும்பு வருகிறது

என்பதால் அவர் அறையிலிருந்து பூக்களை உடன் அப்புறப்படுத்திவிடுவார்கள்.

மேல் நாடுகளில், ஈ, எறும்பு, கொசு, வீடுகளில் பார்க்கவேமுடியாது. அன்னை பாண்டியில் அவற்றால் பட்ட துன்பம் அதிகம். அதுபோன்ற நாள் ஒன்று. அன்னை சாப்பிடும் நேரம் ஈசல் ஏராளமாக அறையுள் நிரம்பியது.

“இத்தனைப் பூச்சிகள் பறந்தால் நான் எப்படிச் சாப்பிட முடியும்”

என்றார் அன்னை. அதே க்ஷணம் அத்தனை ஈசல்களும் மாயமாய் மறைந்துவிட்டன.

தவறாமல் பலிப்பது அன்னை சொல்.

அன்னையை ஏற்றவர் செயல் தவறாமல் ஜெயிக்கும்.

அவர் சொல்லும், அன்னை சொல்போல் பலிப்பதுண்டு.

சப்தம் பிரம்மம். சப்தம் அன்னையை வெளிப்படுத்தினால் பிரம்மம் செயலில் வெளிப்படும்.

நல்லாசிரியர்

ஆசிரமப் பள்ளியில் மாணவர்கள் தங்கள் பாடங்களைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுப்பதுடன், ஆசிரியர்களையும் அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வார்கள்.

❖ ஒரு நல்ல ஆசிரியராக ஒருவர் ஞானியாக இருக்கவேண்டும்.

❖ உயர்ந்த ஆசிரியராக அவர் யோகியாக இருக்கவேண்டும்.

- ❖ ஒருவர் யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்யவே அவரை நான் ஆசிரியராக ஆசிரமப் பள்ளியில் நியமிக்கிறேன்.
- ❖ சுயக்கட்டுப்பாடுள்ளவரே, கட்டுப்படாத மாணவனைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
- ❖ ஆசிரியராக இருப்பது அருளைப் பெறும் வாய்ப்பு என்பவை அன்னை கூறியவை. பாடத்தை மட்டும் போதிப்பவர் உபாத்தியாயர். மாணவனின் சுபாவத்தை உயர்த்துபவர் ஆச்சாரியர். ஞானக் கண்ணைத் திறப்பவர் குரு. இவர் மூவரும் ஒரே தொழிலை மூன்று நிலைகளில் பூர்த்தி செய்பவர்.

தெரியாத விஷய ஞானத்தை உபாத்தியாயர் அளித்தால், தெரியாத பழக்கத்தை ஆச்சார்யன் கூறினால், இல்லாத ஆதம் ஞானத்தை குரு அளிக்கிறார். அன்னை என்ன செய்கிறார்?

கனடாவின் தலைநகர் குயுபெக்கா, டொராண்டோவா என்று தெரியாதபொழுது எப்படி அதை அறிவது எனத் திகைத்தவர், அன்னையை நினைத்து, அருகிலிருந்த புத்தகத்தைத் தற்செயலாய் எடுத்துப் பிரித்தார். அப்பக்கத்தில் கனடாவின் தலைநகர் குயுபெக் என இருந்தது. இது உபாத்தியாயராக அன்னை செயல்படுவதாகும்.

கெட்ட சுபாவமுள்ளவன் முக்கிய நேரங்களில் அசம்பாவிதமாகப் பேசி காரியத்தைக் கெடுப்பவன். அடுத்த முக்கிய நேரத்தில் அவன் அன்னையை அழைப்பதை மேற்கொண்டு பேசியபொழுது அழகான சொற்கள் வெளிவந்தன. காரியம் பூர்த்தியாயிற்று. அனைவரும் பாராட்டினர். அன்னை ஆசாரியனாகச் செயல்படுவது இது.

ஒவ்வொரு செயலைச் செய்யும்பொழுதும், அச்செயல் நம்மை மனிதராகச் செய்யலாம், அல்லது தெய்வமாக்கலாம். அன்னையை முன்வைத்துச் செய்யும் எச்செயலும் மனிதனை அவ்விஷயத்தில் தெய்வமாக்கும். குருவாக அன்னை செயல்படுகிறார்.

“நான் எப்பொழுதும் மறுத்துப் பேசவேன். ஒரு முக்கிய காரியத்தில் நான் மறுக்கவில்லை. அதனால் இன்று இவ்வுயர் பதவியிலுள்ளேன். ஏன் அப்படிச் செய்தேன் என்று இன்றும் தெரியவில்லை?” என்ற அன்பர் அன்னை தம்மை வழிநடத்திச் செல்லும் மானஸீக குரு என்று அறியார்.

துள்ளி எழும் அன்னை

நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருக்கும் அன்னை சிறு வயதில் எழவேண்டியபொழுது துள்ளி எழுவார். அவர் நண்பர்கள் அதை ஆச்சரியமாகக் கவனிப்பார்கள். அன்னை வெளியில் போய்க்கொண்டிருந்தபொழுது பால் பண்ணை, தோட்டம் போன்ற இடங்களில் விரைவாக நடப்பார். அவருடன் உள்ள சாதகர்கள் அவரைவிட 20, 25 வயது குறைவாக இருந்தாலும் பின்தங்கி விடுவார்கள், ஓடிப் பிடிக்கவேண்டிய நிலை அதிகம்.

நரசிம்மராவ் பிரேசில் போயிருந்தபொழுது அந்நாட்டுச் சிப்பாய்கள் அவருக்கு மெய்க்காப்பாளராக இருந்தார்கள். 70 வயதான பிரதமருடன் அவர்களால் நடந்து ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. நம் ஆபீசர்களைப் பார்த்து, “உங்கள் பிரதமரைக் கொஞ்சம் மெதுவாக நடக்கச் சொல்லுங்கள்” என்றனர். பொதுவாக ஆரோக்கியமுள்ளவருண்டு. பதவியிலிருக்கும்பொழுது வேலை அதிகமாக இருந்தாலும், பதவி தெம்பைக் கொடுக்கும். ராஜீவ் இறந்த அன்று பிரதமர் ஓரிசாவிலிருந்தார். அவர் வேலை நள்ளிரவாகியும் முடியவில்லை. அதற்குள் ராஜீவ் மரணம் அவருக்குச் செய்தியாகக் கிடைத்தது. அது சம்பந்தமாக எல்லா உத்தரவுகளையும் கொடுத்து முடிக்க காலை 5 மணியாயிற்று. மறுநாள் அதனால் அதிக நேரம் தூங்க முடியாது.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி பதவிக்குப் போட்டியிடுபவர்கள் பகல் முழுவதும் பிரயாணம், கூட்டம், கமிட்டி வேலை, போன்ற பேச்சு

ஆகியவற்றில் மூழ்கிவிடுவார்கள். வேலை இரவிலும் தொடரும். எலக்ஷனுக்கு முன் அவர்கள் தினமும் சில மணி நேரமே தூங்கமுடியும். ஆனால் தெம்பாக வேலை செய்வார்கள். எலக்ஷன் முடிந்த மறுநாள் தோற்ற வேட்பாளர்களால் எழுந்திருக்கமுடியாது. ஜெயித்தவருக்கும் முன்போல தெம்பிருக்காது. பதவி உற்சாகம், தெம்பைத் தரும்.

- ❖ உடல் உழைப்பு உடலுக்கு உரத்தை அளிக்கும், அதனால் வரும் தெம்பு உடலால் மட்டும் உழைக்க உதவும்.
- ❖ உணர்வு நிறைந்தவனுக்கு அதைவிடத் தெம்பு அதிகம். அது பல மடங்கு அதிகம். அது உயர்ந்த தெம்பு.
- ❖ அறிவால் வேலை செய்பவனுக்குள்ள தெம்பு அதனினும் உயர்ந்தது.

ஆன்ம விழிப்புள்ளவர் பெறுவது தலைசிறந்த சக்தி, அதற்கு முடிவில்லை. அன்னை அவதாரப் புருஷர். அவருக்கு அளவில்லாத தெம்பிருந்தது.

மகான்களுக்கு நோய் வருவது சொற்பம். அவர்கள் பெறும் தெம்பு தவத்தால் பெறுவது. தவம் அக்னி, உலகை உற்பத்தி செய்த சக்தி அக்னி. தினமும் தியானம் செய்யும் வழக்கமுள்ளவர்கள் ஆபீசில் அதிகச் சுறுசுறுப்பாய் வேலை செய்வதைக் காணலாம்.

தியானத்தின்போது ஆத்மசக்தி உடலில் பாய்வது தெரியும். பகவான் பகலெல்லாம் வேலை செய்வார். இரவெல்லாம் எழுதுவார். இரவு 12 மணிக்கு மேல் குளித்துச் சாப்பிடும் நாட்களுண்டு. 2½ மணிக்கு எழுந்து மேலும் 6 மணிவரை எழுதுவார்.

பக்தர் ஒருவரை உடன் வேலை செய்பவர் பார்க்க வந்தார். ஆபீஸ் முடிந்தபின் பக்தர் 10 பேரைச் சேர்த்து வேலை

செய்துகொண்டிருந்தார். ஆபீஸ் போகுமுன்னும், அதேபோன்று வேலை. இதுதவிர அவருக்குத் தினமும் போய்ப் பார்க்கும் சொத்துக்கள் இரண்டிருந்தன. வந்தவர், பக்தர் மாலையிலும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதைப் பார்த்து, “நாங்கள் ஆபீஸ் வேலையை மலையாகக் கருதுகிறோம். நீங்கள் அதைச் சுண்டைக்காயாக மாற்றிவிட்டு காலையிலும், மாலையிலும், வேறு இடங்களிலும் வேலை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆசிரமத்தில் அடிக்கடி நான் உங்களைப் பார்க்கிறேனே, எப்படி இதைல்லாம் முடிகிறது?” என்று கேட்பார்.

ஆன்மீகம் தெம்பு நிறைந்தது.
அது நிறைந்தால் உடல் துள்ளும்.

Feb 29, 1956 - சத்திய ஜீவியம் உலகில் பிறந்த நாள்

அரசன் ஆண்டபொழுது, அரசனுக்குச் சேவை செய்வதே மற்றவர் கடமை. அரசனாகவேண்டும் என நினைப்பதும் இராஜத்துரோகம். ஜனநாயகம் ஒவ்வொருவரும் அரசனாகும் உரிமையை அளித்து, அவ்வுரிமையை நாளுக்கு நாள் அதிகப்படுத்தி வருவதால் தச்சனுடைய மகன் போலந்தில் ஜனாதிபதியானார், பேப்பர் போட்ட பையன் அமெரிக்க ஜனாதிபதியானார், கிராமத்தில் பிறந்த வசதியற்றவர் இந்தியப் பிரதமரானார்.

வேதம், உபநிஷதம், கீதை, புராணம், இதிகாசம், மதம், தவம், மகான்கள், ரிஷிகள், அவதாரப் புருஷர்கள் அனைவரும் கூறியது,

மனிதன் பிறப்பிலிருந்து விடுதலை பெற்று மோட்சம் அடையவேண்டும், இறைவனின் திருவடிகளில் சேரவேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறுவது,

“மனிதன் பொய்யிலிருந்து விடுபட்டு மெய்யை அடைவதால் வாழ்விலிருந்து உயர்ந்து இறைவனாக முடியும், அதுவும் 30,000 ஆண்டுகளில் நடப்பதை 30 ஆண்டுகளில் நடத்தமுடியும்” என்பதாகும்.

அதை சாதிக்கும் சக்தியான சத்திய ஜீவியத்தை உலகுக்குக் கொண்டுவர ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் யோகம் செய்தனர்.

1956இல் Feb 29இல் அச்சக்தி உலகுக்கு வந்தது.

வந்து இறங்கியதை உலகில் 3 பேரே உணர்ந்தனர். அவருள் ஒருவர் ஆப்பிரிக்காவிலிருக்கிறார் என்றார் அன்னை. விளையாட்டு மைதானத் தியானத்தில் அச்சக்தி இறங்கியபொழுது அன்னை தியானத்திலிருந்தார். கண் திறந்தால் அனைவரும் அச்சக்தியை தாங்கமுடியாமல் தரையில் விழுந்திருப்பார்கள் என நினைத்துக் கண் திறந்தார். எவரும் எதுவுமறியாமல் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்ததைக் கண்டு ஏமாற்றமடைந்தார்.

ஒவ்வொரு Feb 29 அன்றும் அச்சக்தி புவியில் இறங்குவதை நாம் இன்றும் அறியமுடிவதில்லை. நம்மை அன்னை unconscious கண்மூடியாக இருப்பதாகக் கூறுகிறார். நமக்கு அது தெரிவதில்லை.

ஆப்பிரிக்காவில் ஒருவர் தாம் கண்டதை, “திடீரென வானத்தில் வெண்மை செறிந்த சக்தி அலைகளைக் கண்டேன். இது ஏதோ ஆன்மீகச் சக்தி என உணர்ந்தேன். சில நாள் கழித்து ஆசிரமத்துக் கடிதம் கண்டு விவரமறிந்தேன்” என்கிறார்.

இரண்டு வகைகளில் நாம் கண்மூடிகளாக இருக்கலாம். பெற்றோர் சம்பாதிக்கப்பட்ட கஷ்டத்தை அறியவே முடியாத பிள்ளைகள்

போலும் இருக்கலாம். நேருவும் இந்திராவும் 6 ஐந்தாண்டு திட்டம் மூலம் அளவுகடந்த சேவையைச் செய்தபின் தாங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை என நினைத்தனர். ஏனெனில் இனி செய்யவேண்டியவை எவ்வளவு என நினைத்ததால், தங்கள் குறையை மட்டும் உணர்ந்தனர், தாங்கள் செய்ததை அறியவில்லை. இலட்சியத்தால் அவர்கள் கண்மூடியாக இருந்தார்கள்.

அன்னை உலகில் அவதாரம் எடுத்ததால், லோகமாதா - அன்னை லோகமாதாவின் ஓர் அம்சம் - சூட்சுமமாக ஆசிரமத்திற்கு வந்து அன்னையின் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்தார். நமக்கு அன்னையும் தெரியவில்லை. லோகமாதாவையும் தெரியவில்லை. பாராமுகமாக இருந்தால் லோகமாதா திரும்பிப் போய்விடுவார் என்று 1946இல் அன்னை கூறினார். அவர் போய்விட்டதாகவும் பிற்பாடு கூறினார்.

சத்திய ஜீவியம் வந்தபொழுது அன்னை விளையாட்டு மைதானத்தில் தியானத்திலிருந்தார். முதலில் அதன் குரல் பிரெஞ்சில் கேட்டது. பிறகு ஆங்கிலத்தில் கேட்டது. பகவான் குரலானால் அது ஆங்கிலத்தில் கேட்கும் என்கிறார் அன்னை. “நேரம் வந்துவிட்டது” என்றது குரல்.

பொன் கதவைத் திறக்க அன்னை பொன் சுத்தியால் அதை உடைத்தார்.

நாம் செய்யும் வேலைகள் பேரளவில் கூடி வந்தாலும், நாம் அதற்காக என்ன செய்தோம் என்று அறியமுடியாத நிலையுண்டு.

நம்மை விலக்கி, Force சக்தியை அனுமதித்தால் தியானத்தில் சக்தி உள்ளிறங்கி உடலில் பாய்வது தெரியும். மேலும் மேலும் நம்மை விலக்கினால் சக்தி அதிகரிக்கும்.

சக்தியை உணர்பவன் சித்தி பெற்ற சாதகன்.

சக்தியை உணராதவன் தன் வேலை 24 மடங்கு, 12,000

மடங்கு பெருகிப் பலன் தருவதைக் காண்பான்.

பலன் பெறுதல் அருள் பெறுதலாகும். அதைப் பெற்றால் நூறு பேரில் ஒருவராகலாம். சக்தியை உணர்ந்தால், யோகம் சித்திக்கும். பலன் பெற்றவர் பலர் அதை அறிவதில்லை. அறிந்தாலும், யோகம் சித்திக்கும் என்பது அன்னையின் பேரருள் பூவுலகில் மனித வாழ்வில் வெளிப்படுவதாகும்.

அடம் பிடிக்கும் அன்பு

ஆசிரமத்திலுள்ளவர் தாயார், ஊரிலிருந்து வந்திருந்தார். அன்னையைத் தரிசிக்க அனுமதி பெற்றார். அன்று தரிசன தினம். அன்னைக்குப்பின் தரிசனம் என்பது ஆசிரமத் தியானம் (காலை 6.00 முதல் 6.30 மணிவரை), பகவான் அறையைத் தரிசிப்பது. அன்னை பிறந்த நாளானால் அன்னையின் அறையைத் தரிசிப்பது. Feb 29 Supramental day சத்திய ஜீவிய நாளானால் அன்னை, பகவான் அறைகளைத் தரிசிப்பது. 1962வரை தரிசன நாட்களில் பக்தர்கள் வரிசையாக அன்னை முன் சென்று தரிசிப்பார்கள். சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்ய அனுமதிக்க நேரமில்லை என்பதால் அனுமதியில்லை. காலையில் 6.15க்கு அன்னை பால்கனி தரிசனம் தருவது '62 வரை இருந்தது. '62இல் அன்னை அதை நிறுத்திவிட்டார். '63இல் மீண்டும் தரிசனம் தர ஆரம்பித்தபொழுது மாலை 5.30 மணிக்கு terrace ஆசிரமத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் இரண்டாம் மாடியிலுள்ள பால்கனியில் வந்து '73 ஆகஸ்ட்வரை தரிசனம் தந்தார். பிறந்த நாளைக்கு அனுமதியுள்ளவர்கள் அன்னையைத் தனியே அவர் அறையில் தரிசிப்பார்கள்.

தம் தாயாருடன் ஆசிரமவாசி வரிசையில் நின்றார். தாயார் அன்னை முன் வந்தவுடன் பரவசப்பட்டுவிட்டார். வெளியில் வந்த பிறகு மகனை நோக்கி, “நான் அன்னை முன்பு 15 நிமிஷம் உட்காரவேண்டும்” என்றார். மகனுக்கு என்ன செய்வது எனத் தெரியவில்லை. அன்னை அறைக்கு வெளியே வந்த தாயார் அங்கேயே உட்கார்ந்துவிட்டார். எழும்ப மறுக்கிறார். உண்ணாவிதமிருக்கிறேன் என்கிறார். மகன் இங்கேயே இருப்பதால் 15 நிமிஷ “தரிசனம்” நடக்காத காரியம் என்றறிவார். தாயார் தாம் உணர்ந்த பரவசத்தை நினைத்து, அதையே மேலும் விரும்பி, பிடிவாதம் செய்கிறார். இக்கட்டான நிலைமை. ஒருவாறாகத் தாயாரை மகன் வீட்டிற்கு அழைத்துப் போனார். தாயார் ஊருக்குத் திரும்பினார்.

வீடு நம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. நம்மால் பெறமுடியாத சௌகரியங்களை வீடு பெற்றுத் தருகிறது. அடம்பிடிக்கும் குழந்தை, படிக்காத மகள், சம்பாதிக்காத கணவன், வாயாடி மனைவி ஆகியோருக்கும் வீடு தன் சௌகரியங்களை மறுப்பதில்லை.

அன்னை கருணையே உருவான ஆன்மீக இல்லம்.

புத்திசாலிக்கு மேதாவிலாசத்தையும், சுமுகமானவர்க்கு அதிர்ஷ்டமாகச் செல்வத்தையும் தரும் அன்னை, அடம்பிடிப்பவருக்கும் அவர் ஆசையை அதற்குரிய நேரம் வரும்பொழுது பூர்த்தி செய்கிறார். அறிவு ஏற்பதை உடல் ஏற்கமுடியாவிட்டால் அடம் உற்பத்தியாகிறது. மூளை வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, மன வளர்ச்சி என்பவற்றை நாம் அறிவோம். ஜீவனுக்கு வளர்ச்சியுண்டு. உடலும், உணர்வும், அறிவும் ஒருசேர வளர்வது ஜீவனின் வளர்ச்சி. அறிவு வளர்ந்து அது ஏற்பதைச் செயல் - உடல் - ஏற்கமுடியாவிட்டால் அடம் உற்பத்தியாகிறது. வாழ்வில் அடம்பிடிப்பவர்கள் நாளடைவில் அதை மறந்துவிடுவார்கள். காலம் அதைச் செய்யும். அடம்பிடித்துச் சாதிப்பவர்கள் குறைவு. அறிவே

இல்லாதவர்க்கு, அடம்பிடித்தால் சாதிக்க முடியும். அது குறைவு. அன்னை முறை வேறு.

சொந்த ஊருக்குப் போன தாயார், அடுத்த தரிசனத்திற்கு வந்தார். அன்னை முன் வரிசையில் வந்தார். சற்று தூரத்திலுள்ளபொழுது அன்னை ஒருவரிடம் பேச ஆரம்பித்து 15 நிமிஷம் பேசினார். தாயார் அப்பதினைந்து நிமிஷமும் அன்னையைத் தரிசனம் செய்ய முடிந்தது. அவர் அபிலாஷை பூர்த்தியாயிற்று.

அடம்பிடிக்கும் குழந்தையை தாய் அணைப்பதுபோல் அடம்பிடித்த உடலின் விருப்பத்தை அன்னை பூர்த்தி செய்கிறார்.

தோற்றமும் அம்சமும்

எந்தத் தெய்வத்திடம் பிரார்த்தனை செய்தாலும் அதன்மூலம் பிரார்த்தனையைப் பூர்த்தி செய்வது அன்னையே என்று அவர் கூறுகிறார்.

பகவானும், அன்னையும் தரிசனம் தரும் நாட்களில் ஒரு குடும்பம் தரிசனத்திற்கு வந்தது. மனைவி கர்ப்பமாக இருந்தார். கர்ப்பிணிகளை அன்னை 7 மாதம்வரை அனுமதிப்பதில்லை. குழந்தை உருப்பெறும் முன் தரிசனத்திற்கு வந்தால் சூழலின் கனம் தவறான உருவத்தை அளிக்கும் (The child will have a wrong formation) என்பதால் 7 மாதமான பின்னரே அன்னை அனுமதி தருவார். குழந்தை பிறந்தபின் 4 வருஷம்வரை தரிசனத்திற்கு அன்னை அனுமதிப்பதில்லை. காரணம் அதுவே. இரண்டு வயது குழந்தை மாத்ரு மந்திருக்கு வந்தபொழுது வீல் என அழ ஆரம்பித்தது. காரணம் தெரியவில்லை. கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஒருவர் இந்தச் சட்டத்தை நினைவுபடுத்தினார். குடும்பம் மாத்ரு மந்திரை விட்டகன்று கொஞ்ச தூரம் போனவுடன் குழந்தையின் அழகை நின்றது.

சுபத்திரை வயிற்றிலுள்ள அபிமன்யு கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் மந்திரத்தைக் கேட்டுக் கொண்டதுபோல், தரிசனத்திற்கு வந்த கர்ப்பிணியின் வயிற்றிலுள்ள குழந்தையும் பகவான் ஆசியைப் பெற்றது. இத்தொடர்பு பிற்காலத்தில் அக்குழந்தையை அன்னையிடம் கொண்டு சேர்க்கும்.

பெண் குழந்தை பிறந்தது. உள்ளூர் கான்வென்டில் பெண் படித்தாள். ஆன்மீகம் எனில் விரதம், பட்டினி, எளிமை, வறுமை என்ற சூழலில் கான்வெண்ட் அவளுடைய மனநிலையைத் தயார் செய்தது. வயதானபின் குடும்பத்தாரோடு மீண்டும் தரிசனத்திற்கு வந்தபொழுது அன்னையின் உடை விலையுயர்ந்ததாக இருப்பதைக் கண்ட அவளுக்கு மனம் அதை ஏற்கவில்லை. தரிசனச் சமயத்தில் அன்னையின் பாதங்களில் தலையை வைத்து நமஸ்காரம் செய்தாள். தலையில் கைவைத்து அன்னை ஆசீர்வாதம் செய்வதை அவள் அறிவாளாதலால், அதை எதிர்பார்த்தாள். ஏனோ, அது நடைபெறவில்லை. எழுந்து உட்கார்ந்தாள். அன்னை அவள் கண்களை உற்று நோக்கினார். வேறு உலகத்திற்குப் போனது போலிருந்தது அவளுக்கு. பின்னால் பக்தர்கள் நிற்பதால், அன்னை பார்வை அகற்றும்முன் அவள் எழுந்துவிட்டாள். “ஏன் அன்னை பார்வையை அகற்றுமுன் எழுந்திருக்கிறாய்?” என்று பின்னாலிருந்தவர்கள் கேட்டார்கள். ஊருக்குத் திரும்பிப் போய்விட்டார்கள்.

பள்ளியில் விசேஷம். அது கிருஸ்துவப் பண்டிகை. பேர் போனது. பண்டிகையன்று செய்யும் பிரார்த்தனை பலிக்கும் என்பது நம்பிக்கை. பெற்றோர்கள் அவளைத் திருமணத்திற்காக வேண்டிக்கொள்ளச் சொன்னார்கள். அவள் பண்டிகையிலிருக்கும்பொழுது மனம் திருமணத்தை நாடவில்லை. தனக்குத் தெய்வம் வேண்டும் எனத் தோன்றியது. அதையே கேட்டாள்.

மீண்டுமொரு தரிசனத்திற்கு அவர்கள் குடும்பத்துடன் வந்தார்கள். தரிசனத்திற்காக அன்னை அறைக்கு வெளியில் நின்றபொழுது சம்பக்லால் வந்து இவள் பெயரைக் கூப்பிட்டு யார் அது எனக் கேட்டார். எல்லோருடைய தரிசனமும் முடிந்தபின் அன்னை உன்னை கடைசியில் வரச் சொல்கிறார் என்றார். அதேபோல் கடைசியில் சென்றார். தரிசனம் ஆத்ம திருப்தி அளித்தது.

அன்று மாலை தூங்கும்பொழுது அவள் உயிர் உடலை விட்டெழுந்து அன்னை அறைக்குப் போயிற்று. அன்னையைச் சந்தித்து “என்னை விட்டகலக் கூடாது” என்று வேண்டியது. அன்னை அவள் கேட்ட வரத்தை அளித்தார்.

அவள் பிரார்த்தனை செய்தது கிருஸ்துவப் பண்டிகையில். பூர்த்தி செய்தது அன்னையின் அறையில்.

செய்யாத பிரார்த்தனை

பிரார்த்தனை செய்து அடுத்த மாதம் அது பூர்த்தியாகிறது. மற்ற பிரார்த்தனை அன்று மாலையே பூர்த்தியாகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அன்னையைப் பொருத்தவரை நேரம் தேவையில்லை என்றாலும், இதுபோல் நடப்பதைக் காண்கிறோம். காரணங்கள் பலவகையின.

அரைகுறை நம்பிக்கையுடன் பிரார்த்தனை செய்தால் நாள் கழித்துப் பலிக்கும். இந்தப் பிரார்த்தனை பலிக்காது எனத் தெரியும், இருந்தாலும் பிரார்த்தனை செய்து வைப்போம் என்ற மனநிலையும் அதற்குக் காரணம். சில சமயங்களில் மனம் தீவிரமாக வேறு முக்கியமான விஷயங்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அது சமயம் செய்யும் பிரார்த்தனை உடனே பலிக்காது. படிக்க பயமுள்ள மாணவனுக்குக் காலேஜில் சேர ஆசையுமிருந்து பிரார்த்தனை செய்தால், பயமும் ஆசையும் போராடுவதால், பலன் தள்ளிப் போகும்.

விஷயம் புதியதாக இருந்தால் நமக்கு விபரம் தெரியாது. அந்நேரம் செய்யும் பிரார்த்தனைக்கு மனத்தில் தடையிருக்காது. அது அன்றே பலிக்கும். வேறு காரணமாக அன்னையைத் தீவிரமாகச் சில நாட்கள் நினைக்கவேண்டியிருக்கும். அந்த நேரம் எழும் பிரார்த்தனை, இந்தத் தீவிர நினைவின் ஆதரவால் உடனே பலிப்பதுண்டு.

இவற்றைக் கடந்த நிலையில் சில பலன்கள் உள்ளன.

- ❖ காருக்கு அடியில் மாட்டிக்கொண்ட பெண் அம்மா என அலறி, காயம்படாமல் எழுந்துவந்தார்.
- ❖ காலில் குத்தியிருந்த இரும்புப் பின் தானே மறைந்தது.
- ❖ ஓடும் ரயில் நின்றது.
- ❖ தொலைந்துபோன பர்ஸ் 3 நாள் கழித்துப் பலமுறை தேடிய இடத்தில் கிடைத்தது.
- ❖ தொலைந்த வைரமோதிரம் பலமுறை தேடிய மேஜை மீது மூன்றாம் நாள் கிடைத்தது.
- ❖ மோத வந்த பஸ் முன் விழுந்தவரை ஒரு சக்தி தூக்கி அப்புறப்படுத்தியது.

இவை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அதிகமில்லை. ஆனால் அன்பர்கள் அனுபவத்தில் உண்டு.

தரிசனத்திற்கு வந்து திரும்பும் பக்தர் கூடூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் 1௨ சாப்பிட இறங்கியபொழுது ரயில் நகரவே ஓடி ஏறியபொழுது வேஷ்டி சிக்கி ரயிலடியில் விழுந்தார்.

அவர் பிரார்த்தனை செய்யும் நிலையில் இல்லை.

அப்படியே அவரை ஆகாயத்தில் தூக்கி ரயிலினுள் போட்டது ஒரு சக்தி.

அன்னை, செய்யாத பிரார்த்தனையை இதுபோல் பூர்த்தி செய்வதுண்டு. உடல் தன்னை மறந்த நேரம் அன்னையைத் தன்னை அறியாமல் நினைவுகூர்வதால் இது நடக்கிறது. மனம் உண்மையாக இருந்தது என்பதுபோல் உடல் அன்னைக்கு உண்மையாக இருந்ததால் பிரார்த்தனை செய்யாமல் அன்னை செயல்படுகிறார்.

சோகம், ஏமாற்றம்

அன்னை பெயரில் பலர் பள்ளிகள் நடத்துகிறார்கள். ஒருவர் ஆசிரமம் நடத்துகிறார். இங்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகள் அதிகம். அன்னை முறையைப் பின்பற்றினால் பிரச்சினைகள் இருக்கா. அன்னையை வணங்கினாலும், அவர் முறைகளைப் பின்பற்றுவது கடினம்.

அப்படிப்பட்டவர் ஒருவர் ஆசிரமம் வந்து அன்னையைச் சந்தித்துப் பேசினார். “என் வாழ்வு சோகம் நிறைந்தது. ஒரே ஏமாற்றம், வெறுப்பும், விரக்தியும் அதிகம், எரிச்சல் வருகிறது” என்று தம் நிலையை விளக்கினார்! இதுபோல் அன்னையிடம் முறையிடுபவர்கள் பலர்.

பதிலுக்கு அன்னை, “என் டிக்ஷனரியில் சோகம், ஏமாற்றம், வெறுப்பு, விரக்தி, எரிச்சல் இல்லை. சந்தோஷம், திருப்தி, அன்பு, நிறைவு, சுமுகம் போன்ற சொற்கள் ஏராளமாக உண்டு” என்று பதிலுக்கு அவற்றைப் போக்க ஒரு முறையையும் விளக்கினார்.

பெரிய US கம்பனியில் வேலை போய் மனைவி விவாகரத்து செய்யும் நிலையில் மார்க் என்பவர் சோர்ந்து சுருண்டுபோய் உட்கார்ந்திருந்தபொழுது இந்தியாவுக்குப் போய் திரும்பிய அவர் நண்பர்

வந்து ஆசிரமத்தைப் பற்றியும், அன்னையைப் பற்றியும் பேச ஆரம்பித்தார். மார்க் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார். பல நாட்களுக்குப்பின் லேசாகச் சிரித்தார், “யார் இந்த Mother? நீங்கள் பேச ஆரம்பித்தபின் என் நெஞ்சம் நிறைகிறது. தெம்பு வருகிறது. சந்தோஷமாக இருக்கிறது. மேலும் பேசங்கள். நான் இந்தியாவுக்குப் போகட்டுமா? ஆசிரமத்தின் விலாசம் கொடுங்கள்” என்று 10 நிமிடத்தில் தம் சோகத்தைவிட்டு வெளிவந்தார்.

அன்னையை நினைத்தால் சோகம் கரையும்.

அவர் பெயரைச் சொன்னால் ஏமாற்றம் போகும்.

அவரை அழைத்தால் சந்தோஷம் வரும்.

அன்னை வந்தவரிடம் இவற்றையெல்லாம் சொல்லவில்லை. அவர் சொன்னது பின்வருமாறு

கடலைப் பார். எப்படி அகன்று பரந்துள்ளது!

மொட்டைமாடிக்குப் போய் வானத்தை நிமிர்ந்து பார். எத்தனை ஆயிரம் நட்சத்திரங்கள் தெரிகின்றன!

Milky wayயைப் பார்த்திருக்கிறாயா?

அதனுள் எவ்வளவு நட்சத்திரங்கள் உள.

எவ்வளவு பெரிய பிரபஞ்சம் இது?

இது அனந்தம், infinity. ஏன் மனம் குறுகலாகவேண்டும்?

இவற்றைப் படைத்தவனுடன் நாம் ஐக்கியமாக வேண்டுமன்றோ?

அப்படிச் செய்தால் மனம் எப்படிச் சிறியதாக இருக்கமுடியும்?

சோகம், விரக்தி, ஏமாற்றம், வெறுப்பு, சிறிய மனதிற்குரியது.

இதற்கு எதிரானவை பெரிய மனதிற்குரியவை.

மனம் விசாலமடைய முயல்வது சரி.

விசாலமடைந்த பிறகு உன் கஷ்டம் தீரும்,

என்று அறிவுரை கூறினார்.

ராமனும் சீதையும்

அன்னையைச் சக்தியாக அறிந்து அவர் யோகத்தை ஏற்று, அவர் விரும்பியபடி யோகப் பாதையில் வந்து பூரணயோகச் சாதகராக வருவது சிரமம். அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் பலிக்கும், இதுவரை பலிக்காத பிரார்த்தனைகளும் அற்புதமாகப் பலிக்கும் என்பதை அறிந்தவர்களும் சிலரே.

உலகத்தை ஒரே நாளில் சத்திய ஜீவியமாக்கும் சக்தி அன்னைக்குண்டா எனக் கேட்ட சாதகருக்கு, பகவான் சுருக்கமாக ஆம் என்று கூறினார். அன்னை வந்த ஆரம்பத்தில் miracles எனப்படும்படியான யோக அனுபவங்களை அன்னை சாதகருக்கு அளித்து வந்தார். அப்பொழுதுதான் கடல்தேவதையுடன் பேசினார். பகவான் அன்னையை அது போன்றவற்றை நிறுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அதன்பிறகு ஓரிரு செயல்கள் தற்செயல்களாக அப்படி நடந்துள்ளன. மிகப்பெரிய ஆச்சரியம், அற்புதம் போன்ற காரியங்களையும் பிறகு அன்னை அறிவுக்கு விளங்குமாறு, இயற்கை நியதிகளை ஒட்டிச் செய்துள்ளார்.

ஆசிரமம் வந்த வடநாட்டார் அன்னையைக் கண்டு பிரமித்தனர். வீடு திரும்பியதும் பக்கத்து வீட்டில் 10 வயதுவரை நடக்கமுடியாத பையனுக்கு அன்னையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மூளை வளர்ச்சியில்லாதவன். ஒரே பிள்ளை. Blessing packetஐப் பையனிடம் கொடுத்தனர். இதுவரை படுக்கையாக இருந்த பையன் அன்று எழுந்து நின்றான்! பெற்றோருக்கு மகன் இனி மனிதனாவான், நடப்பான், படிப்பான் என நம்பிக்கை வந்துவிட்டது. அது நடக்கவில்லை. அத்துடன் அவன் இறந்துவிட்டான்.

ஒரே பிள்ளை இறந்த சோகத்தால் தாய்க்குச் சித்தபிரமை வந்தது. அவரை ஆசிரமம் கொண்டுவந்து ஒரு மாதம் வைத்திருந்தனர். மீண்டும் வீட்டுக்குப் போனார்கள். 10 வருஷமாகக் கருத்தரிக்காத பெண் கருவுற்றாள். இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தன. அன்னை அக்குழந்தைகளுக்கு ராமன், சீதை எனப் பெயரிட்டார்.

பகவான் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தை அன்னையின் யுத்தம் என்பார். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தை பகவான் நடத்தினார். தம் யோக சக்தியால் அதை வென்றார். அதைப் பற்றி வெகுநாள்வரை குறிப்பிடவில்லை.

ஏராளமான பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் டங்கர்க் என்ற இடத்தில் ஆபத்தான நிலையில் மாட்டிக்கொண்டபொழுது, மூடுபனி துருப்புகள்மேல் கவிழ்ந்தது. துருப்புகள் தப்பிவிட்டன. அதைப்பற்றிப் பேச்சு எழுந்தபொழுது பகவான் ஒன்றும் அறியாதவர்போல் மாயமாய் பனி வந்து உதவியது! எனக் கூறினார். தாம் துருப்புகளைக் காப்பாற்றியதாகக் கூறவில்லை.

தூய்மையான நம்பிக்கையால் பக்தர்களுக்கு இன்றும் ஆச்சரியமான பலன்கள் கிடைக்கின்றன. இன்று கிடைக்கும் பலன் அதிகமானது. காலில் 20 நாட்களிருந்த pin பின் மாயமாய் மறைந்ததுபோல பல காரியங்கள் நடக்கின்றன.

பலன் கருதி தேடுபவர்கட்கு இது அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை. விவரம் தெரியாதவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு சமயம் நிச்சயம் கிடைக்கிறது. அன்னையை அன்னைக்காக ஏற்க விழைபவர், அன்னையின் திருவடிகள் தலைமீது கற்பனையாகப் பட்டவுடன் புளங்காகிதமடைபவர்கள், அன்னையைப் பக்தியால் நெருங்க விழைபவர், தங்களுக்குத் தீராத பிரச்சினைகள் - கால் ஊனம், 20 வருஷத்திற்கு முன் தொலைந்த நிலப்பத்திரம், பிறவியிலேயே பார்வையில்லாத கண் - இருந்தால், பலனுக்காக இல்லாமல் பக்திக்காக அவை தீரப் பிரார்த்தித்தால், அவை ஆச்சரியமாகத் தீருவதைக் காணலாம். அதைச் சோதனையாகச் செய்வதைவிட பக்தியாகச் செய்வது மேல். பலன் கால் ஊனம் நீங்கி நடப்பதன்று, அன்னையை ஆத்மாவில் நெருங்கி வருவதாகும்.

அதுபோன்ற பலன் பெற்றபின் பலிக்கும் பிரார்த்தனைகள் பலவற்றைக் கவனித்தால் எல்லாப் பிரார்த்தனைகளும் பிறவிக் குருடனுக்குப் பார்வை வந்தது போலவே பலிப்பது அவருக்குப் புரியும். பலனைவிட, புரிவதைவிட, அன்னையை ஆத்மா அறிவது முக்கியம் என்ற மனநிலைக்கு அது உண்டு.

உடலைவிட்டு வெளியே போவது

“நான் தூங்கும்பொழுது சில சமயங்களில் என்னுடலை நானே பார்ப்பதுண்டு” என்று கூறுபவர்கள் உண்டு. அவர்கள் உடலைவிட்டு வெளியே போகும் திறனுடையவர்கள்.

இறந்த பிறகு நடக்கும் கரும காரியங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய செய்யப்படுபவை என நாம் கூறுகிறோம். ஆவி சாந்தப்படுவதற்காக செய்யப்படும் சாங்கியங்கள் அவை. ஆவி வேறு, ஆத்மா வேறு. ஆத்மாவுக்கு சாங்கியங்கள் தேவையில்லை. சாங்கியங்களைக் கடந்தது ஆத்மா.

யோகத்தை மேற்கொண்டபின் உடலைவிட்டு வெளிவரும் திறமையுள்ளவர்கள், அதை யோகானுபவம் என நினைப்பார்கள். ஒரு சாதகருக்கு அப்பழக்கம் உண்டு. அன்னைக்கு எழுதினார். “இனி அதுபோல் செய்யக்கூடாது” என அன்னை கூறினார்.

பாரிசில் ஒரு சமயம் டின்னரில் கலந்துகொண்ட அன்னை இங்கு புழுக்கமாக இருக்கிறது, நான் வெளியே காற்றுக்குப் போகவேண்டும் என நினைத்தார். அடுத்த நிமிஷம் திறந்தவெளியிலிருந்தார். அவர் நினைவு பலித்தது. அவர் உடல் மயக்கமாக விழுந்தது. இது சரியில்லை எனத் தோன்றி தம் உடலைக் கடிந்துகொண்டு மீண்டும் நினைவு பெற்றெழுந்தார்.

இதுபோல் உடலைவிட்டுப் போவது ஆத்மா இல்லை. ஆத்மாவை மனிதன் அறியமாட்டான். இது subtle physical சூட்சுமச் சரீரம். Subtle vital ஆவியும் வெளியே போவதுண்டு. இதற்கும் யோகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை எனக் கூறினார்.

வெளியே போனபின் உடலுக்கும் ஆவிக்கும் இடையே ஒரு மெல்லிய தொடர்புண்டு. அது துண்டிக்கப்படக் கூடாது. அது அறுந்துவிட்டால் மீண்டும் உடலுக்குள் நுழைய முடியாது. உயிர் பிரிந்துவிடும். ஆவி வெளியே போனால் தானே திரும்பும். உடலை யாராவது அசைத்தால், பிடித்து ஆட்டினால் உயிர் திரும்பமுடியாது, என அன்னை எச்சரிக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர் தனியே தூங்குவது நல்லது.

ஆப்பிரிக்காவுக்குப் போய் குரு தியோன் மனைவியிடம் உடலை விட்டு வெளியே வரும் கலையை அன்னை அறிந்தார். உடலைவிட்டு வெளியே வந்தபின் அவ்வுடலைவிட்டு மீண்டும் வெளிவருவதும் உண்டு. அதுபோன்று அன்னை 12 முறை சூட்சும உடலைவிட்டு வெளிவந்தார். அப்படி வந்தபொழுது தலைக்குமேல் சூரியனையும் அதற்கு மேல் சந்திரனையும் கண்டார்.

தியானத்தின்போது உடலில் சக்தி நுழைவதைக் காணலாம். சில சமயங்களில் உடல் நடுங்கும். பல சமயங்களில் மறத்துப் போகும். சில நிமிஷம் அசையாமலிருந்தால் மீண்டும் சரியாகிவிடும். தியானத்தின்போது உடலைவிட்டு வெளியே போவதும் உண்டு. அது அரிது.

இருவர் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அது கிராமம். ரோடு ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது. பஸ் போகும் சப்தம் கேட்பது நின்றது. ஒருவர் அடுத்தவரிடம் உங்கள் மதுரை நண்பர் பஸ்ஸில் வந்து இறங்குகிறார் என்றார். கேட்டவர் சிரித்தார். கொஞ்ச நாழிகை கழித்து நண்பர் வந்தார். சிரித்தவருக்கு ஆச்சரியம். எப்படிச் சொன்னீர்கள் எனக் கேட்டார். பஸ்ஸிலிருந்து அவர் இறங்குவதைப் பார்த்தேன் என்றார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் இருக்கும்பொழுது ஒரு சாதகர் அவரிடம் வந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் “நான் ரிஷபசந்த் என்ன செய்கிறார் என்று பார்த்தேன்” என்றார். ரிஷபசந்த் அவர் வீட்டிலிருக்கும்பொழுது பகவான் தம் அறையிலிருந்து ரிஷபசந்ததைப் பார்க்கிறார். இது மனதைவிட்டு வெளியே போவதாகும். மனம் சூட்சுமமாக உள்ளவர்கள், தங்களுக்கு அதிக அக்கறையுள்ள நபர்களை நினைத்தால், அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்க முடியும். நினைப்பதை அறிய முடியும், சமயத்தில் பார்க்க முடியும். மனம் தன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து சூட்சுமமாக வெளியே சென்று செயல்படும். அன்னை பக்தர்களில் சூட்சும மனம் பெற்றவர்களுக்கு இது பலிக்கும். பொதுவாக கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்க்கும், பெண்களுக்கும், பள்ளிக்கூடம் போகாதவர்க்கும் இந்தத் திறமை இருப்பதுண்டு. யோகத்தை அவர்கள் மேற்கொண்டால், இத்திறன் யோகத்திற்கு உதவும்.

சீட்டாட்டம்

சீட்டு ஆடுதல் நம் நாட்டில் ஆடவர்க்கு மட்டும் உரியது. அதுவும் சூது எனக் கருதப்படும். மேல்நாடுகளில் சீட்டு என்பது விளையாட்டு. ஆடவரும், பெண்களும் எங்கும் சமமாகக் கலந்துகொள்வதுபோல் சீட்டிலும் கலந்துகொள்வார்கள்.

சாப்பிடும்பொழுதும், மற்ற நேரம் தாகம் எடுத்தாலும் நாம் தண்ணீர் குடிக்கிறோம். இந்தியத் தொழிலதிபர் ஜெர்மனிக்குப் போனபொழுது ஹோட்டலில் தண்ணீர் கேட்டார். அவனுக்குப் புரியவில்லை. எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள் என்றான். குடிக்க என்றார். அவர் கேட்டதை வியப்பாகப் பார்த்தவன் போய் டம்ளரில் ஓர் அங்குலம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தான். அங்குத் தண்ணீர் சாப்பிடும் பழக்கமில்லை. ஜெர்மனியில் பீர் சாப்பிடுவார்கள், பிரான்சில் ஓயின் சாப்பிடுவார்கள், ரஷ்யாவில் வோட்கா சாப்பிடுவார்கள். அதில் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் வித்தியாசமில்லை. நம்மைப்போல் தண்ணீர் சாப்பிடும் பழக்கம் அங்கில்லை. இவற்றை மது என அவர்கள் கருதுவதில்லை. பானம் என எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

ஒரு சமயம் பலர் சீட்டாடிக்கொண்டிருந்தனர். ஒருவர் அதிகமாக நஷ்டப்பட்டார். அன்னை ஆட்டத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லை. அன்னையைப் பலரும் ஆட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும்படியும், இழந்தவர் இடத்தை ஏற்று அவர் நஷ்டத்தை ஈடு கட்டும்படியும் கேட்டுக் கொண்டனர்.

“நான் வந்தால் உங்களிடம் உள்ள எல்லாப் பணமும் பறி போகும்” என்று அன்னை கூறியதைக் கேட்டு அனைவரும் கேலியாக வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.

அன்னை ஆட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். அவருக்கு மற்றவர்கைகளில் உள்ள எல்லாக் கார்டுகளும் அவர்கள் பார்ப்பதுபோல்

தெரிகின்றன. அன்னை கூறியதுபோல் அன்னை தொடர்ந்து ஜெயித்தார். எல்லோருடைய பணமும் இவர் கைக்கு வந்தது. மற்றவர்கட்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

“போதும், போதும், நிறுத்துங்கள்”,

என்று அனைவரும் கூக்குரலிட்டனர். சற்றுமுன் கேலியாகப் பேசியது மறந்துவிட்டது.

- ❖ அன்னைக்குச் சூட்சுமப் பார்வையுண்டு.
- ❖ பிறர் கையிலுள்ள சீட்டின் மறுபுறம் தெரியும்.
- ❖ பிறர் மனதிலுள்ள எண்ணங்கள் தெரியும்.
- ❖ ஜடப்பொருள்களின் உணர்வை அன்னை அறிவார்.
- ❖ ஜடப்பொருள்களின் குரல் அன்னைக்குக் கேட்கும்.
- ❖ விலங்குகளின் எண்ணங்களுக்கு அன்னை பதில் சொல்லும் பழக்கம் உண்டு.
- ❖ ஆபத்து நேரத்தில் மரம், செடி, கொடிகள் அன்னையிடம் வந்து முறையிடுவதுண்டு.
- ❖ தெய்வங்களும் தங்கள் குறைகளை அன்னையிடம் வந்து குறைப்பட்டுக் கூறுவதுண்டு.

பயம்

அன்னையிடம் வந்தபின் நம்மிடமிருந்து துன்புறுத்திய குறைகள் கரைந்துபோகும். சிறு அளவிலுள்ள நல்லது அதிகமாக வளரும். இதற்கு மாறானதும் உண்மை.

தன் வேலைக்காரனைக் கண்டு பயப்படும் மேனேஜர், யார் போனில் கூப்பிட்டாலும் பதில் சொல்லப் பயந்து ஒளியும் பெண், மாறி திறமையாகப் பல பேரை வைத்து வேலை செய்த அனுபவம் உண்டு.

சிறு வயதில் பேய்க்கதைகளைக் கேட்டுப் பயந்து பயமே உருவான பெண், பக்தருடன் உட்கார்ந்து அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்ட நேரம் “நான் எங்கோ போய்விட்டேன். பயம் போன இடம் தெரியவில்லை” என்றார். எருக்கம் பூ தைரியத்தைக் குறிக்கும் எனக் கேள்விப்பட்ட பக்தர், எருக்கம் பூவை எடுத்துப் பையில் வைத்துக்கொண்டவுடன், பயம் அதிகமானதைக் கண்டு பீதியடைந்து, விவரம் தெரிந்தவரைப் போய்க் கேட்டார். “எருக்கம் பூவை அன்னை படத்திற்கு முன் வைத்திருந்து, அடுத்த நாள் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பாருங்கள்” என்றார். அப்படிச் செய்தபொழுது பூ தைரியத்தைக் கொடுத்தது, பயத்தை அழித்தது. எருக்கம் பூ தைரியம் என்றாலும், தைரியத்தைப் பெற தெம்பில்லாதவருக்கு அது பயத்தைக் கொடுக்கிறது. ரிவால்வர் நமக்குத் தைரியமளிக்கும். முழு பயந்தாங்கொள்ளியிடம் தற்காப்புக்காக ரிவால்வரைக் கொடுத்தால், ரிவால்வரே அவனுக்குப் பயத்தை எழுப்பும்.

ஜப்பானிய கட்டிடக்கலையைப் பின்பற்றி ஆசிரமத்தில் கோல்கொண்டா என ஒரு கட்டிடம் உண்டு. இங்குள்ள விடுதிகளில் மிக உயர்ந்தது. அங்கு ஒரு பக்தர் வந்து தங்கினார். இவ்விடம் அமைதிக்குப் பேர் போனது. இரண்டு மணிக்கு ஒரு முறை அலறும் பேய் பிடித்த பெண் இங்கு வந்து தங்கியபொழுது பகலெல்லாம் அலறவில்லை. இரவு ஒரு முறை அலறினார். இவ்விடுதியிலுள்ள அமைதி அதிகம்.

ஆனால் இப்புதிய பக்தருக்கு இரவு சிம்மசொப்பனமாக இருந்தது. ஓர் இரவு கனவில் சிங்கம் தம் மார்பு மீது வந்து உட்கார்ந்ததைக் கண்டார். அன்னையிடம் கூறினார். அடுத்த நாள்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிவந்த உடையணிந்து கனவில் தோன்றி நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள் என்றார்.

தொடர்ந்து பயங்கரக் கனவுகள் வருவதைக் கண்டு பயந்து அன்னையிடம் முறையிட்டார். பேசும்பொழுது அவருக்கு நிலையில்லை. அன்னையிடம் பேசுகிறோம் என்ற அமைதியுமில்லை. ஆரவாரமாகப் பேசி முடித்தார்.

இப்படிப் பயப்படுகின்றவர்கள் இந்த யோகத்திற்கு விலக்கு என்றார் அன்னை. விஞ்ஞானத்தைப் பற்றியும், யோகத்தில் அது போன்ற சோதனைகள் செய்யமுடியுமா என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக ஸ்ரீ அரவிந்தர், “யோகத்தில் சோதனையை நம்மீது செய்யவேண்டும். எல்லாவிதமான ஆபத்தும் உண்டு. சித்தசுவாதீனம் போவது சகஜம். உயிரும் போகும். இந்த ஆபத்தை எல்லாம் பொருட்படுத்தாதவர்க்கே யோகத்தில் சோதனையை மேற்கொள்ள முடியும்” என்று கூறுகிறார்.

பேராசிரியர் பெற்ற வேலை

சாதகர்கள் கர்மயோகம் செய்யவேண்டி பல்வேறு துறைகளை அன்னை ஏற்படுத்தினார். அன்னை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் வேலை அவர்கள் சுபாவத்தைத் திருவுருமாற்றம் செய்யுமாறு அமையும். பொறுமையில்லாதவருக்கு அன்னை கொடுக்கும் வேலை ஜெனரேட்டரின் அருகில் உட்கார்வது போலிருக்கும். கரண்டி எப்பொழுதோ ஒரு சமயம் தவறுகிறது. அந்தச் சாதகர் ஜெனரேட்டர் பக்கத்திலுள்ள ஸ்டூலில் எப்பொழுதும் இருப்பதாக ஏற்பாடு. யாருடைய பொறுமையையும் அது சோதனை செய்யும்.

எந்த வேலையையும் சரியாகச் செய்யாதவருக்கு proof reading எழுத்துப் பிழைகளைக் காணும் வேலை அமையும். எல்லா வேலைகளையும் சிறப்பாகச் செய்பவருக்கும் முடியாத வேலை அது.

வேலையைச் சேவையாக செய்வது ஒரு நிலை. வேலையைக் கர்மயோகமாகச் செய்வது அடுத்த நிலை. அதனால் உயர்ந்த வேலை, தாழ்ந்த வேலை என்ற பாகுபாடு அடிப்படையில் இல்லை.

ஹைக்கோர்ட் நீதிபதி லீவுக்கு ஆசிரமம் வந்திருந்தார். அவருக்குக் கேட்டில் வருபவர்களை வரவேற்கும் வேலை அமைந்தது. “U.P.”இல் ஒரு சாமியார். அவர் ஓரிசா வந்தார். அம்மாநிலம் முழுவதும் அவர் பக்தர்களானார்கள். அவர் ஆசிரமம் வந்தார். சாப்பாட்டு அறையில் பாத்திரம் தேய்க்கும் வேலையை அன்னை அவருக்கு அளித்தார். தரிசன நாட்களில் அவர் வேலை செய்யும்பொழுது அம்மாநிலப் பக்தர்கள் வரிசையாக வந்து அவரை நமஸ்கரிப்பார்கள்.

சமையலறைப் பொறுப்பை ஏற்றவர் பொருளாதாரப் பேராசிரியர். ஆசிரமப் பத்திரிகை ஒன்றின் ஆசிரியர் சாப்பாட்டு அறையில் தட்டு கழுவும் பகுதிக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார்.

வேலை தெய்வம். அதைச் செய்யும்பொழுது செய்பவரின் கைகள் அன்னையின் கையாக மாறுவதுண்டு. வேலை நடக்கும் இடத்தில் தியானத்தின்போதுள்ள சூழல் இருக்கும். பாக்கடரியில் பவித்திரமாக வேலை செய்தவருக்கு மெஷின் அருகில் பொன்னிறமாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் காட்சி அளித்தார்.

ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தவர் தாம் முன்பு செய்த வேலையே இங்கும் வேண்டும் என்பவருண்டு. அது தவிர வேறெதாவது வேண்டும் என்பவருண்டு. இரண்டிற்கும் இடமில்லை.

அமையும் வேலை, அன்னை அளிப்பது.

அதுவே திருவுருமாற்றத்திற்கு உதவும்.

தத்துவப் பேராசிரியர் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தார். சாப்பாட்டறையில் தட்டு, கிண்ணம் அலம்பும் இடத்தில் வேலை கொடுத்தார்கள்.

அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. மாலை விளையாட்டு மைதானத்தில் அன்னையைப் பார்த்துத் தமக்கு எங்கு வேலை எனக் கேட்டார்.

டைனிங் ரூமில் வாஷிங் பகுதியில் போய் வேலை செய்யவும்,

என்றார். தாம் பேராசிரியர். இந்த வேலை பாத்திரம் கழுவுவது என அவர் ஏமாற்றமடைந்தார். ஆசிரமத்தின் அடிப்படையை நன்குணர்ந்தால் இம் ஏமாற்றமிருக்காது.

பிரமாதம்

தெய்வத்தின் கருணையை மனிதன் வியந்ததுண்டு. மனிதனின் பக்தியைத் தெய்வம் வியந்ததும் உண்டு. ஏழை விவசாயி அனுப்பிய 1 ரூபாய் காணிக்கையைப் பெற்ற அன்னை “இப்படிப்பட்ட பக்திக்குத் தெய்வம் என்ன கைம்மாறு செய்யமுடியும்?” என உணர்ச்சிப் பெருக்கால் பேசியதும் உண்டு.

நெடுநாளாக அன்னையோடு தொடர்புள்ள பெண் ஒருவர் ஆசிரமம் வர இயலவில்லை. வரமுடிவெடுத்தபின் அவருடைய 11 வயதுப் பெண் அடம்பிடித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்து தானும் வரவேண்டுமென்று சாதித்தாள். தாயும் பெண்ணும் வந்தனர். அன்னை ஆசிரமத்திலிருந்து கார் அனுப்பி விமான நிலையத்திலிருந்து அவர்களை அழைத்துவர ஏற்பாடு செய்தார்.

வந்தபின் முதற்காரியமாக தரிசனத்திற்கு விண்ணப்பித்தார். அன்னை அனுமதி அளித்தார். தாயும் குழந்தையும் தரிசனம் பெற்றனர். அன்னை குழந்தையைக் கண்டு பிரமித்து, ஒஹோ, ஆஹா, பிரமாதம், சபாஷ், என்று நாம் கூறுவதுபோல் பிரெஞ்சு மொழியில் மெல்லிய குரலில் தம் ஆச்சரியத்தை வெளியிட்டார். பக்தர்கள் தெய்வ தரிசனத்திற்கு வந்தனர்.

தெய்வம் மனித ஆர்வத்தைக் கண்டு பிரமித்தது.

தாய்க்கும், குழந்தைக்கும் அன்னையின் சொல் காதில் விழவில்லை. விழுந்திருந்தாலும் புரிந்திருக்காது. அன்னை அறையிலிருந்தவர் குழந்தையிடம் அன்னையின் திகைப்பை விளக்கினார். அன்னை கூறிய சொல்லைச் சொன்னார். அச்சொல்லின் முழு முக்கியத்துவத்தை அறிய குழந்தை பிரெஞ்சு கற்றுக்கொண்டாள்.

அன்னையைக் கண்ட கருநாகம் விரைந்து வந்து படமெடுத்து, தலையால் தரையில் அடித்து வணக்கம் செலுத்தியபொழுது அன்னை அதன் அழகைக் கண்டு வியந்தார். 7, 8 மைல் தூரத்திலிருந்து அன்பின் ஆர்வம் தழலாக எழுவதை டென்னீஸ் ஆடும்பொழுது கேட்ட அன்னை, அவ்விடத்தை நோக்கிப் போய் தன்னை நோக்கி வந்த வயதான பெண்மணியை சந்தித்து அவர் பக்தியைப் பூர்த்தி செய்தார். “உங்களைப் பார்க்கவே இந்த ஜன்மம் காத்திருந்தது. இனி எப்பொழுது போனாலும் கவலையில்லை” என அப்பெண் அன்னையிடம் தமிழில் கூறியதை அன்னை மொழிபெயர்ப்பின்றி புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு அவ்வாத்மாவோடு ஒன்றிப் போனார்.

பூஜை, ஸ்தோத்திரம், ஸ்லோகம் மூலம் நாம் “பக்தி”யைக் காண்கிறோம். ஆரோவில் ஆலமரம், சாப்பாட்டு ரும் மாமரம், அடைத்து வைக்கப்பட்ட தென்னைமட்டை, தரையில் விரிக்கப்பட்ட கம்பளம், உயிர் பிரியும் நேரத்தில் பூனை எழுப்பிய குரல், பக்தர் வீட்டு மயிலின் பக்தி, பிஸ்கெட்டை நாடிவரும் காக்கை, தியானத்திற்கு வந்த ரிஷிகள், தெய்வங்கள், புறப்படும் கப்பல் எழுப்பிய ஓங்காரம் ஆகியவற்றுள்ளும் அன்னை பக்தியின் சிறப்பைக் கண்டு போற்றி அருள்பாலித்துள்ளார்.

இக்குழந்தையின் பக்தியே தாயாரை ஆசிரமம் அழைத்து வந்தது, என்ற உண்மை அன்னை மட்டும் அறியும் ஆன்மீக உண்மை.

நம்பிக்கை தீர்ந்தது, நன்றி பிறக்கவில்லை

1930 வாக்கில் ஆசிரமத்தில் 150 சாதகர்களிருந்தனர். அன்னை அதுவரை தாமே சமையல் செய்து பரிமாறினார்கள். “சாதகர்கள் என்னை அறியாமல் எதையும் செய்யமுடியாது. அவர்கள் நினைவையும் என் பிடிக்குள் வைத்திருந்தேன்” என்றார். தினமும் சூப் செய்வார்கள். அன்னை அனைவருக்கும் தாமே சூப் வழங்குவார். வழங்கும் முன் தாம் சூப்பை சுவைத்துவிட்டு, சாதகருக்குக் கொடுப்பார். இது நடந்துவரும்பொழுது அன்னையின் உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் சூப் வழங்குவதை நிறுத்தும்படிச் சொன்னார்.

மனித வாழ்வில் தெய்வம் செயல்படும் வகைகள் பல. உணவைப் பகிர்ந்து கொள்வதன்மூலம் உணர்ச்சியில் தெய்வம் கலந்துகொள்கிறது. தெய்வம் செய்த முயற்சி தெய்வத்தை பாதித்தது. மனிதன் பயன்பெறவில்லை. இன்னிலையை விவரிக்கும்படி நம்பிக்கை தீர்ந்தது, நன்றி இன்னும் பிறக்கவில்லை என்ற விளக்கம் எழுந்தது.

இறைவன் ஜடமானான், ஜோதி இருளாயிற்று, ஞானம் அஞ்ஞானமாயிற்று என்பது தத்துவம். ஜடமாகவும், இருளாகவும், அஞ்ஞானமாகவும் உள்ள இறைவன் வெளிவந்து சத்தியமாகவும், ஜோதியாகவும், ஞானமாகவும் மாறுவது பரிணாமம்.

அதே தத்துவம் மனிதனுக்குப் பயன்படும். வறுமையாகவும், பொய்யாகவும், துன்பமாகவும் இன்று இறைவன் வாழ்வில் இருக்கிறான். அதிர்ஷ்டமாகவும், சத்தியமாகவும், இன்பமாகவும் வாழ்வில் மாற அவன் முனைகிறான்.

இறைவன் மாற முயலும்பொழுது மனிதன்மூலம் செயல்படுகிறான். அம்மனிதனுக்கு உதவியாக வந்தது அன்னையின் அவதாரம்.

❖ நம்பிக்கையால் செயல்படும் மனிதனின் நம்பிக்கை தீர்ந்தது.

❖ நன்றியறிதலால் செயல்படக்கூடிய மனிதனுக்கு அது பிறக்கவில்லை.

அன்னையின் அவதாரம் அவனிழந்த நம்பிக்கையை அளித்து, இல்லாத நன்றியறிதலைப் பிறப்பித்து வறுமையை அதிர்ஷ்டமாக்க வந்தது.

தாங்கமுடியாத தலைவலி, மாத்திரை, பிளசிங்பாக்கெட், சமாதியானம், ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் தியானம், சமாதி புஷ்பம், அன்னை முறைகளுக்கு, இரு நாட்களாக அசையாதபொழுது

நம்பிக்கை தீர்ந்ததுவீடுகிறது.

புதுவைக்கே அழைத்து வந்து, சேவையில் அணைத்து, மனத்துள் நிம்மதியாகப் பிறந்து, வாழ்வில் புத்தொளியைப் பிறப்பித்து, புது வாழ்வு அளித்ததற்கு ஆன்மாவில் இன்னும்

நன்றி பிறக்கவில்லை.

நம்பிக்கையும் போய், நன்றியும் பிறக்காத நிலையில் அருள் செயல்படுகிறது. அன்னை அருளாக மீண்டும் சமாதி புஷ்பமாக, கருணையாக வந்து தலையிலிருந்து வலியைப் பிய்த்து ஏற்கிறார்.

தலைவலி 5, 7 நிமிஷத்தில் மறைகிறது.

அன்னை அன்பர் வாழ்வில் அனுதினமும் இதைத் தவறாது செய்கிறார். சாதகர் வாழ்வில் 1930இல் சூப் வழங்கி செயல்பட்ட கருணை, இன்று அன்பர்கட்குச் சூழலாக இருந்து பதிலளிக்கிறது.

நம்பிக்கை தீரலாம்.

நன்றி பிறக்காமலிருக்கலாம்.

அன்னை தவறுவதில்லை, தவறுவதேயில்லை.

சூட்சும உலகில் கையெழுத்து

மாக்ஸ் தியோன் என்பவர் போலந்து நாட்டு யூதர். தியோன் என்றால் கடவுள் எனப் பொருள். நாம் சாமி எனவும், சாமியார் எனவும் கூறுவதுபோல் தியோன் என்ற சொல் வழங்கும். அதுவே அவருக்குப் பெயராக விளங்கியது. தம் பெயர் என்ன, எந்த ஊரைச் சார்ந்தவர் என அவர் யாரிடமும் சொல்லியதில்லை. அவர் மனைவி பெயர் அல்மா. அவர் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர். சூட்சுமப் பயிற்சி பெற்றவர் அல்மா. அல்ஜீரியாவில் டிஸெம்சன் என்ற ஊரில் இவர்கள் வசித்துவந்தனர்.

28ஆம் வயதில் அன்னை முதன்முறையாக பாரிஸைவிட்டுப் புறப்பட்டு தியோன் உள்ள ஊருக்குச் சென்று அவர்களுடன் கொஞ்சநாள் தங்கியிருந்தார். சூட்சுமம் என்பதை நம் நாட்டில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்வது என்பார்கள். உடலைவிட்டுப் போய் ஆவி உலகங்களில் சஞ்சாரம் செய்து, அங்கே சித்து விளையாடும் சாத்திரம் அது.

அல்மா அன்னைக்குப் பயிற்சி அளித்தார். உடலைச் சமாதானிலைக்குக் கொண்டு வந்து, உடலைவிட்டு வெளிவருவதும், பல்வேறு நிலைகளில் வெளிவந்து பல்வேறு உலகங்களை அடைவதும் பயிற்சியாகும். உடலைச் சமாதானிக்குவதையும், உடலைவிட்டு வெளிவருவதையும் அன்னை எளிதில் பயின்றார்.

ஒரு சமயம் டிஸெம்சன்னிலிருந்து அன்னை தம் உடலைவிட்டு வெளிவந்து பாரிசை அடைந்தார். உடல் தியோன் வீட்டிலிருக்கிறது. உயிர் பாரிசுக்கு வந்துவிட்டது. தம் நண்பர்கள் பலருள்ள இடத்தை அடைந்தார். தாமிருப்பதை அவர்கள் உணரும் வகையாகப் பல காரியங்களைச் செய்தார். அன்னை வந்திருப்பதை அங்குள்ள அனைவரும் சூட்சுமமாக அறிந்தனர். ஒரு பென்சிலை எடுத்தார், சில வார்த்தைகள் எழுதினார்.

பென்சில் தானாக எழுந்து, எழுதுவதை அங்கு குழுமியுள்ளவர் கண்டனர் போலும்!

மற்றொரு சமயம் இதேபோல், (அதாவது உடலை அல்ஜீரியாவில் விட்டுவிட்டு, உயிர் மட்டும் பாரிஸ் வந்து) ரயிலில் ஏறி, இறங்கினார். அங்கு நடப்பவற்றைக் கண்டார். எவரும் அன்னையைக் காணவில்லை!

ஆன்மீக வாழ்வில் சூட்சுமம் கலந்திருப்பதுண்டு. ஆனால் ரிஷிகள் சூட்சும வேலைகளை இரண்டாம்பட்சமாகக் கருதுவார்கள். அன்னை இப்பயிற்சிகளை எல்லாம் பெற்ற பிறகும், அவற்றை முக்கியமாகக் கருதவோ, பயன்படுத்தவோ இல்லை. கல்லூரி மாணவன் கிரிக்கெட் விளையாடினால், கிரிக்கெட் பரீட்சைக்கு உதவாது. அதுபோல் ஆன்மீகப் பாதையில் சூட்சும வேலைகள் கிளையாகும். முக்கிய இடம் அதற்கில்லை.

பிற்காலத்திலும் அன்னை தாம் பெற்ற பயிற்சியைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஏதோ ஒரு காலத்தில் ஏதோ ஒரு வித்தையைக் கற்றோம், அது நமக்கு முதன்மையானதன்று என விட்டுவிட்டார்.

கடுமையின் இனிமை

ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவை வந்த பிறகு “பெரும் புரட்சி”யை அவரை அறிந்தவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது அரசியல் புரட்சி. பகவான் மேற்கொண்டது ஆன்மீகப் புரட்சி. கராச்சி, பலுஜிஸ்தான் போன்ற இடங்களிலிருந்து அவரைத் தரிசிக்க வந்தவர்கள், அது முடியாது என்று கண்டு, அவர் தங்கியுள்ள மேல்மாடி ஜன்னல்வரை சுவரில் ஏறி எட்டிப் பார்த்தனர். இவையெல்லாம் தவிர்க்கப்படவேண்டியவை என பகவான் இந்து பத்திரிகை மூலம் அவர் பக்தர்கட்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். இவையெல்லாம் 1910 முதல் 1920வரை.

1926இல் நவம்பர் மாதம் பகவான் எவரிடமும் எதுவும் முன்கூட்டிச் சொல்லாமல், அன்னையிடமும் அறிவிக்காமல், “நான் தனிமையை நாடுகிறேன். இனி அன்னை எல்லாப் பொறுப்பையும் ஏற்பார்” என்று பிரகடனப்படுத்தியபொழுதுதான் அன்னையே அவர் முடிவை அறிந்தார்.

புதுவைக்கு பகவான் வந்தபொழுது புரட்சியை எதிர்பார்த்தவர்கள் பகவான் தனிமையை நாடியபொழுது பெரிய ஆன்மீகப் புரட்சியை எதிர்பார்த்தனர்.

பகவான் தங்கமயமாக மாறுவார்

என்று எதிர்பார்த்தனர். சத்தியஜீவியம் பலிக்கும் என நினைத்தனர். ஆசிரமத்திலிருப்பது பெரும்பாக்கியம் என உணர்ந்தனர். அந்த ஆண்டு முடிவிலிருந்து நவம்பர்வரை நாளுக்கு நாள் பக்தர்கள் நெஞ்சம் மேலும் மேலும் நிறைந்தது. சூழல் தினமும் ஒரு படி கனத்தது. நவம்பர் வந்தது. வழக்கமான தியானம் 4½ மணிக்கு நடப்பது தள்ளித் தள்ளிப் போயிற்று, 6, 7 என நள்ளிரவுக்கும் போயிற்று. இவையெல்லாம் ஏதோ ஒரு பெரிய விஷயத்திற்காக என அனைவரும் அறிந்தனர்.

எதிர்பார்த்த சத்திய ஜீவியம் அவருள் பலித்தது. அவருடல் தங்கமேனியாக மாறியது.

ஜெயதேவ் என்பவர் நவம்பர் தரிசனத்தில் பகவான் முன்வந்து “பிரபோ, சிறுது நாளாக சாந்தியும், ஆனந்தமும் என்னுள் வளர்கிறது” என்றார். பகவான் புன்னகையுடன், “உங்களால் அதை உணரமுடிகிறதா?” எனக் கேட்டார். “நான் மட்டுமன்று, எல்லாச் சாதகர்களும் அதை உணருகிறார்கள்” என்றார். “மனம் ஆனந்தத்தால் துள்ளுகிறது” எனவும் குறிப்பிட்டார். கடுமையான தவம் இனிமையான ஆனந்தப் பெருக்கை ஏற்படுத்துகிறது.

“பொறு, இது மேன்மேலும் அதிகரிக்கும்”

என்று பகவான் தரிசனத்தில் பதிலிறுத்தார்.

சூட்கேஸ்

ஆசிரமம் இன்றுள்ளதுபோல் பெரிய ஸ்தாபனமாக அன்றில்லை. ஆனால் ஆசிரம வேலைகளுக்காக அன்னை சொந்தமாக ஓர் ஓர்க்ஷாப் வைத்திருந்தார். அங்கு, சாதகர்கள் வேலை செய்தனர். பகவானும் அன்னையும் தரிசனம் தரும் நாட்களில் வெளியிலிருந்து வருபவர்கள் பகவானை ஒரு மகானைத் தரிசிப்பதுபோல் தரிசிக்க வருவதுதான் அதிகம். அவருடைய புத்தகங்களைப் பயின்றவர்கள், கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் வெளியிலிருந்து வருபவர்களில் குறைவு.

அதுபோல் வந்த பக்தர் ஒருவர் தம் சூட்கேஸ் சாவியைத் தொலைத்துவிட்டார். வந்தவர் ஓர் ஆசிரமச் சாதகருடன் தங்கினார். 25 பைசா விலையுள்ள பூட்டு போட்டு பூட்டியிருந்தார். பூட்டை உடைக்க ஓரிடம் தேடினார். சாதகர் ஆசிரம ஓர்க்ஷாப்புக்கு வந்தவரை அழைத்துப் போனார். அங்கு வேலை செய்யும் சாதகரிடம் பூட்டையும், தொலைந்துபோன சாவியையும் பற்றிச் சொல்லி, பூட்டை உடைத்துவிடும்படிக் கேட்டார்.

“சாதகர்கள் எண்ணிக்கை 150வரை இருந்தபொழுது, நான் அவர்கள் செயல்களையும் எண்ணங்களையும் என் கையில் வைத்திருந்தேன்” என்று அன்னை ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் எந்தக் காரியத்தை அன்னையின் உத்தரவு இல்லாமல் செய்வார்கள்? வந்தவருக்கு இதெல்லாம் எப்படித் தெரியும்? சாதகர் தாம் அன்னையிடம் உத்தரவு பெறவேண்டுமென்றது வந்தவருக்கு விந்தையாயிருந்தது.

பெட்டியை ஆசிரமக் காரியதரிசியிடம் எடுத்துப் போனார்கள். நடந்ததைச் சொன்னார்கள். அவர் சற்றுப் பொறுத்து வரும்படிச் சொன்னார். இடை நேரத்தில் காரியதரிசி அன்னை உத்தரவைப் பெற்று ஒர்க்ஷாப்புக்குச் சொல்லி அனுப்பினார்.

வந்தவர் இவ்விந்தை மனிதர்களை வேடிக்கையாகவும், மரியாதை உணர்வோடும் பார்த்து, ஒரு பூட்டை உடைக்க இத்தனை சாங்கியமா? என நினைக்கும்பொழுது ஒர்க்ஷாப் சாதகர் சாவிக்கொத்து ஒன்றைக் கொணர்ந்து பூட்டைத் திறக்க முயன்று, ஓரளவு பொருத்தமாக, சாவியை எடுத்து ராவினார்.

பொருள்களுக்கும் ஜீவன் உண்டு என்ற அன்னை, பூட்டை உடைக்க அனுமதிக்கவில்லை. பூட்டை உடைத்து எடுப்பது வன்முறை என்பது அன்னையின் கொள்கை. வந்தவர் ஒருபக்கம் அவசரப்பட்டாலும், மற்றொருபுறம் ஆச்சரியத்துடன் பொறுமையை கஷ்டப்பட்டுக் கடைபிடித்தபொழுது, சாவி பூட்டைத் திறந்தது. அவர் புறப்பட்டார்.

“எனக்கு இரண்டு சாவிகள் செய்ய உத்தரவு” என்று கூறிய சாதகர் அடுத்த சாவியை தயார் செய்ய முனைந்தபொழுது, வந்தவர் பொறுமையை இழந்தார்.

❖ பூட்டு போன்றவற்றை உடைக்கக் கூடாது.

❖ இரண்டு சாவி இருப்பது நல்லது.

என்று உத்தரவிட்ட அன்னை, சாவியைத் தொலைப்பது unconsciousness கண்மூடித்தனம் என்பதை வந்தவருக்கு சொல்லவில்லை. வந்தவருக்கு, நடந்தவற்றையெல்லாம் பார்த்து அது புரிந்திருக்குமா எனத் தெரியவில்லை.

தம்மிடம் வந்த பொருள்கட்கும் அருள் செய்யும் அன்னை, அதைத் தம் சொந்த பொருள்போல் கவனித்தும், பிறர் குறையைச் சுட்டிக்காட்ட முற்படவில்லை.

மல்லிகை மாலை

ஜட்ஜ் ஒருவர் தமிழ்நாட்டுச் சுவாமியாரைப் பார்க்கப் போனார். ஜட்ஜுக்கு சுவாமியார் மீது மரியாதையுண்டு, நம்பிக்கையில்லை. சுவாமியாருக்கு அது தெரிந்ததால், சூட்சுமச் சக்திகளால் தம்மால் எதையும் செய்யமுடியும் என்பதை ஜட்ஜுக்கு விளக்க நினைத்து,

“உலகில் எந்த இடத்திலிருந்து ஒரு பொருள் வேண்டுமானாலும், அதை வரவழைக்கலாம். அப்படி ஒன்றைச் சொல்லவும்” என்றார்.

“நியூயார்க் டைம்ஸ் இன்றைய இதழ் அப்படிச் கிடைக்குமா?” என்றார் ஜட்ஜ்.

அன்றிரவு ஜட்ஜ் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபொழுது கதவு மீது படாரென்ற சப்தம், எழுந்து திறந்தார். நியூயார்க் டைம்ஸ் அன்றைய இதழ்! மெஷினிலிருந்து எடுத்ததுபோல் ஈரமாக இருந்தது. அச்சடிக்கப்பட்ட இங்க் காயவுமில்லை.

சூட்சும உலகில் இதுபோல் செயல்பட ரிஷிகளால் முடியும். மந்திரவாதிகளாலும் முடியும். ரிஷிகள் செயல்படுவது கல்லூரியில் மாணவன் மார்க் பெற்று இடம் பெறுவதுபோல். மந்திரவாதிகள் செய்வது கிளார்க் எவனுக்காவது உள்ள இடத்தை மாற்றி அதில் நம் பெயரைப் போட்டு, இடம் பெற்றுத் தருவது போலாகும்.

பக்தருடைய மனநிலை அவருக்கேற்ற குருவிடம் கொண்டுவிடும். அல்ஜீரியாவில் அன்னை மேடம் தியான் உடன் சூட்சுமப் பயிற்சி எடுத்தபொழுது, அப்படி நடந்தவை பல.

ஒரு நாள் தம் அறையைப் பூட்டிவிட்டு மேடம் தியான் வீட்டுக்குப் போய் பயிற்சியை முடித்துவிட்டு, தம் அறைக்கு வந்தார். திறந்து உள்ளே போனார். மேடம் தியான் தாம் அன்னைக்குப் பயிற்சி அளிக்கும்பொழுது, சூட்சுமமாக அறையைவிட்டு வெளியே போய் மலர் கொய்து, மாலை தொடுத்து, பூட்டியிருந்த அன்னை அறையில் நுழைந்து, அதை

அன்னையின் தலையணை மீது வைத்திருந்தார்!

அன்னை பயிற்சி பெற்றபொழுது, பலனாக மல்லிகை மாலையையும் பெற்றார். அன்னை அல்ஜீரியாவிலிருந்தபொழுது, பனி அரசன் மேடம் தியானைத் தேடி வந்ததும், மேடம் வயிற்றின் மீது வைத்த பழம் சுருங்கி தன் சத்தையெல்லாம் அவருடலில் சேர்த்ததும், தவறாகப் பேசிய வியாபாரி மீது மேஜை தானே நகர்ந்து போர் தொடுத்ததும், மேடத்தின் செருப்பு அவர் இச்சைக்குட்பட்டு அவர் காலில் வந்து சேர்ந்ததும், ஆகியவற்றை வாசகர்கள் ஏற்கனவே அறிவார்கள்.

விலங்குகளின் ஆன்மா

தரிசன சமயங்களில் அன்னை வாளை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். பால்கனியில் வந்தவுடன் கூடியுள்ள சாதகர்களைப் பார்ப்பார். அநேகமாக அனைவரையும் அன்னை பார்த்துவிடுவார். அன்னையின் பார்வை சாதகர் மீது பட்டவுடன் நெஞ்சும், ஆன்மாவும் நிறைவதை அறியலாம். அக்கொண்டண்ட் ஜெனரல் ஆபீஸில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த பக்தர் ஒருவர் தினமும் பால்கனி தரிசனத்திற்கு வருவார். ஆபீஸ் வேலையாக சில நாள் வெளியில் போய்விடுவார். மறுநாள் வரும்பொழுது “ஒரு நாள் பால்கனி தரிசனத்திற்கு வராவிட்டால், ஏதோ இழந்தது போலிருக்கிறது” என்றார். புதுவையை

விட்டு மாற்றலானபின் அவர் ஒரு தரிசனத்திற்கும் வரவேயில்லை. அவர் ஆத்மநிறைவு அடைந்துவிட்டார் போலும்.

ஒரு சமயம் வண்ணான் ஒரு கழுதையையும், ஓர் குட்டியையும் அவ்வழியாக அழைத்துக்கொண்டு போனபொழுது, அன்னை பால்கனியிலிருந்தார். அக்குட்டி நின்று நிமிர்ந்து அன்னையைப் பார்த்தது, வெகு நேரம் அப்படியே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. அன்னை அதை கவனித்தார். விலங்குகளிலும் சில சமயம் ஆன்மா இருப்பதுண்டு. வயதான மரங்களில் 100 ஆண்டை தாண்டிவிட்டால் ஆன்மா உற்பத்தியாகும் என்கிறார் அன்னை. அதே காரணத்தால் மலைச்சாரல் தவத்திற்கு சிறந்த இடமாகிறது.

“கழுதைக் குட்டி என்னிடம் வர விரும்புகிறது. அதை வாங்கி வரவேண்டும்” என அன்னை உத்தரவிட்டார். அதை வாங்கினார்கள். தியான மண்டபத்திற்கு கிழக்குப் பக்கமுள்ள வாயில் அருகில் குட்டியைக் கொண்டுவந்தார்கள். அன்னை குட்டியை தட்டிக் கொடுத்தார், தடவிக் கொடுத்தார். அதன் பக்தியார்வத்தை ஏற்றுப் போற்றினார். அதைக் கண்ட சாதகர்கள் “நம்மை எல்லாம் அன்னை இப்படிப் பாராட்டுவதில்லையே” என்று குறைபட்டனர்.

அதன்பின் பல சமயம் பால்கனி தரிசனத்திற்கு கழுதைக் குட்டியை அழைத்து வந்தனர். பால் பண்ணையில் அது வளர்ந்தது. அதற்கு ஏதேனும் வேலை கொடுக்க முயன்றால் பிடிவாதமாக மறுத்துவிடும்.

ஆசிரமத்தில் வேலையைப் பொருத்தவரை அன்னை மிகக் கண்டிப்பாக இருப்பார். வேலையில் தரம் உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என வற்புறுத்துவார். ஆனால் சாதகர்களைக் கண்டிப்பதில்லை. பூரண சுதந்திரம் உண்டு. தாமே முன்வந்து கடினமாக உழைக்கவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பார்.

தியானத்தில் force சக்தி உள்ளே நுழைந்தபின் நிற்பதும் கடினம். உடல் சக்தியால் நிறைந்து ஜீவன் பூரணமாவதால் அதை கிரகித்துக்கொள்ளும்வரை தடுமாறும். நடப்பதும் சிரமம். அன்னையை தரிசிப்பவர் பலர் நேரடியாகப் போய் படுத்துவிடுவதுண்டு. சக்தியுள்ளே போனால் ஜீவன் நிறைவதால் வேலை செய்வது கடினம். சக்தியெல்லாம் கிரகிக்கப்பட்டவுடன், அளவுகடந்த தெம்பு வரும். அப்பொழுது வேலை சிறப்பாக இருக்கும். அவ்வேலை அன்னை சக்தியை வெளிப்படுத்தும். இக்காரணத்தால் சாதகர்கட்கு காலை நேரத்தில் வேலை செய்வது சிரமம். அன்னையின் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி சோம்பேறியாக இருப்பது வேறு. சாதகர்கள் வேலை செய்வது குறைவு என அனைவரும் பரவலாக அறிவார்கள். “இங்கு 2 அல்லது 3 மணி நேரம்தான் வேலை செய்வார்கள்” என்று சொல்லும்படி நடைமுறை ஏற்பட்டது. அன்னையோ, பகவானோ அதைக் கண்டித்ததில்லை.

அன்னை கழுதைக்குட்டியைப் பற்றி பகவானிடம் எல்லா விவரங்களையும் கூறி “வேலை மட்டும் செய்ய மறுக்கிறது” என்றார்.

பகவான் “அது நம் சாதகர் போலிருக்கிறது” என்றார்.

ஓவியர் பெற்ற “வெற்றி”

அன்னை சிறந்த ஓவியர். “நான் உலகில் எதுவாக வேண்டுமானாலும் ஆகியிருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு அந்த ஆசைகளில்லை” என்று அன்னை கூறுகிறார். உலகில் தலைசிறந்த ஓவியராகும் தகுதி அன்னைக்கிருந்தது. அவர் அதைப் பாராட்டவில்லை. அவர் முக்கியமாகக் கருதியது ஆன்மீக வளர்ச்சி.

பாரிசில் அன்னைக்கு எல்லா ஓவியர்களையும் தெரியும். அவர்கள் சங்கத்து உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். அப்படிப்பட்ட சங்கம் மூலம் தானறிந்த ஓவியர் அனுபவத்தை அன்னை விவரித்துள்ளார்.

இவர் சிறப்பான ஓவியர். கலை எப்பொழுதும் வருமானம் கொடுத்ததில்லை. கலைஞர்கள், அறிஞர்கள் வறுமை உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. காளமேகப் புலவர் போன்றவர்கள் சாப்பாட்டிற்கு பட்ட கஷ்டம் வரலாறாகும். இவ்ஓவியரும் திறமையிருந்தும், போதிய வருமானமில்லாதவர்.

படங்களை வாங்கும் வியாபாரி ஒருவர் இவரைத் தேடி வந்தார். தன் சிறந்த படைப்புகளைக் காட்டினார் ஓவியர். வியாபாரிக்கு திருப்தியில்லை. ஓவியருடைய அறையை மூலைமுடுக்கெல்லாம் சோதனை செய்தார் வியாபாரி. சட்டென ஓர் துணி canvasயைக் கண்டார். அது அவர் கவனத்தை ஈர்த்தது. அது சிறப்பானது எனக் கருதினார். “இது மிக நன்றாக இருக்கிறது. இதுபோன்று பலவற்றை செய்து தரமுடியுமா? நான் வாங்கிக்கொள்கிறேன்” என்றார். ஓவியருக்கு பலத்த ஏமாற்றம். எதையோ வாங்கப் போகிறார் வியாபாரி என்பதில் சந்தோஷம். அது வெறும் துணி canvas, பிரஷ்ஷை அதில் துடைப்பார்கள். அதனால் canvas முழுவதும் வெவ்வேறு வண்ணமாகக் காட்சியளித்தது. அது வியாபாரிக்கு அழகாகப்பட்டது. விலை கொடுத்து வாங்கப் பிரியப்பட்டார். மேலும் ஆர்டர் கொடுத்தார்.

வெள்ளைக்கார கலெக்டரை சங்கீதக்கச்சேரிக்கு அழைத்தனர். சிறந்த வித்வானுக்கு பரிசு கொடுக்கும்படி கேட்டனர். பாடகர் மையமானவர். நாதஸ்வர வித்வான் அவர். அவருக்கென பக்க வாத்தியங்களான தவில், தாளம், ஒத்து உண்டு. கச்சேரி முடிந்தது. கலெக்டர் தன் பரிசை ஒத்து ஊதுபவனுக்குக் கொடுத்தார். கச்சேரி கலைந்தபின் கலெக்டரின் நண்பர்கள் எப்படி அவர் பரிசை நிர்ணயித்தார் எனக் கேட்டார்கள். “எல்லோரும் இடைவெளிவிட்டு வாசித்தார்கள். இவர்தான் - ஒத்து ஊதுபவர் - இடைவிடாமல் வாசித்தார். அதனால் இவருக்குப் பரிசு கொடுத்தேன்” என்றார்.

மற்றவர்கள் வாசிப்பில் உள்ள அபஸ்வரம் மறைவதற்காக ஒத்து ஊதுபவரை ஏற்பாடு செய்வது வழக்கம். கலெக்டர் முடிவு அது. பல சிறந்த ஒவியங்களை எழுதியவர் வியாபாரியின் செலக்ஷனைக் கண்டு ஏமாந்து போனார். ஒவியத்திற்கு உலகம் அளித்த நிலை அதுவே. அந்நிலையை, பரிதாப உணர்வோடு அன்னை விளக்குகிறார்.

ஆசிரமத்திற்கு வருபவர்கள் அங்குள்ள குழலின் முக்கியத்துவத்தைவிட மற்ற சிறு விஷயங்களைப் பாராட்டும்பொழுது அன்னை மனம் வருந்தி இதுபோல் பேசுவதுண்டு.

சாப்பாட்டு அறையிலுள்ள தாழ்ந்த சிறுமேஜைகள்

குழந்தைகளுக்கு காது குத்தவேண்மானால் நாம் காது குத்துவதில்லை. அதை ஓர் விழாவாகக் கொண்டாடுகிறோம். அதுபோல் நாம் விழாக் கொண்டாடுவது பல. வருஷம் முடிவில் கல்லூரி மாணவர்கள் பிரிந்துபோவதன் முன் அது ஓர் விழா ஆகிறது. ஜப்பானில் அன்றாடம் உ சாப்பிடுவது அதுபோல் ஓர் விழாவாகக் கொண்டாடப்படும். அதற்கு தேநீர் விழா எனப் பெயர்!

அதற்குப் பயன்படும் பாய்கள் சிறியனவாகவும், படம் வரையப்பட்டதாகவுமிருக்கும். அங்குள்ள மேஜைகள் தாழ்ந்த சிறு மேஜைகள். அன்னை ஜப்பானில் சில ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தார். ஜப்பானிய பண்பை மிகவும் போற்றியவர் அன்னை. ஆசிரமத்தில் சாப்பாட்டு அறையிலுள்ள தாழ்ந்த சிறுமேஜைகள் அன்னை ஜப்பானில் கண்டவற்றை இங்கு அமைத்ததாக இருக்கலாம் என அன்னை வரலாற்றை எழுதியவர் கருதுகிறார்.

ஜப்பானுடன் அன்னைக்கு நெருங்கிய உறவுண்டு. இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின்பொழுது ஜப்பான் பாண்டி மீது குண்டு வீசுவதில்லை எனக் கூறியது. ஸ்ரீ அரவிந்தரிருப்பதால் அன்னைக்காக ஜப்பான் எடுத்த முடிவு அது.

சுமார் 40, 50 ஆண்டுகளுக்குப்பின் கல்கத்தாவிலிருந்து வந்த பக்தர்கள் அன்னை ஜப்பானில் எடுத்த போட்டோவைக் காட்டி அதில் தாசூர் இருப்பதையும் கூறினார்கள். அன்னைக்கு ஜப்பான் எவ்வளவு முக்கியம் என்று அவர்கட்கு தெரியாது. அப்பொழுது எடுத்த போட்டோவை அன்னை பத்திரமாக வைத்திருந்தார். அத்துடன் வைத்த இடத்தை நினைவும் வைத்திருந்தார். அதை எடுத்து வந்தவர்களிடம் காட்டினார். பகவானை 10 மாதம் சந்தித்தபின் அவரைவிட்டுப் பிரிவது அன்னைக்கு வேதனையாயிருந்தது. அந்த நாட்களில் பெரும் பகுதியை ஜப்பானில் கழித்தார். அங்கு அவர் கண்ட தாழ்ந்த மேஜைகளை இங்கு சாப்பாட்டு அறையில் ஏற்படுத்தினார்.

சாப்பாட்டு அறை சிறு மேஜைகள் அன்னையின் ஜப்பான் வாசத்தின் நினைவுச் சின்னங்களாகும்.

நாம் இன்று பொன்போல் போற்றும் பல விஷயங்கள் நம்முடையதல்ல. வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து நம் வாழ்வின் பகுதிகளானவை. அவற்றுள் சில

- ❖ சைவம் என்பது தமிழ் மக்களுக்கு உயிரானது. திருநெல்வேலி வெள்ளாளர்கள் தங்களை சைவப்பிள்ளைமார் என்பார்கள். சைவம் தமிழ்நாட்டிற்குரியதல்ல. புத்தம் வடநாட்டில் ஆரம்பித்தது. சமணம் தமிழ்நாட்டில் பரவியபொழுது தமிழர் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆரியர்கட்கு சைவம் உரியதல்ல. ஆரியர் வருமுன் தமிழ்நாட்டு கேளிக்கைகளில் முதலிடம் பெறுவது இறைச்சி.
- ❖ மிளகாய் இல்லாமல் சமையலில்லை. நமக்கு உரியது மிளகுதான். அதுவும் தமிழ்நாட்டில் கேரளப்பகுதியில் பயிராவது. சில்லி என்ற தென் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து மிளகாய் வந்தது. அதனால் அதற்கு ஆங்கிலத்தில் சில்லி எனப் பெயர். நாமறிந்த காரம் மிளகு. அதனால் இதைப் பார்த்த தமிழர் அதை மிளகு போன்ற காய் என்று நினைத்து மிளகு + காய் = மிளகாய் என்றனர்.

❖ ரவிக்கை ஆங்கிலேயர் மூலமும், மேலாடை 12ஆம் நூற்றாண்டில் முஸ்லீம் வந்து பெண்கள் மேலாடை தரிக்கவேண்டும் என வற்புறுத்தியதாலும், சப்பாத்தி, லட்டு, ஆகியவை வடநாட்டிலிருந்தும், டைசனாவிலிருந்தும், பஞ்சகச்சம் வடநாட்டிலிருந்தும், கிராப்பும், பேண்ட்டும் மேல்நாட்டிலிருந்தும் வந்தது. நாம் அவற்றை விரும்பி ஏற்றுப் போற்றுகிறோம்.

சாப்பாட்டு அறை சிறு மேஜைகள் அன்னை ஜப்பானிலிருந்து கொண்டந்தவை. அன்னை பக்தர்களிடம் அது பரவியுள்ளது.

அன்னையின் ஆசிரம வாழ்வில்

அன்னையைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய உயர்ந்த அம்சங்கள் முக்கியமாக இரண்டைச் சொல்ல வேண்டுமானால், அவர்கள் பகவானிடம் கொண்டிருந்த நன்றியுணர்வு, அவரைச் சரணடைந்த பாங்கு ஆகிய இரண்டையும் பிரதானமாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

நமக்கு நன்றியறிதல் எனில் ஒருவர் செய்த உதவிக்குப் பிரதிபலனாக நாம் உணர்வதை நன்றி என்கிறோம்.

இறைவன் வாழ்வில் வெளிப்படுவதை அன்னை நன்றி

என்கிறார். பகவானை அன்னை ஒரு முனிவராகவோ, ரிஷியாகவோ கருதாமல் இறைவனின் ஜோதி உலகுக்கு வரும் வாயிலாகக் கருதினார். அவர் வசிக்கும் வீட்டை அன்னைக்குக் காட்டியவர் இறைவன் திருவுள்ளத்தை வெளிப்படுத்தும் வாயிலாக செயல்பட்டார் எனக் கொண்டார். இதோ இந்த வீட்டில் அரவிந்தர் இருக்கிறார் என்று அந்த வழிப்போக்கர் சொன்ன சொற்கள், அன்னையின் அந்தராத்மாவில் ஒளிப் பொறியாக வந்து தொட்டு, உள்ளே நுழைந்து, நிரந்தரமாகத் தங்கியதால், நிரந்தரமாக அன்னை அந்த வழிப்போக்கருக்கு நன்றியை மாதம் தவறாமல் செலுத்தினார்.

வழிப்போக்கரின் சொல்லில் இறைவனை அன்னை கண்டார்.

பகவான் வீட்டினுள் நுழைந்து மாடிக்குப் போய் அவரைக் காண படிக்கட்டை நெருங்கும் நேரம், பகவான் எழுந்து படிக்கட்டின் தலைப்புக்கு வந்த பொழுது, அவரைப் பார்த்த க்ஷணமே,

இவரே நான் கண்ட கிருஷ்ணா

என அறிந்தார். பார்த்த மாத்திரத்தில், சிந்தனை செய்யாமல், தயங்காமல், ஆயத்தமின்றி அறிவதும், அறிந்து செயல்படுவதும் ஆன்மாவின் பாங்கு. ஜீவாத்மா பரமாத்மாவைப் பார்த்து கலந்த நேரம் அது. நூறாண்டாகப் பெய்யாத மழை புதுவையில் அப்பொழுது பெய்தது. மாடிக்குப் போய் கணவரும், பகவானும் மேஜையருகே நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து பேசும்பொழுது, மேல்நாட்டார் வழக்கத்திலேயே இல்லாதது போல் அன்னை தரையில் உட்கார்ந்தார். பகவான் எதிரே அவரால் நாற்காலியில் உட்கார முடியவில்லை. பேச்சு நடக்கும்பொழுது அகண்ட மௌனத்தை அன்னைக்கு பகவான் வழங்கினார். கடைசிவரை தம்மைவிட்டு அம்மௌனம் அகலவில்லை என்று கூறியுள்ளார். பேச்சு முடிந்து எழுந்தவுடன், சாஷ்டாங்கமாக அன்னை பகவானைத் தரையில் விழுந்து வணங்கினார். அப்படியொரு பழக்கம் நம் நாட்டிலிருப்பதாக அன்னை அன்று அறியார்.

சரணாகதி முதிர்ந்து உடலின் ஆழத்திற்குப் போனதை முதலில் அன்னையிடம் கண்டேன்

என்றார் பகவான். அன்று March 29, 1914, அன்னை தன் டைரியில், ஆயிரக்கணக்கான ஜீவன்கள் இருளில் மூழ்கியிருந்தாலும் ஸ்ரீஅரவிந்தர் உலகில் இருப்பதால், ஒளிமயமான அவருருவம் நம்மிடையே இருப்பதால் இறைவன் திருவுள்ளம் பூமியில் பூர்த்தியாகும் என்பதில் ஐயமில்லை என எழுதினார்.

ஆசிரம வீடு ஒன்றில் இரு குடும்பங்கள் வசித்தன. மாடி வீட்டுக் குழந்தை மீது கீழ்வீட்டுப் பெண்ணுக்குப் பிரியம். தினமும் குழந்தையோடு வந்து விளையாடுவார். குழந்தைக்கு வயிற்றுப் போக்கு. ஆசிரம டாக்டர் வைத்தியம் செய்கிறார். 10 நாட்களாயின. பலனில்லை. 10ஆம் நாள் கீழ்வீட்டுப் பெண், குழந்தையைப் பார்க்க வந்தவர் குழந்தை துவண்டு கிடப்பதைக் கண்டு திகைத்து, கண்கள் நிறைந்துவிட்டதைப் பார்த்து, அவருடனிருந்தவர் நேரே விளையாட்டு

மைதானத்திற்குப் போனார். அன்னை அப்பொழுது அங்கிருந்தார். குழந்தையின் நிலைமையை அன்னையிடம் சொன்னார்.

அதே நிமிஷம் குழந்தை துள்ளி எழுந்தான்.

வேறொருவர் டாக்டரிடம் சென்று, அவரை அழைத்து வந்தார். வந்த டாக்டருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பத்து நாளாகப் பலிக்காத மருந்து அன்னையிடம் கூறிய அதே நேரம் பலித்தது என்பது டாக்டருக்கு வியப்பாயிற்று.

அன்னைக்குச் செய்தி எட்டியவுடன் பிரச்சினை இதுபோல் தீருவதே அன்னை தடையின்றி செயல்படுவதாகும்.

மனிதன் அறிவால் செயல்படுகிறான், அன்னைக்கு அறிவு தடை; உணர்வால் செயல்படுகிறான், உணர்வு தடை; பழக்கத்தால் செயல்படுகிறான் அது பெருந்தடை. இவற்றுள் உணர்வின் தடையே மிகச் சிறியது. தடையின்றி ஆன்மாவால் எப்படிச் செயல்படுவது?

குழந்தை அவதிப்படுகிறான், என்ன செய்தால் சரி என்று சிந்தித்தால் அறிவால் செயல்படுவதாகும். அவன் வேதனை எனக்குத் தாங்கவில்லை என்றால் உணர்வால் செயல்படுவதாகும். பிரச்சினை என்றால் டாக்டரைக் கூப்பிடுவது பழக்கம் என்றால் உடலால் செயல்படுவதாகும். குழந்தையைப் பார்த்து, எனக்கு எதுவுமே தோன்றவில்லை, அன்னை நினைவுதான் வந்தது என்றால் ஆன்மாவால் செயல்படுவதாகும். அப்படி நடக்கும்பொழுது அன்னைக்கு யாரும் போய்ச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. கடிதம் எழுத வேண்டியதில்லை. விழிப்புற்ற ஆன்மா அன்னைக்குச் சொல்லும். பிரச்சினை உடனே தீரும். இயல்பாக வாழ்வின் அஸ்திவாரத்தை அறிவு, உணர்வு, செயலிலிருந்து, ஆன்மாவுக்கு மாற்றுவதை யோகம் எனவும், அம்முறையை சரணாகதி எனவும் அறிகிறோம்.

அன்னையிடம் கூறியவுடன் குழந்தை எழுந்துவிட்டான் என்பது பலனைப் பெறுவதாகும். இப்பலனை மட்டும் பெறுவதால், ஆன்மாவுக்குப் பலனில்லை. அன்னைக்கு சக்தியுண்டு என அறிய இது ஒரு சந்தர்ப்பம் ஆகிறது. சக்திய ஜீவிய லோகமாகிய மகர லோகத்திலிருந்து அன்னை நம்மிடையே வந்து வாழ்வதன் குறிக்கோள் என்ன? நம் குறைகளை டாக்டர் வருமுன் தீர்க்கவா? இல்லை. அன்னை சக்தி நம்முள் இருப்பதை நாம் அறிவதில்லை. அதை அறிவிக்க கீதையும், வேதமும் செய்த முயற்சிகள் பலிக்கவில்லை. வேதம் வேத இரகஸ்யமாக இருந்தது. பிறருக்கு இரகஸ்யமாக வைக்கப்பட்டால், அது அனைவருக்கும் இரகஸ்யமாகி விடும் என்பதை அவர்கள் கண்டுகொள்ளவில்லை. வேத ஞானம் மனிதனை எட்டவில்லை. அதை சாஸ்திரமாகச் சொல்வதில் இதுவரை பலன் ஏற்படவில்லை. அவதாரங்களும் அப்பலனை மனிதனுக்கு தரவில்லை. அதைத் தம் வாழ்வு மூலம் நம்முள் எழுப்ப அன்னை நம்மிடையே வாழ்ந்து, நாம் அறியும்படி செயல்படுகிறார். குழந்தை எழுந்தவுடன், நாம் ஆன்மாவால் அன்னையை அழைக்கக் கற்றுக் கொண்டால், அன்னையின் அவதாரம் பூர்த்தியாகும். அதைச் செய்தவருக்கு அன்னை தவறாது தரிசனமளித்துள்ளார்.

பலன் முடிவல்ல. பலனைத் தரும் அன்னையே முடிவு.

கடுந்தவம் புரிந்து பெறும் தெய்வதரிசனம் ஆன்ம விழிப்போடு அரைக்கணம் அன்னையை நினைத்தால் கிடைக்கிறது என்பதை மனிதனுக்குணர்த்த அன்னை எடுத்த அவதாரம் நம் நினைவால், நினைவின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட செயலால் பூர்த்தியாகிறது. யோக வாழ்வுக்கு அடிப்படை அன்னை நினைவால் எழும் செயலாகும்.

அன்னையை நாம் அறிவோம், ஆனால் அவருடைய சக்தியை அறியோம்.

அன்னையை நாம் மகான்களை வணங்குவதுபோல் வணங்குகிறோம்.

கோவிலில் கண் மூடி, கை கூப்பி தொழுவதைப்போல் நாம் அன்னையை வணங்குகிறோம்.

கோவிலைப் பிரதட்சிணம் வருவதுபோல் சமாதியை, ஆசிரமத்தை வலம் வருவருண்டு.

கீதையைப் பாராயணம் செய்வதுபோல் சாவித்திரியைப் படிக்கிறோம்.

திருவிழாவுக்கு வருவதைப்போல் சமாதிக்கும், தரிசனத்திற்கும் வருகிறோம்.

மந்திரம் உச்சரிக்கப் பிரியப்படுகிறோம்.

ஓம் நமோ பகவதே சொல்வது ஆத்ம திருப்தியளிக்கிறது.

தேங்காய் உடைப்பதைப்போல் வத்தி கொளுத்துகிறோம்.

இவையெல்லாம் மகான்கள், கோவில்கள் தரும் பலனைவிட அதிகப் பலன் தரும். எந்தக் கோவிலில் செய்த பிரார்த்தனையும் பலிக்காதபோது, இங்கு பலிக்கும். இது கர்மவினை அனுபவிக்க வேண்டும் என குருமார்கள், பீடாதிபதிகள், ஜோஸ்யர்கள், மகான்கள், சாமியார்கள், சித்த புருஷர்கள், யோகிகள் சொல்லிய வினை தீரும். சிறு வயதிலிருந்து ஜெபம் செய்த பெரிய மந்திரங்களால் பலிக்காதது பலிக்கும்.

ஆனால், இவை எதுவும் அன்னை சக்தியைப் பெற்றுத் தரா, அன்னை சக்தி உலக அளவை விடப் பெரியது, அது நமக்குரியது, பெறுவது சரி, முறை, நல்லது.

1946 முதல் 48வரை பஞ்சாப், பீகார், டெல்லி, வங்காளம் ஆகிய இடங்களில் இந்து முஸ்லீம் கலவரத்தால் அழிந்து 50 இலட்சம் பேர்கள் இறந்தனர். பேய் ஆட்டமாடிற்று. அந்த நேரம் கல்கத்தாவில் கடை வியாபாரம் செய்த பக்தர் ஒருவருக்கு அவருடைய வீதியில் கொள்ளை போகிறது என்ற செய்தி வந்தது. உயிருக்கே ஆபத்து என்றபொழுது உடமையை நினைக்க நேரமில்லை. ஆனாலும் நினைக்காமலிருக்க முடியவில்லை. போலீஸ் போய் இராணுவம் வந்தது, கொள்ளை, குறை, தீ, கலவரம் நாளுக்கு நாள் அதிகரிப்பதால், அங்கு போய் கடை எப்படியிருக்கிறது எனப் பார்க்கலாம் எனவும் நினைக்க முடியவில்லை. ஒரு வாரம் கழித்து, கலவரம் அடங்கிய பின், பக்தர் தம் கடைக்குப் போக நினைத்தார். எதிர் வரிசையைக் காணோம். தீயும், கொள்ளையும் பக்கத்து கடையோடு நின்றுவிட்டது.

அன்னை அகர சூறாவளியைத் தடுத்ததுபோல்
ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தடுத்துவிட்டார்.

தடுத்தது சக்தி. மந்திரமல்ல, ஆசனமல்ல, உடைத்த
தேங்காயில்லை, பாராயணமில்லை, சாஷ்டாங்க நமஸ்காரமில்லை.

சக்தியை அழைத்துச் செயல்பட வைத்தது நம்பிக்கையோடு
கூடிய பக்தி.

நாம் செய்வனவெல்லாம் மூட நம்பிக்கைக்குரியன, மட
சாம்பிராணி என தானே பட்டம் கட்டிக் கொள்வது, நடைப்பிணமாக
ஊர்வலம் வருவது, மூட நம்பிக்கையை வழிபடும் தெய்வமாக ஏற்பது.

பக்தியும் நம்பிக்கையும் சக்திக்குரியன.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஒருவர் இசையைக் கேட்டு மெய் மறந்து
பாராட்டுகிறார் என்பது வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்ம ரிஷி எனப் பட்டம்
வாங்குவது. அப்படிப்பட்ட ஒருவரை பகவான் தன் மகன்போல்

நடத்தினார். சாதகர்களிடமிருந்து வரும் கடிதத்தை நிறுத்திய பின்னரும்
அவருக்கு கடிதம் எழுதும் அனுமதி அளித்தார். அவர் நேருவின்
நண்பர். 1934இல் நேரு பாண்டிக்கு வந்தபொழுது தம் நண்பரை
சந்திக்க முயன்றபொழுது, ஆசிரமத்தை விட்டு வெளியே போகக்
கூடாது என்பதால் அவருக்கு அனுமதியில்லை.

வேறொரு பெண்ணின் இசையையும் ரவீந்திரர் கேட்டு தன்
வயமிழப்பார். 12 பெண்களே ஆசிரமத்திலிருந்த காலம் அது. அவர்
அன்னையை நாடி ஆசிரமம் வந்தார். ஆசிரமக் கட்டிடத்தில்
நுழைந்தவுடன் ஆழ்ந்த மௌனம் அவரை ஈர்த்தது. ஒரு வார்த்தை
பேசினாலும் நம் காதிலேயே கரகரப்பாக விழுகிறதே, இந்த இடத்தில்
எப்படி வாயைத் திறந்து பேச முடியும் என்று நினைத்தார்.

அன்னையைக் காண்பது ஆத்ம தரிசனம் பெறுவது.
அவரைக் காணும் நேரம் காலத்தைக் கடந்த நேரம்,

என்பதை அவர் அன்னையைக் காணும்வரை அறியவில்லை.
அன்னையிடம் அப்பெண் பாடகரை அழைத்துச் சென்றனர். புடவை
உடுத்து முந்தாணியால் தலையை மூடிக் கொண்டு அன்னை
உட்கார்ந்திருந்தார். தெய்வீகப் புன்னகை செய்த அன்னையின்
பாதங்களில் தலையை வைத்தார். அன்னையின் கரம் தலையை
தொட்டவுடன் தலையும், உடலும், ஜீவனும் கரைந்துவிட்டதை அறிந்தார்.
அன்னையின் ஊடுருவும் பார்வை ஜீவனின் அந்தரங்கங்களை எட்டியது.
பக்தர் கூறியதெல்லாம் கேட்ட அன்னை அவர் தலையை இரு
கரங்களாலும் எடுத்து முத்தமிட்டார். சாதகரின் கண்கள் நீராலும்,
உயிர் ஆனந்தத்தாலும் நிரம்பியது.

Nov. 24, 1926

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடலில் தெய்வலோக சக்தி ஊடுருவிய நாள் இது. இதை Siddhi Day சித்தி பெற்ற நாள் என்றார் அன்னை. அன்றே பகவான் தனிமையை நாடி கடைசிவரை 24 ஆண்டுகள் தனிமையும், மௌனமும் பூண்டிருந்தார். அன்னையை அதுவரை மிரா என்றழைத்த பகவான் அன்றைய தினம் Mother அன்னை என்று குறிப்பிட்டார். தியானத்திற்கு வரச் சொல் என்றவுடன் யாரை அழைப்பது என்ற கேள்விக்கு அனைவரையும் அழைத்து வா, எல்லோரும் வர வேண்டும் என அன்னை உத்தரவு பிறப்பித்தார்.

இருபத்தி நான்கு சாதகர்கள் ஆசிரமத்திலிருந்தார்கள். அனைவரும் தியானத்திற்கு பகவான் உட்காருமிடத்தின் முன் கூடினர். சூழல் பலமாக கனத்தது. ஒளி வெள்ளத்தைப் பலர் கண்டனர். சூழலில் மின்சாரம் ஓடுவதைப் போன்றிருந்தது. கதவின் பின்னால் பகவானும், அன்னையுமிருந்தனர். அன்னை பகவானை முன்னே போகச் சொல்லியபொழுது, பகவான் உத்தரவின் பேரில் அன்னை முன்னே வெளியே வந்தார். அன்னை ஒரு சிறிய ஸ்டூலில் உட்கார்ந்தார்.

பகவான் மரணத்தை வென்றதாகவும், துன்பத்தைத் துடைத்ததாகவும், அனைத்தையும் வென்றதாகவும் சாதகர்கள் பேசினர். பகவான் உடலிலிருந்து ஜோதி பீறிட்டெழுந்ததைக் கண்டனர்.

ஜூரம்

தினமும் அன்னை விளையாட்டு மைதானத்திற்கு வருவதால், எந்த சாதகரும் அதைத் தவறுவதில்லை. ஆசிரம வாழ்வு கடுமையான கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட நேரம். அன்னை ஓரிடத்திற்கு சற்று நேரம் வருவார்கள் என்று தெரிந்தால், அங்கு சாதகர்கள் கூடுவார்கள். மேல்

நாடுகளில் நமக்கு வருவதுபோல் தலைவலி, காய்ச்சல், வயிற்றுப் போக்கு, சீதபேதி போன்ற சிறு தொந்தரவுகளைப் பார்க்க முடியாது. 50 ஆம் வயதில், எனக்கு வயிற்றுப் போக்கு என வந்ததேயில்லை. நான் கேள்விப்பட்டதும் இல்லை என்பவர் பலர். குடிநீர் சுத்தமாகயில்லை, hygienic, sanitary conditions சுத்தம், சுகாதார நிலைகள் இல்லை என்பதால் எழும் வியாதிகள் இவை. நம் நாட்டில் இவற்றைப் பெருவாரியாகப் பார்க்கலாம். அன்னை இவற்றை epidemic தொத்து வியாதி என்கிறார். பகவானிருந்தவரை இது போன்ற சிரமங்கள் எவருக்கும் ஆசிரமத்தில் வந்ததேயில்லை என்கிறார் அன்னை.

ஒரு சாதகிக்கு அதிக ஜூரம். படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க முடியாத நிலை. ஆனால் அன்னை வரும் இடத்திற்கு எப்படிப் போகாமலிருக்க முடியும் என்று நல்ல ஜூரத்தோடு விளையாட்டு மைதானத்திற்கு வந்தவர் ஓர் ஓரமாக உட்கார்ந்திருந்தார். ஆயிரம் பேர் இருந்தாலும், அவசியமானவர்கள் மீது அன்னை பார்வை படத் தவறுவதில்லை. அன்னை இந்த சாதகியைக் கண்டு அவர் நிலையை உணர்ந்தார். அன்னையின் சட்டம், கோட்பாடு (rules, approaches to life) வாழ்க்கை நெறி என்பவை வேறு. பொதுவாக நமக்குப் புரியாது. ஓர் இடத்தில் அன்னை செய்வதை அடுத்த இடத்தில் நாம் பின்பற்றவும் முடியாது. வியாதி வந்தால் உடல் ஏற்பது பலஹீனம், வலி படுவது வெட்கத்திற்குரியது என்பது அன்னையின் எண்ணம். வியாதியை எதிர்க்க முடியாத உடல், யோகத்தை ஏற்படுத்தி? மனஉறுதி உடலை வலுப்படுத்தி வியாதியை விலக்கும் என்பதே அன்னை பின்பற்றிய கொள்கை. அச்சாதகியை அன்னை எழுந்து ஓடச் சொன்னார். அவரும் ஓடினார். ஜூரம் போய் விட்டது. ஓட மனம் முடிவு செய்தவுடன் மன உறுதி எழுகிறது. வலிமையான மனஉறுதி முன் உடலின் வியாதிக்கு வலுவில்லை. அன்னை சொல்வதால் அவர் சக்தி அவர் சொல் மூலம் உடலுள் பாய்ந்து செயல்பட்டது.

எட்டு பெண் குழந்தைகளை அன்னையே தன் நேர்பார்வையில் வளர்த்தார். அவர்கட்கு தலை சீவுவது, டிரஸ் போடுவது போன்றவற்றை செய்வார். மத்தியானம் அவர்களுடன் சாப்பிடுவார். அந்தக் குழந்தைகட்கு எல்லா பயிற்சிகளையும் அன்னை தானே கொடுத்தார். எப்படி பேச வேண்டும், எப்படி பேசக் கூடாது, எப்படி நடக்க வேண்டும், எப்படி சாப்பிட வேண்டும் என்று தாயார் செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் செய்தார். பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பார். அவர்கள் அன்னையால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள். அன்னையின் அச்சில் வார்க்கப்பட்டவர்கள்.

Dec. 2 ஆசிரமப் பள்ளிக்கு மிக முக்கியமான நாள். Dec. 1 பகவான் எழுதிய டிராமா நடிக்கப்படும். அன்னையே உடனிருந்து அந்த நாடகங்களை டைரக்ட் செய்வது வழக்கம். கட்டுப்பாடு என்பதை எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் அன்னை தளர்த்தவே மாட்டார். ஒரு Dec. 1 டிராமாவில் அன்னை வளர்த்த பெண்களில் ஒருவருக்கு முக்கிய பாத்திரம். 1 மணி நேரம் recitation மேடையில் நின்று ஓர் காவியத்தை மனப்பாடமாகச் சொல்லும் பகுதி அது. அப்பெண்ணிற்கு சில நாள் முன் ஜூரம் வந்து படுக்கையாய் விட்டதால், என்ன செய்யலாம் என்று அன்னையைக் கேட்டனர். வேறு ஒருவருக்கு அப்பாத்திரத்தை தரலாமா என்பதற்கு அன்னை மறுப்பு தெரிவித்து விட்டார். Nov 30 வரை அப்பெண்ணின் நிலையில் மாறுதலில்லை. அன்னை தன் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. Dec. 1 அன்று உத்தரவுக்கு அன்னையிடம் அனைவரும் காத்திருந்தனர். அப்பெண்ணுக்கே டிரஸ் போடச் சொன்னார். அப்பெண்ணால் எழுந்து உட்கார முடியவில்லை. படுக்கையிலேயே makeup மேக்கப் போட்டு stretcher-இல் நாடக மேடைக்கு கொண்டு வந்தனர். அன்னை அங்கிருக்கிறார். அவர் நடிக்கும் நேரம் வந்தது. அப்பெண் எழுந்தாள். மேடைக்குப் போனாள். எல்லா வருஷம் போலும் 1 மணி மேடையில் தன் பகுதியை குறைவற நடித்துப் பூர்த்தி செய்தாள். திரை விழுந்தது.

பார்த்தவர் எவரும் அப்பெண்ணுக்கு ஜூரம் என்று தெரியவில்லை. திரை விழுந்த கணமே பெண் தரையில் துவண்டு விழுந்தாள். மீண்டும் படுக்கைக்கு stretcher-இல் எடுத்துப் போனார்கள். அன்னை உடலின் வியாதியை ஏற்படேயில்லை. அதை மீறி செயல்படுவதே அவர் கட்டுப்பாடு.

தியானத்தில் கானும் காட்சிகள்

எவ்வளவு பக்தி, நம்பிக்கையிருந்தாலும், ஆன்மீக அம்சமிருந்தாலும் சூட்சுமம் இல்லாதவர்க்கு visions காட்சிகள் தெரியா. இது குறையன்று. எது இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், சூட்சுமமுள்ளவர்க்கு காட்சிகள் தெரிந்தபடியிருக்கும். அன்பர் கண்ட காட்சிகள், கேட்ட குரல்கள், நுகர்ந்த மணங்களில் சில.

- ❖ சமாதி மீது ஸ்ரீ அரவிந்தர் பொன்மயமாகச் சயனிப்பது.
- ❖ ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையிலுள்ள போட்டோ உயிர் பெறுவது.
- ❖ வரவேற்பு அறை படத்திலிருந்து பகவான் வெளிவருவது.
- ❖ அன்னை மூதாட்டியாக மலை மீது நடப்பது.
- ❖ சமாதிமலர்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அன்னை உருவம் தெரிவது.
- ❖ மனதால் அன்னை என உச்சரிக்கும் பொழுது தூரத்திலிருந்து அன்னை திரும்பிப் பார்ப்பது.
- ❖ ஆப்பரேஷனில் அன்னை பக்கத்தில் வீற்றிருப்பது.
- ❖ உயிர் பிரியும் நேரத்தில் அன்னையைக் காட்சியில் கண்டு உயிர் பிழைப்பது.

- ❖ ஊருக்குப் புறப்படும் குழந்தையை அன்னை “அனுப்பாதே” எனக் குரல் தருவது.
- ❖ மரம் நம்மைப் பெயரிட்டு அழைப்பது.
- ❖ தியானத்தில் அன்னை ஒளிமயமாகத் தெரிவது.
- ❖ வானில் பகவானும் அன்னையும் காட்சியளிப்பது.
- ❖ கோபுரம்போல், அன்னை, பகவான் காட்சி தெரிவது.
- ❖ வலியுள்ள இடத்தில் அன்னை உருவம் தெரிவது.

மாணவர்கள் அன்னைக்குக் கடிதம் எழுதுவார்கள். அன்னை பதில் எழுதுவதுண்டு. அப்படி ஒருவர் எழுதியது,

- ★ தியானம் செய்யும்பொழுது அன்னை சக்தி வருவதாக உணர்கிறேன்.
- ★ அன்னை இசையின்போது, “சத்திய ஜீவியத்தைப் பெற உன்னைத் தயார் செய்துகொள்” என்று அன்னையின் குரல் கேட்கிறது.
- ★ அன்னையை வானில் காண்கிறேன்.
- ★ தீயசக்திகளிடமிருந்து அன்னை நம்மைக் காப்பாற்றுவதைக் காணமுடிகிறது.
- ★ அன்னை கறுப்பு சக்திகளுடன் போராடுகிறார்.

அன்னை அவருக்குப் பதிலாக எழுதியது,

- ❖ நீ கண்ட காட்சி உண்மை.
- ❖ தியானம் நிறைந்தால் காட்சி பலிக்கும்.
- ❖ உன் ஜீவன் முழுமை பெறும்.

சாதனையும் ஆயுளும்

எல்லா உண்மையான பிரார்த்தனைகளும் பலிக்கும் என்ற அன்னை, இறைவனின் நோக்கத்திற்கெதிரான பிரார்த்தனைகள் பலிக்கா என்றும் கூறியுள்ளார். வாழ்வின் நோக்கம் காரியம் கூடிவருவது. தொலைந்த பொருளை நாம் தேடும்பொழுதும், அதற்காகப் பிரார்த்திக்கும்பொழுதும் அது கிடைக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். கிடைத்தாலும், கிடைக்காவிட்டாலும் அன்னை விருப்பம் நிறைவேறட்டும் என்று நாம் பிரார்த்திப்பதில்லை.

உள்ளபடி அப்படிப் பிரார்த்திக்கும்பொழுது, அப்பொருள் உடனே கிடைக்கிறது. கிடைத்தால் மகிழ்வெய்துகிறோம். நாம் உள்ளபடி பிரார்த்தனை செய்தது உண்மை. நம் உண்மையைத் தாண்டி மனம் அது கிடைக்க வேண்டும் என நினைத்ததும் உண்மை. கடைசி கட்டத்திற்கு முன்னிலைவரை penultimate அன்னை நம் விருப்பத்தையே பூர்த்திச் செய்வார். அதனால்தான் சுயநலமான பிரார்த்தனைகளும் பலிக்கின்றன. மனித ஜீவனை அன்னை ஜீவாத்மா எனக் கருதுவதால், அதன் சுதந்திரத்தில் அன்னை தலையிடுவதில்லை.

மனித வாழ்வு, அதன் வெற்றிகள், நிறைவுகள், ஆயுள் ஆகியவை சாதாரண மனநிலைக்குரியன. ஆத்மா அதைக் கடந்தது. அன்னையிடம் போய் யோசனை கேட்பவர்கள், அன்னை சொல்வதை அப்படியே செய்வோம் என்றாலும் அவர்கள் மனம் தன் விருப்பம் அதன் மூலம் நிறைவேறும் என எதிர்பார்க்கும். கடைசிகட்டம்வரை மனித அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்யும் அன்னை கடைசி கட்டத்தில் ஆத்மாவின் அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்கிறார்.

உடல்நிலை சரியில்லை என டாக்டரிடம் போனவர்கள், டாக்டர் சரியில்லை, தென்னிந்தியாவில் வேலூருக்குப் போவோம் என முடிவு செய்து, அன்னையிடம் முடிவைக் கூறினர். அன்னை அவர்கள் முடிவை ஆமோதித்தார்.

ஆப்பரேஷன் நடந்தது. நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டே வந்தது. அன்னைக்குச் செய்திகள் வந்தபடியிருந்தன. அன்னை சாப்பிடும்பொழுது ஸ்பூன் கையிலிருந்து கீழே விழுந்தது. ஆஸ்பத்திரியில் அவர் உயிர் பிரிந்தது. புதுவைக்கு உடலை எடுத்து வந்து தகனம் செய்தனர்.

குடும்பம் அவர் பிழைக்க விரும்பியது. அவர் ஆத்மா விரும்பியது வேறு. கடைசி 3 நாளும் அவர் அன்னையை இடைவிடாது அழைத்தார். போன ஜென்மத்தில் புத்தபிஷ்ணுவாக இருந்தவர், வாழ்நாள் முழுவதும் செய்யாத சரணாகதியை, கடைசி 3 நாளில் செய்ததாக அன்னை கூறினார். அவர் ஆத்மா சரணடைய விரும்பி அன்னையை வந்தடைந்தது.

- ❖ குடும்பம் விரும்பியது ஆத்மாவின் குரலை மீறி நடக்காது.
- ❖ அன்னையின் அருளை ஆத்மா மட்டுமே பெற்றதால் ஆத்ம நிறைவடைந்தது.
- ❖ கடைசிவரை நாம் நினைப்பதுபோல் நடந்தாலும், கடைசி கட்டம் மாறிவிடுகிறது எனில் கடைசிவரை நாம் சாமானியராக இருக்கிறோம் என்று அர்த்தம்.
- ❖ முதலிலிருந்தே அன்னை விருப்பத்தை மட்டும் நாடும் பக்தன் சாதகனாக மாறுகிறான். அது முழுமையானது என்பதால் அம்முழுமைக்குள் உடலும் அடங்கும்.

தூக்கம்

அயர்ந்து தூங்குவருண்டு. அன்னை அதை unconscious sleep ஜடமாகத் தூங்குவது என்பார்.

Light sleepers, லேசான சப்தம் கேட்டாலும் எழுப்புவர்கள், ஆழ்ந்த நித்திரையிலாழ்பவர்கள். இவர்கள் இருவகையினர். மிகவும் ரோஷக்காரர்களாகவும், உஷாரானாவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அடுத்த வகையினர் மனதில் ஆழ்ந்த பயம், குற்றவுணர்வுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

வயதானவர்களில் பலருக்கும் தூக்கம் வாராது. தேவாரம், பிரபந்தம் மனப்பாடம் செய்து பாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். இல்லையெனில் இரவு சிம்மசொப்பனம்தான்.

உடல் தேவையான ஓய்வை தானே பெறும். நாம் அதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

பரீட்சைக்குப் படிப்பவனுக்குத் தூக்கம் வரக்கூடாது. மாணவர்கள் மாத்திரை சாப்பிட்டுக் கண் விழிப்பார்கள். தூக்க மாத்திரை சாப்பிட்டு தூக்கம் வாராதவர்கள் தூங்குவார்கள். அன்னை அவற்றை விஷம் என்கிறார்.

தூக்கம் வரவில்லை எனக் கூறியவர்கட்கு “உனக்கேன் தூக்கம்?” என அன்னை கேட்டுள்ளார்.

தூக்கமாத்திரை சாப்பிடுபவரை “தூக்கம் வேண்டுமானால் பிரார்த்தனையும் தியானமும் என்பதைப் படி” என்று கூறியுள்ளார். படித்தவர் நன்கு தூங்கினார். அன்னை முறைகளைத் தூக்கம் வேண்டும் என்பவருக்கும், விழிக்கவேண்டும் என்பவருக்கும் பொதுவாகச் சொன்னால்,

- ★ தூக்கத்தை அழைத்தால் - “தூக்கம், தூக்கம்” என அழைத்தால் - தூக்கம் வரும்.

- ★ சாந்தியை அழைத்தாலும் தூக்கம் வரும்.

- ★ தூக்கம் வேண்டும் எனப் பிரார்த்தனை செய்தாலும் போதும்.
- ★ பகவான் எழுதியவை, அன்னை புத்தகங்களைத் தூக்கம் வேண்டுமென படித்தால் தூக்கம் வரும்.
- ★ தூக்கத்தைப் பற்றி அன்னை எழுதியவற்றை ஆராய்ச்சியுடன் படித்து புரிந்துகொண்டால் தூக்கம் பிரச்சினையாக இராது.
- ★ புருவ மையத்தில் அன்னையை உருவமாகப் பார்த்தல் நலம்.
- ★ பாடத்தில் ஆர்வம் எழுந்தால், பிரார்த்தனை பலித்து நெடுநேரம் விழித்திருக்கலாம்.
- ★ வேலையைச் சமர்ப்பணம் செய்து ஈடுபட்டால், களைப்பின்றி இரவு நெடுநேரம் செய்யலாம். முடிந்தபின் உறக்கம் தியானமாக மாறும்.
- ★ தூக்கம் வேண்டாம், வேண்டும் என்பதைவிட்டு சந்தோஷமாக இருந்தால் உள்ள பிரச்சினை போய்விடும்.
- ★ தூக்கம் தன்னைத் தானே சரி செய்துகொள்ளும், உடல் தன்னைப் பாதுகாக்கும் என நம்பினால் தூக்கம் பிரச்சினையாக இருக்காது.
- ★ Mother's music தூக்கம் வாராத நிலையில் உறுதுணை.
- ★ ஊதுவத்தி வாராத தூக்கத்தை வரவழைக்கும், வரும் தூக்கத்தை படிக்கும் மாணவனுக்கு கலைக்கும்.

சரணாகதி

சரணாகதியைப் பயிலும் முறையை Synthesis of Yogaவில் Consecration சமர்ப்பணம், என்ற அத்தியாயத்தில் விளக்கமாக எழுதியுள்ளார். அதன் சுருக்கம்,

1. அழைப்பிருந்தால் யோகத்தை ஏற்கலாம்.
2. All inclusive concentration எல்லாக் கரணங்களும் ஒருமுகப்படும் (concentrate) சமர்ப்பணத்தை ஏற்க வேண்டும்.
3. ஒருமுகப்படுவது சரியானால், wide massive opening ஜீவன் அகன்று விரிந்து இறைவனை நோக்கி விழிப்பறும்.
4. நினைவு, உணர்வு, செயல் இனி உள்ளே விழிப்புற்ற இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும்.
5. சமர்ப்பணம் பூர்த்தியானால் ஜீவாத்மா சித்திக்கும்.
6. அடுத்த நிலையில் பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மா சித்திக்கும்.
7. முடிவில் பரமாத்மா சித்திக்கும்.

இப்பயிற்சியைப் பெற ஞானம் தேவையில்லை. ஞானம் உதவும், ஆனால் அவசியமில்லை. சமர்ப்பணம் ஓர் உதாரணம். எல்லா யோகப் பயிற்சிகளையும் இந்நூலில் இதுபோல் விளக்கமாகக் கூறுகிறார்.

எனக்கு ஞானம் ஏற்காது, பயிற்சி முடியாது என்று கூறும் பக்குவமான ஆத்மாவும் உண்டு. அவர்கட்கும் பயன்படுவது சாவித்திரி. ஞானத்தைப் பெறும் அறிவோ, பயிற்சியைப் பெறும் நெறியோ இல்லாவிட்டாலும் ஆத்மா பக்குவமாக உள்ளவர் உண்டு. சாவித்திரியில் surrender is the only strength என்கிறார். சாவித்திரி ஆன்ம விழிப்பை அளிக்கிறது. இந்தச் சொல் நம்முள்ளே சென்று விழிப்பான ஆத்மாவைச்

சரணம் செய்யச் சொல்கிறது. சரணாகதி பூர்த்தியாகிறது. யோகம் சித்திக்கிறது. சித்தி பெற்றவர் தெளிவில்லாதவராக இருப்பதால் மற்றவர் அதிசயப்படுகிறார்கள். அவர், “எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஒரு நாள் சாவித்திரியில் A vast surrender is his only strength என்று படித்தேன். அது ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. அதன் பிறகு எனக்கு சரணாகதி சித்தியாயிற்று. இனி எனக்கு ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் அவன் பாரம்” என்கிறார். அதுவும் புரியாத நிலையில் உள்ளவரும் உண்டு.

எனக்கு என்ன நடக்கிறது என்று புரியவில்லை. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட பின் சரணாகதியையும் ஏற்றுக் கொண்டேன். பகவான் சொல்வதெல்லாம் எனக்குப் பலிக்கிறது. எப்படி என்று தெரியாது என்றும் கூறுவதுண்டு. Life Divine கொடுப்பது ஞானம், சாவித்திரி அளிப்பது சித்தி, Synthesis பயிற்சி வேண்டியவர்க்குரியது.

நம்மால் இதன் பலனை - ஞானம், பயிற்சி, சித்தி - பெற முடியுமா? என்றால் பெறலாம். வாழ்க்கை விளக்கம் பெற, வாழ்வு யோக வாழ்வாக, வாழ்வு வளம் பெற இதைப் பயன்படுத்தலாம். அதற்கு முன் ஒரு நிபந்தனையுண்டு. நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்தால் ஆரம்பிக்கலாம், பலிக்கும்.

நாம் அறிந்த அளவில் மனம் தூய்மைாக இருந்தால் வாழ்வு பலிக்கும். அதைக் கடந்தும் மனம் தூய்மையானால் யோகம் பலிக்கும்.

அன்னை மனச்சாட்சியைப் பொன் விலங்கு என்கிறார். வாழ்வில் வளம் பெற மனச்சாட்சி போதும். அதைக் கடக்க வேண்டுமானால் அது தடை.

வாழ்வில் நமக்கு இரு பலன்கள் உண்டு

1. பிரச்சினை தீர்வது, 2. வாய்ப்பு பலிப்பது.

எனக்கு 38 வயதாயிற்று. திருமணமாகவில்லை என்பது ஒரு பிரச்சினை. என் வயதையோ, வசதியையோ, அனுபவத்தையோ நம்பாமல் அவற்றை விட்டகன்று, நான் எதையும் கருதவில்லை. அன்னையை மட்டும் நம்புகிறேன் என்றால் அவருக்கு ஒரு வாரத்தில் நிச்சயமாகும். அப்படி ஒருவருக்கு ஆயிற்று.

நான் சம்பளம் ரூ. 350 பெறுகிறேன். வயது 30. வீட்டில் எவருக்கும் எனக்குத் திருமணம் செய்ய விருப்பமில்லை. என் நிலை, வயது, வீட்டு நிலையை மனதால் ஒதுக்கி, அன்னையை மட்டும் நம்பினேன். 60,000 ரூபாய் சம்பளம் பெறுபவர் என்னைத் திருமணம் செய்துகொண்டு, இதுபோன்ற பெண் கிடைத்ததற்கு நான் பாக்கியம் செய்திருக்கவேண்டும் என்றார் என்பது அடுத்த அனுபவம். இது பிரச்சினை தீர்ந்து வாய்ப்பு உடன் வந்ததாகும்.

Life Divine இல் முதல் 288 பக்கத்துடன் முதல் பாகம் முடிகிறது. அதிலிருந்து 150 கருத்துகளை எடுத்துப் போட்டிருக்கிறேன். அவற்றுள் 60 கருத்துகளுக்கு விளக்கம் எழுதி நூலாக வெளியிட்டிருக்கிறேன். அவற்றுள் எந்த ஒரு கருத்தும் பயன் தரும். மனம் ஐடத்தை ஆள்கிறது என்ற கருத்தை எப்படி தன் பாக்டரி பிரச்சினை தீர்வதற்குப் பயன்படுத்தினேன் என்றொருவர் தம் அனுபவத்தை நீண்ட விளக்கமாக 3 பக்கம் எழுதியதை அன்பர் கடிதம் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளேன்.

அன்னையை நன்குணர்ந்தவர்கள் நடக்க முடியாதது என்று ஒன்றில்லை என்பதை அனுபவத்தில் பல சமயங்களில் கண்டுள்ளனர். ஓர் அடி தூரத்தில் பஸ் வந்தபின் தான் ஆகாயத்திலெழுந்து அகன்றது ஒரு நிகழ்ச்சி. காலில் குத்திய பின் மறைந்தது மற்றொன்று. முதலாளி மேல் பொய் கேஸ் கொடுத்த 20 பேர்கள் தாமே - பிரார்த்தனையால் - மனம் மாறி முதலாளிக்குச் சாதகமாக வாக்குமூலம் கொடுத்தார்கள்.

அரெஸ்ட் வாரண்ட் போட்ட முதலமைச்சர் மனம் மாறியதுடன் வேண்டியவரானது ஒரு நிகழ்ச்சி.

இடுப்பில் ஒரு பெரிய கட்டி வந்தது. அது உள்ள இடம் அவரை எந்த நிலையிலும் உட்கார அனுமதிக்கவில்லை. இரவு படுக்கப் போகுமுன் மனத்துள் அன்னையிடம் சொன்னார். சமீபத்தில் தரிசனம் வருவதால் கட்டி தரிசனத்திற்குப் போவதைத் தடுத்துவிடும் என்ற பயம் அவருக்கு. காலையில் எழுந்து பார்த்தால் சங்கடமான இடத்திலிருந்து கட்டி வலியில்லாமல் நகர்ந்துள்ளது. மறுநாள் கட்டி உடைந்து, காயம் எளிதில் குணமாயிற்று. எப்படி இது நடக்க முடியும்? என்று ஆச்சரியப்பட்டு அன்னையிடம் கேட்டபொழுது, “எதுவும் நடக்கும். மனம் குறுக்கிடாமலிருந்தால் எதுவும் நடக்கும். உன் உடல் என் சக்தியை எளிதில் (receives) பெறுகிறது” என்றார்.

பாரிஸில் அன்னையை ஓர் (artist) ஓவியராகவே அறிவார்கள். ஒரு ஸ்டூடியோவை விட்டு வெளியே வரும் பொழுது, எரி விண்கற்கள் விழுவதை அன்னை கண்டார். கண்டவுடன், என் ஜீவன் முழுவதும் இறைவனுக்கே உரியதாக வேண்டும் என இறைவனை வேண்டினார். எரி விண்கற்கள் சில வினாடிகளில் மறைந்துவிடும். அவற்றைக் கண்டு, மறைவதன் முன் மனதிலுள்ள விருப்பத்தைச் சொல் வடிவமாக்கினால், அது ஓர் ஆண்டில் பலித்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

புதுவை வந்த பிறகு இசை, ஓவியம் போன்றவை அன்னைக்குப் பின்னணியில் சென்றன. 1970க்குப் பிறகு, அன்னை தம் திருவுருமாற்றத்தைக் குறிப்பிடும்பொழுது, “நான் சாப்பிட, எழுத, பேச, பார்க்க மறந்துவிட்டேன். அத்திறமைகளைத் திருவுரு மாறிய உடல் மீண்டும் புதியதாய் கற்றுக் கொள்கிறது” என்கிறார். கண்ணை மூடிக் கொண்டால் எனக்குப் பார்வை தெளிவாக இருக்கிறது என்கிறார்.

அன்னை எழுதிய படங்கள், வரைந்த பென்சில் ஓவியங்கள் ஏராளமானவை. அவற்றைக் கண்காட்சியாகவும், சில சமயங்களில் வைப்பதுண்டு. ஆசிரமம் ஆரம்பித்த வருஷங்களில் தினமும் காலையில் அன்னை படம் எழுதுவது, வரைவதுண்டு. ஒரு சமயம் அவருடனிருந்த சாதகர் சம்பக்லால்

படத்தை கண்ணை மூடிக் கொண்டு அன்னை வரைந்தார்.

பென்சில் தானே நகர்ந்தது. படம் அற்புதமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. தம்முடனிருந்த சாதகியின் படத்தையும், அதுபோல் வரைந்தார். தம் படத்தை இரு முறை (self portrait) அன்னை வரைந்துள்ளார். அதே சமயத்தில் அன்னை வரைந்த பகவான் படத்திற்கு இணையாக அவற்றுள் ஒன்று அமைந்தது. வேறொரு சாதகர் தூங்குவதை ஓவியமாக எழுதியுள்ளார். பகவான் படத்தை oil portrait ஆக வரையும்படி அன்னையைக் கேட்டுக் கொண்டது ஏனோ நிறைவேறவில்லை.

பகவான் வரைபடம் உயர்வாக அமைந்தது. நெற்றியின் அமைப்பு இவரே பகவான், “புருஷன்” எனும்படி அமைந்தது.

வடநாட்டுச் செல்வர் ஒருவர் ஜாதகம் பார்த்தபொழுது அவர் குரு தென்னாட்டிலிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அவரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஒருவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு வந்தார். அவர் தம்மால், இறந்தவர் உடம்பில் புகுந்து, நடக்க முடியும் என்று கூறி நிரூபித்தார். உடலை விட்டுப்போய் வேறொரு உடலில் புகுவது occultism எனப்படும். பாரிசில் அன்னை occultism பயிற்றுவிப்பவர்களைக் கண்டு, அவர்களுடன் ஆப்பிரிக்கா சென்று சில மாதங்கள் தங்கியிருந்து திரும்பும்பொழுது, கப்பலில் அன்னையும், அவர் குருவும் இருந்தார்கள். கடல் அமைதி இழந்து கொந்தளிக்க ஆரம்பித்தது. மாலுமிகள், அவர்களுடைய கேப்டன் ஆகியவர்கட்குக்

கடல் நிலைமை தெரியும். பிரயாணிகளைப்போல் காற்றடித்தவுடன் பயப்பட மாட்டார்கள். கடலையும், காற்றையும் அவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்றாலும், அவற்றின் போக்கை அறிவதால், அமைதியாக இருப்பார்கள். அன்று பிரயாணிகளைப் போலவே, மாலுமிகளும் நிலை இழந்தனர். கேப்டனுக்கு நிலைமை கட்டுக்கடங்காது என்று புரிந்தது. கலங்கிய நேரம்.

அன்னையின் குரு, அவரை அழைத்து, போய் நிலைமையைச் சீர் செய் என்றார். அன்னை ஆணையை ஏற்று, அவர் cabin அறைக்குப் போய் கட்டிலில் படுத்து, தாம் குருவிடம் கற்ற வித்தையைப் பயின்று உடலை விட்டு வெளிவந்தார்.

அவரது சூட்சும உடல் கப்பலுக்கு மேலே சென்று நின்றது. கப்பலைச் சுற்றி சிறு சிறு (vital beings) ஜீவன்கள் கும்மாளம் அடிப்பதைக் கண்டார். அந்தத் தேவதைகளுக்குக் கப்பலை ஆட்டிக் கவிழ்ப்பதில் ஆனந்தம். அமார்க்களம் செய்ததைப் பார்த்து, அவற்றை இனிமையாக அழைத்து சுமார் அரை மணி நேரம் பேசினார். ஒரு வழியாக அவை சமாதானமடைந்தன. நிரபராதியான பிரயாணிகளைக் கடலில் அமிழ்த்துவது நியாயமா? என அன்னை அத்தேவதைகளுடன் வாதாடினார். வென்றார். கடலில் கொந்தளிப்பு அடங்கியது. ஆபத்து விலகியது.

அரபு நாட்டு வியாபாரி ஒருவர் அன்னையின் குருவைப் பார்க்க வருவதுண்டு. ஒரு சமயம் அவர் அத்துமீறிப் பேசலானார். தாம் பணம் பெற்றவன் என்ற கர்வத்துடன் பேச்செழுந்தது. அடுத்த முறை அவர் வருமுன் ஒரு பெரிய மேஜை, 8 கால்களுடையது, அவரை வரவேற்கக் காத்திருந்தது. அது கனத்த மேஜை. அன்னை, குருவின் மனைவி இருவரும் ஒரு புறம் அமர்ந்திருந்தனர். அரபு வியாபாரி வந்தார். பழைய பாணியில் குருவிடம் பேச ஆரம்பித்தார். குருவின் மனைவி இம்முறை அவருக்குப் பாடம் கற்பிக்க விரும்பினார். அவருடைய சக்தி பெரியது.

அன்னையைத் திரும்பிப் பார்த்தார். எதுவும் சொல்லவில்லை. திடீரென ஒரு பயங்கரக் குரல் வியாபாரியிடமிருந்து எழுந்தது. அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. திகைப்படைந்தார். பீதியுற்றார். மேஜை தானே நகர்வதைக் கண்டார். அவரால் நம்ப முடியவில்லை. மேஜை சற்று அசைந்தாடியது. பிறகு வேகமாக வியாபாரியை நோக்கிச் சென்று அவரைத் தாக்கியது. பீதியுற்ற வியாபாரி எழுந்து ஓடினார். அதன் பிறகு அவர் திரும்பி வரவேயில்லை.

இரவில் அன்னை வேறு உலகங்கட்குச் செல்வார். சூட்சும லோகத்தில் போய், பகவானை சந்திப்பார். சாதகர்களைச் சூட்சுமமாகத் தூங்கும்பொழுது போய்ப் பார்ப்பார். இவை சூட்சுமமானவர்களுக்குத் தெரியுமே தவிர, மற்றவர்கட்குத் தெரியாது. தாம் உபயோகப்படுத்திய கொசு வலையை ஒரு சாதகருக்கு அன்னை கொடுத்தார். அவர் தூங்கும்பொழுது அக்கொசு வலையில் தம் சூட்சும ஜீவியம் (subtle consciousness) இருப்பதைக் கண்டார்.

ஒருவர் இரவில் அன்னை தம்மிடம் வருவதைக் கண்டு பூரிப்படைந்தார். அடுத்த நிமிஷம் வேறொருவர் வீட்டிற்குப் போய் அவர் கட்டிலில் அன்னை உட்காருவதைக் கண்டு, அடுத்த நாள் அவரிடம் போய்ச் சொன்னார். “இன்று எனக்குப் பிறந்த நாள். நேற்று படுக்கை விசேஷமாக இருந்தது தெரியும். அன்னையை நான் காணவில்லை” என்றார் பிறந்தநாளுக்குரியவர்.

அன்னையின் சட்டங்களில் ஒன்று வெகு ஜாக்கிரதையாக இருப்பது. முன்கூட்டியே தவறு நடக்கும் சந்தர்ப்பங்களை அன்னை விலக்குவார். அதனால்தான் மோட்டார் பைக்கை அன்னை அனுமதிப்பதே இல்லை. நிலைமையை, தாமே பிற்காலத்தில் மாற்றிக் கொண்டவர்கள் தங்களுக்கே காலத்திற்குரிய சமாதானத்தைச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். கத்தி, பிளேடு, கூர்மையான பொருள்களை

அன்னை குழந்தைகளிடம் அனுமதிப்பதேயில்லை. முன் ஜாக்கிரதை என்பது அன்னைக்கு முக்கியம்.

ஆசிரமத்தில் சேர்ந்த ஒருவர் தாம் பிரியப்பட்டு வெளிநாட்டில் வாங்கிய ரிவால்வரைப் பற்றி அன்னையிடம் கூறியபொழுது, பீச்சின் தென்கோடிக்குப் போய் அதைக் கடலில் வீசி விடு என்று அறிவுரை கூறினார்.

இன்னும்,

எந்த பாஷையில் பேசினாலும், அன்னை புரிந்து கொள்ள முயன்றால், அன்னைக்குப் புரியும். ஒரு சமயம் தமிழில் ஒரு வார்த்தை அன்னையே பேசினார். குழந்தைகள் அன்னை முன்னிலையில் பலவிதமாக இருப்பார்கள். சிறு குழந்தையை அன்னையின் காலடியில் கிடத்திய பொழுது அது, அவர் கால்கட்டை விரலைப் பற்றிக் கொண்டு விடமறுத்தபொழுது, அன்னை அக்குழந்தையின் போட்டோவை வாங்கி அதன் மூலம் குழந்தையின் முற்பிறவியைக் காண முயன்றபொழுது, எகிப்தில் இக்குழந்தை வாழ்ந்ததாகவும், தாம் எகிப்து ராணியாக இருந்தபொழுது தம்மை அறியும் என்று கண்டார்.

ஒரு வயதுக் குழந்தை பிறந்த நாள் ஆசீர்வாதத்திற்கு வந்த பொழுது, அன்னை ஒரு பை சாக்கலேட் கொடுத்தார். குழந்தை தமிழில், “இன்னும்” என்றபொழுது அடுத்த பை சாக்கலேட் கொடுத்தார். குழந்தை, “இன்னும்” என்று மறுபடியும் கூறியது. நீயே போய் எடுத்துக் கொள் என்றார் அன்னை. குழந்தை ஷெல்பிற்குப் போய் மேலும் ஒரு பாக்கட் எடுத்துக் கொண்டது.

காலேஜ் ஆசிரியை, தன் குழந்தையை ஆசீர்வாதத்திற்கு கொண்டு வந்தபொழுது, குழந்தை அன்னையிடம் அளவுகடந்த பிரியம் காட்டியது. கவனித்து, அன்னை, ஆசிரமச் சாதகர் இக்குழந்தையாகப் பிறந்துள்ளார் என்று கூறி தாயையும் மகனையும் ஆசிரமத்தில்

சேர்த்துக் கொண்டார். அவர்களுடன் வந்த தகப்பனாரும் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்து சில மாதங்களில் வெறுப்பு கொண்டு வெளியேறி விட்டார்.

ஐரோப்பிய சிஷ்யர்கள்

ஒரு புது இடம், ஸ்தாபனம், கட்சி, மதம் ஏற்பட்டால் அதை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? அதன் தத்துவம் என்ன? கொள்கைகள் எவை? எந்தக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்? என்றறிந்து அவை நமக்கு ஏற்படையவையாக இருந்தால் நாம் ஏற்க வேண்டும்.

அதுபோல் நாம் செயல்படுவதில்லை. நம்மூரில் அங்கு யாராவது சேர்ந்திருக்கிறார்களா? அவர் யார்? அவர் நல்லவரா? அவர் அந்தஸ்து என்ன? அவரே சேர்ந்தால் நாமும் சேரலாம் என்று நினைக்கிறோம்.

1914இல் அன்னையும், அவர் கணவரும் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்திக்க, அவரிடம் வந்தபொழுது,

இரு ஐரோப்பியர்கள், பிரான்சு நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள், சமூகத்தின் உச்சகட்டத்திலுள்ளவர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சிஷ்யர்களாகிவிட்டனர்,

என்ற செய்தி புதுவையிலும், சென்னையிலும் ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. சுப்ரமணிய பாரதியும், அவருடனிருந்த மற்ற தேசியத் தலைவர்களும் இந்நிகழ்ச்சியை முக்கியமாகக் கவனித்தனர். நாட்டில் ஏற்பட்ட பரபரப்புக்கு அவர்களும் ஆளானார்கள். ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்திலிருந்து ஒருவர் சபர்மதி ஆசிரமத்திற்குச் சென்று மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்தார். இவர் குஜராத்தி, காந்தியின் சீடர். ஏற்கனவே, காந்தி ஆசிரமத்திலிருந்தவர். மகாத்மா முதலாகக் கேட்ட கேள்வி,

குஜராத்திலிருந்து எத்தனை பேர் அங்கிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எல்லாம் யார்?

என்பது. நம்மூர்க்காரர் யார் இருக்கின்றார்கள், எத்தனை பேரிருக்கின்றார்கள் என்பதிலிருந்து நாம் அந்த ஸ்தாபனத்தைக் கணக்கிட முயல்வது இயல்பு. ஐரோப்பியர் இருவர் பகவானுக்குச் சிஷ்யர்களாகி விட்டனர் என்பது நம் நாட்டில் பரபரப்பை ஏற்படுத்துவது இயற்கை.

பால்பிரண்டன் என்ற ஆங்கிலேயர் திருவண்ணாமலை வந்து ரமண மஹரிஷியைச் சந்தித்து, அங்கே தங்கிய பின்னரே, ரமணர் பிரபலமானார். Paul Brunton பத்திரிகை நிருபர். அவருக்கு ஆன்ம விசாரம் உண்டு. தொழிலை விட்டு இமயமலையை அடைந்து பல மகான்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு தாம் குருவாக எவரையாவது ஏற்கமுடியுமா? என நினைத்தபொழுது எவரும் அவருக்குத் திருப்தி தரவில்லை. தென்னிந்தியாவில் பயணம் செய்தபொழுது, காஞ்சிபுரத்தில் சங்கராச்சாரியாரைக் கண்டவுடன், இவரே தமக்குரிய குரு என மனதில் முடிவு செய்து தம்மை ஏற்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். “உங்களுக்கு குருவாக இருக்கும் தகுதியுள்ளவர் இருவர். ஒருவர் மோனத்தில் புதுவையிலிருப்பதால், அவர் உங்களை சந்திக்க முடியாது. ஏற்க மாட்டார். அடுத்தவர் ரமண மகரிஷி. அவரைப் போய் விசாரிப்பது நல்லது” என்று உபதேசம் செய்தார். பால் பதிலாக, “நான் நூற்றுக்கணக்கானவர்களைப் பார்த்துவிட்டேன். எனக்குத் திருப்தி இல்லாவிட்டால் திரும்பி வருவேன். என்னை அவசியம் ஏற்க வேண்டும்” என்றார். “அந்த சந்தர்ப்பம் - திருப்தியில்லை என்ற சந்தர்ப்பம் - எழாது” என்றார் சங்கராச்சாரியார். பால் ரமணருடன் இறுதிவரை தங்கியிருந்தார்.

நம்பிக்கை

நம்பிக்கை இலட்சியமாக, அன்னை சொல்வதை அப்பட்டமான உண்மை என எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என நாம் பலமுறை

கேள்விப்பட்டுள்ளோம். ஆனால் நடைமுறையில் நாம் அதுபோல் இருப்பதில்லை.

தவறிய பின், விழுவதற்கு முன் என்னைக் கூப்பிட்டால் காப்பாற்றுவேன் என்ற அன்னை சொல்லை நடைமுறையில் நம்ப முழு நம்பிக்கை வேண்டும். பஸ்ஸுக்கு அடியில் விழுந்து விட்டவருடைய அம்மா என்ற அலறல் என்ன செய்யும்? டயர் 1 அங்குலத்திற்குப்பால் நின்றது. உயிர் பிழைத்தார். பிளாட்பாரத்தில் நின்றவர் மீது மோதிய கார் அடியில் அவர் போன பின் இழுத்துப் போடும்பொழுது மகள் அருகில் நின்று எழுப்பிய அபயக்குரல் அன்னைக்குக் கேட்டது. குரலை எழுப்பியவரால் தாயார் சிறு காயங்களுடன் எழுந்து நடப்பதைக் கண்டும் நம்ப முடியவில்லை.

தொலைந்த பர்ஸ், ஆட்டோ டிரைவர் திரும்ப தம்மைத் தேடி வந்து கொடுத்த தொலைந்த பொருள், பல வருஷமாக இருந்த வீக்கமும், அரிப்பும் மனமுருக செய்த பிரார்த்தனையால் மறு நாள் காலையில் மறைந்தது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அநேக பக்தர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். ஆபத்தில் எழும் குரல் ஆழத்திலிருந்து எழுவதால் தவறாது அன்னைக்குக் கேட்கும். நடந்த பிறகும் நமக்குப் புரியாது, நம்பிக்கை முழுமையாவதில்லை.

புதுவைக்கு, தரிசனத்திற்கு வந்து திரும்புவவர் ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். இவர் எப்பொழுதும் கையில் water bottle கொண்டு வருவார். குளிர்ந்த நீரை விரும்பிப் பருகும் அன்பர் அவர். நீர் காற்றில் குளிர வேண்டும் என்று ஜன்னலுக்கு வெளியே பாட்டிலை தொங்கவிடுவது அவர் பழக்கம். திடீரென பாட்டில் விழுந்தது. தண்ணீர் பாட்டிலுக்காக என்ன செய்யலாம்? எதுவும் செய்ய முடியாது. அம்மா, என் தண்ணீர் போய்விட்டதே என தீனமாகக் குரல் எழுப்பினார். ரயில் வேகம் குறைந்து மெதுவாகப் போக ஆரம்பித்தது! அன்னைக்கு என் குரல் கேட்டுவிட்டாற்போலிருக்கிறது என்று

ஆச்சரியப்பட்டார். ஆனால் என்ன செய்யமுடியும்? பெண் பிரயாணி. ஆணாக இருந்தாலும் இறங்கி எடுக்க எல்லோராலும் முடியுமா? யாரோ ஒரு சிறுவன் விழுந்த பாட்டிலை எடுத்து ஓடி வந்து அவரிடம் கொடுத்தான். அப்பொழுதுதான் அன்னையின் சொல் அப்பட்டமான உண்மை என அவர் அறிந்தார்.

எழ வேண்டிய இடத்திலிருந்து குரல் எழுந்தால், தவறாது அன்னையின் காதில் விழும். நடக்குமா? என்ற கேள்வியில்லை. பெரிய விஷயம், ஆபத்து, நடக்க முடியாதது, நடக்கவே முடியாதது என்ற விஷயங்களிலும் நடக்கும் என்பதை அன்பர்கள் கண்டுள்ளனர். கண்டதுடன் விஷயம் நின்றுவிடுகிறது.

இதுவே அன்னை எப்பொழுதும் செயல்படும் வகை என மனம் அறிவதில்லை.

இனி எல்லாக் காரியங்களும் இப்படியே நடக்க முயல்வேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை.

இனி என் வாழ்வின் அமைப்பை இந்த அடிப்படையிலேயே நடத்தவேண்டும் என்று தோன்றினால் அது ஞானோதயம்.

அழைப்பு

அழைப்பு அன்னை காதில் விழத் தவறுவதில்லை. ஓடும் ரயிலிலிருந்து விழுந்த தண்ணீர்ப் பாட்டிலுக்கானாலும், காருக்கடியில் கிடந்த உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானாலும் அழைப்பு அன்னை காதில் விழும். அவர் சூழலை எட்டிவிட்டால் சூழலே பதில் சொல்லும். லால்பகதூர் சாஸ்திரி உயிர் பிரியும் தருணத்தில் எழுப்பிய அழைப்பு அன்னைக்குக் கேட்டது. தரிசன வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்த 9 வயதுப் பெண் மனதால் அன்னையை அழைத்தபொழுது வெகுதூரத்திலிருந்த அன்னை திரும்பிப் பார்த்தார்.

முதல் தேதி அன்னையைச் சந்திக்கும் நிர்வாகச் சாதகர்கள் அந்த மாதம் அவர்கள் டிபார்ட்மெண்ட்டில் யார் யாருக்குப் பிறந்த நாள் வருகிறதோ, அதைத் தனிதனியாக கார்டில் குறித்துத் தருவார்கள். அன்னை அந்தக் கார்டுகளில் தாம் பிறந்தநாளன்று சாதகரைச் சந்திக்கும் நேரத்தை கார்டில் குறித்து மறுநாள் கொடுப்பார்கள். பார்க்கச் சம்மதிக்காதவர் கார்டுகள் திரும்பக் கையெழுத்தில்லாமல் வரும்.

நான் என் நண்பர் ஒருவரை அவர் பிறந்த நாளன்று அன்னையைத் தரிசிக்க அனுப்ப விரும்பினேன். அது நிறைவேற வேண்டுமானால், அந்நினைவினுள் பக்தி இருக்க வேண்டும். அன்னையை பிறந்த நாளன்று தரிசிக்க முடியும் என்பது என் நண்பருக்குத் தெரியாது. நான் அதற்காக அவரைத் தயார் செய்ய விரும்புவதும் அவர் அறியாதவை. உங்களால் 72 மணி நேரம் இடைவிடாமல் அன்னையை மனதால் அழைக்க முடியுமா? என்று அவரைக் கேட்டபொழுது அவர் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார். அந்த 72 மணி நேரமும் அந்த வாரம் புதன்கிழமை 7.30 மணிக்கு முடிகிறது. புதன்கிழமை நான் சமூகத்திற்கு வந்து என் தியானம், வேலை ஆகியவற்றை முடித்துக் கொண்டு 7 மணிக்கு நான் வழக்கமாகச் சந்திக்கும் சாதகரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்படும்பொழுது, உங்கள் நண்பர் பெயரென்ன? அவரை நான் அன்னையிடம் அவர் பிறந்த நாளன்று அழைத்துப் போக விரும்புகிறேன். அவர் பிறந்த நாள் எப்பொழுது? என்று கேட்டார். அதற்கு முன் இந்தச் சாதகரை 5 வருஷமாக எனக்குத் தெரியும். வாரம் இரு முறை நான் இவரை சந்திப்பதுண்டு. நான் Synthesis of Yoga படிக்கும்பொழுது அதில் எழும் ஐயங்களை விளக்க ஏற்றுக்கொண்டவர். இந்த 5 வருஷமாக என்னிடம் அன்னையைத் தரிசிக்க முடியும் என்றோ, பிறந்த நாள் தரிசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகவோ சொல்லவில்லை. நண்பரின் இடைவிடாத அழைப்பு முடிய 1/2 மணிக்கு முன் அவர் அழைப்பு இந்தச்

சாதகரைப் பேச வைத்தது. அம்மாதம் முதல் தேதி இந்தச் சாதகர் அன்னையிடம் 15, 20 பிறந்த நாள் தரிசன விண்ணப்பக் கார்டுகளை நீட்டியபொழுது, அன்னை அவற்றைக் கையில் வாங்காமல், சாதகர் கையிலுள்ள கார்டுகளை விரலால் நகர்த்தினார். ஒரு கார்டை எடுத்தார். மாலை 3.30 என்று எழுதினார். இது என் நண்பர் கார்டு. அழைப்பு அன்னை காதில் விழுந்தது. அது மட்டுமன்று, என்னை 5 வருஷமாக அழைக்காத சாதகரைப் பேச வைத்தது.

பக்தியுடன், அன்னையை அழைத்தாலும், அவர் படம் வாங்க நினைத்தாலும், ஒரு புத்தகம் படிக்க விரும்பினாலும், சேவை செய்ய முன் வந்தாலும், ஆசிரமம் வர விரும்பினாலும், சமூகமோ, வீடோ, குழந்தையோ, வக்ரமான மனிதர்களோ, தீயசக்திகளோ, அதைத் தடை செய்ய முடியாது.

கல்லூரி ஆசிரியர் தம் பாடச் சம்பந்தமாக லைப்ரரியில் புத்தகங்களைப் புரட்டியபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் புத்தகம் தென்பட்டது. அவர் ஒரு கட்டுரையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் (quotation) எழுதினவற்றைப் பார்த்து, மூலத்தைத் தேடினார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய ஒரு பாராவே அவருக்கு (powerful) சக்தி வாய்ந்ததாகத் தோன்றியது. படிக்க முயன்றார். இதன் பலனாக ஆசிரமம் வந்தார். வரவேற்பில் பகவான் படத்தின் முன் நின்றவர் கண்களில் ஊறிய நீர் வடியவில்லை.

கடையில் வாங்கிவந்த பொட்டலம் மடித்த பேப்பர் மூலமாக 1927இல் ஒருவர் வந்தார். ரயிலில் போய்க் கொண்டிருந்தபொழுது மற்றவர் பேசியது காதில் விழுந்ததால், தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சேர்த்த சேமிப்பை - ரூபாய் 1 - ஒரு விவசாயி எடுத்து அன்னைக்கு அனுப்பினார்.

கப்பற்படையிலுள்ளவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். கேள்விப்பட்ட விஷயம் அவரை ஆசிரமம் கொண்டு வந்து சேர்த்தது.

பகவான் எழுதிய புத்தகம் ஒன்றைப் படிக்க விரும்பி, காரியதரிசியிடம் சென்றார். அவர் தம் உதவியாளரிடம் அனுப்பினார். கடற்படை வீரர் ஒரு புத்தகம் வாங்கினார். அன்னையிடம் அனுப்பி அதை ஆசீர்வாதம் செய்யமுடியுமா எனக் கேட்டார். அந்தச் சாதகர் அப்புத்தகத்தை அன்னையிடம் எடுத்துப் போய் அன்னையின் ஆசி பெற்று வந்தார்.

வந்தவர் Life Divine, Synthesis of Yoga, வேறு சில புத்தகங்களையும் வீரரிடம் கொடுத்தார். தாம் வாங்கிய புத்தகமும் ஆசிபெற்று திரும்பி வந்தது. அத்தனைப் புத்தகங்களை வாங்க வந்தவர் நினைக்கவில்லை. அதற்குரிய பணமும் அவரிடம் இல்லை. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தம் தயக்கத்தை வெளியிட்டார்.

“இப்புத்தகங்களை அன்னை உங்களுக்குப் பரிசாக அனுப்பியுள்ளார்”

என்று வந்தவர் சொல்லியதைக் கடற்படை வீரர் கேட்டுக் கொண்டார். அது காதில் நுழையவில்லை. திகைத்து நின்றார். அன்னையிடம் ஒரு பொருள் போனவுடன் அதை அனுப்பியவர் மனநிலை, ஆன்ம விழிப்பு அவருக்குத் தெரியும். எந்த அளவுக்கு விழிப்புள்ளதோ அந்த அளவுக்கு அருளைப் பொருளாக அன்னை அனுப்புவார். அன்னை அனுப்பும் பொருள் அருளைத் தாங்கி வருவது அருளேயாகும். அவ்வீரர் அத்தனைப் புத்தகங்களிலுள்ள ஆன்மீக ஞானத்தைப் பெறவல்லவர் என அறிந்து அன்னை அனுப்பியிருப்பதால், அவருடைய முயற்சிக்கு அன்னையின் ஆசியும், அனுக்கிரஹமும் உண்டு. திகைப்பு என நாம் அறிவது ஆன்மா விழித்து அருளைப் பெறும்பொழுது, மனம் சொல்லற்று, உடல் செயலற்றுப் போவதாகும்.

ஆன்ம விழிப்பு நமக்குத் திகைப்பாகத் தெரிகிறது.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் பெற்ற அத்தனை ஆன்மீகப் பேறுகளும் அவர்களை வணங்குபவர்கட்கும் உண்டு

என்பதை அவர்கள் சொல்லியிருந்தாலும், நம்புவது சிரமமாக இருக்கிறது.

அவர்கட்கு நிரந்தர சித்தியாகக் கிடைத்தது பக்தர்கட்கு ஒரு முக்கிய நேரத்தில் (one time experience) அனுபவமாகக் கிடைக்கும். பாரிசில் அன்னையைப் பஸ் முன்னிருந்து தூக்கி எறிந்து காப்பாற்றியது போலவே சென்னையில் கல்லூரி பிரின்ஸ்பாலை அரை அடி முன்வந்த பஸ்ஸிலிருந்து காப்பாற்ற அதே சக்தி தூக்கிக் கருங்கல் குவியல் மீது போட்டது. அதே அனுபவம் பெங்களூரில் ஒருவருக்கேற்பட்டது.

1௨ வேண்டும் என்று நினைத்தபொழுது, பகவான் முன் சுவரில் 3.42 என எழுத்துத் தெரிந்தது. 1௨ 3.42க்கு வந்தது. அது அவருக்கு நடக்கும், நமக்கு நடக்குமா என்ற கேள்விக்கு அன்னையிடம் இடமில்லை.

தவமிருந்து வரம் பெற்றுப் பெறும் சக்திகளை, ஆன்மாவில் அன்னையுடன் ஒன்றிய நேரம் பிரார்த்தனையின்றி நமக்கு அளிப்பதே அன்னையின் சிறப்பு. ஆன்ம விழிப்பு தியானத்தில் ஏற்படவேண்டும். அது ஏற்படுவதில்லை. ஆபத்து, வேதனை வந்தபொழுது, மனமும், உணர்வும் விலகி ஆன்மா முன் வருகிறது.

பெண் பார்க்க வருகிறார்கள் என்பது பெண்வீட்டாருக்கு tension படபடப்புக் கொடுக்கும் நேரம். பெண்ணுக்கும் அதே நிலை. வருபவர்கள் குறிப்பிட்ட நாளில் வந்துவிட்டால் விசேஷம். அதுபோல் அநேகர் செயல்படுவதில்லை. அதற்கு பலியானப் பெண் ஒருத்தி.

வேதனை அதிகமானால் எதுவும் வேண்டாம் எனத் தோன்றும். விரக்தி உச்சகட்டத்திற்குப் போன அன்று (03-07-96) அவர்கள் வருகிறார்கள் என சுவரில் எழுத்துத் தெரிந்தது. மனம் பூரித்தது.

சுவர் கூறியபடி அவர்களும் வந்தனர். திருமணம் கூடியது. பக்தி மிக்க நேரம் பலன் வருதல்போல், பயம் அதிகமாகிப் பலன் வருவதும் உண்டு. பயம் அன்னையை அணுகவிடாது. ஆனால் அதே பயம் அளவைக் கடந்து சென்றால், அன்னை செயல்படுவார். அந்தச் சட்டம் மற்ற எல்லாக் குணங்களுக்கும் உண்டு. எதுவும் அளவு மீறிப்போனால் அதன் குணம் மாறிவிடும். பயம் அளவுகடந்து போனால், அது மாறித் தைரியம் வந்து அவன் எதிர்ப்பதும் உண்டு. தைரியம் பயத்திற்குத் தெய்வத்தின் உருவம். பக்தர்கட்கு அன்னையே அங்கு வெளிப்படுவார்.

ஒரு ஆபீசர் ஆசிரமம் வந்து பார்த்தபின், தம் குடும்பத்துடன் இங்கு வந்து சேர தீவிர முயற்சி செய்து, தாமும் தம் மனைவியும் தங்கள் வேலைகளை ராஜினாமா செய்துவிட்டு இரு குழந்தைகளுடன் இங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர்களைப் பார்த்தபின் அன்னை அச்சிறு குழந்தையின் போட்டோவைக் கேட்டு வாங்கி, கவனித்து, அது யார் எனக் கூறினார். ஆசிரமச் சாதகர் ஒருவர் சில ஆண்டுகட்கு முன் காலமானார். அவரே அக்குழந்தை என்று அன்னை கூறினார். தகப்பானர் 3 மாதத்தில் மனம் வெறுத்துப் போய்விட்டார். தாயார் ஆசிரம உறுப்பினரானார். பெரிய பெண் குழந்தையும் அதுபோலாயிற்று. அந்தச் சிறு குழந்தையின் ஆத்மா அன்னையை வந்தடைய அவ்வளவு பேரும் வந்தனர் என அன்னை கூறினார்.

அன்னை யார் மீது அக்கறை காட்டுவார், எந்தப் பொருள் மீது அக்கறை செலுத்துவார், ஏன் அப்படிச் செய்கிறார் என்பது பெரும்பாலும் புரியாத புதிராகவே கடைசிவரை இருந்தது.

தம் பிறந்த நாளன்று அன்னைக்குப் பரிசாக வெல்வெட் மெத்தையும், உயர்ந்த சென்ட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தம் குழந்தையுடன் தரிசனத்திற்கு வந்தார். அன்னை பரிசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். குழந்தையை நோக்கி எனக்கென்ன கொண்டு

வந்திருக்கிறாய் என்று அன்னை கேட்ட பொழுது, குழந்தை சிறு சென்ட் பாட்டில்களை தன் மூடிய கைகளை விரித்துக் காட்டியது.

பேரார்வத்துடன் அன்னை குழந்தையைப் பாராட்டினார். அவை என்ன சென்ட், எங்கு செய்யப்படுகின்றன, அக்கம்பனியின் வரலாற்றென்ன என்றெல்லாம் குழந்தைக்கு விவரித்தார். குழந்தையை வருடிக் கொடுத்தார். அன்னையின் இனிமை தகப்பனாரைத் திகைக்கச் செய்தது.

தாம் கொண்டுவந்தவையோ, தாமோ அன்னையைக் கவரவில்லை. ஏன் இந்த சின்ன பாட்டில்களை அன்னை அப்படிப் பாராட்டுகிறார் என அவர் வியந்தார். அன்னை பாராட்டியது அந்த சென்ட் பாட்டில்களில்லை, குழந்தையுடைய ஆத்மாவின் ஆர்வத்தையே என நாம் அறியவேண்டும்.

அன்றே குழந்தை கொண்டுவந்த பாட்டில்களை எல்லாம் திறந்து பார்த்தார். அன்னை அவற்றை வெகுவாக ரசித்திருக்கவேண்டும். அன்றே ஓர் டிரஸ்டி கடைத்தெருவுக்குப் போய் அதுபோன்று கிடைக்கும் பாட்டில்களை எல்லாம் வாங்கி வந்தார்.

அன்னையிடம் ஒரு பொருள் போனால், உலகமே அப்பொருளை நூடும். நாம் அன்னைக்கு ஒரு மலர் சமர்ப்பித்தால், ஏதும் அறியாத பலரும் அம்மலரை நாடுவார்கள். மல்லிகை மலரை தினமும் சமாதிக் கு ஒருவர் சமர்ப்பித்தார். மல்லிகையை அதிகமாகப் பயிரிட ஆரம்பித்தனர். அன்னையின் எஸ்டேட்டுக்கு 15 வருஷமாக வாராத கரண்ட் கனக்ஷனை ஒரு இன்ஜினீயர் பெற்றுக் கொடுத்தார். அதன்பின் புதியதாய் 500 கனக்ஷன் அவர் அவ்வாண்டு கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. தமிழ்நாட்டில் எந்த ஒரு கிராமமும் மின்சாரமில்லாமலிருக்கக் கூடாது எனச் சட்டம் வந்துவிட்டது. இவையெல்லாம் தாமே நடந்தவை.

அக்குழந்தை கொடுத்த சென்ட்டை அன்னையே நேரடியாக ஒருவரை அனுப்பிப் பெற்றிருக்கிறார் எனில், அக்குழந்தையின் aspiration ஆர்வம் மிகப் பெரியது.

ஜூரம்

நமக்குப் பிரச்சினைகள் வந்தால் அவை தீரவேண்டும் என நினைக்கின்றோம். மனம் ஓர் அறிவு பெற வேண்டும். உணர்வு ஒரு பக்குவம் பெறவேண்டும், உடலுக்கு ஒரு நல்ல பழக்கம் வேண்டும் என்றபொழுது, இக்குறைகள் புறநிகழ்ச்சிகளில் பிரச்சினைகளாக வெளிப்படுகின்றன.

சுத்தமான தண்ணீரைச் சாப்பிட்டால் நல்லது. அசுத்தமான குடிநீர் வயிற்றுப்போக்கைத் தரும். வயிற்றுப் போக்கு வந்தால் நாம் டாக்டரிடம் போய் மாத்திரை சாப்பிடுகிறோம். ஒவ்வொரு முறையும் டாக்டர் water infection நீர் சுத்தமாயில்லை என்பார். நாம் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை.

சுத்தமான குடிநீர் சாப்பிடுவனுக்கும் வயிற்றுப் போக்கு வருகிறது. பிறர் மனம் புண்படும்படிப் பேசுவன் அவன் எனில், அவன் பேச்சு அடுத்தவர் வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்புகிறது. அவனைக் கண்டாலே பேசியவனுக்கு வயிற்றைக் கலக்குகிறது. பிறகு அது வயிற்றுப்போக்காக மாறுகிறது எனில், அவனுக்கு வயிற்றுப் போக்கு, “பிறர் வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்பாதே” என்கிறது. நாம் அதை அறிய முடிவதேயில்லை. மாத்திரை சாப்பிடுகிறோம். Infection தொற்றுவியாதி என நினைக்கிறோம். காரணத்தை அறியாமல் காரியத்தைப் பார்க்கிறோம், அது முடிவற்றதாகிறது.

அன்னைச் சூழலில் வளர்பவர்கள், அவர் பார்வையில், ஆளுகையிலிருப்பவருக்குச் சுத்தமான குடிநீர் உண்டு. அவருக்கு வயிற்றுப்போக்கு வர வழியில்லை. பிறர் மனம் புண்படப் பேசுவானால்,

எவரைத் தேடிப் போய் திட்ட நினைக்குமோ, சூழல் அவரை இவர் பார்வையிலிருந்து விலக்குகிறது. வலிந்து மெனக்கெட்டு, வேண்டுமென்றே அவ்வெண்ணத்தைப் பாராட்டினால், எவராவது வந்து இவரைத் திட்டுவார். இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டால் அன்னை, “வேண்டுமென்றே செய்வது நம்மையே பாதிக்கும்” என்கிறார்.

ஆசிரமப் பள்ளியில் படிக்கும் சிறுவனுக்கு மாதந்தோறும் ஜூரம் வருகிறது. இவன் அன்னை ஸ்தாபனத்தில், அன்னைச் சூழலில், அன்னையின் பாதுகாப்பில் வளர்கிறான். எதுவும் வர வழியில்லை. ஆனால் மாதம்தோறும் வருகிறது. ஒரு மாதம் அன்னையிடம் போய் சிறுவனுக்கு ஜூரம் என்றார் தகப்பனார். அன்னை எவருக்கும் புத்திமதி சொல்வதில்லை. சிறுவனும், பெற்றோர்கள் என்ன செய்தார்கள் எனக் கேட்பதில்லை. தாங்கள் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்திருந்தால் ஜூரம் வாராது. அப்படி வந்தவுடன் தவற்றை விலக்கியிருந்தால் அடுத்தமுறை வாராது. ஒவ்வொரு மாதமும் வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் தகப்பனார் அன்னையிடம் போய்க் கூறுகிறார்.

அன்னையின் சக்தியும், நேரமும் இதுபோன்ற காரியங்களால் விரயமாகும். அன்னை பையனை டாக்டரிடம் அழைத்துப் போகவும் என்று கூறினார். பெற்றோர் ஜூரம் வந்தவுடன், அன்னையை “அழைத்திருந்தால்” ஜூரம் போகும், முன்கூட்டிச் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்திருக்கலாம். அவர்கள் கடமையைச் செய்யாமல் அன்னையிடம் வந்தால் டாக்டரிடம் போ என்கிறார்.

யார் சரியாக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், அவற்றைக் கடந்து அன்னையின் கருணை செயல்படுகிறது. பையனுடைய ஆத்மா அன்னைக்கு அமைதியாகக் குரல் தருகிறது. அது அன்னைக்குக் கேட்கிறது. அவனுக்குத் திடீரென ஜூரம் வருகிறது. திடீரெனப் போகிறது என்றார் அன்னை. அவர் கேட்ட குரலுக்கு அவர் தரும் பதில் இதுவே. அதிலிருந்து ஜூரம் வருவதில்லை. நாம் consciousஆக

இல்லாதபொழுது அன்னை நம்மை நோக்கி வந்து நம்மை consciousஆகச் செய்யும் வழி இது.

சிகரெட் பிடிப்பது

மது, புகை, அரசியல், தாம்பத்யம் கூடாது என்பது அன்னை தன்னிடம் வந்து யோகத்தை நாடுபவர்கட்கு விதித்தது. பக்தர்கள் குடும்ப வாழ்விலிருப்பதால் இந்த கடைசி நிபந்தனையை அவர்கள் தீவிரமாகப் பின்பற்றுவது என்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது.

அரசியல் பொய்யால் வளர்வதால் அன்னை தம் சாதகர்கள் நேரடியாக அரசியலில் பங்கு கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை. என்றாலும் ஏராளமான அரசியல்வாதிகள் அன்னையிடம் வந்து ஆசி பெற்றுச் சென்றுள்ளனர்.

மதுவும், புகையும் மனஉறுதியைப் பாழ்படுத்துபவை. யோகம் மனஉறுதியை அதிகப்படுத்தி, அதன் மூலம் ஆத்ம உறுதியை (spiritual will) உயர்த்தி, ஜடத்தை ஆள முயல்வதாகும்.

மனிதன் தன் தேவைகளுக்காக உழைத்து, தேவைகளை நாடிப் பெறுவது மனித வாழ்வு. யோகத்தை மேற்கொண்ட பின்னும் இதுவே சட்டம் என்றாலும், ஓரளவு தானே அவன் தேவை அவனை நாடி வருவதைக் காணலாம். அந்த அளவுக்கு அவன் மனம் உறுதியுள்ளது எனலாம்.

மது அருந்தினால், மீண்டும் அருந்தச் சொல்லும், அதை மனம் மீற முடியாது என்பதால் மனம் அந்த அளவுக்கு உறுதியை இழந்து விட்டது. நாளாக நாளாக மனஉறுதி குறைந்துகொண்டே வரும்.

புகையை slow poison மெதுவாக நம்மை அரிக்கும் விஷம் என்கிறார் அன்னை. பக்தர்களாக அன்னையை ஏற்றபின் இது போன்ற

பழக்கமுள்ளவர்கள் தானே அப்பழக்கம் மறந்து விடுவதைக் காண்கிறார்கள்.

அன்னை சக்தி எந்த அளவு பரவுகிறது எனில், பக்தர்களுடன் வேறு வகையில் தொடர்பு கொள்ளும் பீப்பாய் குடியன் என்று பெயர் வாங்கியவரும், chain smoker இடைவிடாது சிகரெட் பிடிப்பவர் என்பவரும் அவற்றை நெடுநாள் தாமே விட்டு விடுகிறார்கள்.

மனித சபாவம் எல்லா நிலைகளிலும் இருப்பதால் அன்னையின் அருளும் எல்லா நிலைகளிலும் இருக்கின்றது. அன்னை சொல்வதை அப்படியே ஏற்பவர்கள் சிலர், மனம் ஏற்காவிட்டாலும் செயலில் ஏற்பவர்கள் சிலர், ஏற்காதவர்கள், எதிராக நடப்பவர்கள், அதை அன்னையிடமே sincere உண்மையாகக் கூறுபவர்கள் என சபாவம் எல்லா நிலைகளிலும் செயல்படுகிறது. அவரவர்கேற்ப அன்னை அனைவருக்கும் அருள் செய்கிறார்.

புகையை விட முடியாதவரை மனைவி கடிந்து கொண்டாள். விடப்பிரியப்பட்டாலும், முடியவில்லை என்றால் என்ன செய்வது, எல்லாவற்றிற்கும் அன்னையே கதி, அன்னையே துணை என அன்னைக்கே பிரார்த்திக்கலாம். ஒருவர் அன்னையிடம் போய் தம் இயலாமையைக் கூறுகிறார். இது நல்லதன்று என அன்னை பதில் கூறுகிறார்.

அன்னையிடம் கூறியதில் மனப்பாரம் இறங்கியது. ஆனால் சபாவம் இனி புகையைத் தொடரலாம் எனக் கூறுகிறது. மனைவி கடிந்துகொண்டு அன்னையிடம் சொல்லிய பின்னும் இதைத் தொடரலாமா என்று கேட்ட பின்னும் மீதியிருந்தவற்றைப் புகைத்துவிட்டு அத்துடன் மறந்துவிடுகிறார்.

அன்னையின் அருள் அவருக்குப் புகையை விடும் சக்தியை அளித்தது. என்றாலும் சபாவம் போட்டி போட்டது. போட்டுத் தோற்றது.

அன்பர்கள் அன்னையிடம் வந்தபின் பெறும் அனுபவங்கள் பல. சில அவர்கட்குச் சந்தோஷம் கொடுக்கும். பல புரியா. அனுபவம், நாம் unconscious கண் மூடியாக இருக்கும்பொழுது - பின்னணியிலிருக்கும், என்ன என்ற விபரம் தெரியாது - நல்லாயிருக்கு, என்போம்.

அன்னை அறையைச் சுத்தம் செய்ய பலருக்கு அனுமதியுண்டு. ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறைக்கும் அதுபோல் பலர் உண்டு. சம்பக்லால் வெளியே போனபின் அவர் தம்பி பான்ஸிதார் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் அன்பர்களை அழைத்துச் செல்வார். பிரம்மசாரிகளுக்கு அடையாளமாகச் சில ஆசிரமங்களில் நீண்ட அங்கியுண்டு. அது போன்ற அங்கியும் skull cap தலைமுழுவதும் மூடிய குல்லாயும் வெள்ளைநிறத்தில் அணிந்தவர் ஒருவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறைக்கு வெளியேயுள்ள இரண்டு தாழ்வாரங்களையும் துடைப்பார். பான்ஸிதார் ஒரு வாரம் வெளியே போக வேண்டி அவர் பொறுப்பை இவரிடம் ஒரு வாரம் அளித்திருந்தார். தினமும் பகவான் அறைக்குச் செல்லும்பொழுது இவர் முகம் one degree ஓரிழை அதிகமாகப் பொன் நிறமானதை நான் கவனித்தேன். என்னுடன் தினமும் வருபவர், “எத்தனை வருஷமாக இதே அறையில் அடுத்த வராந்தாவில் சேவை செய்கிறார். இந்த ஒரு வாரம் பகவான் அறைக்கே வந்தது என்ன பெரிய மாறுதல். His face looks as if it is gold plated. தங்கத்தகடாக முகம் மாறிவிட்டதே” என்றார்.

அன்னை அறை என்பது 3, 4 இடங்கள். அதிலேவர் இடத்தை வாரம் ஒரு நாள் சுத்தம் செய்பவர், “நான் தியானம் செய்யும்பொழுது என் உடல் ஐஸ்போலச் சில்லிட்டு விடுகிறது. நெஞ்சில் தங்கநிற ஊற்றாக ஒளி புறப்படுகிறது” என்றார்.

அன்னை விளையாட்டு மைதானத்திலிருக்கும்பொழுது, தம் கடமைகளை முடித்த ஒருவர் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து கண்ணை

மூடினார். பொன்றிற முத்துகள் பொல பொல என உதிர்ந்தன. கண்ணைத் திறந்தால் மறையும், மூடினால் தெரியும். இவருடைய ஜாதகப்படி ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. ஏனோ அன்னையிடம் இவர் அதைக் கூறவில்லை. ஆனால் ஜாதகம் விலக வேண்டுமென்ற அவா. அன்னை முன்வரும் சந்தர்ப்பம் வந்தபொழுது அதை ஏதாவது ஒரு வகையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்ற விருப்பம், இலட்சியம் பூர்த்தியாவதை நான் காணமுடியுமா? என்று கேட்பார். நிச்சயமாக முடியும். உன் ஜாதகத்தை கடலில் போடு என்று அன்னை கூறியவுடன் அவருக்குப் புரிந்தது.

நாம் செய்யாத பிரார்த்தனைக்கு அன்னை பலன் தருவதுபோல், செய்ய மறுக்கும் பிரார்த்தனைக்கும் பலன் தருகிறார். நமக்கு எது பிரச்சினை என்றே தெரியாத நிலையிலும் அன்னை நம்மை ஆன்மிக அனுபவமாக வந்தடைகிறார். முடிந்த ஆயுள் வளரவேண்டும் என்பதற்காக அன்னை இவருக்குப் பொன் முத்துகளைக் காட்சியாகக் கொடுத்தார் என்பதை முதலில் இவர் அறியவில்லை.

நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் பழைய நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லும் சமயம் எப்படி நமக்கு ஆபத்து உருவாயிற்று, எப்படி அது விலகியது என்பதை சில நேரங்களில் அறியலாம். ஆபத்து வந்ததே நமக்குத் தெரியாத நேரம் அன்னை செயல்பட்டு அதை விலக்கியதையும் நாம் அறியும் சந்தர்ப்பம் வரும். எத்தனை தரம் அன்னை செயல்படுவதைக் கண்டாலும், மனம் மீண்டும் மீண்டும் மனிதர்களையும், மருந்தையும், சட்டத்தையும், பணத்தையும் நம்பும். அன்னை நினைவு வரவில்லை என்றும் தெரியாது.

அன்னை முதலில் நினைவு வருவது நம்பிக்கைக்கு அடையாளம்.

இப்பொழுதல்லாம் சென்னை வசதிகள் பாண்டியில் கிடைக்கின்றன. வெளிநாட்டு வசதிகளும் சில நம் நாட்டில்

கிடைக்கின்றன. அந்த நாளில் மருந்து வாங்க சென்னை போக வேண்டும். கண்ணாடி போட இந்த ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் சென்னைக்கும், மற்றவர்கள் பாண்டிக்கும் போவார்கள். ஆபரேஷன் என்றால் சென்னை பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு போகும் நாள் அது.

குழந்தைகளை ஆசிரமப்பள்ளியில் சேர்த்துவிட்டு இங்கேயே தாயார் அவர்களுடனிருக்கிறார். தகப்பனார் சொந்த ஊரிலிருக்கிறார். உடல் நலம் குன்றியவுடன் ஆசிரம டாக்டரிடம் கொண்டு போனார்கள். இது ஆப்பரேஷன் செய்ய வேண்டியது என்றார். சென்னைக்குச் செல்வதாக முடிவெடுத்து, கணவனுக்கு தந்தி கொடுக்கச் சொன்னார். செய்தி அன்னைக்குப் போயிற்று.

கணவன் என்ன டாக்டரா? அவர் செய்யக் கூடியது என்ன? ஏன் அவருக்குச் சொல்ல வேண்டும். நானிருப்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியவில்லை. என்மீது உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை. நான் கவனித்துக் கொள்ளமாட்டேனா? என்று அன்னை கேட்டார். பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் ஆசிரமவாசியின் மகன் வேலை செய்கிறார். அன்னை அவரை அழைத்துப் பார்க்கச் சொன்னார். புதுவை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தார்கள். மருந்து கொடுத்தார்கள். சற்று குணம் தெரிந்தது. பிறகு பூரணமாகக் குணமாய்விட்டது.

அன்னையின் காலடியிலேயே இருந்தாலும் நம்பிக்கை எழுவது கலபமன்று. ஒரு பிரச்சினை என்றவுடன் மனம் அன்னையை நினைப்பது முடிவான பக்தி, கடைசி நிலை நம்பிக்கை. அதுபோல் நினைத்தபிறகு அன்னை செயல்படுவதைப் பார்க்க அற்புதமாக இருக்கும்.

மனிதன் ஜோஸ்யம், மருந்து, அம்மன் குறியை மட்டும் நம்புவதில்லை.

தெய்வம் தவிர மற்றெல்லாவற்றிலும் மனிதனுக்கு நம்பிக்கையுண்டு என்றால்

மிகையாகாது. 30 வருஷமாக உள்ள ஒரு பிரச்சனையை மனதில் இன்று கொண்டு வந்து, இது சம்பந்தமாக அன்னையை முதன்மையாக நினைக்கப் போகிறேன் என முடிவு செய்தால், அது முதுகு வலியானாலும், குதர்க்கமான மருமகளானாலும் 3 தலைமுறைக்கு முன் கொடுத்த பணமானாலும், 7 வருஷத்திற்கு முன் இழந்த வேலையானாலும், பாக்கியாகவுள்ள 8 லட்சச் சீதனமானாலும், அன்னையை முன் நிறுத்திய பின் விஷயம் பூர்த்தியாகும். மாதக்கணக்காக தள்ளிப் போகாது. மணிக்கணக்கில் முடியும், தவறினால் நாள் கணக்கில் பூர்த்தியாகும் என்பதைக் காண்பதே ஓர் அற்புத அனுபவம்.

ஒருவருக்கு 4 பிள்ளைகள். 4வது பிள்ளைக்கு 15 வயதாகி விட்டது. உங்களுக்கு எத்தனைப் பிள்ளைகள் என்று பேச்சு வரும் பொழுதெல்லாம் எனக்கு 5 குழந்தைகள் என்பார் பிறகு திருத்திப் பேசுவார். அந்த ஐந்தாவது பிள்ளையும் பிறந்தது. வாய்தவறி அன்னைச் சூழலில் சொல் எழும்பொழுது அது எதிர்காலத்தில் நடைபெறப் போவதைக் குறிக்கும் என்பதை அன்பர்கள் கண்டதுண்டு.

வடதுருவத்தில் வளரும் செடிகள் அன்னை ஆரோவில்லில் நடச் சொன்னார். வியப்போடு அவரை எப்படி என்று கேட்டபொழுது ஆரோவில்லில், பனி (snow) வடதுருவம்போல் பெய்யும் என்று கூறினார்.

மனத்துள் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரை அழைத்துப் பேசுவதுண்டு. 1950க்குப் பின் அன்னை அப்படிப் பேசினார். 1959க்குப் பின் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பதில் கூறுவதுடன் நேரில் வந்து பேசுவது போலவும் அன்னையிடம் பேசினார்.

சில கேள்விகட்கு ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்வார். ஓரிரு சமயங்களில் தாம் சொல்வதை எழுதிக் கொள்ளச் சொல்வார். சில சமயங்களில் பதில் சொல்லமாட்டார்.

சாவித்திரியின் பகுதிகளை அன்னை வாசிப்பதை ரிகார்ட் செய்துள்ளனர். The Mother என்ற நூலையும் அன்னையின் குரலில் கேட்கலாம். அன்னையின் Music இசை ஏராளமாக ரிகார்ட் ஆகியுள்ளன. அவை உடலில் வியாதியிருந்தால் குணப்படுத்தும். சூழலைத் தூய்மைப்படுத்தி, உயர்த்தும், தியானம் கொடுக்கும், அமைதி ஏற்படுத்தும். அன்னையின் இசை என்பதால் அன்னைக்குரிய சக்திகள் அனைத்தும் அதற்குண்டு.

இந்த ரிகார்ட்டிங் எடுக்கும்பொழுது அன்னை வழக்கமாக concentrated மிகவும் உன்னிப்பாக இருப்பார். தவறு என்பதே அறியாதது அன்னை செயல். ஒருமுறை இது போன்ற ரிகார்ட்டிங்கில் forever love, O beautiful slave of God என்ற வரியை அன்னை தம்மையறியாமல் மாற்றி, Forever love, O powerful slave of God என்று படித்தார்.

எப்படி இந்த மாறுதல் வந்தது? என அன்னை மனத்துள் பகவானைக் கேட்டார்.

“நீ வாசித்தது எதிர்காலத்திற்குரிய உண்மை”

என்று பகவான் அன்னைக்குப் பதில் சொன்னார்.

அன்னையின் பாதுகாப்பு

Protection பாதுகாப்பு என்ற மலர் செய்தவையெல்லாம் சேர்த்து எழுதினால் ஒரு புத்தகம் எழுதலாம். சமாதியை விட்டு வெளியில் போகும்பொழுது முகம் தெரியாதவர் கொடுத்த 1 பாதுகாப்பு மலர், கொடைக்கானல் ரோட்டில் உருண்டுவந்த பாறையிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றும், மதம்பிடித்து ஓடிய யானையிடமிருந்து காரைக் காப்பாற்றும், எதிரில் வந்த புலியை மனம் மாறிப் போகச் சொல்லும் என்று அவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதும்வரை நினைக்க தெரியவில்லை.

அன்னையின் சூழல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

அன்னையை அழைத்தால் அழைப்பு அவரை அறியாமல் பாதுகாப்புத் தருகிறது.

அன்னையே, நான் வருகிறேன், பாதுகாக்கின்றேன் என்று பாதுகாப்பளிக்கிறார்.

புதுவைக் கடலோரத்தில் மாணவர்கள் கடலில் நீந்தும்பொழுது அன்னை ஓரிடத்தைக் குறிப்பிட்டு, இதனுள் என் பாதுகாப்புண்டு என்கிறார். அந்த இடத்தில் பாதுகாப்பு நிரந்தரமாக இருக்கிறது.

அன்னை மருந்து சாப்பிடக்கூடாது என்கிறார். சில சமயங்களில் மருந்து அவசியமாய்ச் சாப்பிடவேண்டும் என்கிறார். ஆப்பரேஷனத் தவிர்க்கச் சொல்கிறார். சில சமயங்களில் ஆப்பரேஷன் செய்து கொள் என்கிறார். நான் வந்து காப்பாற்றுவேன் என்றும் கூறியிருக்கிறார். அன்னை வருவது நமக்குத் தெரிவதும் உண்டு. தெரியாமலிருப்பதும் உண்டு.

காஷ்மீருக்குப் பனிநாளில் அமர்நாத்திற்குச் சென்றவர் திரும்ப வந்து “அன்னையிடம் அங்கு அதிகக் குளிர்” என்றார். ஆமாம், ரொம்பவும் உடல் குளிரால் நடுங்கியது. நான் உங்களோடு அங்கேயிருந்தேன் என்றும் கூறியுள்ளார். சாதகர் ஒருவருக்கு வயிற்றுவலிக்காக ஆப்பரேஷன் செய்ய முடிவசெய்து அன்னையிடம் கூறியபொழுது, அன்னை மறுத்துவிட்டார். பிறகு டாக்டர் ரிப்போர்ட் எல்லாவற்றையும் அன்னையே வாங்கிப் படித்துவிட்டு, சரி ஆப்பரேஷன் செய்யலாம், நான் உடனிருந்து பாதுகாக்கிறேன் என்றார்.

ஆப்பரேஷன் தியேட்டரில் சாதகர் அன்னை தம் அருகில் நிற்பதைக் கண்டார். ஆப்பரேஷன் முடிந்து அன்னையிடம் வந்து விவரம் கூறியபொழுது, ஆமாம், எனக்குத் தெரியும். நான் அங்கிருந்தேன் என்றார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் பலர் கூடி அவரவர் வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தபொழுது, ஸ்ரீ அரவிந்தர், ரிஷபசந்த் என்ன செய்கிறார்? என்று பார்க்கிறேன் என்றார். ரிஷபசந்த் அவர் வீட்டிலிருக்கிறார். ஆனால் பகவானுக்கு அவர் செய்வது தெரிகிறது.

சூட்சுமப் பார்வையிருந்தாலும் எல்லா நேரமும் அதை அவர்கள் பயன்படுத்துவதில்லை. தேவையான சமயங்களில் பயன்படுத்துவதே வழக்கம். சூட்சுமப்பார்வை உள்ளவர் அன்னையைத் தரிசிக்க விரும்பினால், தங்கள் மனதில் அன்னையின் உருவத்தை கற்பனை செய்து, கற்பனையை ஸ்தூலத்திலிருந்து (gross body) சூட்சுமத்திற்கு நகர்த்தினால் அன்னை தரிசனம் கிடைக்கும். பகவானை இதுபோல் கண்டவர் தம் concentration மனதை மேலும் சற்று ஆழப்படுத்திய பொழுது பகவான் உருவம் மாறியது. யார் எனப் புரியவில்லை. எழுந்து லைப்ரரிக்குப் போனார், தற்செயலாக என்சைக்ளோப்பீடியாவைப் புரட்டினால் அவர் கண்ட அதே உருவம் தெரிந்தது. அது வியனார்டோவின் படம், அது பகவானின் முன்ஜன்மம்.

இது கலியுகம். மனிதனுக்குச் சூட்சுமப் பார்வை சென்ற யுகங்களிலிருந்தது; இப்பொழுதில்லை. அன்னையைத் தரிசித்தவர், “இவர் பிரெஞ்சுக்காரர், விலையுர்ந்த உடை உடுத்தியிருக்கிறார், லிப்டிக் போட்டிருக்கிறார்”, என்றவர் அநேகர். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் “முதல் முறை அன்னையைப் பார்த்ததும் அவர் தெய்வம் என உணர்பவருக்கு ஆன்மா விழிப்பாக இருக்கிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்.

அன்னையின் தெய்வீகம் தெரிவதில்லை. அவர் கொடுக்கும் பிளசின்பாக்கட்டின் சக்தியை நாம் அறிவதில்லை. ஒவ்வொரு முறை காணிக்கை அனுப்பும்பொழுதும் எனக்கு ஒரு பிளசிங் பாக்கட் வருகிறது. இது ஏராளமாகச் சேர்ந்துவிட்டது. நான் இதை என்ன செய்ய? இனி அனுப்பாதீர்கள்? என்று கூறியவர் பலர். அன்னை

சாதகர் வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவர் கொடுத்த பிளசிங்பாக்கட்டை எங்கெல்லாமோ கண்டு வருத்தப்பட்டு, அதன் மகிமையை நீங்கள் அறியவில்லை என்றார்.

சென்னையிலிருந்து வடநாடு சென்ற ஆபீசர் ஒருவர் அன்னை பக்தர். அங்கு அவர் குடியிருந்த இடத்தில் எவரும் அவரைக் கண்டு கொள்வதில்லை. அன்னை பக்தர்களுக்குப் புதிய இடத்தில் இரண்டு விதமான அனுபவங்கள் உண்டு. ஒன்று போகுமிடமெல்லாம் நம்மை நெடுநாள் தெரிந்தவர்கள்போல் அன்பாகவும், மரியாதையோடும் நடத்துவார்கள். நம் அந்தஸ்திற்குரிய மரியாதையைவிட அதிகமான மரியாதை கிடைக்கும். அடுத்தது எவரும் நம்மைத் திரும்பிப் பார்க்கமாட்டார்கள். அன்னையின் மகிமையை ஏதோ ஒரு வகையாக அறிபவர்கள் அதிக அன்பு செலுத்துவார்கள். அறியவே முடியாதவர்கள் பாராமுகமாக இருப்பார்கள்.

இந்த ஆபீசருக்குக் குழந்தைகள் மீது பிரியம். எல்லாக் குழந்தைகளும் அவரைச் சூழ்ந்து கொள்வார்கள். அன்னை படத்தைப் பார்த்து யார் அது எனக் கேட்பார்கள்.

அவற்றுள் 2 வயதுக் குழந்தைக்கு உடல்நிலை மோசமாகி ஆஸ்பத்திரியிலிருக்கும்பொழுது அவர் தகப்பனார் இவரிடம் ஓடி வந்தார். குழந்தையை வந்து பார்க்கும்படி அழைத்தார். ஒரு பிளசிங்பாக்கெட்டுடன் வேகமாகப் போனார். I.C.U.இல் குழந்தை பிரக்ஞையற்று கிடந்தது. நர்சிடம் பிளசிங்பாக்கெட்டைத் தலையணை அடியில் வைக்கும்படி கேட்டார். அவர் மறுத்துவிட்டார்; டாக்டரிடம் சென்றார். அவர் அன்னை பக்தர். டாக்டர் நர்சை அழைத்து இவரைக் குழந்தையிடம் அழைத்துப் போ என்றார். குழந்தை கண்திறந்து பார்த்தாள். ஆபத்தான நிலையைக் கடந்துவிட்டாள் குழந்தை என்று பார்த்த நர்ஸ் ஆச்சரியமாகக் கூவினாள். குழந்தை பிழைத்துக் கொண்டாள் என கூச்சலிட்டு நர்ஸ் ஆரவாரப்படுத்தினாள்.

பிளசிங்பாக்கெட் செய்தவற்றையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு நூலாக எழுதினால் அது அன்னையின் ஆன்மீக மகிமையை வர்ணிப்பதாக அமையும்.

பிரசாதம்

வாழ்க்கையில் நல்லதுண்டு; ஏற்றுக்கொள்கிறோம், கெட்டதுண்டு. விலக்குகிறோம். நல்லதும் கெட்டதும் கலந்திருந்தால் மனம் குழப்பமடைகிறது. நல்லதற்காகக் கெட்டதை அனுபவிப்பவர் சிலர்; கெட்டதால் நல்லதை விட்டுவிடுபவர் பலர். நல்லது ஒரு பகுதி. கெட்டது அடுத்த பகுதி. நல்லதும் கெட்டதும் சேர்ந்ததே முழுமை,

கெட்டதை நல்லதாக அறிந்து இரண்டையும் ஏற்பதே முழுமை.

கெட்டதை நல்லதாக மாற்றுவது அன்னை சக்தி. அதைச் செய்ய உதவுவது சமர்ப்பணம், சமர்ப்பணத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கை. சமாதிக் குப் போனால் மயக்கம் வருகிறது. எப்படிப்பட்ட மயக்கத்தையும் அழிக்கும் சமாதிக் குப் போனால் மயக்கம் வந்தால் என்ன செய்வது? சமாதிக் கு அடிக்கடி போவதால், அங்கு அதிக நேரம் இருப்பதால் பெறும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் தீய சக்தி மயக்கத்தை அளிக்கிறது. அன்னையை இடைவிடாது அழைத்தால் மயக்கம் நீங்குகிறது. ஒரு சக்தியால் அல்லது ஒருவரால் மயக்கம் வருகிறது எனில் நம்முள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்த ஒன்றிருக்கவேண்டும். அதைக் கண்டு விலக்கினால் மயக்கம் வருவதில்லை, அன்னையின் முறைகள் பல

1. கெட்டது கலந்திருப்பதால் அதனுடன் சேர்ந்து வரும் நல்லதை அதற்காக விலக்குவது எளிய முறை.
2. அன்னையைத் தீவிரமாக அழைத்து, கெட்டதை அழிப்பது சிறந்தது.

3. கெட்டதை ஏற்பது நம்முள் எது என அறிந்து விலக்குவது அதனினும் சிறந்தது. இதனால் கெட்டதே நல்லதாக மாறும்.

ஒரு சாதகருக்குத் தினமும் அன்னையிடமிருந்து பிரசாதம் வரும். அவர் நண்பர் அப்பிரசாதம் பெறுவதற்காகத் தினமும் அவரிடம் வருவார். வருபவரிடம் சாதகர் பிரசாதத்துடன் வீண்வம்பு பேசுவார். பிரசாதமும் வம்புப்பேச்சும் கலந்திருப்பதால் என்ன செய்வது என்று குழப்பம். அந்த நாளில் அன்னை ஆசிரமக்கட்டிடத்துள் பல இடங்களுக்கும் வருவார். எந்த இடத்திற்கு எந்த நேரம் வருவார் என்று அனைவரும் அறிவார்கள். குழப்ப மேலீட்டில் அன்னைக்குக் கடிதம் எழுதினார்; அன்னையிடம் கொடுக்கும்பொழுது தனியே பார்த்தால் நல்லது என நினைத்தார், பிரார்த்தனை செய்தார், உடனிருந்தவர் (வம்பு பேசுபவர்) உடனே வேறெங்கோ போய்விட்டார், அன்னையைக் கண்டதும் கடிதத்தை நீட்டினார், கடிதத்தைக் கையில் வாங்கிய அன்னை, பிரித்துப் படிக்காமல்

“பிரசாதம் பெற இனி அங்குப் போக வேண்டாம்”

என்றார். தம் மனதிலிருந்த கேள்விக்கு அன்னை பதில் சொல்லியதும், வம்புப் பேச்சை விலக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தியதும், கடிதம் எழுதியவருக்கு வியப்பூட்டியது.

ஸ்தாபனத்தின் ஜீவன்

விவசாயி அறுவடை செய்தால் முதலில் குலதெய்வத்திற்குப் பொங்கலிடுவான். வேலைக்குப் போனால் முதல் சம்பளத்தைக் காணிக்கையாக்குவது நம் மரபு. அன்னைக்கு அது போன்ற காணிக்கை முதல் அறுவடை, முதலில் பழுத்த பழம், முதற் சம்பளம் மிக முக்கியமானது. முழுமனதோடு கொடுக்கும் காணிக்கை

முழுச்சம்பளமானாலும் அன்னை, பக்தனை சேவைக்கு அழைத்து அதையே கடைசிச் சம்பளமாக்கிய நிகழ்ச்சியும் உண்டு.

அன்னை ஆசிரமத்திற்கு நிர்வாகத் தலைவியாக மட்டும் இல்லை, பொறுப்புள்ள நிர்வாகியாக எல்லாவற்றையும் நேரிலே தாமே கவனிக்கும் தலைவியாக மட்டுமில்லாமல், எல்லா நடவடிக்கைக்கும் தாமே ஆன்மீகப் பொறுப்பை (consciousness responsibility) ஏற்றுக் கொண்டார். ஆசிரமம் வந்த ஒருவர் தம் brief case கைப் பெட்டிச் சாவியைத் தொலைத்துவிட்டு, யாராவது பூட்டை உடைத்துத் தருவார்களா என்று ஆசிரமம் ஓர்க் ஷாப்புக்குப் போனபொழுது அங்கு வேலை செய்பவர் அன்னை அனுமதி வேண்டும் என்று அவரைத் திகைக்க வைத்தார். “பூட்டை உடைக்கக்கூடாது, புது சாவி - இரண்டு சாவி - செய்து கொடு” என அன்னை உத்தரவிட்டார். ஜடப் பொருளானாலும் ஆசிரமச் சூழலில் வந்த பூட்டுக்கு அன்னையின் பாதுகாப்பு உண்டு.

12 கோழிகளை வளர்க்க அனுமதித்த அன்னை, “தினமும் முதல் முட்டையை என்னிடம் அனுப்பு” என்று சொல்லியிருந்தார். தினமும் 11 மணிக்கு முட்டை வரும். முதல் முட்டை அன்னையை அடைந்தால் எல்லா முட்டைக்கும், கோழிகட்கும், கோழிப்பண்ணைக்கும் அன்னை அருள் அதன் மூலமாகப் போய்ச் சேரும்.

பட்டுப் போன மாமரம், கோடாரி பொருத்தப்பட்ட ஆலமரம், குவிக்கப்பட்ட தென்னை மட்டைகள், பிரார்த்தனை செய்யாது வயிற்று வலியால் வேதனைப்படுபவர், கடலில் நீந்தும் குழந்தைகள், கடலால் அடித்துச் செல்லப்படும் மதில், பாண்டியிலிருந்து புறப்படும் கப்பல் என தம் சூழலில் வந்த அனைத்துடனும் தொடர்பு கொண்டவர் அன்னை. 150 பேர் இருக்கும்வரை என்னையறியாமல் எவரும் சிந்திக்கவும் முடியாது என்றார். ஒரு நாள் காலை 11 மணிக்கு வேறு வேலையாக இருந்த அன்னை வேலையை நிறுத்திவிட்டு

“மணி 11. முட்டை இன்னும் வரவில்லை”

என்றார். ஸ்தாபனத்துடன் ஜீவனுள்ள தொடர்பு கொண்டவர் அன்னை. இன்றும் நாம் நம் வாழ்வை அவருக்கு அர்ப்பணித்தபின் அன்னையின் பொறுப்பை நம் அன்றாட வாழ்வில் காணலாம்.

அன்னையின் திருநாமம்

தாயார் தன்னை விட்டுவிட்டு ஊருக்குப் போய்விட்டார் என்பதால் அழ ஆரம்பித்த சிறுகுழந்தை சாக்கலேட், பொம்மை, ஐஸ்கிரீம் ஆகியவற்றைத் திரும்பிப்பார்க்காமல் அழ ஆரம்பித்து மணிக்கணக்காய் அழுவதை எவராலும் சமாளிக்க முடியாமல் பசியால் வாடும் குழந்தையைப் பார்க்க முடியாமலிருக்கும்பொழுது, அங்கு வந்த இளைஞன் குழந்தையைக் கண்டு பரிதாபப்பட்டான். ஆறுதல் சொல்ல முனைந்தால் அதிகமாக அழுகிறது குழந்தை. எதுவும் செய்யமுடியாத நேரம் ஒதுக்குப்பறமாய் உட்கார்ந்து Mother, Mother, Mother என்று தீவிரமாய் சொன்னபொழுது குழந்தை களைத்துத் தூங்கிவிட்டது. அன்னையின் திருவுருவத்தைப் புருவமத்தியிலும், குழந்தை நெஞ்சிலும் உருவகப்படுத்தும்பொழுது குழந்தையின் முகம் தெளிவடைந்தது. தூங்கி எழுந்த குழந்தை சிணுங்கியது. சாப்பிட மறுத்தபொழுது, இளைஞன் குழந்தையே Mother என்று சொல்வதாகக் கற்பனை செய்தான். சாப்பிட ஆரம்பித்தது. சாப்பாட்டை அன்னையாக நினைத்தான். குழந்தை வழக்கம்போல் சாப்பிட்டது. குழந்தையை அன்னையின் மடியில் கிடப்பதாக நினைத்தான். வயிறு நிறைய சாப்பிட்டுவிட்டு விளையாட ஓடி வந்தது. இதுபோன்ற அனுபவம் பலருடையது.

யோகத்தை மேற்கொள்பவர்கட்குப் பல்வேறு காரணங்களால் மனநிலை கலைந்து சித்தப் பிரமையடைவதுண்டு - பிறர் பைத்தியம் என்று கருதுவதுபோல் நடப்பதுண்டு. அன்னை அவர்களை ஒன்றும் செய்யாதே என்பார். அவர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் போய் இஷ்டப்படி

நடப்பார்கள். அதுபோன்று ஒருவருக்கு ஒரு சாதகியின் மீது குறி. நிலையழிந்த பெண், இந்த சாதகியைக் கண்டால் திட்டுவதும், காரித்துப்புவதும், கல்லால் அடிப்பதும் பயங்கரமானபொழுது சாதகி அன்னையிடம் முறையிட்டார். “என் பெயரைச் சொல் என்றார்” அன்னை. அடுத்தமுறை தாக்குதலுக்குள்ளானபோது, அவதிப்பட்டு மீண்டும் அன்னையிடம் முறையிட்டார். என் பெயரைச் சொன்னாயா? என்றார். முடியவில்லை எனப் பதில் வந்தது. வாயால் M-O-T-H-E-R என்று முனைந்து சொல் என்றார் அன்னை.

அடுத்த தாக்குதல் போது, தாக்குதல்தான் நினைவு வருகிறது. பயம் எழுகிறது. அன்னை பெயரைச் சொல்ல முடியவில்லை. முனைந்து வெற்றி பெற்றார். தம்மை நோக்கி வந்தவர், தம்மிடம் வாராமல் மாறிப் போவது சாதகிக்கு வியப்பான அனுபவம்.

அதன்பிறகு சாதகியை நோக்கி அவர் வருவதேயில்லை. அன்னையின் நாமம் சக்தி வாய்ந்தது. அதை உச்சரிக்கவும் மனோ சக்தி தேவை.

நாம் அன்னைக்குரியவர்

தற்கொலை செய்துகொள்ள ஒருவருக்கு உரிமையில்லை! அது உன் உயிரானாலும், அந்த உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் உரிமை உனக்கில்லை எனச் சட்டம் கூறுகிறது.

ஒரு பக்தருக்குச் செல்வம் பெருகியது. தான தர்மங்கள் செய்தார். அவை ஏராளமாக வளர்ந்தன. அவர் தர்மம் செய்வதை ஒருவர் அன்னையிடம் புகழ்ந்து பேசினார். அதெல்லாம் என் பணம். எப்படி கொடுக்கலாம்? என்று அன்னை கேட்டார். நாம் எதையும் நம் பொருள் என்கிறோம். நம்மிடம் உள்ளவை எல்லாம் அன்னையின் பொருள்கள். உரிமையுடையவர் அன்னையே என நமக்குத் தோன்றுவதே இல்லை.

ஆன்மாவால் அன்னைக்கேயுரியவரானபின் தம் மனைவி மக்களை, உத்தியோகத்தை, சொத்துகளை அன்னைக்கே உரியவை எனக் கருதாத பக்தர் மனைவி மரணத்தின் வாயிலுக்கு வந்தார், பிரார்த்தனையால் பிழைத்தார். மகன் தொலைந்து போனான், பிரார்த்தனையால் கிடைத்தான். வேலை போயிற்று, பிரார்த்தனையால் வந்தது. சொத்துகள் போயின, பிரார்த்தனையால் கிடைத்தன. இவற்றை 10, 20 வருஷம் அனுபவித்தபின் அவர் உயிர் போயிற்று. பிரார்த்தனை காப்பாற்றியது. அத்தனை வருஷம் கழித்து “என் மனைவி, மக்கள், சொத்து, வேலை ஆகியவற்றை அன்னை எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் தம்முடையதாக எனக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தார்” என்றார்.

ஆசிரமத்தில் ஒருவர் தம் குழந்தைகளை கம்பால் அடித்ததை அன்னையிடம் கூறியபொழுது, அன்னை அவரை அழைத்து, குழந்தைகளை அடிக்கக் கூடாது. அவை உன் குழந்தைகளில்லை. என் குழந்தைகள். பொறுப்பாகக் கவனிக்க உன்னிடம் கொடுத்திருக்கிறேன் என்றார்.

ஆசிரமத்துக் குழந்தைகள் நாங்கள் அன்னையின் குழந்தைகள் எனச் சந்தோஷமாகச் சொல்வதைக் காணலாம். அன்னை ஜடமான பொருள்களைக் கவனமாகப் பார்க்கச் சொல்கிறார். சொந்தக் குழந்தைகளை அன்பாக நம்மால் வளர்க்க முடிவதில்லை.

அன்னை போற்றும் முயற்சி

நாம் நோய் வந்துவிட்டது என்கிறோம். அன்னை, “நோயை நாம் அனுமதித்துவிட்டோம்” என்கிறார். வலியால் அழுபவன் கோழை. வலியைப் பொறுத்துக் கொள்பவன் மனிதன். சாவைக் கண்டு பயப்படுதல், வலிபொறுக்காமல் அழுவது, போன்றவற்றை அன்னை என்றுமே ஆதரித்ததில்லை. கஷ்டம் வந்த காலத்தில் வீரமாகப்

போராடுவதை அன்னை போற்றிப் புகழ்வதுடன், அருளை அபரிமிதமாகப் பொழிவார். பென்சிலின் ஷாக் வந்து இதயம் நின்ற பிறகு நான் சாகமாட்டேன் என மரணத்தோடு போராடியவரின் கதையை அன்னை புகழ்ந்ததுடன் அவரைப் பிழைக்கச் செய்தது Supplemental power சத்தியஜீவியசக்தி என்றார். இதுபோன்று ஒரு சக்தியுண்டு, அன்னை என்றொருவர் உலகில் வாழ்கிறார் என்று அறியாமல் வீரமாகப் போராடும் மனப்பாங்கு உள்ளவருக்கும் அருள் செய்வது அன்னை சக்தி.

ஆசிரம விளையாட்டு மைதானத்தில் மல்யுத்தம் பயின்றபொழுது ஒருவர் அடுத்தவரை பயங்கரமாகத் தாக்கியதால் அவர் விழுந்து கழுத்தெலும்பு முறிந்துவிட்டது. டாக்டர் அருகிலேயே இருந்ததால் உடன்வந்து முறிந்த எலும்பைச் சரிசெய்ய முயன்றார், முடியவில்லை. அத்துடன் இது போன்ற எலும்பு முறிவை நான் கண்டதில்லை. சென்னைக்கு specialist இடம் அழைத்துப் போ என்றார். இந்த எலும்பு முறிவைச் சரிசெய்யும் திறமையுள்ள டாக்டர் சென்னையில் இல்லை. போரில் சிக்கலான முறிவுகளைச் சிகிச்சை செய்த ஒருவர் இருப்பதை அறிந்து அவரிடம் சென்றார்கள்.

கழுத்துக்குக் கீழே உணர்ச்சியில்லை. 1 மாதம் காலம் traction கட்டிய கட்டுக்குள் அடிபட்டவரை வைத்தனர். சிறுநீர் கழிக்கவும் அவரால் முடியாது. ஒவ்வொரு முறையும் டாக்டர் உதவி தேவை. அந்த டாக்டரும் “இதுபோன்ற complex fracture முறிவை நான் பார்த்ததில்லை” என்றார். குணமானால், நெடுநாளில் குணமாகும் என்பதே அவருடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அடிபட்டவர் வெகு விரைவில் குணமாகிக் கொண்டு வந்தார். டாக்டருக்கு எதுவும் புரியவில்லை. “இதெல்லாம் நான் அறியேன்” என்றார். ஏதோ சக்தி வேலை செய்கிறது. நான் அறிந்த மருத்துவத்தில் இவை இல்லை” என்றார்.

1 மாதத்தில் அவரைப் புதுவைக்கு அழைத்து வந்தனர். வயது 20உம் ஆகவில்லை. கழுத்தில் மாவுக்கட்டு. உடலில் உணர்வில்லை. 6 மாதத்தில் உட்கார முயலலாம் என்றனர் டாக்டர்கள்.

பாண்டிச்சேரி வந்ததிலிருந்து அன்னையைப் பார்க்க வேண்டும் எனப் பையன் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தான். அன்னை வந்தார். அடிபட்டவன் பூரித்து போனான். அன்னை புறப்பட்டபொழுது மீண்டும் எப்பொழுது வருவீர்கள் எனக் கேட்டான். உடலில் முன்னேற்றமிருந்தால் வருவேன் என்றார் அன்னை.

அன்னை வருவது உடல் குணமாவதைவிட முக்கியமாகிவிட்டது. அன்னை வர வேண்டுமெனப் பையன் உட்கார முயன்றான். 6 மாதமாகும் என்று டாக்டர் சொல்லியபின் பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்த பையனுக்கு அன்னை கங்கையாக அருளைப் பொழிந்தார். சில நாட்களில் பையனால் கொஞ்ச நேரம் உட்கார முடிந்தது. அன்னை தாம் சொன்னபடி வந்தார். உன்னால் சாப்பிட முடியும்பொழுது வருகிறேன் என்றார்.

உடலில் உணர்வில்லை. விரல்கள் கூடவில்லை. எதையும் பிடிக்க முடியாது. இந்த நிலையில் பையன் முயன்றான். உடலால் முயன்றதை விட மனதாலும், மனத்தின் உறுதியாலும், ஆன்ம விழிப்பாலும் முயன்றான். அம்முயற்சி தெய்வீகமானது. அது அருளை அஸ்திவாரத்திலிருந்து எழுப்புவது. ஒரு நிமிஷம் விடாமல் முயன்றவன், முயற்சியின் திருவுருவமானான். ஒரு ஸ்பூன் சாப்பிட முடிந்தது. அன்னை வந்தார். நீ நடக்கும்பொழுது மீண்டும் வருகிறேன் என்றார்.

பெருமுயற்சியால் ஓரிரு அடி எடுத்து வைத்தான். அன்னை வந்தார். இனி நான் வரமாட்டேன் என்றார். நீ என்னை வந்து பார் என்றார். எப்படி முடியும் என்று அன்னையை ஆச்சரியமாகக் கேட்டான். உன்னால் நடக்க முடியும், என்னை டென்னீஸ் மைதானத்தில் வந்து பார் என்றார்.

புதுவை வந்த ஒரு மாதத்தில் பையன் ஓடினான். டென்னீஸ் விளையாடும்பொழுது அன்னை அவனை அருகில் பயிற்சி பெறவும், ஓடவும் சொன்னார்.

உடலால் செய்யும் முயற்சிக்குப் பலன் அதிகம்.

உணர்வால் முயல்வது கடினம். அதிகப் பலனுண்டு.

மனம் முயல்வது என்பது வைராக்கியம், உறுதி.

அன்னையின் அருளை அதிகமாகப் பெறுபவை அவை.

ஆன்மாவின் முயற்சி என்பது பொறுமை, நிதானம்.

அதுவே மனிதன் அறிந்த நிலைகளில் முடிவானது.

அன்னை இங்கிருந்து ஆரம்பிக்கின்றார்.

ஆன்மாவின் பொறுமையுடன் மனம் உறுதி பூண்டது அடுத்த கட்டம். ஆன்மாவின் பொறுமையுடன், மன உறுதியால் உணர்வைச் செயல்படுத்துவது அடுத்தது. பொறுமை, நிதானம், மன உறுதி, உணர்வின் முயற்சியோடு உடல் செயல்படுவது கடைசி நிலை. இவ்வாலிபனுக்கு நடக்கக் கூடாதது நடந்துவிட்டது. எல்லாவித மனித ஒத்தாசையும், டாக்டர் உதவியும் அருளால் கிடைத்தன. அன்னையின் அருள் பூரணமாகச் செயல்பட்டது. அவனுடைய உறுதி, முயற்சி, அருளைக் கடைசிக் கட்டத்தில் செயல்படச் செய்தது. அன்னை சொல் பலிக்கும். நம்பிக்கை தவறாது. அருள் அழைக்காமல் செயல்படும் என்பதற்கெல்லாம் இந்நிகழ்ச்சி உதாரணம்.

மேடம் அலெக்ஸாண்டர்

இவர் அன்னையின் நண்பர். இந்தியாவில் அக்கறை கொண்டவர். Occult forces சூட்சுமச் சக்திகளின் செயல்களை அறிபவர். அவர் அலமாரியில் பொருள்கள் திடீரென்று மறைவதும், சில

நாள் கழித்து மீண்டும் வருவதுமுண்டு. அன்னை புதுவை வந்து பிரான்ஸ் திரும்பிய பின் இவரிடம் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்திய வைஸ்ராயைப் பார்த்து புதுவை வர ஏற்பாடுகள் செய்து புதுவையில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தார். அப்படியிருந்தும் சென்னை போலீஸ் அவரை விட்டு வைக்கவில்லை. புதுவையில் என்ன செய்தீர்கள் என்று அவரைச் சென்னையில் கண்டு போலீஸ் அதிகாரிகள் கேட்டனர்.

பகவானைக் கண்டு பேசியவர் அவருடைய அறிவின் ஆழத்தைக் கண்டு வியந்தார். அதைவிட ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு உடன் உள்ளவர் மீதுள்ள கட்டுப்பாடு அவரால் நம்பமுடியவில்லை. தத்துவம் பேசியபின் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் “என் சொந்த விஷயம் பேசவேண்டும்” என நினைத்தார். ஆனால் அதை வெளியிடுமுன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆணையிட்டதுபோல் அங்கிருந்த 4 சாதகர்களும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு வெளியேறினர். அம்மையாருக்கு அது ஆச்சரியம்.

இவர் இமயமலைச் சாரலில் ஓர் ஆசிரமம் போன்ற நிறுவனம் ஏற்படுத்தினார். முதலில் அந்த ஊருக்குப் போனதும், காட்டினுள் சென்று தியானம் செய்ய விருப்பப்பட்டார். புலி உள்ள இடம் அது என்றார்கள். அவர் காதில் விழவில்லை. காட்டுக்குப் போனார். தியானம் செய்தார். கண் திறந்தபொழுது புலி வருவதைக் கண்டார். ஆனால் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. மீண்டும் கண்ணை மூடினார். வெகுநேரம் கழித்துத் திறந்தபொழுது அங்குப் புலியில்லை.

1965இல் தமிழ்நாட்டில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஆசிரமத்திற்குச் சிரமம் வந்தபொழுது மேடம் அன்னைக்குக் கடிதம் எழுதி நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று விசாரித்தார்.

அன்னையின் நண்பர்கள் அவரை ஓவியராகவே அறிவார்கள். ஜப்பானில் அன்னைக்கு வேண்டியவர்கள் பலிருந்தனர். அவர்களுடன் தாகூர் அங்கு வந்திருந்தபொழுது போட்டோ எடுத்துக் கொண்டார்.

அதன் பிரதியை ஒருவர் அன்னைக்குக் கொண்டுவந்த பொழுது 50 ஆண்டுக்குப் பின்னால், என்னிடம் அது உள்ளது என போட்டோவைத் தேடிக் காண்பித்தார்.

வக்கிரபுத்தி

கல்யாணத்திற்கு முதல்நாள் இந்தக் கல்யாணம் நின்றுவிட்டால் தேவலை என்று கூறும் பெண்ணையோ, பிள்ளையோ பற்றி நாம் என்ன சொல்வது? வக்கிரபுத்தி என்றுதான் கூறவேண்டும். நல்ல சொல்லை ஆயிரம் முறை சொன்னாலும் பலிப்பதில்லை. கெட்ட சொல்லை ஒரு தரம் சொன்னாலும் பலிக்கும். “தினமும் மனைவியுடன் சண்டை போட வேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது” என்றவர் இரு ஆண்டுக்குப் பின் மணந்து, தம் சொற்கள் பலித்ததைக் கண்டார். ஒருவருக்குச் சூன்யம் வைத்துவிட்டார்கள். அவருக்கு மாடியிலிருந்து குதிக்கத் தோன்றியது, எலக்ட்ரிக் பிளக்கில் கை வைக்கத் தோன்றும், சூன்யம் இல்லாதபொழுது அதுபோல் தோன்றும் மனிதருண்டு.

ஆப்பரேஷன் செய்துகொள்ள ஆசைப்படுவார் என்று நம்பமுடியவில்லை. பலருக்கு இந்த ஆசையுண்டாம். அதுபோல் ஒரு சிறுபெண்ணுக்கு நீண்டநாளாக ஆசை. ஒரு சமயம் அடிபட்டு எலும்பு முறிந்தது. ஆசை பூர்த்தியாகப் போகிறது என்று குழந்தைக்குச் சந்தோஷம்.

அன்னையை உத்தரவு கேட்டார். அன்னை சம்மதம் தெரிவித்ததுடன் தினமும் ஒரு ரோஜா கொடுத்தனுப்பினார். வாழ்க்கை மனித அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் விதம் வேறு. அன்னை மனிதர் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்வது வேறு. பரீட்சைக்கு படிக்கவில்லை என்பவருக்குப் படுக்கையாகும் வியாதி வந்து பரீட்சைக்குப் போக முடிவதில்லை என்றால் அவர் விருப்பத்தை வாழ்க்கை இவ்விதமாகப் பூர்த்தி செய்தது என்கிறோம். குழந்தை

என்றாலே பிடிக்காதவருக்குக் குழந்தை பிறக்காமல் போவதுண்டு. பிறந்தால் அது குழந்தை செய்த பாவம்.

வருஷக்கணக்காக எந்த வேலையும் செய்யாதவர், 10 வருஷ சுகத்திற்குப்பின் என்னால் ஆளில்லாமல் முடியாது. எனக்கு வேலை செய்ய ஓர் ஆள் வேண்டும் என்று கேட்டார். நான்கு ஆண்டுகட்குப் பின் அன்னை அவர் கோரிக்கையை நிறைவேற்றினார். வேறிடம் போன பின் வாரம் ஒரு நாள் பாத்திரம் தேய்க்க வேண்டும், ஒரு நாள் சமையல் செய்யவேண்டும் என்ற நிபந்தனையுள்ள ஸ்தாபனம் அது. அவர் கேட்டதை அன்னை இதுபோல் பூர்த்திசெய்தார்.

ஆப்பரேஷன் செய்துகொள்ள இக்குழந்தைக்கு அன்னை அனுமதியளித்தார். சிறு குழந்தை என்பதால் பெற்றோர் ஆப்பரேஷனுக்குச் சம்மதம் தெரிவித்துக் கையெழுத்துப் போடவேண்டும். பெற்றோர் நேரத்தில் வாராததால், ஆப்பரேஷன் தள்ளிப்போயிற்று. முறிந்த எலும்பை சோதனை செய்ததில், அது கூடிவர ஆரம்பித்திருந்ததால் டாக்டர்கள் ஆப்பரேஷன் கூடாது என முடிவு செய்தனர்.

அன்னை அனுதினமும் அனுப்பிய ரோஜா, எலும்பு முறிவை குணப்படுத்தியது. குழந்தையின் ஆப்பரேஷன் ஆசை தியேட்டருக்குப் போகும் அளவு பலித்தது! அன்னைக்கு விருப்பமில்லாததால், ஆப்பரேஷன் நடைபெறவில்லை. அன்னை கூடாது என்றதை செய்பவர்கள் பலர். அன்னை கூறிய எல்லையைக் கடந்தவுடன், பணம் வாராது, ஆள் கிடைக்காது, எதுவும் கூடி வாராது, மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடிப்பதைப்போல் முயல வேண்டியிருக்கும்.

கொள்ளிவாய்ப் பிசாக்

கொல்லையில் வேலை செய்பவர்கள் மாலை வேளைகளில் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசைக் கண்டேன் என அலறிப்புடைத்துக் கொண்டு வந்து, அதன் பிறகு அங்கு வேலை செய்ய வருவதில்லை.

கல்லூரி மாணவர் இரவில் எழுந்து உட்கார்ந்து நாய்போல், நரி போல் ஊளையிடுகிறார்.

எங்கள் சொந்த வீட்டில் குடியிருக்க முடியவில்லை. இரண்டு நாளாகக் கூச்சலும் குழப்பமும் ஏற்படுகிறது என்பதால் வீட்டை விட்டு வெளியேறினோம். பல வருஷமாக நாங்கள் திரும்பிப் போக முடியவில்லை என்பது புகார்.

எந்த டாக்டருக்கும் பிடிபடாத வயிற்றுவலி 8 வருஷமாக இருக்கிறது. வீட்டில் தகடு இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

எந்த நல்ல செய்தி வந்தாலும் உள்ளேயிருந்து ஏதோ ஒன்று சிரிக்கிறது. அத்துடன் விஷயம் கெட்டுப் போகிறது.

இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் தூங்க முடிவதில்லை. கெட்ட சொப்பனம் வருகிறது. அதன்பின் இரவு முழுவதும் விழித்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கணவன் இறந்தார் என்பதைச் சொல்லும்பொழுதும் உள்ளிருந்து சிரிப்பு வாய்வரைவந்து சிரித்தே விடுகிறது.

என்னைக் கூட்டிலிருந்து விலக்கிவிடுங்கள். நானிருக்கும்வரை கம்பனி உருப்படாது. எந்த நல்லது வந்தாலும் அதற்காக நாம் மெனக்கெட்டு, செலவு செய்யும்வரை நான் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். இனி வரவு வேண்டும் என்ற சமயம் அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று

உள்ளிருந்து குரல் எழும். அது தடைப்பட்டுவிடும். நான் இனி இங்கு இருக்கக்கூடாது.

அன்னை படத்தைக் கொல்லையைச் சுற்றி எடுத்துப் போன பின் கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு போய்விட்டது. Blessing packet ஊளையைத் தடுத்து நிறுத்தியது. வீட்டில் உள்ள தகடு பிரார்த்தனையால் அகன்றது. டாக்டருக்குப் பிடிபடாத வியாதியைக் கொடுத்த நல்லவர் மனம் மாறியபின் வயிற்றுவலி போய்விட்டது. உள்ளே சிரிப்பதை அகற்ற வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனை ஒருவருக்கு 2 வருஷத்திலும், அடுத்தவருக்கு உடனேயும் பலித்தது. சாமந்திப் பூ கெட்ட சொப்பனம் போகும் அளவுக்குத் தெம்பு கொடுத்தது. உள்ளதைப் பேசியவரை விட்டு தீய சக்தி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அகன்றது.

இப்படிப்பட்டவர்கள் திருவுருமாற்றம் அடைய என்னிடம் வருகிறார்கள் என்று அன்னை கூறுகிறார்.

அன்னை பேரால் சொல்கிறேன் வெளியே போ என இந்தச் சக்திகளிடம் கூறினால் அவை எழுந்து வெளியே போவது தெரியும். தெரியாவிட்டால், போய்விட்ட பிறகு தெரியும்.

புகைப் பிடித்தல்

யோகத்தை ஏற்க அன்னை நாம் விலக்க வேண்டும் என்று கூறுபவை 4.

1. அரசியல் 2. தாம்பத்ய உறவு 3. புகைப்பிடிப்பது 4. மது. பொதுவாக அன்னையை நாடி வருபவர்களில் 90% மேல் புகைப் பிடிப்பதில்லை. அதனால் அவர்கட்குச் சிரமம் இருப்பதில்லை.

முதல் முறை ஆசிரமம் வந்து போனவுடன் நம்மையறியாமல் பல மாறுதல்கள் ஏற்படும். பேச்சு அளவு கடந்து குறையும். கோபம் மறையும் அல்லது அதிகமாகும். புகைப் பழக்கமிருந்தால் மறைந்து போகும்.

தினமும் போடும் சண்டை நம் வீட்டை விட்டே போய்விடும். நம்மையறியாமல் சுத்தம் அதிகரிக்கும். இருவர் என்னிடம் வந்து இன்று எனக்கு 30 வயது பூர்த்தியாகிறது. பொய் சொல்வதை நிறுத்த விரும்புகிறேன் என்றனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சுருட்டு புகைப்பார். அன்னை ஒரு முறை புகை முகத்தில் பட்டவுடன் முகத்தைச் சுளித்தார். ஓகோ, இப்புகை பிடிக்கவில்லையா? என்றவர் அதன்பின் சுருட்டை விட்டுவிட்டார்.

சாக்கலேட், ஐஸ்கிரீம், சூயிங்கம் போன்றவற்றை விரும்பிச் சாப்பிடுபவர் விட முடிவதில்லை. அவர்கள் விதம், பாணி பல.

1925இல் சிகரெட் பழகியவருக்கு அன்னையைப் பார்க்க விருப்பம் ஏற்பட்ட பின் சிகரட் தடை என அறிந்தார். அவர் ஊருக்கு வந்த ஆசிரமவாசி புகைபிடிப்பவர்கள் ஆசிரமத்தினுள்ளே அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்றார்.

பத்து வருஷப் பழக்கத்தை விட முடியாமல் திணறியவர் ஒருநாள் அதிகமாகச் சிகரட் புகைத்துவிட்டு அன்னை படத்திற்கு வணங்கி, இப்பழக்கம் அடியோடு போக அனுக்கிரஹம் செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தார்.

மறுநாளிலிருந்து அவருக்கு சிகரட் நினைவே வரவில்லை. பிறகு ஆசிரமம் வந்தபொழுது அன்னை சட்டத்தைக் கேள்விப்பட்டார். ஆசிரமவாசிகள் சிகரட் பிடிக்கக் கூடாது என்பதை அந்த சாதகர் சிகரட் பிடிப்பவர்கள் ஆசிரமத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று தவறுதலாகச் சொல்லியதில் தாம் பெரிய முயற்சி செய்து அதிலிருந்து விடுதலை பெற்றேன் என்றார்.

ஈஸனோபீலியா

நுரையீரல் சம்பந்தப்பட்ட வியாதி. ஆஸ்த்மா, T.B.போல் தொந்தரவு செய்யாது. ஆனால் எளிதில் குணமாகாது. 2½% தான்

அதற்கு லிமிட். அதற்கு மேல் போனால் மூச்சடைக்கும். தூங்க முடியாது. சிரமமம் கொடுக்கும்.

ஒரு பக்தருக்கு 2½% இருக்க வேண்டியது 65% ஆகி, படுத்த படுக்கையாகிவிட்டார். தூங்க முடியவில்லை. சாப்பிட முடியவில்லை. மூச்சுவிட முடியவில்லை. வேதனை. படுக்கவும் முடியவில்லை. வைத்தியம் நடக்கிறது. உடல் மெலிந்துவிட்டது. எழுந்து நிற்க முடியவில்லை. நடந்து பாத்ரூம் போவது நினைக்கவும் முடியாத ஒன்று; ஆறு மாதமாவது ஆகும் என்பது டாக்டர்கள் அபிப்பிராயம்.

அறையில் அன்னை படம் மாட்டியிருக்கிறது. அன்னையிடம் வேண்டாத நேரமில்லை. பலன் இல்லை. ஒரு நாள் கண்ணீர்விட்டு உருகி வேதனையுடன், என் விதவைத் தாய்க்கு நான் ஒரே மகன், நான் படும் வேதனை அதிகம்; என் தாயின் துயரம் அதிகம். ஏன் என்னை இப்படியே வைத்திருக்கிறீர்கள்? குணப்படுத்தக்கூடாதா? என்று அன்னையைக் கேட்டார்.

அன்று தூங்கிவிட்டார். கனவில் தான் ஆசிரமத் தியான மண்டபத்திலிருப்பதாகக் கண்டார். அன்னை படிக்கட்டில் இறங்கி வருகிறார். அவரைக் கட்டி அணைத்துக் கொள்கிறார். ஆனந்த பரவசத்தில் தம்மை மறந்தார். அன்னை மறைந்தார். ஏன் என்னைவிட்டுப் போனீர்கள் என அழுதார். கனவு கலைந்தது, எழுந்தார். பாத்ரூம் போக நினைத்தார். மனைவியை எழுப்பலாமா என்ற நினைவு வந்தவுடன், நடந்து பார்ப்போம் என நடந்தார். முகம் அலம்பினார், திரும்பி வந்து படுத்துத் தூங்கிவிட்டார், காலையில் மனைவி எழுப்பினார். நான் பிடித்துக் கொள்கிறேன். நடந்து வாருங்கள் என்றார். தாம் எழுந்து நடந்ததைச் சொல்லவே மனைவியால் நம்ப முடியவில்லை. டாக்டரை அழைத்தார்.

டாக்டரிடமும் அதையே சொன்னார். நடந்தது உண்மையானால் நடங்கள் பார்க்கலாம் என்றார். நடந்தார். இந்த நிலையில் எப்படி நடக்க முடிகிறது என்றார். தாம் கண்ட சொப்பனத்தை டாக்டரிடம் சொன்னார்.

டாக்டர் படத்தை வணங்கினார்.

அது தெய்வசக்தி.

இந்நிலையிலுள்ள ஒருவரை நடக்க வைப்பது தெய்வசக்தியே; என்றார் டாக்டர்.

மனம் மருந்தையும், டாக்டரையும் நம்பும்வரை பலனில்லை.

அன்னையை மட்டும் நம்பியவுடன் பலன் வந்தது.

மனம் மருந்தைவிட்டு அன்னையை நாடியவுடன், தீராத வியாதி தீர்கிறது.

பிரார்த்தனையும் தியானமும்

அன்னை எழுதியவற்றுள் முக்கிய நூலாகும். தினமும் டைரியில் எழுதியவை இவை. 1912இல் ஆரம்பித்து இடைவெளிவிட்டு எழுதப்பட்டன. பகவானைப் பார்த்த மறுநாள் அன்னை எழுதியது.

“உலகில் அந்தகாரத்தில் ஆயிரம் பேரிருந்தாலும் கவலையில்லை. நேற்று நான் கண்டவர் இருக்கும்வரை சத்தியம் ஜெயிக்கும் என்பது உறுதி”.

வேறோர் இடத்தில், மனிதனுக்காக அன்புடன் நான் செய்த சமையலை அவன் மறுத்ததால் இறைவனுக்கு அதை அளித்தேன் என்று எழுதியுள்ளார்.

உடலுக்குள் உடல் என்பது யோகத்தில் சூட்சுமப் பகுதியைப் போன்றது. உடலிலிருந்து வெளிவந்து, அவ்வுடலிலிருந்தும் மீண்டும் வெளிவருவது என்பவை யோகம். அதுபோல் 12 முறை செய்ததை அன்னை இங்கு குறிக்கிறார். சூரியனும், சந்திரனும் அவருடலில் தெரிவதை விவரிக்கின்றார்.

புதுவைக்கு வந்த பின்னும் எழுதினார். அதுபோல் அவர் எழுதியவை 5 volumes. எழுதியவுடன் முதலில் படிப்பது ஸ்ரீ அரவிந்தர். அவர் எழுதியவை பிரெஞ்சு மொழியில். பகவானுக்குப் பிரெஞ்சில் அதிகப் பயிற்சியும், பிரியமும் உண்டு. அன்னை எழுதியவற்றில் பல பகுதிகளை, பகவான் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். மற்றவற்றைப் பிரசுரம் செய்யும்படி அன்னையிடம் கூறினார்.

பகவான் சொன்னபடியே அன்னை செய்தார். Prayers and Meditations என்ற தலைப்பில் அவர் டைரி வெளியாயிற்று. அத்துடன் வேறொன்றும் அன்னை செய்தார். பிரசுரத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டவை ஒரு பகுதியே. பிரசுரத்திற்காக அன்னை அனுப்பாத பகுதிகளை அன்னை எரித்துவிட்டார். நம்மால் இன்று நினைத்தும் பார்க்கமுடியாத நிகழ்ச்சி அது. அன்னை தம்மை விலக்கிக் கொண்டு செயல்படுவதற்கு இது பெரிய உதாரணம்.

பகவான் எழுதப் பிரியப்பட்டது சாவித்திரி காவியம் மட்டும். மீதி அவர் எழுதியவை எல்லாம் அவரே விருப்பப்பட்டு எழுதியவை அல்ல. பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக இருக்க, ஏராளமான புத்தகங்களைப் படித்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களை scholar அதிகம் படித்தவர்கள் என்பார்கள். Thinker சிந்தனையாளராக இருக்க வேண்டும் என்பது scholarக்கு அவசியமில்லை. சிந்தனையாளரைக் கடந்த நிலை தத்துவஞானி original thinker என்பது. பகவான் அதைக் கடந்த நிலையில் இருந்தவர். ரோமாபுரி சரித்திரத்தை எழுத நினைத்தாராம். அதற்கு ஏராளமாகப் படிக்க வேண்டும் என்பதால்

அதை அவர் செய்யவில்லை. தத்துவ ஞானியைக் கடந்த நிலை poet கவிஞனுடையது. யோகி அதையும் கடந்த நிலை. தம்மை ஒரு கவிஞராகவே பகவான் கருதினார். இந்தியாவுக்கு வரும் முன் சாவித்திரி எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர் மனதிலிருந்தது. அதை முதலில் எழுதிய போது 14 வரிகளில் காவியம் முடிந்துவிட்டது. Sonnet என்ற செய்யுள் இலக்கியநெறி 14 வரிகளில் அமைவது. முடிவாக சாவித்திரி 12 புத்தகங்களாகவும், 23,814 வரிகளாகவும் முடிந்தது.

“சூட்சும ஞானமும், ஆன்மீக அனுபவமும் உள்ளவரே ‘சாவித்திரியை’ விளக்க முடியும். யாரும் அதைச் செய்ய முடியாது. நான் ஒரு நாள் அதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்று அன்னை கூறினார்.

சாவித்திரியைப் படித்துவிட்டு, “இது நான் நேற்று பெற்ற அனுபவம்” என்றார் அன்னை. அன்னை முதல்நாள் பெற்ற அனுபவத்தை, பகவான் அடுத்த நாளில் எழுதியது சாவித்திரி.

வெகு நாள்வரை பகவான் தாமே அதை எழுதினார். பார்வை மங்கிய பின் தாம் சொல்வதை எழுத ஒருவரை நியமித்தார். 1950இல் ஜான் மாத அளவில் பகவான் சாவித்திரியை உடனே முடிக்க வேண்டும் என்று அவசரப்பட்டதை, டிசம்பரில் அவருடைய முடிவின் முன்னோடியாகக் கருதுகிறார்கள்.

1946வரை சாவித்திரியை, பகவான் தவிர யாரும் பார்க்கவில்லை. ஆசிரமக் கவி ஒருவருக்கு மட்டுமே அது தெரியும். ஏன் அத்தனை வருஷமாக யார் கண்ணிலும் படாமல் வைத்திருந்தார். யாருக்கும் தெரியக்கூடாது என்று பெருமுயற்சி எடுத்தார் என்பதை அவர் கூறவில்லை.

அன்னை சாவித்திரியைப் படித்து ரெக்கார்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிகார்டிங் செய்ய ஆங்கில உச்சரிப்புச் சரியாக இருக்க வேண்டும் என ஒவ்வொரு சொல்லின் உச்சரிப்பையும் டிக்ஷனரியைப் பார்த்து அறிய தாம் பெருமுயற்சி செய்ததை விவரித்துள்ளார்.

ஷேக்ஸ்பியர் சகஸ்ரதளத்திற்கு கீழ் உற்பத்தியானது, வேதம் சகஸ்ரதளத்திற்கு மேலிருந்து எழுதியது என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். சகஸ்ரதளம் என்பது மனிதனுடைய உச்சி நிலை. அந்நிலையைக் கடந்தது முனிவர் நிலை. சாவித்திரியை overmind தெய்வ நிலையிலிருந்து கூடியவரை எழுத முயன்றேன் என்கிறார். எவ்வளவு வரிகளை overmindக்கு கொண்டு போக முடியுமோ அவ்வளவையும் மாற்றி எழுதியதாகச் சொல்கிறார்.

வேதம் உற்பத்தியான இடத்தைவிட 3 நிலை உயர்ந்தது சாவித்திரி உற்பத்தியான இடம் என்பதே நாம் அறிய வேண்டியது. அளவு கடந்த மந்திரச் சக்தி சாவித்திரிக்கு இருப்பது அது பெரும்பாலும் overmind poetry என்பதால்தான்.

ஞானம், யோகம், சித்தி

வறட்சியான கிராமத்தை வளமான இடமாக்க முனைந்தார் ஒரு சிப்பாய். மழை நீர் ஓடுவதைத் தடுக்க, கரை கட்டினால் கிணற்றில் நீர் மட்டம் ஏறும், பிறகு மோட்டார் போடலாம் என்பதைக் காதால் கேட்டு, மனதால் புரிந்து செயல்பட்டு மகாராஷ்டிராவில் அந்தக் கிராமத்தை அவர் வளமாக்கினார், ஞானத்தால் பலன் பெற்றார் இவர்.

ஒரு நகைக்கடை வளமாகச் சம்பாதிப்பதைப் பார்த்து ஜவுளிக்கடை, மளிகைக்கடை, ஷாப், பேப்பர் கடை எல்லாம் நகைக் கடைகளாக மாறின. இது போட்டி. இவர்களுக்கு ஞானம் பயன்படாது. அறிவால் விளங்கிக் கொள்ளாமல் அனுபவத்தால் அறிபவர் இவர்.

எல்லோரும் கரும்பு போட்டுப் பலனடைகிறார்கள், நீ மட்டும் ஏன் கம்மா இருக்கிறாய் என்றால் யார் இதெல்லாம் செய்வது என்பவருண்டு. அவருக்கு ஒரு கூட்டாளி, பங்காளி வந்து தாமே அவர் நிலத்தில் கரும்பு போட்டுப் பலன் பெற்றுக் கொடுப்பதும் உண்டு. அது பலனையே நேராகப் பெறுவதாகும். பங்காளி போனால் கரும்பும் போய்விடும்.

தத்துவம் தெரிந்து அதை யோகப் பயிற்சியாக்கிச் சித்தி பெறுபவர் அபூர்வம். Life Divine இந்தத் தத்துவத்தைக் கூறுகிறது.

பிறரைக் கண்டு போட்டி போட்டு பலன் அடைபவர் ஏராளம். அவர்கட்குப் பயிற்சி வேண்டும். அப்பயிற்சியைக் கொடுப்பது Synthesis of Yoga.

யாரோ வந்தார்கள், என் வேலையைச் செய்தார்கள் நான் பலன் பெற்றேன் என்பவர் மற்றவர். சாவித்திரி தத்துவத்தையும், பயிற்சியையும் பலனாக மாற்றிக் கொடுக்கிறது. புரிந்தாலும், புரியாவிட்டாலும் பலன் தரும் யோக நூல் சாவித்திரி.

கடவுளைக் காட்டு நம்புகிறேன் என்ற நாத்திகவாதம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக உள்ளது. இந்தக் குதர்க்கவாதிகட்குக் குதர்க்கமாக சொல்லிய பதில் ஏராளம். அவை எல்லாம் வாதம் ஜெயிக்க உதவியது. மனம் மாறவோ, ஞானம் பெறவோ உதவவில்லை.

பகவானும் இவர்கட்குப் பதில் கூறுகிறார் அறிவுக்குப் புலப்படவில்லை எனில், இல்லை என்று கூற முடியாதன்றோ? கண்ணால் கண்டதை மட்டும் நம்புவேன் என்றால் டெல்லிக்கு போகாதவர்கள் டெல்லியில்லை என்று கூற முடியுமா? அறிவுக்கு எட்டாதது அறிய அறிவின் பிறப்பிடமாகிய ஜீவியத்திற்குப் போனால் புலப்படும் என்று விளக்கம் எழுதுகிறார். ஞானத்தைத் தேடுபவர்க்கு இது தெளிவை அளிக்கக் கூடும்.

வேதம் விளக்காதது, உபநிஷதம் கேட்காதே என்று கூறுகிறது, கீதை சொல்லாமல் விட்டது, புத்தர் எனக்குத் தேவையில்லை என்றது, சங்கரருடைய மாயை, ஏன் ஏசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்று அன்று முதல் இன்றுவரை எழுந்த தத்துவங்களுக்கு ஞானம் உதயமாகும் அளவில் Life Divine விளக்கம் அளிக்கிறது.

ஆனால் ஞானம் யோகமாகாது.

யோகத்தை Life divineஇல் எழுதவில்லை.

யோகம் என்பதை எப்படிப் பயில வேண்டும் என்பதை தன் Synthesis of Yoga என்ற நூலில் பகவான் பயிற்சியாகக் கூறுகிறார்.

சரணாகதியே பகவானுடைய கருவி, கீதை சொல்லும் சரணாகதி மோட்சமடைய, பகவான் சொல்லும் சரணாகதி திருவுருமாற்றமடைய. இதை Life Divineஇல் எடுத்து விளக்க அவர் முயலவில்லை. சரணாகதியே தத்துவம் என்று மட்டும் கூறுகிறார்.

சத்தியஜீவியம் (Supramental Being)

“நான் சத்தியஜீவியத்துள் கொல்லைப்புறமாக நுழைந்தேன். அன்னை தெரு வாசல் வழியாக உள்ளே வந்தார்” என்றார் பகவான்.

ஆப்பிரிக்காவில் தியோனோடிருக்கும்பொழுதே அன்னை சத்திய ஜீவனைக் கண்டார். தியோனைக் கண்டபொழுது இவர் தாம் குருவாக வேண்டிய “கிருஷ்ணா” என்ற ஐயம் அன்னைக்கிருந்தது. “தியோனுக்கும், ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் சாயல் ஒன்றாக இருந்தது” என்றும் அன்னை கூறுகிறார்.

“தியோன் அன்னைக்குக் குரு என்பது உண்மை. ஆனால் சூட்சும சக்திகளைப் பயிற்றுவிக்கும் குரு. அதுவும் அவர் மனைவிக் கே அதிகமாகத் தெரியும். தியோனுக்கு இலட்சியம் புரியவில்லை.

புரிந்தவற்றைத் தலைகீழே புரிந்து கொண்டுள்ளார்” என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

சத்தியஜீவியத்திற்கு முக்கிய அடையாளம் நினைவும், செயலும் இணைந்திருப்பதே. நாம் ஒன்றை அறிந்து, பின்னர் அதை செயல்படுத்துவது மனத்தின் இயல்பு. நாம் ஒன்றை அறிந்தவுடன் பலிப்பது சத்தியஜீவியம். நாம் அதை,

வார்த்தை பலிக்கிறது,

நினைப்பது நடக்கிறது,

என்கிறோம். அன்னை முதலில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கண்டபொழுது இப்பிரச்சினையை எழுப்புகிறார். சத்தியஜீவியத்தில் உள்ளவை எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டியவற்றைக் கண்டு அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் கூறுகிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் கூறியவுடன் எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டியவை அப்பொழுதே நடக்க ஆரம்பிக்கின்றன. அதுவே சத்தியஜீவியத்தின் முத்திரை.

நம் அனுபவம், அறிவு ஏற்கும் வாய்ப்பு எவ்வளவு பெரியதானாலும், எவ்வளவு நம்மால் நம்ப முடியாவிட்டாலும், அவை நம் அறிவுக்கும், அனுபவத்திற்கும் பொருந்தும் - உதாரணமாக வருமானம் 10 மடங்கு பெருகும் - என்பதை எடுத்து, நம்மை விலக்கி, அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தால், அது பலிக்க ஆரம்பிப்பதை நடைமுறையில் காணலாம். நமக்குச் சத்தியஜீவியம் என்பது நேர்மையாக, நம் வருமானம் அளவுகடந்து பெருகுவதாகும். நாம் செய்யவேண்டியது,

❑ மனம் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்,

❑ கேட்பதை அனுபவம் ஏற்க வேண்டும்,

- ❑ நம்பிக்கை மற்ற எதிலிருந்தும் மாறி அன்னையில் மட்டுமிருக்க வேண்டும்,
- ❑ அந்நம்பிக்கை சந்தோஷம் கொடுக்கும் நேரம் விஷயம் பலிக்கும்,
- ❑ அதுவும் பலனைவிட அன்னை முக்கியமானால் அளவுகடந்து பலித்து நின்று நிலைத்துப் பெருகும்.

முரடன்

அன்னை ஆசீர்வதிக்கும்பொழுது with my blessings என்று எழுதுவார்கள். With my love and blessings எனவும் எழுதுவதுண்டு. நகரத்தில் நடமாடும் நமக்கு அன்னையின் பாதுகாப்பு முக்கியம். Gasஐ மூடாமல் விபத்து ஏற்படுவது, பிரேக்கில்லாமல் மோட்டார் பைக் விழுவது, மலைப்பகுதியில் போகும்பொழுது பாறை உருண்டு வருவது, டிராபிக்கில் மோதவரும் லாரி, சக்கரம் கழண்டு ஓடுவது போன்ற விபத்துகளிலிருந்து அன்பர்கள் தப்பியதை எனக்கு எழுதுகிறார்கள்.

விபத்தினின்று பாதுகாப்பை அன்னை நாம் கேட்காமலேயே அளிக்கிறார். முனைந்து விதிமுறைகளைப் புறக்கணித்தவரும் தப்பியது உண்டு. தரிசனத்திற்கு வர ஏற்பாடு செய்த பஸ்ஸை மாற்றி முதலாளி அனுப்புகிறார். இது வெகுதூரம் போன வண்டி நேரடியாக ஜனவரி முதல் தேதிக்கு வருகிறது. டிரைவர் குடித்துவிட்டு ஓட்டுகிறான். எப்படி அன்பர்கள் இந்த வண்டியை ஏற்கலாம்? இரவில் பஸ் குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஓடும்பொழுது பஸ் நிறைய அன்பர்கள் அதை ஏற்பது தவறன்றோ? எதிரில் வரும் கார், பஸ்ஸின் நிலையைப் பார்த்து பயந்து, பஸ்ஸை நிறுத்த முடியாது எனக் கண்டு, காரை ரோட்டில் குறுக்கே நிறுத்தி பஸ்ஸை நிறுத்தி, இது ஆபத்து என்று எச்சரிக்கை செய்த பின்னும் அதில் பிரயாணம் செய்வது சரியா? அந்த பஸ் உருண்டு அனைவரும் அடிபட்டனர். பஸ்ஸிருந்த நிலையைக் கண்டவர்கள், சிறு காயங்களுடன் அன்பர்கள் தப்பித்ததை நம்ப முடியவில்லை என்றனர்.

அன்பர்கள் வாழ்விலில்லாதது. முறைகளை அலட்சியமாக மீறவே கூடாது.

வடநாட்டில் காட்டுவழியாக மோட்டார் பைக்கில் ஒரு இளைஞனும், அவன் பின் ஒரு பெண்ணும் சென்றனர். ரோடு ஒரு கிராமத்தைக் கடக்க வேண்டும். கொலைக்கும், கற்பழிப்புக்கும் பேர் போன இடம். நான்கைந்து பேர் ரோட்டில் கூடி மோட்டார் பைக்கை நிறுத்தினர். ஆண் மகனுக்கு தைரியமில்லை. தைரியமிருந்தாலும் 5 பேருடன் எப்படிச் சமாளிப்பான்? முகத்தை மூடி அழ ஆரம்பித்துவிட்டான். நினைவுக்கு வந்த தெய்வங்களை அழைத்தான்.

முரடர்கள் அப்பெண்ணை அழைத்தனர். அவள் அன்னையை அறிவாள். மனதில் அன்னையை தீவிரமாக அழைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவன் அவளைப்பற்றி இழுத்தான். அவளுக்குப் பயம் எழுந்து அடங்கியது. நானும் உன் உடன் பிறந்தவளில்லையா, என்னைத் தொந்தரவு செய்வது நியாயமா? என நிதானமாக அவள் கேட்கும்பொழுது, எனக்குச் சகோதரியில்லை என்ற பதிலுடன் வேகமாக இழுத்தான். மேலும் தீவிரமாக அன்னையை அழைத்தாள். என்ன நினைத்தானோ, தெரியவில்லை. சரி, போ, இனி இந்தப் பக்கம் வாராதே என்றான். முரடன் மனம் மாறி, கையில் கிடைத்ததை வலிய விட்டுக்கொடுப்பது அன்னை முத்திரையாகும். With my protection என்று அன்னை எழுதாத ஆசீர்வாதம் அனைவருக்கும் உண்டு.

கோயிலுக்குப் போய் வந்த பஸ், குடிகார டிரைவர் போன்ற ஆபத்தான விஷயங்களை அன்பர்கள் எச்சரிக்கையுடன் விலக்க வேண்டும்.

ஓம்

சச்சிதானந்தத்தின் சத்புருஷனை பிரம்மம், புருஷன், ஈஸ்வரன் என மூன்றாகப் பிரித்துக் கூறுகிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். ஈஸ்வரன் சிருஷ்டிக்குரியவன். கர்மயோகத்தால் அடையக் கூடியவன். அவனுக்குரியவன் சக்தி.

புருஷன் சாட்சியாக இருப்பவன். சாட்சி புருஷன் எனப்படுபவன். பக்திக்குரியவன். இவனது உயர்ந்த நிலை புருஷோத்தமனாகும். புருஷோத்தமன் பிரம்மத்தைத் தன்னுட் கொண்டவன். புருஷனுக்குரியவன் பிரகிருதி.

பிரம்மம் ஞானத்திற்குரியது. கூரப்பிரம்மம், அகூரபிரம்மம் எனும் இரு நிலைகளில் உள்ளது. அகூரபிரம்மம் கூரபிரம்மத்தைத் தன்னுட்கொண்டது. அவ்வகூரபிரம்மத்தையும் புருஷோத்தமன் தன்னுட் கொண்டவன்.

கூரபிரம்மம் உலகம். அகூரபிரம்மம் உலகத்தைக் கடந்தது. அகூர பிரம்மம் கூரபிரம்மமாகும்பொழுது சிருஷ்டி எழுகிறது. அது முதலில் சப்தமாக எழுவதால் அதை சப்தப் பிரம்மம் என்பர்.

ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரம் எழும் இடம் அதுவே.

மந்திரத்தை வாயால் உச்சரிக்கலாம். அதன் பலன் மிகக் குறைவு. சொல்லைப் புறக்கணித்து, உள்ளே சென்று ஜீவனைத் தொட்டு, ஜீவன் மந்திரத்தை உச்சரிப்பதே உரிய பலனைத் தரும். அப்படிச் செய்யும் பொழுது 4 நிலைகளில் பலன் ஏற்படுகிறது. நான்காம் நிலையைத் துரிய நிலை எனும் சச்சிதானந்தம் எனக் கூறுவர். விடுதலை எனும் மோட்சத்தைத் தரும் ஆன்மீகப் பயிற்சி இது. பூரணயோகத்தில் ஓம் இதுபோல் பயன்படுத்தப்பட்டால், அது சச்சிதானந்தத்தை அடையாமல் cosmic consciousness பிரபஞ்சத்தின் ஜீவியத்திற்கு நம்மை

அழைத்துப் போகும் என்கிறார் பகவான். பூரணயோகத்திற்கு மந்திரம் இல்லை. அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்பவையே மந்திரங்கள். அவற்றை ஓம் உச்சரிப்பதுபோல் உச்சரித்தால் பயிற்சி,

ஈஸ்வரனுடைய சக்தியிடம் கொண்டு செல்லும்.

பாரிசில் அன்னையும் நண்பர்களும் கூடிய இடத்தில் ஒருவர் ஓம் என்ற மந்திரத்தை உச்சரிக்கும்பொழுது அறை முழுவதும் force சக்தியால் நிரம்பியது என்கிறார் அன்னை. ஓம் உயர்ந்த மந்திரம். முடிவில் மோட்சம் தரவல்லது.

Mother, அன்னை என்ற மந்திரம் அன்னையிடம் நம்மை அழைத்துச் சென்று சிருஷ்டியில் பங்கு கொள்ளச் செய்யும். சிருஷ்டியில் பங்கு கொள்வது இறைவனாகும் பாதையாகும்.

பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பு என்பது இரு வகைப்படும். ஒன்று security, அடுத்தது protection. இருப்பது போகாமலிருக்கவும், பயஉணர்வு எழாமலிருப்பதும் security, ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவது protection. இரண்டிலும் அன்னையின் security, அன்னையின் protection உண்டு. எந்த விஷயமும் அன்னையிடம் வந்தால் அது அன்னை விஷயமாகிவிடும்.

ஆசிரமத்திற்கும் போகும் பெற்றோர் குழந்தைகளை வளர்ந்தவர்கள் என்பதால் பாட்டியிடம் விட்டுவிட்டுப் போவார்கள். பாட்டியிடமில்லாவிட்டால், ஆபீஸ் பியூனிடம் ஒப்படைப்பார்கள். அதுவும் இல்லாத நேரம் அன்னை பார்த்துக்கொள்வார் என ஒரு சமயம் வீட்டில் விட்டுவிட்டுப் போனார்கள்.

பாதுகாப்பு வேண்டிய குழந்தைகள் பூஜை அறையில் தூங்கினார்கள். ஒரு நாள் வந்த உறவினர்கள் வெகுநேரம்

பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டுப் போகும்பொழுது இரவில் திருடன் வந்தால் என்ன செய்வீர்கள்? நாங்கள் துணைக்குப் படுத்துக்கொள்கிறோம் என்றபொழுது அன்னையிருக்கும்பொழுது பயமில்லை என குழந்தைகள் துணையை மறுத்தனர்.

நடுநிசியில் எழுந்த பெண் யாரோ மெதுவாக நடப்பதை அறிந்தாள். திருட்டு பயம் பற்றி பேசியது நினைவு வந்தது. பயம் கவ்வியது. விளக்கைப் போடலாமா என யோசனை செய்தபொழுது, இது அன்னையுள்ள இடம், எப்படித் திருடன் வரமுடியும் என்று மனத்தின் அடுத்த பகுதி கூறியது.

மனம் பயப்படக் கூடியது. உணர்வில் தைரியமுள்ளவர்கள் திருடன் எங்கு வருகிறான் எனப் போய்ப் பார்ப்பார்கள். பெண் குழந்தைக்கு அப்படி முடியாதன்றோ? மனத்தைக் கடந்த ஆன்மாவில் விழிப்பிருந்தால் பயமும் எழாது, மனத்தின் தவறான போக்குக்கும் இடமிருக்காது.

சைத்திய புருஷன் என்ற ஆன்மா எப்பொழுதும் விழிப்புடையது. எந்நேரமும் அது அன்னையை நோக்கித் திரும்பக்கூடியது. மனத்தைப்போல் முடியுமா? முடியாதா? என ஐயப்படக் கூடியதில்லை.

சைத்திய புருஷன் தெளிவுள்ளது, வீழிப்புள்ளது. அன்னையை மறக்கமுடியாதது.

இப்பெண் குழந்தைக்கு எப்படித் திருடன் இப்புனித அறையுள் வரமுடியும் என்று தோன்றிய எண்ணம் ஆன்மாவில் எழுந்த எண்ணம். அவ்வெண்ணம் எழுந்தவுடன் அன்னை அங்கு வந்தார். Surrender rose ரோஜாவின் மணம் அதிகமாக எழுந்தது. கூடை கூடையாக ரோஜா இருப்பதைப்போல் மணம் அறையையும், வீட்டையும் நிறைத்தது. அது அன்னையின் வருகை.

மனம் அவளுக்கு அமைதியடைந்தது.

காலடி சப்தம் மறைய ஆரம்பித்தது.

ரோஜா வாசனையும் மறைந்தது.

வத்தி கொளுத்தி பெண் அன்னைக்கு நமஸ்காரம் செய்தாள். அன்னை கொடுப்பது security. திருடர்களைப் பற்றிப் பேசினால் security மாறி பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது.

கட்டுப்பாடு

சென்னை YMCA உடற்பயிற்சிக் கல்லூரியில் Buck என்றொரு பிரின்சிபாலிருந்தார். இவர்தான் இக்கல்லூரியை ஸ்தாபித்தவர். காலை 6.00 மணிக்கு உடற்பயிற்சி வகுப்புகள் ஆரம்பமாகும். மாணவர்கள் வரிசையில் சரியாக 6.00 மணிக்கு வந்து நிற்பார்கள். அதன்பின் வருபவர்கள் மைதானத்தை இருமுறை சுற்றி ஓடிவந்து சேரவேண்டும். ஒரு மாணவன் 6.01க்கு வந்தான். அதை பிரின்சிபல் லேட்டாகக் கருதமாட்டார் என நினைத்தான். அவனை இருமுறை ஓடச்சொன்னார் Buck. அத்துடன்,

6.01 is not 6.00 என்றும் கூறுவார்.

இன்று games rules என நாம் வழங்குவது Buck rules எனப்படும். ஆசிரமத்தில் 44 ஆண்டுகளிருந்த பிரெஞ்சுக்காரருக்கு அன்னை பவித்ரா (தூய்மை) எனப் பெயரிட்டார். இவரே ஆசிரமப் பள்ளியை ஸ்தாபனம் செய்தவர். கட்டுப்பாடு மிகுந்தவர். இவர் வாழ்வின் நிகழ்ச்சிகளில் பல வெளி வந்ததுள்ளன. பவித்ரா ஆசிரமத்தில் சேரமுடிவெடுக்கும்வரை தினமும் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்து உரையாடுவதை முன்பே வெளியிட்டோம்.

சிறுவயதில் பிரான்சிலிருக்கும்பொழுது இவருக்கு ஒரு பெண் மீது பிரியம், அவர்கள் எப்பொழுது சந்திப்பது என நேரம் குறிக்கப்படும். அவள் தாமதமாக வந்தால் பவித்ரா காத்திருக்கமாட்டார். எழுந்து போய்விடுவார். அல்லது கணக்குப்போட ஆரம்பித்துவிடுவார். தாமதமாக வந்ததால் அப்பெண்ணைச் சந்திக்க மறுப்பார்!

பிரான்சில் ஈகோல் பாலிடெக்னிக் என்றொரு கல்வி நிறுவனம் உண்டு. இது பிரபலமானது. இங்குச் சிறந்த மாணவர்களை மட்டும் சேர்ப்பார்கள். இன்று நாட்டில் எந்தத் துறையில் முதன்மையாக இருப்பவரும், இங்குப் படித்தவராக இருப்பார்கள். இங்குச் சேர்ந்துவிட்டால், இனி எதிர்காலத் தலைவன் என்பது உறுதி. நம் நாட்டில் டேராடூனில் உள்ள இராணுவப் பள்ளியில் ராஜீவ் காந்தி படித்தார். அந்தப் பள்ளிக்கு அதுபோன்ற பிரபலம் நம் நாட்டிலுண்டு. பவித்திரா அப்பாலிடெக்னிக்கில் படித்தவர்.

11ஆம் வயதில் தகப்பனார் இவருக்கு சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்தார். அத்துடன் ஒரு ஸ்பானரும் தந்தார். சிறுவன் ஆர்வமாக எல்லா மறைகளையும் திருகினான். மறைகள் ஒவ்வொன்றாய் வெளியில் விழுந்தன. சீக்கிரம் சைக்கிள் அக்கு வேறு, ஆணி வேறாகிவிட்டது. இது 1905ஆம் ஆண்டு, மன்னிக்கமுடியாத குற்றம். அந்த நாட்களில் இந்தியாவுக்குச் சைக்கிள் வந்துவிட்டதா எனத் தெரியவில்லை. எந்தத் தகப்பனாரும் மன்னிக்கமுடியாத குற்றம். பையன் ஆர்வத்தால் செய்துவிட்டான், தகப்பனார் வந்து பார்த்தார். மீண்டும் சைக்கிளை பூட்டு என்றார். வீட்டில் குழாயை எடுத்துவிட்டால், போடமுடியாமல் தவிப்பவர்கட்குப் பவித்திராவின் தகப்பனார் சொல்லியதன் அர்த்தம் புரியும். சிறுவன் ஒரு சைக்கிள் கடைக்குப் போய் சைக்கிளைப் பூட்டுவதாகவும், தண்டனையாகத் தன் pocket பணத்திலிருந்து பணம் தருவதாகவும் கூறியதைத் தகப்பனார் மறுத்து, அவிழ்த்ததைப் பூட்டவேண்டும் என உத்தரவிட்டார்.

21 நாள் போராடி 11 வயது சிறுவன் சைக்கிளைப் பூட்டிவிட்டான். சைக்கிள் சம்பந்தமான எல்லா வேலைகளையும் கற்றுக்கொண்டான். இளம் வயதில் கற்றுக்கொடுத்த கட்டுப்பாடு, அன்னையுடன் 44 வருஷமிருந்த பாக்கியத்தைக் பெற்றுத் தந்தது.

செருப்பு விற்பது

நம் நாட்டில் உயர்ந்த குணங்களைக் காண்கிறோம். பிறநாட்டில் மிக உயர்ந்த குணங்களைக் கேள்விப்படுகிறோம். பணம், வாக்கு, பெண்ணின் நடத்தை, குழந்தைகளின் நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் மனிதனின் உயர்ந்த குணம் வெளிப்படுகிறது.

மேல்நாட்டு மக்களிடம் கேள்விப்படும் ஏராளமான நல்ல குணங்களுக்கும் மேலாக அவர்கள் அறிவை அன்னை குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவர்கள் திறமையைப் பற்றிப் பேசுகிறார். அத்துடன் அன்னை இந்தியர் ஆன்மனோளியைப் பற்றியும் கூறுகிறார். பவித்ரா ஐப்பானிலிருந்த சமயம் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை அவர் வரலாறு கூறுகிறது.

- ❖ ஒருவருக்கு சிரமம் வந்தால் குடும்பத்தாரும், நண்பரும் உதவுவது பெருந்தன்மை என்று நாம் கருதிச் செய்கிறோம்.
- ❖ மேல்நாட்டார் அவ்வுதவியைப் பெறுவது மரியாதை குறைவு எனப் பெற மறுக்கின்றனர். கொடுக்க முயல்வது புண்படுத்துவதாகும் எனப் பிறர் நினைக்கின்றனர்.
- ❖ ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு திருமணத்தை நடத்தி வை என்பது நாம்.
- ❖ பொய் சொல்லிவிட்டால் தன்மானம் போய்விட்டது என்பது ஐரோப்பியர்.

- ❖ Force சக்தியை அனுப்பினால் மேல்நாட்டார் பெற்று தம் செயலை அளவுகடந்து உயர்த்துகிறார்கள் என ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.
- ❖ இந்தியர்கட்குத் தம் சக்தியை அனுப்பினால் மயக்கம் போட்டு விழுந்தவன் தெளிந்ததைப்போல் எழுந்து கொஞ்ச நாளில் மீண்டும் விழுந்துவிடுகிறான். சக்தியைப் பெற்றுப் பலனடையும் திறமை நம்மவர்க்கில்லை என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.
- ❖ ஆங்கிலேயர் எத்தனை வருஷம் பார்த்தாலும் அறிமுகப்படுத்தாவிட்டால் பேசமாட்டார்கள்.
- ❖ நாம் பஸ்ஸில் போகும்பொழுது எதிரிலுள்ளவரிடம் பேச ஆரம்பித்துவிடுகிறோம்.
- ❖ இந்தியர் உடலில் ஜோதியுள்ளது. தெரிந்ததை எடுத்துச் சொல்லும் அறிவுக்குரிய திறமையில்லை என்கிறார் அன்னை.
- ❖ மேல்நாட்டாருக்கு அவ்வறிவு ஏராளமாக உள்ளது. எடுத்துச் சொல்ல உள்ளே எதுவும் இல்லை எனவும் கூறுகிறார்.

ஜப்பானில் மலை ஏறும்பொழுது சாதாரண செருப்பைக் கழற்றிவிட்டு, வைக்கோலாலான செருப்பைப் போட்டுக்கொள்வது சௌகரியம் என்று பொழுதுபோக்குக்காக மலை ஏறுபவர்கள் செய்வது வழக்கம். வைக்கோலால் செய்யப்பட்டது என்பதால் கொஞ்ச தூரம் நடந்தாலும் செருப்பு தேய்ந்துவிடும். அதனால் புதிய செருப்புகள் தேவைப்படும். மலையிடுக்குகளில் சில மைல்கட்கொரு முறை பல செருப்புகளை வைத்து, அதன் விலையை அதன்மீது எழுதியிருப்பார்கள். செருப்பு தேவைப்பட்டவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, விலையை அதனருகில் வைத்துவிடுவார்கள். செருப்பை வைத்தவர் வந்து எடுத்துக்கொள்வார். இது நம் நாட்டில் முடியுமா?

இந்தியருடலில் அளவு கடந்த ஆன்மீக ஒளியுண்டு. மனத்திறமை இல்லை. செயலில் உண்மையில்லை. இரண்டும் இருந்தால், ஒளி வெளிவந்து வாழ்வைப் பொலிவுபடுத்தும். உள்ளொளியில்லாத அமெரிக்கர் புறமுயற்சியால் சிகரத்தை எட்டியுள்ளனர்.

செயலை முடிக்கும் திறமை, சுயகௌரவம், நாணயம், வாய்மை நம் வாழ்வில் நிறைந்திருந்தால், அன்னை பக்தராகவுமிருந்தால், அவர் வாழ்வு அமெரிக்கர் வாழ்வைவிட உயர்ந்து விளங்கும்.

ஜப்பான் நாட்டில் நாணயம் பெயர்போனது. பவித்ரா ஜப்பானில் தாம் கண்டதாகக் கூறிய நிகழ்ச்சி மேற்சொன்னதாகும்.

விமானப் பயணம்

பஸ்ஸில் பர்ஸைத் தொலைத்ததை அறியாமல் பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கியவர் செய்வதறியாமல் அன்னையைக் கூப்பிட்டபொழுது ஸ்டாப்பிங் இல்லாத இடத்தில் பஸ் நின்றது. பின்னால் நடந்து வந்தவர் ஏறி பர்ஸை எடுத்துக்கொண்டார்.

துறைமுகத்திலிருந்து போன கப்பல் திரும்பிவந்து லேட்டாக வந்த அன்பரை ஏற்றது, ஏர்போர்ட்டில் விஸாவை வைத்துவிட்டு விமானத்தில் ஏறியவர் அபயக்குரலுக்குப் பதிலாக விமானம் திரும்பி வந்ததும் அன்பர்கள் அனுபவம்.

1962இல் அன்னை உடல்நலம் குன்றியதால் பிப்ரவரி, ஏப்ரல், ஆகஸ்ட் தரிசனம் தரவில்லை. பம்பாய் அன்பர் ஒருவரிடம் அன்னை அதிக ஈடுபாடாக இருந்து அவரைத் தம்முடையவர் என்பார்.

நவம்பர் தரிசனத்தின்போது அவருக்கு அன்னை அழைப்பு மனதை நிரப்பியதால், கணவரிடம், நான் போகவேண்டும், அன்னை என்னை அழைக்கிறார் என்று கூறினார். சென்ற ஆண்டு நவம்பரில்

உங்கள் திருவடியிலிருந்த பொழுது இடையே ஒரு வருஷ இடைவெளிவரும் என நான் நினைக்கவில்லை. தரிசனம் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் நான் பாண்டிக்கு வரவேண்டும் என அன்னைக்கு எழுதினார்.

விமானத்தில் பயணம் செய்ய தாமும், கணவரும் டிக்கட் வாங்கினார்கள். சீனா போர் வந்தது. போர் முன்னணிக்கு விமானங்கள் தேவைப்படுவதால், உள்நாட்டில் வேலை செய்த விமானங்கள் அங்கு போயின. டிராவல் ஏஜெண்ட், அன்பரை போனில் கூப்பிட்டு விவரம் கூறி, ஆபீசுக்கு வந்து டிக்கட்டுக்குரிய பணத்தைத் திருப்பிப் பெறுமாறு கூறினார்.

விமானம், போர், தடை எல்லாம் அன்பர் மனதில் இல்லை. மனத்தில் அன்னையிருந்தார். அன்னையின் அழைப்பை மனம் உணர்ந்தது. இனி என் செய்வது, ரயிலில் கூட்டம் ஏராளமாக இருக்கும். கப்பலில் போகலாம் என்று அவருக்குத் தோன்றியது.

டிராவல்ஸ்க்கு சென்று டிக்கட் பணத்தைத் திருப்பிப் பெறப்போனவர் வரிசையில் கடைசியிலிருந்தார். “சென்னைக்கு விமானத்தில் ஓரிடம் உள்ளது, வேண்டுமா?” என்ற குரல் திடுக்கிடச் செய்தது. அதை வாங்கிக்கொண்டவருக்கு, அடுத்த நாள் இன்னொரு டிக்கட்டும் கிடைத்தது.

அன்பர் அன்னைக்குத் தந்திமூலம் தம் வருகையைத் தெரிவித்தார். தரிசனங்களை நிறுத்திவைத்த அன்னை பக்தர்களைப் பார்ப்பதையும் இம்மாதங்களில் நிறுத்தியிருந்தார்.

பம்பாய் அன்பர் டிக்கட் கான்சலானபொழுது அன்னைக்குத் தபால்மூலம் விபரம் தெரிவித்தார். “இங்கு நீ வந்திருந்தால், நான் உன்னைப் பார்க்காமல் அனுப்பியிருக்கமாட்டேன்” என அன்னை பதில் எழுதினார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய படத்துடன், தம் படத்தையும் கடிதத்துடன் இணைத்து, கடிதத்தைப் பதிவுத் தபாலில் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தார் அன்னை. கடிதத்தைக் கொடுத்துப் பதிவு செய்து அனுப்பு என மீண்டும் வற்புறுத்தினார்.

கடிதத்தை அனுப்புமுன் அவர் வருவதாகத் தந்தி வந்தது. “அப்படியானால் நானே நேரில் கையில் கொடுத்துவிடுகிறேன்” என அன்னை தபாலை பெற்றுக்கொண்டார்.

தெம்பு தரும் அருள்

மகனை இழந்தவர் உடல் நலம் இழந்தார், ஒடுங்கிப் போனார். மருந்தும், மாத்திரையும் உயிரை உடலில் வைத்திருந்தன. இவர் அன்னை பக்தரில்லை. இவர் பிள்ளைகள் பக்தர்கள். எழுந்து நடக்கமுடியாது. இருபக்கமும் இருவர் பிடித்துக்கொண்டு நடக்கும் நிலையில் அவருக்கு அன்னை தரிசனம் செய்ய ஆவல் எழுந்தது. அவரை புதுவைக்கு அழைத்து வந்தனர். சுமார் 1500 மைல் பயணம். கார், ரயில், விமானப் பயணங்கள்.

அன்னை தினமும் விளையாட்டு மைதானம் வரும் நாட்கள். இப்பெண்மணியை அன்னையிடம் அழைத்து வந்தனர். அன்னை ஆன்மாவடன் தொடர்புகொள்ள கண்களை உற்றுநோக்குவார். இப்பெண்ணின் கண்களை நெடுநேரம் உற்றுநோக்கினார். ஒரு பிரசாத பாக்கெட்டைக் கொடுத்தார். இருவர் பிடித்து அன்னையிடம் அழைத்துவந்த நிலை மாறியது. உடலில் புதுத் தெம்பு வந்தது. பிடிக்கவேண்டிய அவசியம் இனி இல்லை. மைதானத்திலிருந்து நடந்து ஆசிரமம் வர அவரால் முடிந்தது. சாப்பாட்டு அறைக்கும் நடந்து வந்தார். மறுநாள் பால்கனி தரிசனத்திற்கு காலையில் நடந்தே வந்தார். ஏராளமாகச் சாப்பிட்ட மருந்துகளை நிறுத்தினார்.

அன்னை சமாதியானபின் அருளின் சக்தி

அன்னை இருந்தபொழுது நடந்தவற்றைக் கேள்வியுற்றால், இன்று அன்னையில்லையே, இப்பொழுது எப்படி அந்தச் சக்தி இருக்கும் என நினைப்பது இயல்பு.

ஒரு தலைவர் உயிரோடு இருந்தபொழுதிருந்த செல்வாக்கு அவருக்குப் பின்னிருப்பதில்லை. ஏனெனில் அது அவருடைய சொந்தச் செல்வாக்கு. அன்னையின் அருள் அன்னையின் சொந்தத் திறன் என்பதுடன் அது அருளின் திறனும் ஆகும். (It is a personal and impersonal force). பக்தர்கள், அன்பர்கள், சாதகர்கள் அன்னையிருக்கும்பொழுது அவரை அறிந்தவர்கள், உடனிருந்தவர்களுக்கு அவருக்குப்பின் ஓர் அனுபவம் உண்டு. அன்னையிருந்தபொழுது 1 மணி நேரப் பிரார்த்தனையால் பலித்த பிரார்த்தனை இன்று அதைவிடக் குறைந்த நேரத்தில் பலிக்கின்றது என்ற அனுபவம் உண்டு.

அன்னை சமாதியானபின் அவர் அருள் சூட்கம உலகில் தொடர்ந்து வளர்கிறது.

இந்திராகாந்தி அன்னையைக் கண்டு 250 பார்லிமெண்ட் சீட் வேண்டும் என்றார், 350 கிடைத்தது. மீண்டும் 1977இல் தோற்றார். 1980இல் ஒரு பக்தர் இந்திரா ஜெயிக்கவேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டியதன் விளைவாக இந்திரா ஜெயித்தார். 2/3 மெஜாரிட்டி கிடைத்தது. அன்று அன்னைமட்டும் பெற்றிருந்த திறன் இன்று அத்தனை பக்தர்கட்கும் உள்ளது.

1975இல் blood காண்சர் வந்த 19 வயது பையனை, சமாதிக்கு அழைத்துவர நாகாலியில் உட்காரவைத்து பஸ் ஏற்றி அழைத்து வந்தனர். இறக்க பஸ் ஸ்டாண்டில் தகப்பனார் நாகாலி தேடியவர் வருமுன் பையன் நடந்துவந்தான். அன்று சுமார் 1 மைல் நடந்தான்.

அன்னை தாம் மட்டும் வழங்கிய அருள் இன்று அவர் atmosphere குழுவுக்கேயுள்ளது.

பத்து ஆண்டுகட்கு முன் வந்த பக்தர்கள் இன்று அன்னை அருள் அதிக சக்தியுடன் செயல்படுவதைக் காணலாம்.

அன்னையின் சட்டம்

அன்னை தாம் இயற்றும் சட்டங்களைத் தவறாது பின்பற்றுவவர். அதை மீற அனுமதிப்பதில்லை. ஆன்மா அச்சட்டங்களை மீறினால் அதை அன்புடன் அன்னை வரவேற்பார். மனித எண்ணமும், தெய்வச் சிந்தனையும் மாறுபடும் நேரம் அருள் செயல்படும் நேரம். நாகலிங்கப் பூவை நான் 1968, 1969 வரை பார்த்ததில்லை. எனக்கு மலர்களில் நாட்டமேயிருந்ததில்லை. மேற்சொன்ன ஆண்டுகளில் ஒரு சமயம் அன்னை தமக்கு நாகலிங்கப் பூ வேண்டும் எனவும், அதைக் கடலூரிலிருந்து நான் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் சொல்லி அனுப்பினார். காலை 8 மணிக்கு அன்னையிடம் செல்பவர் எடுத்துச்செல்ல, நான் அதற்குமுன் பாண்டிக்கு வந்து சேரவேண்டும். அப்பொழுதெல்லாம் பஸ் இப்பொழுதுபோல இல்லை, 1 மணிக்கு 1 பஸ் போகும். கூட்டமான நேரங்களில் 2, 3 பஸ் போகும். ஒரு பஸ்ஸைத் தவறவிட்டுவிட்டால், மலர் அன்னைக்குப் போய் சேர்வது நிலையில்லை. அடையாளத்திற்கு எனக்கு ஒரு மலரும் கொடுத்தார் செய்தியைச் சொன்னவர். இம்மலரைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கப் பெரிய பாடுபட்டு எங்குமில்லை என்று செய்தி வந்தது. அதன்பின் சிவனுக்கு உரிய மலர் என்பதால் சிவன் கோயிலில் பார்க்கலாம் என்று போனபொழுது அங்கு ஒரு மரம் இருந்தது. இதன் பெயர் Prosperity என்று அப்பொழுது கேள்விப்பட்டேன். தினமும் அன்னைக்கு இம்மலரைக் கொண்டுவரும்பொழுது ஒரு நாள் இளஞ்சிவப்பு மலர் வந்தது. எடுத்துச்செல்லும் சாதகர் அது நன்றாக இல்லை, சிவப்பு மலரே

வேண்டும் என்றார். சிவப்பு மலர் இல்லை, இளம் சிவப்பு மலர்தானிருக்கிறது என்பது நிலை. அன்னையிடம் விஷயம் போயிற்று,

எனக்கு இளஞ்சிவப்பு நாகலிங்கமலர்தான் வேண்டும். அது தன்னலமற்ற செல்வமாகும். சிவப்பு மலர் சுயநலமான வளமாகும் என்று அன்னை கூறினார்.

அந்த நாளில் ஆசிரமத்திற்கு வர ஒரு சட்டம் உண்டு. முதலில் கட்டாயமாகக் கடிதம் எழுதி பதில் பெறவேண்டும். பல சமயங்களில் பதில் வாராது. வந்தால் வாராதே என வரும். அதனால் கடிதம் எழுதாமல் நேரடியாக வந்தால் அன்னையிடம் எவரும் செய்தி எடுத்துப் போகமாட்டார்கள். அது அன்னைக்குப் பிடிக்காத விஷயம் என்பதால், எவரும் அன்னையிடம் அதைக் கொண்டு போக மறுப்பார்கள்.

தன் மாமன் ஆசிரமத்திலிருப்பதால் ஆசிரமம் வர விரும்பிய இளைஞன் முறைப்படி ஆசிரமத்திற்குக் கடிதம் எழுதி அனுமதி கேட்டான். கடிதத்தைப் பாராட்டிப் பதில் வந்தது. அத்துடன் உள்ளூர் ஆசிரமச் சென்ட்ருக்கு அடிக்கடி போகும்படியும் கூறியது கடிதம். சில ஆண்டுகள் கழித்து எதுவும் எழுதாமல் நேரே 20 வயது இளைஞன் ஆசிரமத்திற்கு வந்து நின்றான். “ஏன் கடிதம் எழுதாமல் வந்தாய்?” என்று கடுமையாகப் பதில் வந்தது.

“தயவுசெய்து அன்னையிடம் கூறுங்கள். அவர் போகச் சொன்னால் நான் திரும்பப் போகிறேன்” என்றான் மாணவன்.

அன்னை அவரை இருக்கச் சொல்லி வேலையும் கொடுத்தார். மீண்டும் அவன் திரும்பப் போகவே இல்லை.

அவசரமாக வந்தால் நிராகரிக்கும் அன்னை, ஆர்வமாக வந்தால் தம் சட்டத்தை மீறி ஏற்பார். ஆன்மாவின் ஆர்வம் அன்னைக்குரியது.

அன்னை தரிசனம்

திடீரென பக்தர்கள் வீட்டில் அன்னையைப் பற்றிப் பேசுவதும், அருளின் சூழல் செறிந்து தெரிவதும் உண்டு. அன்னை ஒருவரைப் பற்றிப் பேசினால் பக்தர்கள் வாழ்வில் அது நடைபெறும். அன்னையின் தரிசனம் பெற ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்புதல் வழக்கம். அதை, தரிசனம் விழைபவர்கள் எழுதுவதில்லை. எடுத்துப்போகும் சாதகர் எழுதுவது வழக்கம்.

அப்படி எடுத்துப் போகும்பொழுது அன்னை என்ன நிலையிலிருக்கிறார் என்பது பக்தரின் ஆன்மநிலையைப் பிரதிபலிக்கும். ஒரு பக்தர் 72 மணி நேரம் வேலையினூடே அன்னையை அழைத்தார். அவரை அறியாமல் ஒரு சாதகர் பக்தரின் பிறந்த தினமான 25ஆம் தேதியன்று அவர் தரிசனம் பெற, ஒன்றாம் தேதி அன்னையிடம், இவர் விண்ணப்பத்துடன் மற்றும் 10 சேர்த்து கொடுத்ததைக் கையில் வாங்காமல், சாதகர் கையிலுள்ள விண்ணப்பங்களை தள்ளிக்கொண்டுவந்து ஒன்றை மட்டும் எடுத்து கையெழுத்திட்டார். அது அன்னையின் பெயரை 72 மணிநேரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததன் பலனாகும்.

வடநாட்டுப் பக்தர் ஆசிரமம் வந்தார். ரோட்டில் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது தாம் அன்னையைத் தரிசிக்கப் போவதாகவும், சில நாள் தங்கப்போவதாகவும் தம் நண்பருடன் பேசிக்கொண்டு ரோட்டில் போனார். பின்னால் வந்த சாதகர், “நீங்கள் பேசியதை நான் கேட்டுக் கொண்டு வந்தேன். என் வீட்டுக்கு வாருங்கள். நானே விண்ணப்பத்தை எடுத்துப்போகிறேன்” என்றார். பக்தருக்கு முதலில் சந்தேகம். அடுத்த நாள் அதே சாதகர் அன்னையிடம் விண்ணப்பத்தை எடுத்துப் போனார். அன்னை நிஷ்டையிலிருந்ததால், மேஜை மீது விண்ணப்பத்தை வைத்துவிட்டு

வந்துவிட்டார். பக்தர் சாப்பாட்டு அறையில் சாப்பிட்டுவிட்டு, சமாதிக் கு வந்தார். சமாதியில் தியானத்தில் உட்கார்ந்தார்.

சமாதியில் அவருக்கு ஓர் ஆன்மீக அனுபவம் ஏற்பட்டது.

- ❖ சமாதி திறந்து, ஸ்ரீ அரவிந்தர் வெளியே வந்தார்.
- ❖ பக்தர் தலையில் கையைவைத்து பக்தர் தியானம் கலையும்வரை ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதை எடுக்கவில்லை.

அன்னையிடம் அனுமதி பெற்ற சாதகர் தியானத்திலிருந்து எழுவார் என பலமுறை வந்து பார்த்துவிட்டுப் போனார். பக்தர், “இதுபோன்ற சக்திவாய்ந்த தியானத்தை நான் அனுபவித்ததேயில்லை” எனச் சாதகரிடம் கூறினார்.

- ❖ அன்னையிடம் விண்ணப்பம் வரும்பொழுது தியானத்திலிருந்தால் பக்தருக்கு ஆன்மீக அனுபவம் தியானத்தில் கிடைத்தது.

பக்தர் மனநிலையை அன்னையும், அன்னை மனநிலையை பக்தரும் பிரதிபலிப்பது ஆன்மீக உறவாகும்.

ஆப்பரேஷன்

நாம் அன்னையின் ஓர் அம்சத்தை அறிவோம். ஸ்தூல உலகிலும், சூட்சும உலகிலும், காரண லோகத்திலும் அன்னை மனம், உணர்வு, உடல், ஆன்மா ஆகிய எல்லா நிலைகளிலும் நேரத்திற்கேற்றவாறு செயல்படுகிறார். நாம் பொதுவாக அன்னையைத் தெய்வமாக மட்டும் காண்கிறோம், அதுவும் பிரார்த்தனையைப் பூர்த்திசெய்யும் தெய்வமாகக் காண்கிறோம்.

- ❖ கம்பளியின் குரல் கேட்டு நிற்கும்பொழுது அவர் சூட்சும கரணங்கள் செயல்படுகின்றன.

- ❖ விநாயகர் அன்னைமுன் வரும்பொழுது அன்னை தெய்வலோகத்தில் (overmind) இருக்கிறார்.
- ❖ கருநாகம் அன்னையை நாடிவரும்பொழுது, விஷ்ணுத்துவின் வித்தான சத்தியம் அன்னையை அறிந்து வணங்க வருகிறது. அந்நேரம் அன்னை லோகமாதா.
- ❖ முருகன், அம்மன், சிவன் ஆகியவரை வழிபடுபவர் பிரார்த்திக்கும்பொழுது அவர்கள் நம்பிக்கையான உணர்வு மண்டலத்திலிருந்து (vital world) அருள் புரிகிறார்.
- ❖ பால்கனியில் நின்று தரிசனம் தரும்பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சக்தியாக இருக்கிறார்.
- ❖ அன்னையை அறியாதவர் அபயக்குரலுக்கு பதில் கூறும்பொழுது supramental force சத்தியஜீவியமாக இருக்கிறார்.

இத்தனையும் எப்பொழுதும் சேர்ந்ததே அன்னை என நாம் அறிவது அன்னை ஞானமாகும்.

குளோரபாரம் கொடுத்து ஆப்பரேஷன் செய்யும் நாளில் டான்சில் ஆப்பரேஷனுக்கு முன் 3 இன்ஜெக்ஷன் போட்டார்கள். இன்ஜெக்ஷன் வலி அதிகம். பையன் மயக்கமடைந்துவிட்டான். மயக்கம் போட்டபின் ஆப்பரேஷன் செய்யமுடியாது.

மயக்கத்தின்போது அன்னை தம் இருகைகளாலும் அவன் தலையைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்ததை அவன் “கண்டான்”. அவன் தலை அன்னை மடியிலிருந்தது.

டாக்டர்கள் அவன் மயக்கமாக இருக்கிறான் என்றபொழுது அவன் அன்னையைக் காணும் அளவுக்கு உள்ளே விழிப்புடனிருக்கிறான்! மயக்கம் தெளிந்து ஆப்பரேஷன் நடந்தது.

வீட்டிற்கு எடுத்துப் போனபின், படுக்க வைத்தார்கள். அன்னை தம் மடியிலிருந்து அவனை விடுவித்ததைக் “கண்டான்”. அதன்பிறகு அன்னை மறைந்தார்.

நாம் அழைத்து அன்னை வருவது நம் நம்பிக்கையால் நடப்பது. நாம் அழைக்காமல் அன்னை வருவது அருள். அருளின் செயல் 100%, நம்பிக்கை 99% பலிக்கும். நம்மை அறியாமல் அன்னை மற்றவர்கள் மூலமாகச் செயல்படுவது அருட்குழலின் செயலாகும்.

பால்கனி தரிசனம்

ரிஷிகள் மனிதனை ஜீவாத்மா என்றனர். எனவே தவம் செய்து ஜீவாத்மாவை வாழ்விலும், பிறவியிலுமிருந்து பிரித்து பரமாத்மாவிடம் சேர்த்து முக்தி பெற்றனர். ஸ்ரீ அரவிந்தம் ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா என்று கூறி, சரணாகதியால் ஜீவாத்மா பூவுலகிலேயே பரமாத்மாவாகி, இறைவனின் திருவுள்ளம் பூர்த்தி பெற முயல்கிறது.

இதை மனிதனுக்குச் சாதித்து தர அவதாரமெடுத்தவர் அன்னை. அன்னையை அறிவது பாக்கியம். ஏற்பது அதிர்ஷ்டம். அன்னைக்கேயுரியவராவது யோகசித்தி. பொதுவாக அறிவதற்கும் ஏற்பதற்கும் இடையே பல ஆண்டுகளிருப்பதுண்டு. ஏற்பதைக் கடப்பது அரிது.

1936இல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வரலாற்றைப் படித்தவர், அந்நூலிலுள்ள ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்தால் காந்தம்போல் கவரப்பட்டு தாம் ஆசிரமம் வரவிரும்புவதாக ஒரு கார்டு எழுதினார், பதிலில்லை.

அன்னையும் சமாதியானபின் அவர் முதன்முதலாக ஆசிரமம் வந்தார். 40 வருஷத்திற்குமுன் விழித்த ஆத்மா தம் விழிப்பின் பலனை ஒரு மாதம் புதுவையிலிருந்து அனுபவித்தார். அவர் ஆத்மா நிறைவுற்றது. ஊர் திரும்பினார்.

- ❖ வந்தவர் சமாதிக்குப் போனவுடன் 3 மணி நேரமாகியும் தியானம் கலையவில்லை எனக் கண்டார்.
- ❖ புதுவையும், ஆசிரமமும், புண்ணிய பூமி, புனித ஸ்தலம் என்பதை அவர் நாடி நரம்புகள் சொல்லாலும், கவையாலும், ஸ்பர்சத்தாலும் உணர்த்தின.
- ❖ பால்கனியில் அன்னை தரிசனம் தந்ததாகக் கேள்விப்பட்டார். புதுவை வீதிகளில் அவர் நடமாடும்பொழுது தெருக்களில் அன்னை “பால்கனி தரிசனம்” தருவதைக் “கண்டார்”.
- ❖ எல்லா இடங்களிலும் அவர் கண்டது அன்னை தரிசனமே.
- ❖ புதுவையிலிருந்த 1 மாதமும் சமாதியில் பல மணி நேரம் தியானத்திலாழ்ந்து தன்னை மறந்து, ஆத்மாவை நிரப்பினார்.
- ❖ ஊர் திரும்பியபின் இதுவரை சென்ற மற்ற ஸ்தலங்களையும், ஆசிரமங்களையும் மறந்துவிட்டார்.
- ❖ டெல்லி ஆசிரமத்தில் தினமும் பல மணி செலவிட்டார்.
- ❖ இன்று தம்மூரில் உள்ள ஆசிரமச் சென்டரில் தங்கியுள்ளார்.

1936இல் வரலாறும், திருவுருவப்படமும் தீட்சை அளித்தன. இரண்டாம் முறை சமாதி தரிசனம் தீட்சைக்குச் சித்தியளித்தது. அடிக்கடி அவர் சமாதிக்கு வருவது அவர் “யோகத்”தின் சிறப்பான தருணங்களாகும்.

மகிழ்மூ

அன்னைக்கு மலர் எடுத்து வந்த குழந்தைகள் அன்னை வர நேரமாகும் என்பதால், மலர்களை வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டனர். மறுநாள் அக்குழந்தைகளை அன்னை கண்டபொழுது ரிஷிகளும்,

தெய்வங்களும் எனக்காக காத்திருக்கும்பொழுது, உங்களுக்கு அவசரமா எனக் கேட்டார்.

மகிழ்ந்தவிற்கு அன்னை பொறுமை எனப் பெயரிட்டுள்ளார். இம்மலர்களை அன்னை கையால் பெறுவது அம்மலரின் சக்தியை அதிகரிக்கும். 1958க்கு முன் அன்னை டென்னீஸ் மைதானம், சாதகர்கள் வீடுகள், தியான மண்டபம், ஆசிரமத் தொழிற்கூடங்களுக்கு வருவதுண்டு. அது சமயம் நேரம் அறிந்து சாதகர்கள் தரிசனம் பெறுவதுண்டு. அந்நேரம் சாதகர்கட்கு வேலை நேரமானால், வேலை தரிசனத்தைவிட முக்கியம் என்பது அன்னை சட்டம்.

தினமும் காலை 9½ மணிக்கு அன்னை மாடியிலிருந்து கீழே வரும்பொழுது சாதகர்களில் சிலர் தியான மண்டபத்திலிருந்து தரிசனம் பெறுவர். அதற்கு யாரெல்லாம் வரலாம் என அன்னை முன்கூட்டி அனுமதி வழங்கியுள்ளார்.

ஒரு நாள் காலையில் அன்னை 9½க்கு வரத் தாமதமாயிற்று. அனுமதிபெற்ற சாதகர் தம் வேலைக்குப் போகும் நேரமாய்விட்டது. தரிசனத்தைவிட முடியவில்லை. வேலைக்குத் தாமதமாக்க முடியாது. சாதகி தவித்தார். “ஏன் தாமதம் செய்கிறீர்கள் அன்னையே, உடனே வாருங்கள்” என மனத்தால் அழைக்க ஆரம்பித்தார்.

அடுத்த நிமிஷம் அன்னை இறங்கி வந்தார். நேரே இந்த சாதகியிடம் சென்றார். “உனக்குப் பொறுமை வேண்டும். நான் தர விரும்புகிறேன்” என்று கூறி கை நிறைய மகிழ்ந்தவையை அப்பெண்ணுக்கு அளித்தார்.

இதுபோன்ற இக்கட்டான நிலையே அன்னையிடம் நம் முடிவை விடுவதற்கு சரியான நேரம். மனம் ஒருபுறமாக முடிவெடுக்க வல்லது. இருந்து அன்னையைத் தரிசிக்கலாம். அல்லது வேலைக்குப் போகலாம். இரண்டுக்கும் பொதுவான முடிவை மனம் அறியவல்லதன்று. மனம் தன்

முடிவை விட்டுக்கொடுத்தால், அன்னை தம் முடிவை செயல்படுத்துவார். இக்கட்டான நிலையில்,

தவிர்பதற்குப் பதிலாக, மனத்தை விலக்கி முடிவை அன்னையிடம் விடுவதை அன்னை sincerity உண்மை எனக் கூறுகிறார்.

கனவில் கண்ட புடவை

கனவுகள் பல வகையின

- ❖ பகலில் நடந்தவை கனவாக இரவில் வருவது.
- ❖ மனத்தின் ஆழத்தில் பதிந்தவை வேறு ரூபமாகக் கனவாக எழுவது.
- ❖ நம் சொந்த எண்ணங்கள் தலைகீழாக மாறி கனவாவது.
- ❖ கற்பனைக் கோட்டை கனவில் உருவாவது.

இந்தக் கனவுகட்கு அர்த்தமில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களை நாம் கனவுலக சஞ்சாரிகள் என்கிறோம்.

அடுத்த வகை கனவுகள்

- ❖ எதிர்காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் கனவுகள். சில சமயங்களில் இவை பலிக்கும்.
- ❖ ஆழ்ந்த அபிலாஷைகள் பூர்த்தியாகுமுன், கனவாக வரும். இவை பெரும்பாலும் பலிக்கும்.
- ❖ தெய்வ அணுக்கிரஹம், குருவின் ஆசி கனவில் தோன்றுவது. இவை ஒன்றிரண்டு தவிர மற்றவை அனைத்தும் பலிக்கும்.

- ❖ பக்திமான்கட்கும், மகான்கட்கும் எதிர்காலத்தை உணர்த்தும் கனவுகள். இவை தவறாது பலிக்கும். நாம் விலகிப் போனாலும் நம்மை விடாது.

அடுத்த மாநிலத்தில் வசித்த பக்தை ஒருவர் கனவில் தாம் அன்னையைத் தரிசிப்பதைக் கண்டார். தம் குடும்பத்துடன் அன்னையைத் தரிசிப்பதாகவும், அன்னை அழகான சில்க் புடவை அணிந்திருப்பதாகவும் கண்டார். கனவில் கண்ட அதே புடவையை வாங்கி அன்னைக்குக் காணிக்கையாக்க முடிவு செய்தார்.

கடைக்குப் போய் அதே புடவையைத் தேடினார். கிடைக்கவில்லை. வேறு கடையில் அதே டிஸைன் உள்ள புடவை கிடைத்தது. வாங்கிக்கொண்டார். தரிசனத்திற்கு அனுமதி வேண்டி எழுதிப் பெற்றார். தரிசனம் தம் குடும்பத்துடன் பெறப்போகும்பொழுது, தாம் கனவில் கண்ட இதர உறவினர்களும் தற்செயலாய் ஆசிரமம் வந்துள்ளதைக் கண்டார். அவர்களும் தரிசன அனுமதி பெற்று, இக்குடும்பத்துடன் அன்னையிடம் வந்தது, இவருக்குக் கனவின் உண்மை புரிந்தது.

- ❖ கனவுக்கு உண்மையில்லை. அதை நம்புவது அறிவீனம்.
- ❖ கனவுக்கு உண்மையுண்டு. அதை நம்பிச் செயல்பட்டால் கனவில் கண்டது அத்தனையும் பலிக்கும்.
- ❖ முதலில் கூறியது வாழ்வுக்குரிய கனவுகள். இரண்டாவது உண்மையுள்ள கனவுகள்.
- ❖ கனவு உள்பட அனைத்தும் அன்னை விஷயத்தில் முழு உண்மை.

பிழை

தெய்வம் தன் கையால் பிழை செய்து அறியாதோ? என நாம் நினைப்பதுண்டு. அப்படி நிகழும் பிழையில் எதிர்காலத்திற்குரிய செய்தி ஒன்றிருக்கும் என்பது ஆன்மீக உண்மை.

Gary என்பவர் பிறந்தநாள் கார்டு பெறும்பொழுது அன்னை அங்கு Garry என எழுதியிருப்பதைக் கண்டு, அதுமுதல் தன் பெயரை மாற்றி Garry என அமைத்துக்கொண்டார்.

September 10 பிறந்தநாள் உள்ளவர்க்கு அன்னை அனுப்பிய கார்டில் November 10 என எழுதியிருந்தது. கை தவறி எழுதினீர்களோ என அவர் அன்னைக்கு எழுதிக் கேட்க விழைந்தார். ஆனால் கார்டு பெற்ற நாள் முதல் உள்ளே பல புதியவை நிகழ்வதைக் கண்டார். அவற்றுள் முதன்மையானது சந்தோஷம் துளிர்விட்டதாகும்.

உடல் சூட்சுமமாக உள்ளவர்க்கு அன்னையின் ஆசி, அனுக்கிரஹம் உடலையே எட்டி அணுவில் வெளிப்படும். அன்னையின் தரிசனம் அதுபோன்றவர் உடலை முழுவதும் கரைத்ததுண்டு.

September 10 முதல் November 10வரை உள்ளே ஆன்மீக எழுச்சி ஏற்படுவதை பக்தரால் உணரமுடிந்தது. அது மென்மையாக இருந்தது. நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தது.

இதற்கிடையில் ஐயத்தை அன்னையிடமே எழுதிக் கேட்டார். அன்னை நவம்பர் 10 என்பதை கோடிட்டு வலியுறுத்தி, மார்ஜினில் X குறியிட்டு நவம்பர் 10இன் சிறப்பை எழுத்தால் விளக்காமல், செயலால் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

இக்கடிதம் அவரை மேலும் உடலில் விழிப்படையச் செய்தது. தன் அறைக்குப் போய் அமைதியாக உட்கார்ந்தபொழுது அன்னையின்

அமைதி உடலெல்லாம் பரவி அணுக்களை அடைந்து, அவற்றை விழிக்கச் செய்து, ஸ்தூல உடல் கரைவதைக் கண்டார். ஸ்தூல உடல் இவ்வனுபவத்தால் ஒளி பெற்றது.

“எதுவும் தற்செயலாக நடப்பதில்லை. நடப்பவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் உண்டு. பெற்ற ஆன்மீக அனுபவத்தை உடலில் இருத்தி புது வாழ்வு பெறுதல் சரி” என்று அன்னை தம் பதிலைக் கூறியிருந்தார்.

- ❖ நம் பிரார்த்தனை பலித்தால் அது அருள் என்கிறோம்.
- ❖ பிரார்த்தனை தவறினால் அதுவும் அருளல்லவா?
- ❖ அம்மனநிலை அன்னைக்குரிய மனநிலை.
- ❖ தெய்வம் தவறு செய்யுமா எனக் கேட்பதைவிட, தெய்வம் செய்த தவற்றில் உள்ள சத்தியம் எது, அதன்மூலம் என் ஆன்மாவுக்குரிய செய்தி என அறிவது

ஆன்மீக விழிப்புணர்வாகும்.

கடிதம், தந்தி, விலாசம்

அன்னைக்கு கடிதம் எழுதினேன், போய்ச் சேரவில்லை, பதில் வரவில்லை என்பது அரிபொருளான குறை. மனம் அன்னையிடம் லயித்திருந்தால், கடிதம் தானே போய்ச் சேரும். அதில் ஐயமேயில்லை. ஆனால் கடிதத்தில் விலாசத்தை விவரமாக எழுதவேண்டும். அத்துடன் அதை ரிஜிஸ்டர் தபாலில் அனுப்பவேண்டும் என்ற விதிமுறைகளை அன்னை கடைப்பிடித்திருக்கிறார், சாதகர்கட்கு வலியுறுத்தியுள்ளார். அன்னை சட்டம் செயல்படும் இடங்களில் முரணான இரு விஷயங்களிருக்கும்.

- ❖ விலாசம் விவரமாகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டு, தபால் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவேண்டும்.
- ❖ விலாசம் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் மனம் நிறைவாக இருந்தால் கடிதம் போய்ச் சேரும்.

இரண்டாம் நிபந்தனையை முழுமையாக மனதால் ஏற்று, செயலில் முதல் நிபந்தனையைப் பூர்த்திசெய்தல் பக்தனுக்குரிய பாங்கு. சில அனுபவங்கள்,

- ❖ என் விலாசத்தை விவரமாக எழுதி, முடிவாகப் பாண்டிச்சேரி என்பதற்குப் பதிலாகச் சென்னை என எழுதப்பட்ட கடிதம், மறுநாளே சென்னையிலிருந்து வந்தது.
- ❖ அன்பருக்கு centre விலாசத்திற்கு எழுதிய கடிதம் கிடைக்கவில்லை. போஸ்ட்டாபீஸிலும் போய்த் தேடிக்கிடைக்கவில்லை.
- ❖ முக்கியமான கடிதத்தை அன்பர் கொடுத்த விலாசத்திற்கு அனுப்பியது கிடைக்கவில்லை. அன்பர் “என் விலாசத்தின் பகுதியை மட்டும் எழுதினேன்” என்றார்.
- ❖ பெயரும், பாண்டிச்சேரி எனவும் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் சில அன்பர்கட்குத் தாமதமாகக் கிடைத்துள்ளன.

ஓரிசாவிலிருந்து அன்னை தரிசனம் வேண்டி கடிதம் எழுதியவருக்கு அன்னை அனுமதி அளித்தார். அதைத் தந்திமூலம் அனுப்பியவர், அன்பர் பெயரையும், அவர் கிராமத்துப் பெயரையும் எழுதி அனுப்பினார். அதே பெயருள்ள கிராமம் ஓரிசாவில் மூன்றுள்ளன. ஆனால் தந்தி எப்படியோ அன்பரை அடைந்துவிட்டது. தரிசனம் பெற உதவியது.

அன்னையுள்ள இடத்தில் மனம் நிறையும்.

மனம் நிறைவான இடத்தில் அன்னை இருப்பார்.

மனம் நிறைந்து அன்னையை அழைத்து செயலைப் பூரணமாகச் செய்தால் தோல்விக்கு வழியுண்டா? அவ்வாழ்வுக்கு அதிர்ஷ்டம் எனப் பெயர்.

சூட்சுமச் சூழல்

நாம் பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுது பலன் தெரிகிறது. அத்துடன் சூழல் பிரகாசமாவதையும் காணலாம். இச்சூழலில் அதற்குரிய தெய்வங்கள் பல சமயங்களில் வரும். சூட்சுமப் பார்வையுள்ளவர்க்கு அத்தெய்வங்களோ, தேவதைகளோ தெரியும்.

பல வருஷம் கருத்தரிக்காதவர் கனவில் வெண்மையான தெய்வம் தோன்றியது. அவர் கருத்தரித்தார். சில ஆண்டுகட்குப்பின் இவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்தைக் கண்டபொழுது கனவில் கண்ட தெய்வம் அதுவே என உணர்ந்தார். நல்ல தேவதைகள் சூழலில் உள்ளன. அன்னை ஒருவருக்கு அனுக்கிரஹம் செய்யும்பொழுது இவர் மூலமாகச் செய்வதுண்டு, நேடியாகவும் செய்வதுண்டு. ஆபத்து, கஷ்டம் வரும்பொழுது சூழல் கறுத்துப்போகும். அதுசமயம் கறுப்பான சூழலுக்குரிய தேவதைகள் வந்து செயல்படும். அன்னையின் அருள் நம்மை நாடி வரும்பொழுது நல்ல தேவதைகள் முன்வந்து அவ்வருளைத் தங்கள் மூலம் கொடுக்கும்படியும் அன்னையைக் கேட்பதுண்டு.

மேல்நாட்டார் இவ்வுலகங்களை நம்புவதில்லை. நம் நாட்டிலும் படித்தவர்கள் இவற்றைக் கருதுவதில்லை. அறியாமையை 7 நிலைகளாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிரித்து அதில் நம் நிலையை Psychological Ignorance உணர்ச்சியின் அறியாமை என்கிறார். நம்முள்ளும், சூழ்ந்நும் உள்ள ஆவி உலகம், தெய்வலோகம், தேவதை உலகங்களை

அறியமுடியாதது இவ்வறியாமையாகும். மாதச் சம்பளம் பெற்றவர் 2 ஆண்டுகளில் 8 லட்சம் சம்பாதித்தார். இவர் சூழலில் லக்ஷ்மி இருக்கிறது. இவருடன் தொடர்புள்ளவர்கட்கு அதன் கடைச்சம் உள்ளது என்பது சூட்சுமமானவர்க்கே தெரியும்.

விளையாட்டு மைதானத்தில் அன்னை தியானம் நடத்தினார். மேகம் இருண்டு வந்தது. ஆனால் மழை பெய்யவில்லை. தியானம் முடிந்தவுடன், மழை கொட்டியது. ஒரு சாதகரின் தியானத்தில் திடீரென பிரகாசம் தோன்றியது. அங்கு ஒரு தெய்வம் போன்ற உருவம் கதாயுதத்துடன் வந்தது. தியானம் முடியும்வரை இருந்து பின் போய்விட்டது.

அச்சாதகர் தியானம் முடிந்தவுடன் அன்னையிடம் தாம் கண்டதைக் கூறி விளக்கம் கேட்டார். அன்னை, “அத்தெய்வம் இந்திரன், மழைக்குரிய தெய்வம்” என்றார்.

தியானத்தின்போது மழை வரக்கூடாது எனப் பலரும் பிரார்த்தனை செய்ததால் இந்திரன் வந்து தியானம் முடியும்வரை மழையை நிறுத்தி அன்னைக்குச் சேவை செய்கிறான்.

இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் அன்பர்கள் வாழ்வில் அடிக்கடி நடக்கின்றது. சூட்சுமப்பார்வை உள்ளவர்கள் மட்டும் அதைக் காண்கிறார்கள். வெளியில் சொல்ல பலர் கூச்சப்பட்டுக்கொண்டு சொல்வதில்லை. சிலர் எழுதுகிறார்கள், மற்றவர்களிடம் கூறுகிறார்கள்.

தேள் கொடுக்கு

பணத்தையோ, பொருள்களையோ பத்திரமாக வைக்கத் தெரியாதவர்கட்கு அவை தொலையும், கிடைக்காது. அவர்கட்கு கவனம் வரும்வரை பொருள்கள் தொலைந்தபடியிருக்கும். தொலைவது நிற்காது. இவர்களால் பிரார்த்தனை செய்யமுடியாது, செய்தால் பலிக்காது.

நாமறிய முடியாத இடங்களில் உள்ள ஆபத்தை தாமே வலியவந்து விலக்கும் அன்னை, பொறுப்பற்றவர்களுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தை விலக்க முன்வருவதில்லை.

கைச்செலவுக்கு 1500 ரூபாய் பணம் பெற்ற பையன் மேஜைமீது அதை வைத்துவிட்டு மறந்துபோய் மாலையில் வந்து பணம் அங்கேயே இருப்பதைக் காண்கிறான். அவன் தவற்றை உணர்வதில்லை. அடுத்தமுறை அதேபோல் பணத்தை வாங்கி, பணியனுள் வைத்துக்கொண்டு போகிறான். பாதிப்பணம் நழுவி விழுவதைக் காணமுடிவதில்லை. இவை பொறுப்பற்ற குணம், திறமையில்லாத பழக்கம், அலட்சியம்.

இவன் பர்ஸில் 1200 ரூபாயும், வாட்சம் எங்கேயோ வைத்துவிட்டு எப்படிப் போயிற்று என்று புலம்புகிறான். “பொறுப்பற்ற உனக்குப் புலம்பும் உரிமையில்லை” என உடனுள்ள நண்பர்கள் கூறுகிறார்கள். வீடு பெருக்கும் பையன்தான் திருடியதாக நினைக்கிறான். அதைக் கேட்டவர், “உனக்குத் திறமையில்லை, பொறுப்பில்லை, அதனால் எவரீதும் குறை கூற உரிமையில்லை” என்று கூறியது அவன் எரிச்சலைக் கிளப்பியது.

அவனே யோசனை செய்து பார்த்தபொழுது இதுவரை பலமுறை பல பொருள்கள் தொலைந்துள்ளன. சிலவற்றை வேலைக்காரர்கள் பார்த்து எடுத்துவந்து கொடுத்தனர். மற்றவை தொலைந்தபொழுது வேலைக்காரனிடம் சண்டை போட்டதுதான் மிச்சம். இதுவரை அதுபோல் தொலைந்தவை கிடைத்ததில்லையே என நினைக்கிறான்.

மனத்துடன் பெரும் போராட்டம் நடத்தி சிறு வெற்றிகண்டு இனி பொறுப்பாக இருக்க நினைக்கிறான். அத்துடன் அது தம்மால் முடியாதது எனவும் தெரிகிறது. அன்று மாலை வாட்ச் ஏற்கனவே பலமுறை தேடிப் பார்த்த இடத்தில் இருந்து கிடைத்தது. இந்த

அரைகுறை தீர்மானத்திற்கே இப்பலன் என்றால் முழுத் தீர்மானம் தேவை என நினைக்கிறான். வேலைக்காரனை அழைத்து “பர்ஸ் உன்னிடமிருக்கிறது, பேசாமல் கொண்டு வா” என்றான். அன்று மாலை வேலைக்காரனின் தாயார் பர்ஸையும், பணத்தையும் கொண்டுவந்து கொடுத்து மன்னிப்புக் கேட்டாள்.

நம் மனம் மாறாதவரை அன்னைக்கு நம் குரல் எட்டாது.

அவசரமாகச் செருப்புப் போடப்போனபொழுது செருப்பில் ஏதோ ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, வேலைக்காரனை அழைத்து செருப்பைத் துடைக்கச் சொன்னான். ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது உயிருள்ள தேள்கொடுக்கு.

நாமறிய முடியாத ஆபத்தையும் அருள் வலிய வந்து விலக்கும். நாமே விலக்கக்கூடிய தவற்றை விலக்காதவரை அருள் சிலையாக இருந்து பதில் சொல்ல மறுக்கும்.

புதிய தலைமுறை

மேல் உலகில் ஒளிமயமான தேவதைகள் உலகில் வந்து பிறக்கத் தயாராக இருக்கின்றன. தடைகளைத் தகர்த்து, விதியை வென்று, சொல்லுக்கப்பாற்பட்ட சொல்லைத் தாங்கி, மரணமான வாழ்வுக்கு நித்தியம் அளிக்க, காயத்தைக் கடந்த தெய்வப்பிறவிகள் காலத்தின் விதிவழியே இறங்கிவந்து, ஆன்மாவின் அற்புதத்தைத் தாயின் கருவில் சேர்க்க, தயாராக இருக்கின்றனர் என்ற பொருள்படும் சாவித்திரியின் வரிகள் உள்ளன.

தாய்மை என்பது மகளிருக்குச் சிறப்பான நேரம். பிரசவ வேதனை என்பதை நாம் ஏற்கிறோம். ஆனால் ஒரு மருத்துவ

ஆராய்ச்சியின்படி பிரசவத்தில் வலியில்லை, மனம் பயந்து வலியை உற்பத்தி செய்கிறது எனக்கூறி அதன்படி கர்ப்பவதிகட்கு முதலிலிருந்து தகுந்த பழக்கங்களையும், பயிற்சிகளையும் அளித்து பிரசவம் வலியில்லாத சுகப்பிரசவமாகும் என நிரூபித்தது.

பெண் கருவுரும் நேரம் பெண்மை நிறையும் தருணம். அவள் மனம் உடலுணர்வால் நிறைந்து வழிந்தால் நிச்சயம் அதே நேரம் கருவுருவாள் என்பது தத்துவம். அது உடல் பெறும் பூரணம். குழந்தை வயிற்றில் 3 மாதமானபின் ஆத்மா அங்கு வந்து தங்குகிறது. கரு முதலில் உடலாகவும், பிறகு உயிராகவும், 3ஆம் மாதம் ஆன்மாவாகவும் மாறி குழந்தையாகிறது.

சாவித்திரியில் கூறிய தெய்வங்கள், தேவதைகள், மகளிர் வயிற்றில் உதிக்க விரும்புகின்றன. தங்கள் தெய்வத்தன்மைக்கேற்ப அதைப் போற்றும் கருவை அவை தேடுகின்றன. “என் பக்தர்கள் அதுபோன்ற தெய்வக் கருவைப்பெற விரும்பினால், அதற்குரிய பக்தியும் பவித்திரமும், ஆர்வமும் கொண்டால், அவர்கள் வயிற்றில் அத்தேவதை கருவுறும்” என அன்னை கூறுகிறார்.

- ❖ தாய்மை அடைந்த நேரம் பெண் மனநிறைவுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் இருப்பது அவசியம்.
- ❖ அவள் மனம் தூய்மையால் நிரம்பினால் தூய்மையான தெய்வம் கருவை வந்தடையும்.
- ❖ வலிமையால் வழிந்தோடினால் வலிமையான தெய்வம் பிறக்கும்.

அன்னை அவதரித்தபின், அவரை வழிபடுவோர்க்கு அன்னை அளித்த வரங்கள் அனந்தம்; அவற்றுள் தெய்வப்பிறவிக்குரிய உரிமை, வாய்ப்பு உயர்ந்தது.

மனம் உயர்ந்தால் தெய்வ நிலையை அடையும்.

கண்ணைப் பொத்தி விளையாடுவது

அன்னை அவதாரமாக நம்மிடையே வாழ்ந்தவர். என்றாலும் தாயாகவும், தயாபரியாகவும், நம்மைப்போன்று நம்முடன் கலந்தும், சிறு குழந்தைகளைப் போலவும் அவர் நடந்துகொண்ட சம்பவங்கள் ஏராளம். ஏற்கனவே எழுதிய நிகழ்ச்சிகளில் அவை வெளிப்படுவதை நினைவுபடுத்த கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

Pant போட்டு வரும் கிருஸ்த்துவ அன்பர் ஒருவர் தினமும் அன்னையைப் பலமுறை சந்திப்பவர். ஒரு நாள் அவர் பஞ்சகச்சம் கட்டிக்கொண்டு வந்தார். நிமிர்ந்து பார்ப்பதற்குமுன் அது புடவை போலிருக்கும். அவர் உள்ளே நுழைந்தவுடன் அன்னை,

“யார் இந்த பெண்மணி புடவை கட்டிக்கொண்டு வருகிறார் எனப் பார்த்தேன். இது நீங்களா, எனக்குத் தெரியவில்லையே” என்று கேலியாகக் கேட்டார்.

ஒரு கேள்வியைக் கேட்ட சாதகர் நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? என்று அன்னையிடம் கேட்டார். அன்னைக்கு பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மௌனம் அளித்தபின் அன்னை சிந்தனை செய்வதில்லை. சிந்திக்கும் திறனையே மௌனம் அழித்துவிட்டது. கேள்வி கேட்டால், அன்னை மனதில் பதில் சிந்திக்காமல் உதிக்கும். இது அன்னையை அறியாதவர்க்குத் தெரியாது. சாதகர்கட்குத் தெரியாமலிருக்கும் என்பதை நம்பமுடியாது. கேள்வி கேட்டவரை அன்னை தலையைக் குனியும்படிச் சொன்னார். குனிந்தவுடன் தலையில் ஒரு குட்டு வைத்தார்.

“நான் சிந்திப்பதை இழந்துவிட்டேன் என உங்களுக்குத் தெரியாதா?” எனக் கேட்டார்.

சமாதிக் கு மேல்புறம் வடக்குப் பக்கமாக அன்னை கார் நிற்கும். காருக்கும் சமாதிக் கு இடையில் ஒரு பெஞ்ச் இருப்பது வழக்கம். அன்பர்கள் அதைக் கண்டிருப்பார்கள். அங்குள்ள அறை ஆசிரமப்பள்ளியின் ரிஜிஸ்டார் அறை. பவித்திரா டைரக்டராக இருந்தபொழுது அது அவர் ஆபீசாக இருந்தது. பவித்திராவின் எதிரில் ஒரு சாதகி உட்கார்ந்து எழுதிக்கொண்டிருந்தார். திடீரென பவித்திராவின் முகக்குறி மாறியதை பெண் கண்ணுற்றாள். தம் தலையை இரு கைகளாலும் ஒருவர் பற்றுவதைக் கண்டார். ஆபீசினுள் அதுபோல் தம்மோடு யார் கண்ணைப் பொத்தி விளையாடுவார் என நினைக்குமுன் அது அன்னை என்பதை ஓரக்கண்ணால் பார்த்துவிட்டார். அவர் உட்கார்ந்திருந்தவகையில் எழுந்திக்க முடியவில்லை. உடல் மேஜையின் அடியில் இருந்தது. பல நிமிஷம் அன்னை கையை எடுக்கவில்லை!

அன்னை தலையை விடுவித்தவுடன் சாதகி எழுந்து அன்னை காலில் விழுந்து வணங்கினார்.

நினைவும் கருணையும்

அருள் செயல்படுவதற்குப் பல்வேறு அடையாளங்களுண்டு. வழக்கத்திற்கு மாறாக நடக்கும் செயல்கள் அப்படிப்பட்டவை. வழக்கமாக வரும் தபால்காரர் 11.30க்கு நம் வீட்டிற்கு வருவார் எனில் ஒருநாள் 8 மணிக்குத் தபால் வரும். அன்னை செயல்படும்பொழுது அதுபோல் நிகழ்ச்சிகள் மாறும்.

Ordinary telegram வழக்கமாக 5 மணிக்கு மேல் எடுப்பதில்லை. லீவு நாட்களில் express telegram மட்டுமே அனுப்பமுடியும். ஒரு நாள் போஸ்ட்டாபீஸ் லீவு. அதனால் தந்தியை அவசரத்தந்தியாக எழுதி 4.30 மணிக்கு எடுத்துப்போனால், “4 முதல் 5 வரை சாதாரண தந்தியை ஏற்றுக்கொள்வோம்” என நோட்டீஸ்

கூறுவது அருள் செயல்படும் நிகழ்ச்சி. அன்று அனுப்பும் தந்திக்கு அற்புதமான பதில் வரும்.

அன்னை ஒரு முடிவுக்கு வரும்பொழுது அன்பர்கள் அவர் முடிவை மாற்றிக்கொள்ளும்படி கேட்பதுண்டு. கேட்பவர் பிடிவாதக்காரரானால், அவர் பிடிவாதத்தைத் தாம் ஏற்பதால் அவருடைய சாதனை முன்னேறும் எனில் தம் முடிவை மாற்றிக்கொள்வார். இல்லை எனில் காதிலேயே வாங்கிக்கொள்ள மாட்டார். அதுபோன்று கேட்ட சாதகருக்கு, “நான் ஓர் முடிவுக்கு வருமுன் எல்லாக் கோணங்களிலும் அதைக் கருதியே முடிவு செய்வதால் அது மாற்றக்கூடியதில்லை” என்றார்.

1963இல் ஓர் அன்பர் தம் குடும்பச் சொத்தான 10 லட்சம் பெறும் சொத்தில் தமக்கு வரவேண்டிய பாதியை அன்னைக்குக் காணிக்கையாக்குவதாக எழுதினார். அக்கடிதத்தைப் பார்த்த முக்கியஸ்தர்கள் அனைவரும் சந்தோஷப்பட்டு அன்னையிடம் எடுத்துப் போனார்கள். அன்னை “எனக்கு வேண்டியதில்லை” என்றார். ஒவ்வொருவராக அன்பரின் பெருமையை எடுத்துக் கூறினர். ஒவ்வொரு முறையும் வேண்டாம் என அன்னை பலமாகத் தலையாட்டினார். அக்கடிதத்தின்மீது கறுப்பு படிந்திருந்ததாகச் சொன்னார். அந்தச் சொத்து நல்ல முறையில் சம்பாதிக்கப்பட்டதன்று.

பால்கனி தரிசனம் 6.15 முதல் 6.30வரை. காலை 9 மணிக்கு ஒரு நாள் தாயும் மகளும் அத்தெரு வழியாக வந்தனர். அன்னை பால்கனியிலிருப்பதைக் கண்டு நமஸ்காரம் செய்தனர். வெகுதூரத்திலிருந்ததால், தங்கள் நமஸ்காரத்தை அன்னை கண்டுகொண்டாரா எனவும் அறியார்கள். அப்பெண் ஆசிரமப் பள்ளி மாணவி. அடிக்கடி நோய் வருவதால் அன்னை அவளை ஊருக்குப் போகச் சொன்னார். அன்னையின் முடிவை மாற்றவேண்டி தாய்

அன்னைக்குச் செய்தி அனுப்பிவிட்டு ஆசிரமம் வந்தபொழுது தரிசனம் கிடைத்தது நல்ல சகுனம் என்று வந்தனர்.

சாதகர் இச்செய்தியை அன்னையிடம் கூறியபொழுது, “ஆம், நான் காலையில் அவர்களைக் கண்டேன். அப்பெண் போகவேண்டும்” என்றார். அவ்வளவு தூரத்தில் தங்களை அன்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டது பாக்கியம் என்றறிந்து அன்னை கட்டளையை அருளாக அவர்கள் ஏற்றனர்.

அன்னையும் வழிபாடும்

சமாதியைச் சுற்றி அடிப்பிரதட்சிணம் செய்பவர்கள், சமாதியை வலம் வருபவர்கள், அங்கு தோப்புக்கரணம் போடுபவர்கள் உண்டு. இது புதியதாக வருபவர்கள் செய்வது. நெடுநாளைய பக்தர்களும் ஓரிருவர் இதைச் செய்ததுண்டு. தொடர்ந்தும் செய்வதுண்டு. நாம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

ஜீவன் விழித்துச் செய்யும் நமஸ்காரம் நம்முள்ளே சக்தியைச் செலுத்தும்.

அவ்வுணர்வு நமஸ்காரம் செய்யாதபொழுதும், சமாதியில், அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில், தியானத்தின்பொழுது, மனம் அன்னையை நினைத்து நெகிழ்ந்தபொழுது வருவதை நாம் அறிவோம். அவ்வுணர்வோடு செய்யும் நமஸ்காரம் ஜீவனுள்ளது. அது இல்லாத நேரம் செய்வது சடங்கு, சம்பிரதாயம், ஜீவனற்றது. “நமஸ்காரம் செய்யாவிட்டால், ஒன்றுமே இல்லை” என்று நினைக்கிறோம். இது வழிபாடு. இப்படிச் செய்யும் நமஸ்காரங்கள் நம்மை அன்னையை விட்டகலச் செய்யும். எப்படியிருந்தாலும் அனைவரும் உளமார, உண்மையாக நாம் இதை மனதால் நாடுகிறோம்.

அர்த்தமற்றதானாலும், நம் மனம் ஆழ்ந்து விரும்பினால் அன்னை அதைப் பூர்த்தி செய்வார். நம் சுயநலமான ஆசைகளை அன்னை தவறாது பூர்த்தி செய்கிறார். அதனால் சுயநலம் நல்லது என்று நினைக்கமுடியுமா? ஓர் அன்பர், “நான் தவறான பிரார்த்தனையைச் செய்தேன். அன்னை அதை எனக்குக் கொடுத்துவிட்டார். ஏன் அன்னை இப்படிச் செய்கிறார் என எனக்குப் புரியவில்லை” என்றார். நாமுள்ள நிலையை அன்னை ஏற்கிறார். நாம் மாறவேண்டும் என விளக்குகிறார். வற்புறுத்துவதில்லை. நாம் எப்படி விரும்புகிறோமோ அதை அன்னை ஏற்கிறார்.

புதுவையில் அன்பர் மாநாடுகள் அடிக்கடி நடப்பது வழக்கம். அங்கு வரும் பிரதிநிதிகளை அன்னையிடம் அனுப்புவார்கள். அவர்கள் வரிசையாக அன்னை முன் வந்து வணங்குவார்கள். தரையில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்ய அனுமதியில்லை. நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அதுபோல் நடப்பதுண்டு. அன்னை உடல்நலம் குன்றிய நேரம். வயது 95. அவ்வரிசையில் வந்தவர் ஒருவருக்கு அன்னையை நேரில் தரிசிக்க வேண்டும், நமஸ்கரிக்க வேண்டும் என்ற அவா. முதன்முறையாக ஆசிரமம் வந்துள்ளார். தரிசனம் கிடைத்தது. நமஸ்காரம் செய்யும் விருப்பம் பூர்த்தியாகவில்லை, என்றாலும் அவர் மனம் துடித்தது. ஒவ்வொருவருக்கும் அன்னை blessing packet கொடுத்தார். இந்த பக்தர் வந்தபொழுது அன்னையால் blessing packetகட்டிலிருந்து ஒரு packetஐ எடுக்கச் சிரமப்பட்டார். அதனால் சற்று தாமதமாயிற்று. அன்னையால் ஒரு பாக்கெட்டை எடுக்க முடியவில்லை.

அவ்விடைவெளியில் அன்பர் தரையில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

அன்னை தன் சட்டத்தை மீறி அன்பர் அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்த நிகழ்ச்சி இது.

இறுதிச் சடங்குகள்

நம் ஜீவனில் உள்ளது ஆத்மா, உடலில் உள்ளது ஆவி. இறுதிச் சடங்குகள் ஆத்மாவின் சாந்திக்காக என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆத்மா எந்த நேரமும் சாந்தமாகவேயுள்ளது. சாந்தம் தவிர வேறெதையும் ஆத்மா அறியாது. ஆவி என்பதை யோக பாஷையில் vital being என்பார்கள். இறந்தவர் கனவில் வருவது, இறந்தவர் வீட்டில் அவருருவம் உலவுவது போன்றவற்றை மேற்கொள்வது ஆவி.

❖ நல்லவர், கெட்டவருடைய ஆத்மா நல்லதாகவேயிருக்கும்.

❖ நல்லவர், கெட்டவருடைய ஆவி கடுமையாகவே இருக்கும்.

மரத்தில் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டவன் மரத்தடியில் தூங்குபவர்களை மிரட்டுகிறான் என்பது ஆவி, ஆத்மா இல்லை. ஆத்மா மிரட்டாது, ஆவி மிரட்டாமலிருக்காது.

ஒருவர் இறந்த பிறகு அவர் ஆவி அவர் உறவினரைத் தொந்தரவு செய்யாமலிருப்பதற்காகவே ஈமக்கடன் ஏற்பட்டது. ஒருவன் ஆபீஸ் முடிந்தவுடன் அங்கேயே தூக்குப் போட்டுக்கொண்டான். மறுநாளிலிருந்து அங்கு வேலை செய்பவர்களை அவன் ஆவி மிரட்டிக்கொண்டேயிருந்தது. கம்பனியில் ஒரு மந்திரவாதியை அழைத்து பரிகாரம் செய்யச் சொன்னார்கள். அன்றே அந்த பயம் விலகியது.

யோகத்தை மேற்கொள்பவர்கட்கு ஈமச் சடங்குகளில்லை. அதுவும் அன்னையை ஆழ்ந்து ஏற்பவருக்கு உயிர் பிரிந்த பிறகு அவர் ஆவி பிறருக்குத் தொந்தரவு தாராது. அவர் ஆவி, ஆத்மாவுடன் கலந்துவிடுவதால் ஈமக்கிரியைக்கு இடமில்லை. சாதகர் உயிர் பிரிந்தால், அவருடனுள்ள இடத்தை சுற்றி அளவு கடந்த ஆன்மீக அமைதியைக் காணலாம். அவருக்கு 12ஆம் நாள், 16ஆம் நாள் காரியம் செய்வது சரியில்லை, சாதகர்கள் உடலை எரிக்கக்கூடாது,

புதைக்கவேண்டும் என அன்னை கூறியிருக்கிறார். ஆழ்ந்த பக்தர்கட்கும் அதுவே சட்டம். இவ்விஷயத்தில் எவரும் அன்னை கூறுவதை ஏற்பதில்லை என்பதால், அன்னை தலையிடுவதில்லை. அவரவர் இஷ்டத்திற்கே விட்டுவிடுவார்.

1930ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஏற்று உயர்ந்த சாதகர் என ஆசிரமத்தாரிடம் பெயர் பெற்றவர் தாமிறந்தபொழுது தம்மைத் தகனம் செய்யும்படியும், அஸ்தியைக் கங்கையில் கரைக்கும்படியும் கூறினார்.

ஆசாரக் குடும்பத்துத் தெலுங்கர் அன்னையிருக்கும்பொழுது காலமானார். அவருடைய சகோதரர் அன்னையிடம் வந்து, “நான் எங்கள் ஆசாரப்படி இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்றார்.

“அவர் எது வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளட்டும். எனக்கு அதைப்பற்றி அக்கரையில்லை. சாதகர் ஆத்மா 1 வாரம் முன்னதாக உடலைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டது. சென்ற ஜன்மத்தில் இவர் யோகியாக இருந்தவர்” என அன்னை கூறினார்.

பொதுவாக ஆத்மா உயிர் பிரியும் முன், சில நாட்களுக்கு முன் உடலைவிட்டுப் பிரியும். ஆத்மா கருத்தரிக்கும்பொழுது கூடவே வருவதில்லை. 3, 4 மாதம் கழித்தும் உடலில் புகுவதுண்டு, 10, 15 வயதிலும் உள்ளே வரும். ஆவி உயிர் பிரிந்தபின் 7 நாட்கள் உடலிலேயே இருக்கும்.

விபத்து

திருமணமாகி கோவாவிற்கு honeymoonக்குச் போகின்றவர்கள் அன்னைக்கு எழுதி பிரசாதம் கேட்டார்கள். இருவருக்கும் இரண்டு பிரசாதங்கள் வந்தன. தங்கள் பர்ஸில் அவற்றை வைத்துக்கொண்டு பிரயாணமானார்கள்.

பக்தர்கள் பல வகையினர்!

- ❖ அன்னையை நினைக்க சந்தோஷப்பட்டு இடைவிடாமல் நினைப்பவர்கள். இவர்களுக்கு இந்நினைவே பாதுகாப்பு. இவர்கட்கு பாதுகாப்பு தேவையில்லை. இவர்கள் உள்ள இடத்தில் இவர்கள் மற்றவர்கட்குப் பாதுகாப்பு.
- ❖ அன்னை பக்தரானாலும், மனம் கேளிக்கை, வேடிக்கைகளில் எளிதில் பாய்ந்து தன்நிலை இழப்பவர்கள். இவர்கட்கு protection flower பாதுகாப்பு மலர், பிளசிங் பாக்கெட் அவசியம். இருந்தால் பாதுகாப்பு நிச்சயம்.
- ❖ அன்பரானாலும் ஆபத்து வந்த பிறகே அன்னையை அழைக்கும் பாங்குடையவர்கள் உண்டு. ஆபத்துச் சமயத்தில் குரல் அடி வயிற்றிலிருந்து எழும். அக்குரல் தவறாது அன்னைக்குக் கேட்கும், சூணத்தில் பாதுகாப்பு வரும்.

கூட்டமான பஸ்ஸில் எட்டி கம்பியைப் பிடித்துக்கொண்டு தாவும் மனிதன் தன்னை அன்னை பக்தன் என்பதை மறந்து செயல்படுபவன். பஸ் நகர்ந்தது. தரையில் விழுந்து முன் சக்கரம், பின் சக்கரங்கட்கு இடையே அவர் தரையில் வீழ்ந்தபொழுது, “அம்மா, இதுவே என் கடைசிப் பிரார்த்தனை” என வீறிட்டலறினார். ஆச்சரியவசமாக பின்சக்கரம் தடம்புரண்டு அகன்றது. மார்புமேல் ஏறவேண்டிய சக்கரம் குதிகால் மேல் ஏறியது. மனிதன் உயிர் பிழைத்துக்கொண்டான்.

மன உணர்ச்சி தாழ்ந்திறங்கும்பொழுது விபத்து ஏற்படுகிறது என அன்னை கூறுகிறார்.

- ❖ பஸ் நிறைய அன்பர்கள் ஆசிரமம் வரும்பொழுது டிரைவர் குடித்துவிட்டுத் தாறுமாறாக ஓட்டுவதைப் பலர் எச்சரித்ததையும் கண்டுகொள்ளாமல் வந்தனர். பஸ் புரண்டு விழுந்தது.

எவருக்கும் உயிர்ச் சேதமில்லை. இது அன்பர்கள் செய்யக்கூடாதது. எனினும் அன்னையின் பாதுகாப்பு இருந்தது.

- ❖ அன்பர் ஹைகோர்ட்டுக்குக் கேஸ் விஷயமாகப் போகும்பொழுது பஸ்ஸில் முன் சக்கரம் கழண்டு உருண்டோடியது. அன்பர் அன்னையைத் தீவிரமாக அழைத்தார். சக்கரம் கழண்டு போனால் வருவது பெரிய ஆபத்து என அவர் அறிவார். பஸ் ஓடி ஒரு மரத்தில் மோதி காயமோ, சேதமோ இல்லை, அனைவரும் தப்பினர்.

விபத்துக்கள் பலவகையின. அன்பர்கள் நெறியாக இருந்தால் விபத்துகள் அவர்கட்கு விலக்கு. எல்லோருக்கும் அன்னை பாதுகாப்பு வழங்குகிறார். விபத்துகள் பல வகையின என்பதுபோல், அவற்றிலிருந்து தப்புவதும் பல வகையின.

கோவா தம்பதிகள் போன பஸ் கோரமான விபத்திற்குள்ளாயிற்று. உயிர்ச்சேதம் அதிகம். காயம் படாதவரில்லை.

அன்பர்கள் இருவரும் காயமில்லாமல் தப்பினர்.

அன்னைக்குத் தந்திமூலம் செய்தியையும், நன்றியையும் தெரிவித்தனர்.

தந்தியைக் கண்ட ஆசிரமக் காரியதரிசி “இப்பொழுது இது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது” என்றார்.

மது

பழக்கம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் மாற்றுவது சிரமம். 1937இல் மதுவிலக்கு ஏற்பட்டது. 1972இல் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. 1937க்குப்பின் வந்த தலைமுறைகள் '47, '57, '67, '72-இல் மதுவை

அறியாதவர்கள். 72இல் கள்ளுக்கடைகள் ஆரம்பித்து பல ஊர்களில் வியாபாரமில்லாமல் மூடினர்.

❖ குடிக்கும் பழக்கம், விடமுடியாது.

❖ குடிக்காமலிருக்கும் பழக்கமும் மாற்ற முடியாது.

நம் வாழ்வே பழக்கங்களாலானது. குடிப்பது கெட்ட பழக்கம். படிப்பது நல்ல பழக்கம். தினமும் ஓரிரு மணி நேரம் படித்துவிட்டு தூங்கும் பழக்கமிருந்தால், படிக்காமல் தூங்கமுடியாது. படிப்பதும் பழக்கமாகும்.

கெட்டதை விடுவது சிரமம் என நாம் அறிவோம். நல்லதை விடுவது சிரமம் என அறியோம். நல்லதோ, கெட்டதோ, ஏற்பட்ட பழக்கத்தை விடுதல் சிரமம்.

அன்னைக்கும், பூரணயோகத்திற்கும் எந்த பழக்கமும் எதிரி, ஒத்து வாராது.

அன்னையை அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய ஆன்மீகப் பெருமையை உணர்ந்தவர்கள் பெற்ற அனுபவங்களில் சில,

❖ கோபம் ஆரம்பத்தில் மிகுதியாகி, பிறகு குறைந்தது.

❖ தோல் வியாதியால் சிரமப்பட்டவர் அவ்வியாதி தானே மறைவதைக் கண்டார்.

❖ ஞாபக சக்தி அதிகமாவது.

❖ அறிவுத் திறன் அதிகமாவது.

❖ 15 நிமிடத்திற்கு ஒரு முறை சிறுநீர் கழித்த 80 வயதானவருக்கு அது அளவுகடந்து குறைந்தது.

❖ புகைப்பழக்கம் மறந்து போனது.

கஸ்டம்ஸ் இலாகாவில் வேலை செய்பவர்கள் கடத்தல் பொருள்களை பிடிப்பார்கள். மது முக்கிய கடத்தல் பொருள். அதனால் அந்த இலாக்காவில் மது தாராளமாகக் கிடைக்கும். பெரும்பாலோர் அப்பழக்கம் உடையவராக இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஓர் ஆபீசர் மது இல்லாமலிருக்க முடியாது என்பார்.

மனைவியுடன் ஆசிரமம் வந்தார். 7½ மணிக்கு தியானத்திற்கு வந்தார். மனம் எப்பொழுது வெளியே போகலாம், எந்த மதுக்கடைக்குப் போகலாம் என்று தியானத்தின்போது அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தது. அவர் மனைவி அதை அறிவார். தியானம் முடிந்தவுடன் அவர் மனைவியிடம் இனி மது அருந்துவதில்லை என்றார். மனைவி அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

அதன்பிறகு அவர் மதுவைத் தொடவில்லை.

ஹார்லிக்ஸ்

குழந்தை நலிந்து போகிறான் எனத் தாயார் அன்னைக்கு எழுதிய கடிதத்தின் பேரில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஹார்லிக்ஸ் கொடுக்கச் சொன்னார். அந்தக் குழந்தை அதையும் சாப்பிடவில்லை.

எதுவும் முடியாத நேரம் தெய்வம் செயல்படும் என்பது இந்த குழந்தை விஷயத்தில் பலித்து அன்னை “குழந்தையை எடுத்து வா, நானே பால் புகட்டுகிறேன்” என்றார். குழந்தை தெளியும்வரை அதைத் தொடர்ந்து செய்தார்.

எதை நாம் சிரமம் எனக் கருதுகிறோமோ அதை சரியாகப் பயன்படுத்தினால் அந்நிகழ்ச்சி தெய்வத்தை அடைய உதவும் என்பது இவ்விஷயத்தில் உண்மை.

இந்தக் குழந்தைக்கு ஒரு வினோதமான எண்ணம். தினமும் தனக்கொரு புதுப் பெயரிட்டுக்கொண்டு இன்று என் பெயர் இது என சொல்வதில் அதற்கொரு பிரியம்.

நாம் பெயரிடுவதை முக்கியமாகக் கருதினாலும், ஊரில் பிரபலமான பெயரையே குழந்தைக்குச் சூட்டுகிறோம்.

ஐதகம், நட்சத்திரப்படி நாமம் சூட்டுவது ஒரு காலத்தில் வழக்கமாக இருந்தது. குருவைக் கேட்டுப் பெயர் வைப்பது சிஷ்யர்களுக்கு வழக்கம். பாட்டனார் பெயரை பேரனுக்கு வைப்பதால் அவனுக்குப் பேரன் - பெயரைத் தாங்கி வருபவன் - என்று வழங்குகிறது.

லட்சியக் கணவர் குழந்தைக்கு விவேகானந்தன், பெண்ணுக்கு சங்கமித்திரை என்று பெயரிட்டார். மனைவி அக்குழந்தைகளை பாபு, ராணி எனக் கூப்பிட்டார்.

குரு பெயரிட்டபின், பேஷனை ஒட்டி பெயரோடு ஸ்ரீ சேர்த்து வைத்தார் ஒருவர். சைதன்யம் என்பது உன்னதமான பெயர். குரு அப்பெயரைச் சூட்டியபின் அவர் வீட்டார் “சைத்தான்” எனக் கேலி செய்தனர்.

தினமும் ஒரு பெயர் வைத்துக்கொள்ளும் குழந்தையை மற்றவர்கள் அன்னையைப் பெயர் வைக்கச் சொல் என்றனர். குழந்தை அன்னையைக் கேட்டாள். “நான் பெயரிட்டால் நீ அதை மாற்றாமலிருப்பாயா?” என்று கேட்டு அன்னை கௌரி எனப் பெயரிட்டார்.

கௌரி என்றால் அழகு எனப் பொருள். அன்னை அதற்கு அக அழகு என விளக்கம் தந்தார்.

வயதானவர்

4½ மணிக்கு ஆசிரம வாயில் திறக்கும்பொழுது 5, 6 பேர் உள்ளே நுழையக் காத்திருப்பார்கள். அவர்களில் ஒரு வயதானவர், நடக்கவே சிரமப்பட்டுக்கொண்டு உள்ளே நுழைவார். நீல கால்சட்டையும், தோளில் புரளும் நீண்ட முடியுடன் அவர் உள்ளே தியான மண்டபம் வந்து கதவு, ஜன்னல், படங்களைத் துடைப்பார். இந்த வயதில் இவர் இதைச் செய்யவேண்டுமா என நினைக்கத் தோன்றும்.

இவர் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தவுடன் அன்னை இவருக்குக் கொடுத்த வேலையிது. அன்னை வெளியில் போகும் நாட்கள் அவை. மாடியிலிருந்து அன்னை இறங்கி வரும்பொழுது - டென்னீஸ் விளையாடப் போகும்பொழுது - ஆசிரமக் கட்டிடத்தில் வேலை செய்யும் சாதகர்கள் ஓடி வந்து அன்னையைத் தரிசனம் செய்வார்கள்.

சில சமயங்களில் யாரெல்லாம் வருவது என அன்னை முன்கூட்டியே அனுமதி அளித்திருப்பது வழக்கம்.

அன்னைக்கு வேலை தெய்வம்,

கடமை தெய்வம்,

ஒழுங்கு தெய்வம்.

தரிசன நாட்களில் வெளியூரில் வேலையிருந்தால் அன்னை அவர்களிடம் தரிசனம் முடித்துவிட்டுப் போகலாம் என்று கூறமாட்டார்கள். வெளியூருக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். அன்னை உத்தரவை ஏற்பவர்கட்கு போகும் இடத்தில் “தரிசனம்” கிடைக்கும். அன்னையின் கோட்பாடுகளை ஏற்க விரும்புவர்கட்குத் தலையாய கடமை வேலைக்கு முதலிடம் தருவது.

கொல்லையில் அறுவடையை மற்றவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தரிசனத்திற்கு வருவதைவிட, அறுவடையை முக்கியமாகக் கவனிப்பவருக்கு அன்னை அறுவடையில் “தரிசனம்” தருவது வழக்கம்.

மேற்சொன்ன வயதானவர், இளைஞராக இருந்த நாளில் ஒரு நாள் அவர் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது வேலையைப் போட்டுவிட்டு தியான மண்டப மாடிப்படிக்கருகில் அன்னை வருவதை அறிந்து வந்து காத்திருந்தார்.

அன்னை இறங்கி வந்தபொழுது இவரைப் பார்த்து “ஏன் இங்கு வந்தாய்?” எனக் கேட்டார்.

“தரிசனம் பெற வந்தேன்” என சந்தோஷமாகப் பதிலுரைத்தார்.

“வேலை முக்கியம். அதை விட்டுவிட்டு இங்கு வரக்கூடாது. போய் வேலையைச் செய்” என்றார் அன்னை.

அன்னை அன்று இட்ட கட்டளையை வயதான காலத்திலும் நடக்கமுடியாதபொழுதும் இந்தச் சாதகர் நிறைவேற்ற காலை 4½ மணிக்கு ஆசிரமவாயிலில் வந்து நிற்பது வழக்கம்.

குறை கண்டுபிடித்தல்

காவியுடுத்து, தாடி முடியுடன், கமண்டலத்துடன் யோகிகள் நடமாடுவார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு ஆசிரமம் வருபவர்கள் ஏமாற்றமடைவார்கள். எதுவும் புரிவதில்லை. Modern ashram இக்காலத்து ஆசிரமமாக இருக்கிறதே என வியப்படைவார்கள். வெறுப்படைவரும் உண்டு.

கவர்னர் K.M. முன்ஷி ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய மாணவர். அவர் வந்தபொழுது அன்னை லிப்டிங் போட்டுக்கொண்டிருப்பதை அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தரிசனம் செய்தபின் அவர் அவதாரச்

சிறப்பை அறிந்து “அன்னை லிப்டிங் போடாமல் காவியுடுத்தால், இந்தியா அவர் காலடியிலிருக்கும்” என்றார்.

ஒருவருடைய குறையை நாம் காணும்பொழுது நம் நோக்கில் அவர் வாழ்வைக் காண்கிறோம். அவர் நோக்கில் அவரை அறிய முயன்றால் நமக்குக் குறையாகத் தெரிவது குறையாக இருக்காது.

இங்கு வந்து தங்கி யோக வாழ்வைச் சாதகர்கள் நடத்துவதைக் கண்டவர்கள்,

“நான் இதை ஆசிரமம் என நினைத்தேன். அது தவறு, நான் போகிறேன்”,

“இவர்கள் சொல்வனவெல்லாம் நமக்கு விளங்காது. எனக்குத் தாங்கவில்லை. எனக்கு இது வேண்டாம்”,

என்பன போன்ற பல விமர்சனங்களைக் கூறியவர்கள் அநேகர். வேறு சிலர் கேலி செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்கள்.

எதையும் ஹாஸ்யமாக மாற்றி, கேலியாகப் பேசும் ஒருவர் ஆசிரமம் வந்தார். அவர் திறமைக்கு ஏராளமான வாய்ப்பு கிடைத்தது. வாய் ஓயாமல் கேலி செய்தார். அன்னையை தரிசிக்க அவர் அறை எதிரில் காத்திருந்தபொழுது உள்ளே போகும்வரை கேலி செய்வதை நிறுத்தவில்லை.

- ❖ உள்ளே போய் தரிசனம் முடித்து வெளியில் வந்தபின் அவர் கேலி செய்யவில்லை.
- ❖ அவர் பேசுவதில்லை.
- ❖ ஊருக்குப் போய், “நான் ஏன் ஆசிரமம் வந்தேன் என இப்பொழுது புரிந்துகொண்டேன்” என எழுதினார்.

அன்னை சட்டப்படி,

- ❖ நாம் பிறரில் உண்டு எனக் காணும் குறை நம் குறையே ஆகும்.
- ❖ ஆசிரமம் வருவது புண்ணியம். நாம் திருவுருமாறவே இங்கு வருகிறோம். நம்மில் உள்ள குறை மாறி நிறைவாகவே இங்கு வருகிறோம்.
- ❖ அப்பெண் - வாய் ஓயாமல் கேலியாகப் பேசியவள் - அக்குறையைப் போக்கிக்கொள்ளவே தாம் ஆசிரமம் வந்ததை உணர்ந்துவிட்டாள்.

அன்னையின் இதயம் ஆத்மாவின் உறைவிடம்

சாதகர்கள் காலமானபின் அன்னை இதயத்துள் வாசம் செய்வதாகக் கூறிய அன்னை “அங்கு ஒரு கூட்டமேயிருக்கிறது” என்று கூறுகிறார்.

யோகம் முதிர்ச்சியடையும்பொழுது தூரத்து விஷயங்கள் கண்களில் காட்சியாகத் தெரியும். அந்தராத்மா குரல் எழுப்பும். ஒரு சமயம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் அறையிலிருந்தபொழுது வேறு சில சாதகர்களுமிருந்தனர். ஒருவரை நோக்கி ஸ்ரீ அரவிந்தர் “நான் ரிஷபசந்த் என்ன செய்கிறார் அவர் வீட்டில் எனப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பார்வை ஊடுருவிச் செல்கிறது.

பொதுவாக நாம் ஒரு விஷயத்தை அன்னையிடம் கேட்க விரும்பிச் சென்றால், அன்னையே அவ்விஷயத்தை ஆரம்பித்துப் பேசுவார். நம் மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை அறிந்து அதற்குரிய பதில் தருவது அன்னையின் வழக்கம்.

நமக்குத் தேவை என்று ஏற்பட்டால் நாம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம். அன்னையுடன் மனதாலோ, நேரடியாகவோ, நமக்குத் தொடர்பிருந்தால், அத்தேவைகள் தாமே பூர்த்தியாகும்.

சூழலிலுள்ள அன்னை நம் தேவையை அறிந்து நாம் கேட்காமல் பூர்த்தி செய்வது அன்னைக்குரிய பாணி.

அடிக்கடி ஆசிரமம் வரும் பக்தர் விளையாட்டு மைதானத்தில் நடக்கும் தியானத்தில் கலந்துகொண்டு 8 மணிக்கு வெளியே வந்தால், அவர் ஊருக்குச் செல்லும் கடைசி பஸ்ஸைப் பிடிக்க முடியாது எனக் கண்டார். கடைசி பஸ் 8 மணிக்குப் புறப்படும் எனில் அது 7.35, 7.50க்கு நிறைந்தாலும் புறப்பட்டுவிடும். 8.00 மணிக்குத் தியானம் முடிந்து பஸ் ஸ்டாண்டுக்குப் போக 8.15 ஆகும். எனவே தியானம் நடக்கும் நாட்களில் ஆசிரம விடுதிகளில் தங்க விரும்பினார். அதற்கான அனுமதியைப் பெற்றார். அடுத்த வியாழக்கிழமை வரும்பொழுது பஸ்ஸில் அன்று முதல் 9.00 மணிக்குக் கடைசி பஸ் ஒன்று புதியதாகப் போகும் என்று கேள்விப்பட்டார். ஆசிரம விடுதியில் தங்கும் அவசியம் அவருக்கு ஏற்படவில்லை.

ஒரு பிரபலமான இன்ஜீனியர். அவர் ஒரு அணைக்கட்டில் சீப் இன்ஜீனியராக வேலை செய்தார். தாமோதர் பள்ளத்தாக்கு அணை அது. முக்கியமான இடத்தில் அணை விரிசல் விட்டது எனத் தெரிந்து பல ஏற்பாடுகள் நடக்கும்பொழுது அவர் அன்னையிடம் கூறினார். ஓர் கல்லை அன்னை எடுத்துக் கையில் கொடுத்து “இதை விரிசல் உள்ள இடத்தில் போடவும்” என்றார். இன்ஜீனியர்கள் செய்த முயற்சி பலன் தந்தது.

அவர் மனைவி இறந்து போனார். அன்னை அவர் வீட்டிற்குப் போய் அவரைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறினார். “நான் என் மனைவியை உங்கள் கையில் ஒப்படைக்கிறேன்” என்றார் இன்ஜீனியர்.

அன்னை “என்னிடமில்லை. என்னுள் அவரை ஏற்கிறேன். என்னுள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பிரபஞ்சமே என்னுள்ளே இருக்கின்றது” என்றார்.

ஆத்மாவின் அபயக்குரல் அன்னைக்குக் கேட்கும்

ஆசிரமத்தில் சேர்ந்து நெடுநாளானபின் மாணேஜர் சொல்லும் கோள், செய்யும் கொடுமைகளைப் பொறுக்கமுடியாமல் இரவெல்லாம் மனம் வெதும்பி காலை 4 மணிக்கு இந்த இடத்தைவிட்டுப் போய்விடுவது என்று முடிவு செய்த சாதகரின் கண்முன் அன்னை தோன்றி, “எனக்கு நீ வேண்டும், போகக்கூடாது” என்று தத்ருபமாகக் காட்சியளித்ததும், கொஞ்ச நேரத்தில் மாணேஜர் வந்து மன்னிப்பு கேட்டதும் வாசகர்கள் அறிந்தது. 90 வயது தாண்டி வாழ்ந்து ஆசிரமத்திலேயே தம் வாழ்நாளை அவர் முடித்துக்கொண்டார்.

வாழ்க்கையில் உள்ள அநியாயங்களும் கொடுமைகளும் அன்னையை அறிந்தவுடன் மறைந்துவிடும். யோகத்தை ஏற்றால் அவை அளவுகடந்து பெருகும். கொடுமை, அன்பின் மறுபுறம், அநியாயம், ஆண்டவனின் நியாயம் என்ற ஞானம் உதயமாவது யோகம்.

- ❖ எல்லா உண்மையான பிரார்த்தனைகளும் தவறாது அன்னையின் காதில் விழும்.
- ❖ பக்தன் ஆபத்து வந்தபொழுது ஆழ்ந்து பிரார்த்திக்கிறான்.
- ❖ யோகி, அனுதினமும் ஆழ்ந்த பிரார்த்தனையை மேற்கொள்ளவேண்டும்.
- ❖ பிரார்த்திக்கத் தவறினால் பிரார்த்திக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் எழும்.

- ❖ நாம் அதைத் துர்அதிர்ஷ்டம் என்கிறோம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதை அதிர்ஷ்டம் என்கிறார்.

பிரச்சினை எழுந்தபொழுது ஆழ்ந்து அன்னையை அழைப்பவன் பக்தன். பிரச்சினையே இல்லாதபொழுது அன்னையை ஆழ்ந்து அழைப்பதில் இன்பம் காண்பவன் பூரண யோகி. மனம் இக்கட்டங்களைத் தாண்டினால் நமக்கு Life Divine புரியும். உலகில் புரியாத விஷயமிருக்காது. உணர்ச்சி இக்கட்டங்களைத் தாண்டினால் நம் காரியங்கள் எதுவும் நமக்குக் கட்டுப்படும். நம்மால் முடியாதது என்று நம் வாழ்வில் எதுவுமிருக்காது. உடல் இக்கட்டங்களுக்கு வாராது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடல் இக்கட்டத்திற்கு வந்தபொழுது அக்னி உள்எரிருந்து எழுந்து அவர் உடலை இடையறாது எரித்தது. ஆனந்தசொருபனாக அதையும் தாண்டவேண்டும். அன்னை அதையும் தாண்டி வந்து நரக வேதனையை அனுபவித்தார். பூரண யோகம் பூர்த்தியாக அக்கட்டத்தையும் தாண்டவேண்டும்.

இடைவிடாது அன்னையை அழைக்க மனம் விழையும் நிலை வாழ்வில் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்பதுடன் நான் நிறுத்திக்கொள்வது வழக்கம்.

அதற்கு முந்தைய கட்டத்திற்குரிய நிகழ்ச்சி ஒன்று

வினையாட்டு மைதானத்தில் அன்னைக்கு பாத்ரம் கட்ட அஸ்திவாரம் போடுகிறார்கள். கட்டட வேலைப் பகுதித் தலைவர் அன்னையைச் சந்தித்து உத்தரவு பெறுவது வழக்கம். வேலையைப் பார்வையிடுவது ஒரு சாதகர் பொறுப்பு. அஸ்திவாரம் முடிந்த இரவு வானம் இருண்டு பெருமழை வருகிறது. சாதகருக்குப் பயமும் குழப்பமும் வந்து, தாம் செய்த வேலையில் குறை வந்தால் அது தம் குறையாகுமே எனப் படுக்கையில் இருந்து ஆழ்ந்து அன்னையை அழைத்து, அஸ்திவாரத்தைக் காப்பாற்றும்படிப் பிரார்த்திக்கின்றார். அன்னை

தத்ரூபமாகக் காட்சியளிக்கிறார். கதவைத் திறந்து வெளியில் வந்து பார்த்தால் திரண்ட மேகக்கூட்டம் கலைந்து வானம் நிர்மலமாக இருக்கிறது.

மறுநாள் காலையில் அன்னை தலைவரிடம் அஸ்திவாரத்தைப் பற்றிக் கேட்டார். தலைவர் சாதகரை விசாரித்தபொழுது சாதகர் தம் பிரார்த்தனையையும், காட்சியையும் பற்றிச் சொன்னார். தலைவர் மீண்டும் அன்னையை சந்தித்து, சாதகர் சொல்லியதை விவரித்து இது உண்மையா எனக் கேட்டதற்கு அன்னை “ஆமாம்” என்று பதிலுரைத்தார்!

இரவல் நகை

கண் எதிரில் உள்ளது ஒளியால் மறைவதும், உள்ளது தெரியாததும் அன்னையின் அற்புதங்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தர் படமும், நேரில் ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனமும், அவர்கள் ஜோதியில் மறைந்ததையும் ஏற்கனவே கண்டோம். பயங்கர விபத்தில் அன்பர்கள் மட்டும் காயம்கூடப்படாமல் தப்பித்ததையும் கண்டோம்.

அற்புதங்களின் வகைகள் அன்னையிடம் பல.

- ❖ அக்னி நட்சத்திரத்தில் அன்பருக்காகப் பெருமழை பெய்தது.
- ❖ படுக்கையில் அன்னையிடம் முறையிட்டது, அன்னைக்கு அவர் அறையில் கேட்டது.
- ❖ நாம் மனதில் நினைத்து வாயால் கேட்காத கேள்விக்கு அன்னை பதில் கூறுவது.
- ❖ நம்பிக்கையேயில்லாதவர் வாழ்வில் அவர் அவநம்பிக்கையை மீறி அடுத்தவர் பிரார்த்தனை அற்புதமாகப் பலிப்பது.

- ❖ எதையும் பலமுறை செய்யவேண்டிய இராசியுடையவர், அனைவரும் பலமுறை முயல்வதை முதன் முயற்சியிலேயே பெரும்பலன் பெறுவது.
- ❖ எதிரி மனம் மாறி நமக்குச் சாதகமாக செயல்படுவது.
- ❖ சுமார் 2000 பிரசாதங்கள் பலன் தராதபொழுது அன்னைக்கு அனுப்பிய காணிக்கை பலிப்பது.

பெரிய இடத்துத் திருமணத்திற்கு விலையுயர்ந்த நகையை இரவல் வாங்கி அணிந்துகொண்டு போன அன்பர் பயங்கரத்தைக் கண்டார். பயங்கரவாதிகள் வீட்டில் நுழைந்து மெயின் ஸ்விட்சை நிறுத்திவிட்டு torch lightகளுடன், துப்பாக்கியுடன் நகையைக் கேட்டு மிரட்டினர்.

பெண்களைச் சுவரோரம் வரிசையாக நிற்கவைத்து டார்ச் வெளிச்சத்தில் நகைகளைத் தரும்படி உத்தரவிட்டனர். அனைவரும் உயிருக்குப் பயந்து கொடுத்தனர். அன்பர் கழுத்தில் விலையுயர்ந்த இரவல் நகை. எட்டு வயதுக் குழந்தை நடுங்குகிறது. “அன்னையைக் கூப்பிடு, பயப்படாதே, ஒன்றும் நடக்காது” என மகளுக்கு கூறிவிட்டு அன்னையைத் தீவிரமாக அழைத்தவண்ணம் நிற்கும்பொழுது டார்ச் இவரீது பட்டது. பயங்கரவாதிகள் அன்பரிடம் சோதனை செய்தனர். “இங்கு ஒன்றுமில்லையே” என்று கூறி நகர்ந்தனர்.

திருமணத்தில் அனைவரும் நகைகளைப் பறிகொடுத்தபொழுது நீங்கள் மட்டும் எப்படித் தப்பினீர்கள் என அனைவரும் கேட்டபொழுது,

“ஸ்ரீ அன்னையை அழைத்தேன், காப்பாற்றினார்” என்று பதில் கூறினார்.
